

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sprig Muslin

GEORGETTE
HEYER

FOREWORD BY
NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
LINDA LAEL MILLER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

"Regency Dönemi Bayan Heyer'e özgüdür..." -
Cumartesi İncelemesi

"Sevgili küçük kızım," dedi Bay Theale, babacan bir sevecenlikle, "korkarım başın dertte. Keşke bana güvenebilsen canım!"

Amanda uzun bir nefes aldı ve Bay Theale bir iç çekiş sandı. Onun elini okşadı ve sevgiyle, "İşte, işte!" dedi.

"Ben bir yetimim," dedi Amanda ve trajik bir şekilde ekledi: "Kendimi geçindirecek imkanlardan yoksun bir şekilde dünyaya atıldım!"

"Zavallı çocuğum," dedi Bay Theale, "sana ne olacağını umursayacak bir akraban yok mu?"

"Hayır, ne yazık ki!" Amanda kederle cevap verdi.

"Bahçede bir tur atalım!" dedi Bay Theale.... bu açıklamadan çok etkilenmişti.

Ne tam bir kadın ne de artık bir çocuk olan Amanda, içgüdüsel olarak her iki pozu da ne zaman alacağını biliyordu. İnatçı olduğu kadar da ilgi çekiciydi, nakış işlemekten hiç çekinmezdi.

Eşcinsel renkler, gerçekliğin sıkıcı dokusu, Amanda için, Tanrı yardımcımız olsun! Aşıktı.

Dallı Müslin

Georgette Heyer

Telif Hakkı ©, 1956, Georgette Heyer

G.P. Putnam's Sons ile yapılan anlaşmaya göre *ACE STAR*
KİTABI

İçindekiler

r [Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

Bölüm 1

Bayan Wetherby sabah gelen telefona çok sevindi. Ancak ziyaretinin ilk yarım saati boyunca, gürültücü çocuklarının başları üzerinden onunla birkaç sıradan şey konuşmaktan bir şey yapma fırsatı bulamadı.

Sir Gareth Ludlow Mount Street'e vardığında, okulda bir yıl içinde ilk kez sahneye çıkan hayat dolu bir genç kız olan Bayan Anna, Bayan Elizabeth ve Usta Philip, mürebbiyelerinin himayesinde parktaki gezintiden dönüyorlardı. Özenle yetiştirilmiş bu çocuklar, amcalarının uzun boylu, zarif figürünü görür görmez, tüm kurallarını bir kenara bıraktılar.

Bayan Felbridge tarafından kafalarına özenle aşıl原因an kibarlık ve "Gary Amca, Gary Amca!" çığlıklarıyla sokağın aşağısına doğru koşturdular.

Gareth kapılarının önünde. Zamanla Bayan Felbridge, Gıdaklayan ama hoşgörölü uşak onları yakalamıştı, uşak kapıyı açıyordu ve Sir Gareth coşkulu genç akrabaları tarafından evin içine taşınıyordu. Sorulara ve sırlara boğuluyordu, en büyük yeğeni

Bir kolunda şefkatle asılı duran en küçük yeğeni diğer kolunu şiddetle dikkatini çekmeye çalışıyordu, ama Bayan Felbridge'e elini uzatacak kadar uzun bir süre için kendini ayırdı ve gülümseyerek şöyle dedi

Kalbinin iffetli göğsünde çırpınmasına neden olan: "Nasılsınız?

Onları azarlama! Bu tamamen benim

Gerçi onlar üzerinde neden böyle şok edici bir etkim olduğunu ! mi? Son görüştüğümüzde kötü bir romatizma krizinin tüm rahatsızlığını yaşıyordunuz."

Bayan Felbridge kızardı, teşekkür etti ve sevgili Sir Gareth'in böyle bir şeyi hatırlamasının çok hoş olduğunu düşünerek vazgeçti.

mürebbiyenin romatizması gibi önemsiz bir şeydi. Daha fazla bilgi alışverişi mürebbiyenin

Bay Leigh Wetherby'nin evin arka tarafındaki kütüphaneden fırlayarak haykırdığı sahne: "Gary Amca mı o?

Tanrım, efendim, sizi gördüğüme çok sevindim! Size özellikle sormak istediğim bir şey var!"

Sonra bütün grup Sir Gareth'ı üst kattaki misafir odasına çıkardılar, hepsi de avazları çıktığı kadar konuşuyorlardı ve Bayan Felbridge'in, annelerinin üzerine çullanmalarını engellemek için yaptığı gönülsüz girişimi duymazdan geliyorlardı.

Bu çok düzensiz bir şekilde.

Tabii ki ısrar etmek faydasız olurdu.

Leigh'den, yılın ilerleyen dönemlerinde üniversite kariyerine başlayabilmesi için koçluk alan genç Wetherby'lerden, çukurlar ve askılarla güreşen Philip'e kadar herkes oybirliğiyle

hiçbir yerde Sir Gareth'tan daha takdire şayan bir amca bulunamayacağını düşünüyordu. Bir çırpma girişimi genç üyelerin okul odasına gitmesi sadece başarısızlıkla ya da en iyi ihtimalle uzun süreli küskünlüklerle sonuçlanabilirdi.

Bay Leigh Wetherby'nin iyi seçilmiş sözleriyle, Sir Gareth şimdiye kadar nefes almış en iyi adamdı. A

Ünlü Korintli, züppeliğe hevesli bir yeğenine yakasını nasıl ayarlayacağını gösteremeyecek kadar yüksekte değildi. Efendi Jack Wetherby, bu gibi züppeliklere aldırmadan, açık sözlülüğünden ve gençlerin daha acil ihtiyaçlarını tümüyle kavradığından içtenlikle söz etti

Eton Koleji'nde hayatın zorluklarına katlanan beyefendiler.

Bayan Anna, henüz okuldan çıkmamıştı ve onun yanında oturmaktan daha büyük bir sevinç ve gurur kaynağı tanımıyordu.

Parkın etrafında bir iki tur atarak, daha az tercih edilen diğer tüm genç kızları (buna ikna olmuştu). Ama

Bayan Elizabeth ve Efendi Philip, onu Astley'in Amfitiyatrosuna yapılan ziyaretler ya da havai fişek gösterileri gibi baş döndürücü zevklerin kaynağı olarak görüyorlar ve onda hiçbir kusur göremiyorlardı.

Tek değillerdi: Gareth Ludlow'da kusur bulan çok az kişi vardı. Onu izlerken, bir yandan da Küçük Philip'in eğitiminden, tekrarlayan saatinin sihirli özelliklerini tekrar tekrar göstererek Bayan Wetherby, Leigh'in zihnini meşgul eden özel soruna kulak vererek, daha çekici bir erkek bulmakta zorlanacağınızı düşündü ve kendisi gibi Daha önce binlerce kez yaptığı gibi, onun için, kalbinden bu acıyı söküp atacak kadar güzel bir gelin bulabilirdi. ölmüş aşkının anısına. Tanrı biliyordu ki, Clarissa'nın ölümünden bu yana geçen yedi yıl boyunca bu amaca ulaşmak için hiçbir zahmetten kaçınmamıştı. Onun dikkatini çekmek için çok sayıda uygun kadınla tanışmıştı. güzel oldukları kadar espriliydiler de, ama o hiç Gri gözlerinde, Clarissa Lincombe'a baktıklarında onları ısıtan bakışın titreşimini bile fark edememişti.

Bu düşünceler kırklı yaşlarının başında, güvenilir görünümlü bir adam olan Bay Wetherby'nin içeri girmesiyle kesildi ve kayınbiraderinin elini tutarak kısaca şöyle dedi "Ha, Gary! Seni gördüğüme sevindim!" dedi ve hiç vakit kaybetmeden çocuklarını çeşitli işlerine gönderdi. Bunu yaptıktan sonra karısına, veletleri amcalarının başına bela olmamaları için cesaretlendirmemesini söyledi.

Sir Gareth, saatini ve sınav bardağını yeniden ele geçirdikten sonra birini cebine koydu ve diğerini uzun siyah kuşağından boynuna doladı ve şöyle dedi: "Beni rahatsız etmiyorlar. Sanırım gelecek ay Leigh'i de yanımda Crawley Heath'e götürsem iyi olacak. İyi bir değirmen

Ona paltolarından başka bir şey düşündürebilirsin. Hayır, ödüllü dövüşleri onaylamadığını biliyorum, Trixie, ama dikkat etmezsen çocuğun züppe takımına katılmaya çalışmasına neden olacaksın!"

"Saçmalık! Kendine bir yük yüklemek istemezsin. Pis okul çocuğu!" dedi Warren, davet karşısında duyduğu memnuniyeti gizleyemeyerek.

"Evet, : Leigh'i severim. Onun yaramazlık yapmasına izin vereceğimden korkmanıza gerek yok: Yapmayacağım."

Bayan Wetherby sözlerine şöyle devam etti
Aklından geçen düşünce. "Ah, sevgili Gary, seni şımartacak bir oğlunla görmeyi ne kadar özlediğimi bir bilsen!"

Ona gülümsedi. " mi, Trixie? Şansa bakın ki, bugün sizi görmemi sağlayan da bu konu oldu." O
Yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce kahkahayı bastı. "Hayır, hayır, size şehvetli bir aşk çocuğunun varlığını açıklamak üzere değilim! Sadece, kısa bir süre sonra senden Tebrikler."

Bir an için inanamadı ve sonra hevesle bağırdı: "Oh, Gary, Alice Stockwell mi?"

"Alice Stockwell mi?" diye tekrarladı, şaşırmıştı. "Yoluma çıkardığın güzel çocuk mu? Canım benim! Hayır!"

"Söylemişim

Öyle," dedi Bay Wetherby sessiz bir memnuniyetle.

Kendini biraz hayal kırıklığına uğramış hissetmekten alıkoyamıyordu, çünkü Bayan Stockwell tüm adayları arasında en uygun olanı gibi görünüyordu. Yine de bunu çok iyi gizledi ve

dedi: "O halde kim olabileceği konusunda en ufak bir tahminim yok. Ama lütfen bana hemen söyle Gary!"

"Neden, evet!" diye cevap verdi, onun hevesi karşısında eğlenerek. "Ben Brancaster'dan Leydi Hester'a hitap etmek için izin istedim." Bu duyurunun etkisi biraz rahatsız edici oldu. Warren bir tutam enfiye almak üzereyken çok şiddetli bir şekilde burnunu çekti ve hapşırma nöbetine tutuldu; hanımı ise kulaklarına inanamıyormuş gibi kardeşine baktıktan sonra gözyaşlarına boğuldu ve haykırdı: "Oh, Gary, *hayır!*"

"Beatrix!" dedi kahkaha ve kızgınlık arasında. "Gareth, beni kandırıyor musun? Bana bunun olduğunu söyle! Evet, tabii ki öyle! Hester Theale için asla teklif vermezsin!"

"Ama Beatrix-!" diye itiraz etti. "Leydi Hester'dan neden bu kadar nefret?"

"Kaçınma! ! Ama bir kız mı? Eğer bir günlüğüyse dokuz yirmi yaşında olmalı! Dokuz yıldır, hatta daha uzun bir süredir rafta duran ve hiçbir şey *almamış* ya da *aldırmamış* bir kadın. *Ne bir yüz* ifadesi, ne *de* en ufak bir kibarlık... Aklınızı kaçırmış olmalısınız! Sadece mendili atmanız gerektiğini *biliyor* olmalısınız- Ah, canım, böyle bir şeyi nasıl yaparsınız?"

Bu noktada, yardımcısı müdahale etme zamanının geldiğini düşündü. Gareth sinirli görünmeye başlamıştı. Gary, yaşayan herhangi bir erkek kadar tatlı bir mizaca sahip, sevimli bir adamdı, ama bu duruma hoşgörülle katlanması beklenemezdi.

Kız kardeşinin, gelini olarak seçtiği hanımefendiye karşı olan katı tutumu. Neden onca kadın arasından, yakışıklı bir baronetin adresini almaya hazır olan

ve serveti olan Hester Theale'i seçmeliydi.

Birkaç başarısız sezonun ardından daha evlenilebilir kız kardeşlerine yer açmak için emekliye ayrılmış olması kesinlikle önemli bir sorundu, ama Warren'ın araştırmayı uygun bulduğu bir sorun değildi. Bu nedenle, arkadaşına uyarıcı bir bakış attı.

ve şöyle dedi: "Leydi Hester! Kendisini tanımıyorum, ama iyi bir kadın olduğuna inanıyorum. istisnai olmayan genç bir kadın. Brancaster teklifinizi kabul etti elbette."

"Kabul ettiniz mi?" dedi Beatrix, evinden çıkarken. mendil. "Üzerine atladı demek istiyorsun! Sanırım şoktan bayılmış olmalı!"

"Keşke sessiz olsanız!" dedi Warren, bu uzlaşmaz tavır karşısında öfkelenerek. "Emin olun, Gary ona neyin uygun sizden daha iyi biliyor! O bir okul çocuğu değil, beş-otuz yaşlarında bir adam. Hiç kuşkusuz Leydi Hester ona sevimli bir eş."

"Hiç şüphesiz!" diye karşılık verdi Beatrix. "Sevimli ve can sıkıcı!"

Hayır, Warren, susmayacağım! Bütün o güzelleri düşündüğümde ve ona bağlanmak için ellerinden geleni yapan güzel kızlar ve bana tatsız bir kadın için teklifte bulunduğunu söyledi. ne servetim ne de olağanüstü bir güzelliğim vardı, ayrıca aptalca utangaç ve biriydim, ah, isteri krizine !"

"Eğer bunu yaparsan, Trixie, bulabildiğim en büyük su testisini üzerine boşaltacağım konusunda seni uyarıyorum!" Kardeşi hiç bozulmamış bir samimiyetle cevap verdi. "Şimdi, bu kadar kaz olma, canım! Sen zavallı Warren'ın yüzü kızardı."

Ayağa fırladı ve Gary'nin zarif kesimli mavi paltosunun yakalarından tutarak onu sarstı ve gözyaşları hâlâ kendi gözlerini boğarken onun gülümseyen gözlerine baktı. "Gary, ne sen onu seviyorsun ne de o seni! Onu hiç görmedim Sana tarafgirlikle bile yaklaştığına dair en ufak bir işaret yok. Bana sadece sana ne teklif ettiğini söyle!"

Elleri örtmek için yukarı kalktı, yakalarından çıkardı ve güçlü bir tokayla tuttu. "Seni seviyorum ama bu paltoyu buruşturmana izin veremem, Biliyorsun. Weston bunu benim için yaptı: onun zaferlerinden biri, sence de öyle değil mi?" Adam duraksadı, kızın dikkatinin dağılmayacağını anladı ve sonra ellerine hafifçe bastırarak şöyle dedi "Anlamıyor musunuz? Ben de öyle düşünmüştüm. Sen Bana birçok kez evlenmemin görevim olduğunu söyledi ve gerçekten de öyle olduğunu biliyorum, eğer ismim benimle birlikte ölmeyecekse, ki bence bu çok yazık olur. Arthur hayatta olsaydı - ama Salamanca Bütün günlerimi tek bir mutluluk içinde geçiremeyeceğimi biliyordum. Yani-!"

"Evet, evet, ama neden *bu* kadın, Gary?" diye sordu. "Onda hiçbir şey yok!"

"Tam tersine, terbiyeli, iyi huylu ve Warren'ın da söylediği gibi sevimli bir mizacı var. Umarım Ona sunacak çok şeyim var ve keşke daha fazlasına sahip olsaydım. Ama yok."

Gözyaşları yeniden gözlerine hücum etti ve taşıtı. "Ah, sevgili kardeşim, *hala mı?* Yedi yıldan fazla oldu _"

"Evet, yedi yıldan fazla oldu," diye araya girdi. "Ağlama, Trixie! Seni temin ederim ki artık üzülmiyorum, hatta Clarissa'yı bile düşünmiyorum, sadece arada sırada onu aklıma getirecek bir şey olduğunda aklıma geliyor. Ama bir daha asla aşık olmadım. Senin o güzel kızlarından hiçbirine. yoluma çıkma lütfunda bulundunuz! Bir zamanlar Clarissa için hissettiklerimi bir başkası için asla hissedemeyeceğime inanıyorum, bu yüzden evlenmemi isteyeceğiniz türden bir kız için teklifte bulunmak bana çok kötü bir şeymiş gibi geliyor. I beni uygun bir talip yapacak kadar büyük bir servetim var,

Bayan Alice için teklifte bulunsaydım, Stockwell'lerin buna onay vereceğini düşünüyorum."

"Gerçekten de öyle! Ve Alice'in bir *eğilimi* var senin için, ki bunu anlamış olmalısın. Peki, neden -?"

"Belki de tam da bu nedenle. Böylesine güzel ve enerjik bir kız benim ona verebileceğimden çok daha fazlasını hak ediyor. Öte yandan Leydi Hester-" Sözünü kesti, hazır kahkahası gözlerine sıçradı. "Ne zavallısın sen, Trix! Beni öyle Geyler söylemeye zorluyorsun ki, en aptal ahmak gibi görünüyorum!"

"Demek istediğin," dedi Beatrix acımasızca, "Leydi Hester kimseden hoşlanmayacak kadar yavan biri!"

"Öyle bir şey demek istemedim. Utangaçtır ama yavan olduğunu düşünmüyorum. Gerçekten bazen, babası ve oldukça iğrenç kız kardeşleri tarafından sürekli küçümsemeseydi, bir yeteneği olduğunu göstereceğinden şüpheleniyorum. gülünç olanın canlı duygusu. Sadece romantik bir eğilimi olmadığını söyleyelim! Ve ben kesinlikle romantizm yaşının ötesinde olduğu , karşılıklı beğeninin bize yardımcı olabileceğine inanıyorum. Birlikte rahat ederiz. Şu anki durumu mutsuz, bu da beni teklifime olumlu bakabileceği konusunda cesaretlendiriyor."

Bayan Wetherby küçümseyici bir ünlem çıkardı ve katı eşi bile gözlerini kırıştırdı. Çok bariz olan cazibesine düşük bir değer biçmesi Gary'de hoşla giden şeylerden biriydi, ama bu biraz fazla abartılı oldu. Warren kuru bir sesle, "Buna hiç şüphe yok," dedi. "Size hemen mutluluklar dileyebilirim, Gary, ki umarım öyle olursun. Ama ne olursa olsun, bu beni ilgilendirmez! Sana neyin yakışacağını en iyi sen bilirsin."

Bayan Wetherby'nin bu açıklamayı kabul etmesi beklenemezdi; ama o

Daha fazla tartışmanın boşuna olduğunu anlamış gibiydi ve felaket tellallığı yapmanın ötesinde, kocasıyla yalnız kalana kadar başka bir şey söylemedi. O zaman yapacak çok şeyi vardı.

O da bunu büyük bir sabırla karşıladı ve kadın acı bir şekilde söyleyene kadar hiçbir uyarıda bulunmadı: "Bir adam nasıl olur da

Clarissa Lincombe ile nişanlı olan Hester'a

Theale asla anlayamayacağım bir şey - ya da başka birinin, sanırım!"

Bu noktada Warren'ın kaşları çatıldı ve şüpheli bir ses tonuyla şöyle dedi: "Şey, bilmiyorum."

"Hiç sanmıyorum! Clarissa'nın ne kadar güzel, ne kadar neşeli ve ne kadar canlı olduğunu bir düşünün, sonra da Leydi Hester'i gözünüzün önüne getirin!"

"Evet, ama kastettiğim bu değildi," diye yanıtladı Warren.

"Clarissa'nın sıradan biri olmadığını söylemiyorum, çünkü Tanrı biliyor ki öyleydi, ama bana sorarsanız, çok fazla ruh!"

Beatrix ona bakakaldı. "Daha önce böyle söylediğini hiç

duymamıştım!" "Daha önce söylememiştim. Söylemem

gereken türden bir şey değil

Gary onunla ve zavallı kız öldüğünde bunu söylemenin bir yararı yoktu. Ama onun şeytani bir inatçı olduğunu ve Gary'yi güzel bir dansa kaldıracığını düşünmüştüm."

Beatrix bu sapkınlığı çürütmek için ağzını açtı ve tekrar kapattı.

"Gerçek Çu ki, canım," diye devam etti lordu, "onu kazanan kardeşin olduğu için o kadar büyük bir heyecan ki, onda asla bir kusur göremedin. Dikkatinizi çekerim, bunu söylemiyorum.

bir zafer değildi, çünkü . Peşinden koşan adamı düşününce, isteseydi bile olabilirdi! Yeovil onunla evlenmesi için üç kez yalvarmış, cenazesinde bunu bana kendisi söyledi.

Düşünüyorum da, Gary'yi Yeovil'e tercih etmesi gösterdiği tek sağduyuydu," diye ekledi
Düşünceli bir şekilde.

"Çoğu zaman biraz vahşi olduğunu biliyorum, ama çok tatlıydı ve çok ilgi çekici yöntemleri vardı! Gary'ye aldırmamayı öğreneceğine inanıyorum, çünkü onu içtenlikle seviyordu!"

Warren acımasızca, "Gri arabasını kullanmasını yasakladığında onu umursayacak kadar sevmiyordu," dedi.
"Arkasını döndüğü anda ona karşı geldi ve pazarlık sırasında boynunu kırdı. Şeytan gibi üzöldüm
Gary, ama sana itiraf etmekte bir sakınca görmüyorum, Trix, onun bu işten bildiğinden daha iyi sıyrıldığını düşünüyorum."

Düşündükten sonra, Bayan Wetherby belirli bir miktar olabileceğini kabul etmek
Bu sert kısıtlamada adalet vardı. Ama bu onu, ağabeyinin, ölen Clarissa'nın uçarı olduğu kadar ayık bir hanımla evlenmesine hiçbir şekilde razı etmedi.

Nadiren bir nişan bu kadar genel bir onayla karşılanmıştı. Gareth Ludlow'un Clarissa Lincombe'la evlenmesinden daha iyi bir eşleşme olamazdı, hatta diğer uygun genç kızların hayal kırıklığına uğramış anneleri bile bunun mükemmel bir eşleşme olduğunu düşünüyorlardı. Eğer hanımefendi şehirde en çok kur yapan kişiye, beyefendi de sosyetenin en sevilen bekâriydi. Gerçekten de
iyi bir talihin çocuğu görünüyordu, çünkü sadece yakışıklı bir yetkinliğe ve
Kusursuz bir soydan geliyordu ama bu temel özelliklerin yanı sıra sıradan bir , zarif ve yapılı bir vücuda, spor alanında hatırı sayılır bir yetkinliğe ve açık, cömert bir mizaca sahipti.

En yakın rakiplerinin bile Clarissa'yı kazanma başarısını yadırgaması imkânsızdı. Bayan Wetherby ölümcül arabadan önceki o parlak döneme üzülererek baktı.

Kaza Clarissa'nın cazibesini ve güzelliğini soğuk toprağa gömmüştü, Gareth'ın kalbini de onlarla birlikte.

Aldığı darbeden sonra çok iyi bir şekilde iyileştiği düşünülüyordu ve herkes bu trajedinin onun kederini abartılı bir şekilde yaşamasına neden olmamasından memnundu.

Tüm görkemli atlarını satıyor ya da hayatının geri kalanında yas otları giyiyordu. Eğer gözlerindeki gülümsemenin ardında biraz hüznün varsa, yine de gülebiliyordu; ve eğer dünyayı boş buluyorsa, bu her zaman kendine sakladığı bir sırdı.

Ona hayran olan Beatrix bile, Clarissa'nın yasını tutmaktan vazgeçtiğini ummaya .

onu cezbedecek gibi görünüyordu. En hafif flört bile çabalarının karşılığını vermemişti, ama bu durum onu üzüyordu. Ne kadar alçakgönüllü olsun, evlilik için bir ödül olarak görüldüğünün .

ve onu çok iyi tanıyordu ki, herhangi bir genç kızın göğsünde kendi beklentilerini uyandıracaklarını düşündü.

gerçekleştirmeye hiç niyeti yoktu. Bu hüznü güne kadar sadece doğru kadını bulamadığını düşünmüştü, asla doğru kadının var olmadığını değil. Onun açıklamasını duyduğunda gözyaşları daha çok

Clarissa'nın güzelliğinden daha o ölümcül olayda yok olduğunu aniden fark etmekten çok hayal kırıklığı

Yedi yıl önceki kaza. Onunla, tüm umutları ve coşkularıyla gençliğini geride bırakmış, belki rahat ama romantizmden nasibini almamış sakin bir geleceğe bakan bir adamın konuşabileceği gibi konuşmuştu. Bayan Wetherby bunu fark etti ve hayatı neşeli bir macera olarak gören genç Gareth'ı hatırladı,

uyuyana kadar ağladı.

Sir Gareth'in gururunu okşayan teklifinin haberi daha sonra Leydi Hester Theale'e ulaştığında da öyle oldu.

Bölüm 2

" ^ "

Brancaster Kontu'nun aile konağı Chatteris'ten çok da uzak olmayan bir mesafede, fenslerin kalbinde yer alıyordu. Malikâne, çevresindeki kırsal alan kadar gösterişsizdi ve lord hazretlerinin kumar oynamaya olan düşkünlüğü nedeniyle içinde bulunduğu koşullar dar olduğundan, iyi bir birçok ihmal belirtisi vardı. Teorik olarak, lord hazretlerinin en büyük kızı tarafından yönetiliyordu, ancak oğlu ve varisi Lord Widmore, karısı ve çocuklarıyla birlikte ikamet etmeyi uygun bulduğundan

Babasının çatısı altında büyüyen Leydi Hester'in konumu aslında bir şifreden biraz daha iyiydi.

Birkaç yıl önce annesinin ölümü üzerine, Earl'ü yakından tanımayan kişiler, her şeye rağmen onun bu kadar şanslı olmasının büyük bir şans olduğunu düşünmüşlerdi. rafta bırakılmıştı. İyimser bir tavırla, acılı ebeveynini teselli edebilecek ve annesinin yerini alarak Brancaster Park'ın ve Green Street'teki ev. Ama Kont karısından hiç hoşlanmadığı için onun ölümüne hiç üzülmemişti ve tek başına yaşamayı dört gözle beklediği için büyük kızını bir teselli olarak değil, bir yük olarak görüyordu. Gerçekten de, içki içerken eskisinden daha iyi durumda olmadığını söylediği duyulmuştu.

Bir anlık sersemlikten kurtulup Sir Gareth Ludlow'un aslında kızıyla evlenmek için izin istiyordu, neredeyse onu yeniyordu. Onu görme umudunu tamamen yitirmişti. Saygın bir evliliği vardı: parlak bir eş bulması gerektiği bir an bile aklına gelmemişti. Bir

Sör Gareth'in biraz serseri olabileceğine dair hoş olmayan bir şüphe aklından geçti, ama Sör Gareth'in tavrında ya da görünüşünde buna en ufak bir renk katacak bir şey yoktu ve bu düşünceyi kovdu. Açık açık söyledi: "Onu size vermekten çok memnun olurum, ama bunu size hemen söylemem daha iyi olur.

Başlangıçta onun payı büyük değil. Aslına bakarsanız, rüzgârı yükseltmek için çok zorlanacağım."

"Bu gerçekten çok önemsiz," diye cevap verdi Sir Gareth.

"Eğer

Leydi Hester beni kabul etme onurunu bana bahşederse, avukatlarımızın uygun göreceği her türlü anlaşmayı elbette yapacağım."

Bu güzel sözlerden çok etkilenen Kont, Sir Gareth'in takım elbisesini onayladı, onu ertesi hafta Brancaster Park'a davet etti ve kendisi de üç spor karşılaşmasını iptal ederek ertesi gün Londra'dan ayrıldı.

Kızını, başına gelmek üzere olan olağanüstü talih kuşuna hazırlıyordu.

Leydi Hester onun aniden gelişine şaşırmıştı, çünkü Brighton'a gitmek üzere olduğunu sanmıştı.

Prens Regent'in takımına mensuptu ve genellikle yaz aylarında Steyne'deki lojmanlarda ya da Pavilion'un kendisinde ikamet ederken bulunurdu; burada kraliyet arkadaşının tüm eğlencelerini paylaşmak onun nazik bir uygulamasıydı.

Daha pahalı eğlenceler ve kraliyet arkadaşının York'lu kardeşiyle son derece yüksek bahislerle whist oynamak. Böyle Brighton'da aradığı kadın arkadaşlığı ne karısının ne de kızınıninkini içermiyordu; bu yüzden Londra Mevsimi'nin sonunda Leydi Hester, erkek kardeşi ve baldızıyla birlikte Cambridgeshire'a gitmiş, oradan da ailesinin çeşitli üyelerine yıllık ve çok sıkıcı ziyaretler yapmaya başlamıştı.

Sevimli ebeveyni, kendisini atalarının evine büyük bir zahmetle getiren şeyin babasının onun iyiliği için duyduğu endişe olduğunu söyledikten sonra, birazdan yapacağı açıklamanın önsözü olarak, kızının biraz süslenip püslenmesini umduğunu, çünkü eski bir elbiseyle misafir kabul etmenin ona yakışmayacağını söyledi.
Paisley şal.

"Ah, canım!" dedi Hester. "Ziyaretçilerimiz olacak mı?" Kadın hafif miyop bakışlarını Kont'a odakladı ve sesinde endişeden çok teslimiyet vardı: "Umarım *özellikle* sevmediğim biri değildir, baba?" dedi.

"Öyle bir şey yok!" diye karşılık verdi. "Vallahi Hester, sen bir azizin sabrını bile zorlamaya yetersin! Sana söyleyeyim kızım, gelecek hafta burada ağırlayacağımız kişi Sör Gareth Ludlow ve eğer ondan hoşlanmıyorsan aklını kaçırmış olmalısın!"

Hor görülen , sanki eski püskü kıvrımlarını yeniden düzenleyerek babasının gözünde daha az sakıncalı hale getirebilecekmiş gibi, amaçsızca omuzlarına atıyordu, ama bu sözler üzerine ellerini indirdi ve inanmaz bir tavırla şöyle dedi "*Sör Gareth Ludlow* mu, efendim?"

"Evet, bakabilirsiniz!" dedi Kont. "Neden geldiğini söylediğimde daha çok bakacağınızı sanıyorum!"

Düşünceli bir ses tonuyla, "Öyle olması çok muhtemel," diye kabul etti. "Çünkü beni bu duruma neyin Onu burada ya da bu mevsimde nasıl ağırlayacağımı bilmiyorum."

"Boş ver onu! Sana bir teklif yapmak için geliyor Hester!"

"Öyle mi?" dedi belli belirsiz ve düşünceli bir anın ardından ekledi: "Ona Juno'nun yavrularından birini satmamı mı istiyor? Geçen gün kasabada karşılaştığımızda bunu bana söylememiğ olmasına Çağıyorum. Bu kadar yolu gelmesine değmez, tabii önce yavruyu görmek istemiyorsa."

"Tanrı aşkına kızım!" diye patladı Kont. "Ludlow'un senin sefil köpeklerinden biriyle ne işi olabilir ki?"

"Doğrusu bu beni oldukça ," dedi ona soran bakarak.

"Kağıt kafatası!" dedi lord hazretleri sertçe. "Senden ne istediğini bir bilsem! Senin için teklifte bulunmaya geliyor. el!"

Önce solgun bir ifadeyle ona baktı, sonra kızardı ve yüzünü çevirdi. "Baba, dua et-! Eğer dalga geçiyorsan, bu nazik bir şaka değil!"

"Tabii ki dalga geçmiyorum!" diye cevap verdi. "Gerçi böyle düşünmeniz beni şaşırtmadı. Sana itiraf etmekte bir sakınca görmüyorum. Hester, o bana bunu söylediğinde benim "Ya onun ya da benim kurnaz olduğumu düşündükten sonra size hitap etmesine izin verdim!"

"Belki de öyleydiniz, de!" dedi, daha hafif bir tonda konuşmaya çalışarak.

"Hayır, hayır! Yok öyle bir şey! Ama onun ilgisini çekmeye çalışan bir düzine kadın varken ve hepsi de senin kadar iyi doğmuşken, üstelik senden daha genç ve şeytani bir yakışıklılığa sahipken, senden hoşlanıyor olması. Hayatım!"

"Bu doğru değil. Sör Gareth benden hiç hoşlanmadı. Gençken ve bence oldukça güzelken bile." dedi Hester hayalet gibi bir gülümsemeyle.

"Oh, Tanrım, hayır! *O zaman* olmaz!" dedi lord hazretleri. "Yeterince iyiydin, ama Lincombe pisliği hayattayken sana bakmasını bekleyemezdin."

"Hayır, bana bakmadı," diye kabul etti.

"Vay, vay!" dedi Kont hoşgörüyü. "Hepsine sahipti dövülmüştü. Anlatılanlara göre, başka hiçbir kıza göz ucuyla bile bakmamış. Ve ben de bu yüzden size teklifte karar verdim." Adam kızın şaşkın şaşkın baktığını gördü ve biraz da sabırsızlıkla şöyle dedi: "Şimdi, bezelye fazı olma, kızım! Bu bir mızrak sapı kadar açık.

Ludlow'un istediği şey, kafasını romantik saçmalıklarla doldurmayacak ya da kendisinden tutku taşımasını beklemeyecek sakın, iyi yetiştirilmiş bir kadındır.

Düşündükçe, bana daha mantıklı bir adam gibi davranıyormuş gibi geliyor. Eğer hâlâ Clarissa Lincombe'ı arzuluyorsa, duygularının şiddetine kapılarak sonsuza dek onun peşinden sürüklenmesini bekleyecek bir kadınla birlikte olmayı teklif etmek ona hiç yakışmazdı.

Böyle bir . Aynı zamanda, onun görevi Evlenmeye karar verdiğine emin olabilirsiniz, çünkü kardeşi İspanya'da öldürüldüğünde buna karar vermişti.

Başına böyle bir talih kuşunun konacağını hiç söylemekten çekinmiyorum, Hester! Düşünmek

Kız kardeşlerinin hepsinden daha iyi bir eş olman, hem de senin yaşımda! Bu harika bir şeyin ötesinde!"

"Her şeyin ötesinde, ah, *her şeyin* ötesinde!" dedi garip bir sesle. "Ve o buraya geliyor, senin rızanla! Önce bana duygularımın ne olduğunu soramaz *mıydın*? Bu görkemli eşleşmeyi istemiyorum baba."

Kulaklarına inanmakta güçlük çekiyormuş gibi görünüyordu. "İstemiyor musunuz?" diye tekrarladı şaşkın bir ses tonuyla. "Aklını kaçırmış olmalısın!"

"Belki de öyleyimdir." Aynı anda hem gergin hem de muzip olan o hayalet gülümseme yine yüzünde belirdi. "Sör Gareth'ı bu konuda uyarmalıydınız, efendim. Bir aptalla evlenmek istemeyeceğine ikna oldum."

"Eğer," dedi Lord Hazretleri, "bunun komik bir şey olduğunu düşünüyorsanız, size öyle olmadığını söyleyeyim!"

"Hayır, baba."

Belirsizlik içinde ona baktı, garip bir şekilde onu atlattığını hissetti. O her zaman bir İtaatkâr, hatta uysal bir kızdı, ama birkaç kez, bu nazik uysallık bulutunun ardında kendisine hiç de yabancı olmayan bir kadının varlığından duyduğu rahatsız edici kuşkuyla kapılmıştı. Kendisine temkinli davranmak gerektiğini anladı, bu yüzden öfkesini dizginledi ve çok adil bir baba şefkatiyle şöyle dedi "Şimdi, kafana hangi kurtçuk girdi, canım? Bana söylemeyeceksin Evlenmek istemiyorum, çünkü her kadın bunu ister!" "Evet, gerçekten!" diye iç geçirdi.

"Ludlow'dan hoşlanmıyor olabilir misin?" "Hayır, baba."

"*Bundan* emindim! Sanırım İngiltere'de daha çok sevilen bir erkek yoktur ve siz hanımlara gelince - Ona takılan şapkalar! Bütün bekârların gıpta edeceği şehirdeki kadın!"

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun baba? Bu ne kadar hoş olurdu! Ama belki de kendimi tuhaf ve kendim gibi hissetmeyebilirim. Bu kendimi tanımadığım için rahat edemem."

Bu saçma ve (ona göre) son derece anlamsız gözlem, onu adım atmaktan alıkoydu, ama elinden geldiğince sabırla devam etti: "Neyse, boş ver onu! Doğrusu, senin ilgini çekmeye çalıştığını hiç düşünmedim, ama balolarda seninle birlikte ayağa kalktığını yüzlerce kez gördüğüme eminim! Ay, ve seninle oturup konuştuğunu da. Kendisine sonsuza dek yem takan güzellerden birine makyaj yapıyor!"

"Çok kibar biri," diye kabul etti. "Benimle Clarissa hakkında konuşurdu, çünkü onu ben de tanıyordum ve başka hiç kimse onun adını onun yanında anmazdı."

"Ne, hâlâ böyle mi yapıyor?" haykırdı Kont, gizemin ipucunun burada olduğunu hissederek.

"Oh, hayır!" diye cevap verdi. "Uzun zamandır değil."

"O zaman neden şeytan, eğer konuşmak istemiyorsa Lincombe güzeli, seni mi ?" diye sordu. "Emin olun, bu sizi bağlamak içindi!"

"Beni tam olarak arayıp ," diye cevap verdi. "Sadece, partilerde karşılaştığımızda, beni sıradan bir selamla geçiştirmeyecek kadar nazik ve bence çok büyük bir beyefendi." Durakladı ve babasına göz kırparak içini çekti. "Ne kadar aptalca! Sanırım çok haklısınız ve o da bunu "Binbaşı Ludlow öldürüldüğünden beri bana teklifte bulunma fikri aklımdan çıkmıyor."

"Elbette haklıyım ve size ne güzel bir iltifat ediyor!"

"Oh, hayır!" dedi ve düşünceli düşünceli önüne bakarak sessizliğe gömüldü.

Tedirgin hissetmeye başladı. Kadının yüz ifadesini okumak imkânsızdı. Yüzü kederli, ama sakindi; ama sesinin tonunda endişe verici bir ton vardı ve bu da onun aklına, daha önce Ona, eli için aldığı diğer tek teklifi açıkladı. Onun gazabının her tezahürünü nasıl uysallıkla karşıladığını, ne kadar itaatkâr olduğunu hatırladı.

Ona saygısızlık ettiği için özür diledi. Bu olay beş yıl önce olmuştu ama o hâlâ evde kalmış bir kızdı. Onu bir iki dakika süzdükten sonra şöyle dedi: "Eğer bu şansa izin verirsen Saygın bir ittifakın kaymasını sağlamakla, sandığımdan daha büyük bir aptallık ediyorsun, Hester!"

Gözleri babasının yüzüne döndü, dudaklarında bir an için bir gülümseme belirdi. "Hayır, bu nasıl olabilir baba?"

Bunu görmezden gelmeye karar verdi. "İkiniz de romantizmle uçma yaşını " diye ısrar etti. "O çok iyi bir Hoş bir adam ve sana iyi bir koca olacağından şüphem yok. Hem cömert! Kız kardeşlerinizin gözlerini kamaştıracak kadar paranız, önemli bir mevkiiniz ve çok güzel bir işletmenin sahibesi olacaksınız. O kadar da değil. Ama Ludlow'a da söylediğim gibi, bu vesileyle duygularınıza cevap veremesem de, başka bir bağlılık duymadığınız konusunda onu temin edebilirim."

"Ama bu doğru değil baba," dedi. "Sevgilerim yıllar önce nişanlandı."

Bunu o kadar kesin bir şekilde söyledi ki, adam onu yanlış anlamış olabilirler.

Açıklama. Kadın büyük bir nezaketle sözünü dinledi ve adam haykırdı, oldukça şaşırmıştı: "Yani söğüt taktığınıza inanmam gerekiyor, öyle mi? Fudge! Böyle bir şeyi ilk kez duyuyorum! Lütfen, bu adam kim olabilir?"

Ayağa kalktı, şalını omuzlarına çekti. "Bunun bir önemi yok baba. Beni hiç düşünmedi, görüyorsun."

Bununla birlikte, kendine özgü belirsiz şekilde uzaklaştı ve onu şaşkın ve öfkeli bir halde bıraktı.

Aile akşam yemeği için toplanana kadar onu bir daha görmedi; o zamana kadar da oğlu, gelini ve papazıyla konuyu öyle uzun uzadıya tartışmıştı ki Kâhyası, iki uşağı ve uşağı, hepsi de zaman zaman duymaya geliyorlardı, öyle ki evde Leydi Hester'in çok gurur verici bir teklif aldığını ve bunu reddetmek istediğini bilmeyen neredeyse hiç kimse yoktu.

Kronik hazımsızlık yüzünden huysuzlaşan Lord Widmore da en az babası kadar sinirlenmişti; ama endişe verici derecede kaba tavırları olan gürbüz bir kadın olan karısı, ünlü olduğu kabalıkla şöyle dedi "Ah, palavra! Sadece geliyor! Seninle bir maymun bile yatarım Onu tıka basa doldurdunuz, efendim, çünkü hep böyle yaparsınız. Bana bırakın!"

"Bir katır kadar inatçı!" dedi Lord Widmore üzüntüyle.

Bu, hanımını içtenlikle güldürdü ve ona bir baş belası gibi konuşmaması için yalvardı, çünkü kız kardeşinden daha nazik bir kadının asla var olmadığını söyledi.

Tamamen doğrudu. Onu cezbedememesi dışında Kendisine uygun talipleri olan Hester, en titiz ebeveynlerin bile

Memnundu. Her zaman kendisine söyleneni yapar ve bu konuda asla tartışmazdı. Ne surat asar ne de histerik davranırdı; doğru erkekleri cezbedemese de en azından yanlış cesaretlendirdiği hiç görölmemiştir. Aynı zamanda iyi bir kız kardeştir; ve her zaman ona güvenilebilirdi. Kriz zamanlarında genç yeğenlerinin sorumluluğunu üstlenir; ya da davet edilen en sıkıcı erkeği hiç sıkılmadan ağırlar. (ister istemez) bir akşam yemeği partisine.

Sir Gareth'in teklifini onunla ilk tartışan kişi Leydi Widmore değil, Kont'un papazı Rahip Augustus Whyteleafe'di. Bu durum üzerine kendi düşüncelerini ona aktarma fırsatı buldu.

"Bu konuya değinmeme itiraz etmeyeceğinizi biliyorum, Sizin için acı verici olsa da," dedi. "Lord Hazretleri, belki de belirtmeliyim ki, beni güvenine kabul etme onurunu bana bahşetti. Benim konumumdaki bir adam sizin yanınızda ağırlık taşıyabilir."

"Ah, canım! Öyle olması gerektiğine eminim," dedi Hester, vicdanı sızlayan bir ses tonuyla.

"Ama," dedi Bay Whyteleafe, omuzlarını dikleştirerek, "Lord Hazretleri'ne, bu işi yapamayacağımı bildirmek zorunda kaldım. Sir Gareth Ludlow'un avukatlığını üstleniyorum."

"Ne kadar !" Hester iç geçirdi. "Çok sevindim, çünkü bu konuyu tartışmayı hiç istemiyorum."

"Bu sizin için gerçekten de iğrenç olmalı. Yine de kararınızdan dolayı sizi onurlandırdığımı söylememe izin verin, Leydi Hester."

Kadın hafif bir şaşkınlıkla ona baktı. "Aman Tanrım, öyle mi? Neden yapman gerektiğini düşünemiyorum."

"Sıradan bir maçı reddetme cesaretini gösterdin. Dünyevi bir zeka. Öyle bir eşleşme ki, sizden daha az ileri görüşlü bir hanımefendinin hoşuna giderdi. Tam da yapmanız gerektiği gibi yaptığınızı söylememe izin verin: Sizinle modaya uygun bir kadın arasındaki ittifaktan sefaletten başka bir şey çıkmayacağına inanıyorum. fribble."

"Zavallı Sir Gareth! Korkarım haklısınız Bay Whyteleafe: I onu bu kadar sıkıcı bir eş yapmalıydım, değil mi?"

"Onun gibi uçarı zevkleri olan bir adam böyle düşünebilir," diye onayladı. "Ama daha ciddi bir adam için... Ama bu konuda şimdilik daha fazla bir şey söylememeliyim."

Sonra onu selamladı, konuşur gibi baktı ve geri çekildi. eğlence ve şaşkınlık.

Yemekten sonra partinin toplandığı Uzun Galeri'nin diğer ucundan bu alışverişi izlemeyi ihmal etmeyen baldızı, daha sonra ona şunları sormakta tereddüt etmedi ne söylendiğini. "Babanın aldığı bu teklif hakkında seninle konuşma küstahlığında bulunduyorsa, umarım onu fena benzetmişsindir, Hetty! Ne küstahlık! Ama işte! Babanın onu kıskırttığından şüphem yok. Sana söz veriyorum. Ona bu durumda tazıları bir kokuya hapsetmenin işe yaramayacağını söylemekten çekinmedim."

"Teşekkür ederim, çok nazıksınız. Ama Bay Whyteleafe beni ikna çalışmadı. Hatta babama böyle bir şey yapmayacağını söylediğini söyledi ki bence bu çok cesurca bir davranıştı."

"Evet, Lord Brancaster'ı bir ayı kadar somurtkan yapan da buydu. Bak ne diyeceğim Hetty, Widmore babanın gözüne sokmadan önce Ludlow'un teklifini kabul etsen iyi edersin."

"Kocanın dilenci bir papaz olmasını istiyorsun."

"Ama ben bilmiyorum," dedi Hester.

"Tanrım, *bunu* biliyorum! Ama kafamın içinde gözlerim var ve Whyteleafe'in ilgisinde son derece titizleştğini görebiliyorum. İşin kötüsü, Widmore da bunu gördü ve onun ne kadar uyuşuk olduğunu biliyorsun, canım! Baban da öyle. Seni kızdırmak için bir şeyler söylediğinden hiç şüphem yok. ince ayar."

"Oh, hayır!" Hester sakince söyledi.

"Ne olursa olsun, Ludlow'un kim bilir kaç yıl önce nişanlandığı o kız için hâlâ üzüldüğünü söyledi sana!" dedi Leydi Widmore açık açık. "Eğer tavsiyemi dinlerseniz, Ona kulak asmayacaksınız! Ludlow'dan daha kötü durumda bir adam görmedim."

"Hayır, gerçekten. Ya da daha az aşık bir adam," dedi Hester.

"Ne olmuş yani? Sana şunu söyleyebilirim, Hetty: Bizim konumumuzdaki insanların aşk için evlendikleri pek görülmemiştir. Bana bir baksana! Zavallı Widmore'a aşık olduğumu düşünemezsin! Ama ben de senin gibi hiç aşık olmadım.

Bana teklif edildiğinde kabul ettim, çünkü bir kadın için rafta bırakılmaktan daha kötü bir şey yoktur."

"İnsan buna alışıyor," dedi Hester. "İnanabiliyor musun Almeria, Sör Gareth'le benim birbirimize uymamız gerektiğine?"

"Tanrım evet! Neden olmasın? Eğer bu fırsat bana sunulsaydı, onu kapmak için yerimden fırlardım!" diye cevap verdi Leydi Widmore açık yüreklilikle. "Onu sevmediğini biliyorum, ama bunun ne anlamı var? Bunu dikkatle düşün,

Hetty! Başka bir teklif almanız olası değil, ya da, her halükarda, bu kadar avantajlı bir teklif değil, ancak Whyteleafe'in tercih edilir edilmez soruyu patlatacağını söyleyebilirim. Ludlow'u alırsan iyi bir servetin, önemli bir mevkiin ve

Hem de hoş bir koca. Onu sağ gönderirsen, babanın ve Widmore'un sitemlerini sonsuza dek dinlemek zorunda kalmak şöyle dursun, ömrünü yaşlı bir kız olarak tamamlarsın, eğer bu konuda bir şey biliyorsam!"

Hester belli belirsiz gülümsedi. "İnsan buna da alışıyor. Bazen babam öldüğünde küçük bir evde tek başıma yaşayabileceğimi düşünüyorum."

"Ama yapamayacaksın," dedi Leydi Widmore sert bir sesle. "Kız kardeşin Susan üzerine atlayacak: *Buna* kefil olabilirim! Bu

Ona el pençe divan durman ve büyük ihtimalle o sade veletlere mürebbiyelik yapman onun çok işine gelirdi! Widmore bunun birinci sınıf bir plan olduğunu düşünecektir, bu yüzden ondan destek alamazsınız ya da Gertrude ya da Constance'dan da. Onlara karşı çıkacağını düşünmek hiç de iyi bir şey değil canım, çünkü sende zerre kadar ruh yok! Kendine ait bir ev istiyorsan, Ludlow'u al ve iyi talihin için kendine şükret, çünkü başka türlü bir ev bulamazsın!"

Bu cesaret verici sözlerin ardından Leydi Widmore kendi yatak odasına doğru yola çıktı ve yolda durup lorduna, kendisinin ve babasının dillerini tutabilmeleri koşuluyla bu işi başardığını düşündüğünü söyledi.

Leydi Hester, hizmetçisi kovulduktan, mumlar söndürüldükten ve perdeler yatağının etrafına çekildikten sonra, yüzünü yastığa gömdü ve sessizce uyuyana kadar ağladı.

Bölüm 3

" ^ "

Üç gün sonra, Sir Gareth, mutlu bir cehalet içinde Teklifinin seçtiği gelini içine düşürdüğü sefil kararsızlık, Londra'dan ayrıldı ve Cambridgeshire'a doğru oldukça yavaş bir ilerleme izledi. Kendi curricule'ını sürüyordu. Atını ona koştu ve Baldock'tan çok da uzak olmayan bir yerde, iki gece kalıp atlarını dinlendirdiği bazı dostlarının evinde yolculuğuna ara verdi. Yanına baş damat, ama uşağı değil: bu durum o son derece yetenekli beyefendiden daha fazla tiksindi onu şaşırttı. Korint sosyetesine mensup olan Sir Gareth her zaman çok iyi giyinirdi, ama gardırobundan sorumlu olan dehanın yardımları olmadan da istediği etkiyi . yabancı ellerin paltolarını sıktığını ya da Hessian botlarına kalitesiz siyah boya uygulamak, hiç acı hissetmemesine neden oldu.

Öğleden sonraya kadar Brancaster Park'a varması beklenmiyordu, ama aylardan Temmuz ve hava da boğucu olduğundan, yolculuğun geri kalanını vaktinde tamamlamak üzere yola koyuldu; çiftini rahat bir tempoyla sürüyor ve yirmi mil kadar yol aldıktan sonra yem atmak için mola veriyordu. Caxton köyü. Burası sadece bir sahipti, o da mütevazı bir postaneydi; Sir Gareth kahve salonuna girdiğinde ev sahibini, dallı tül den bir elbise ve yonga samanından bir şapka giymiş genç bir bayanla biraz hararetli bir tartışmaya girmiş buldu, İpek gibi siyah buklelerin üzerine uygun bir şekilde bağlanmıştı.

Ev sahibi, eşikte Quality'nin bariz bir üyesini görür görmez bayanı terk etti
Tören yapmadan öne çıktı, eğildi ve
Yeni gelen kişiye ne şekilde hizmet etme onuruna erişebileceğini öğrenmek istiyordu.

"Bana hizmet etmek için yeterince zamanın olacak.
Bu hanımefendiyle ilgilendi," diye cevap verdi Sir Gareth.
kadının iri gözlerindeki kızgın ifadeyi fark etmemiştir.

"Oh, hayır, efendim! Hayır, gerçekten! Oldukça özgürüm -
hemen zat-ı alinizi beklemekten büyük mutluluk duyarım!"
ona güvence verdi. "de tam gence Rose and Crown'da kalacak
yer bulabileceğini söylüyordum."

Bu sözler alçak bir sesle söylenmişti ama
Hanımefendinin kulaklarına ulaştı ve güçlü bir onaylamama
tonuyla şöyle neden oldu: "Ben genç biri değilim ve eğer o
korkunç hanınızda kalmak istiyorsam, burada kalacağım ve
bana yeriniz olmadığını söylemenizin hiçbir faydası yok,
çünkü sana inanmıyorum!"

"Size daha önce de söyledim, hanımefendi, burası bir posta evi
ve birkaç bando kutusundan başka bir şeyle gelmeyen genç
kadınlara hizmet vermiyoruz!" dedi.
ev sahibi öfkeyle. "Ne iş yaptığını bilmiyorum, bilmek de
istemiyorum, ama sana yerim yok, bu da son sözüm olsun!"

Kıbarca pencere pervazına çekilen Sir Gareth, yonga şapkanın
altındaki fırtınalı küçük yüzü izliyordu. Büyüleyici derecede
güzel bir yüzdü; iri, koyu renk gözleri, sevimli, hırçın bir ağız
ve son derece kararlı bir çenesi vardı. Aynı zamanda çok genç
bir yüzdü.

utanç. Ev sahibi açıkça sahibinin bir kadın olduğunu düşünüyordu, ama ne çocuğun sesi ne de kesinlikle buyurgan olan tavrı kaba bir doğum. Kaçak olduğuna dair bir şüphe Sir Gareth'ın aklından genç kızlar için açılan bir okuldan gelen bir kız geçti: Yeğeniyle hemen hemen aynı yaşta olduğunu düşündü; ve kız ona soyut bir şekilde Clarissa'yı hatırlatıyordu. Gerçekten Clarissa'ya benzediğinden değil, çünkü Clarissa ilahi bir şekilde adıldı. Belki de, diye düşündü, küçük bir acıyla Benzerlik onun kasıtlı bakışında ve eğiminde yatıyordu. inatçı çenesi. Ne olursa olsun, yanında kimse olmadan kırlarda dolaşamayacak genç ve güzeldi. sıradan bir handan daha uygunsuz bir dinlenme yeri Ev sahibinin ona söylediği şey onun için bulunabilirdi. Eğer hatalı bir kız öğrenci olsaydı, onurlu bir adamın onu ailesine geri vermesi gerekirdi.

Sir Gareth pencereden uzaklaştı ve şöyle dedi çekici bir gülümseme: "Bağışlayın ama size yardımcı olabilir miyim?"

Kadın utangaç bir tavırla değil ama samimi bakışlarında bir spekülasyonla adama kararsızca baktı. Kadın cevap vermeden önce, ev sahibi beyefendinin zahmet etmesine gerek olmadığını söyledi.

kendisi. Sözünü genişletecekti ama kontrol edildi. Sir Gareth oldukça hoş ama otoriter bir şöyle dedi: "Bana öyle geliyor ki önemli bir ihtiyaç var. Bu hanımefendinin, bu işi yapabilmesi için

geceyi Rose and Crown'da geçir." Kadına tekrar . "Diyelim ki bana nerede

ister misin? Annenizin hizmetçiniz olmadan herhangi bir handa kalmanızı isteyeceğini sanmıyorum."

"Benim annem yok ki," diye cevap verdi kadın, tartışmada zafer kazanmış birinin havasıyla.

"Özür dilerim. Baban, o zaman?" "Benim

de bir babam yok!"

"Evet, görüyorum ki şimdi beni
İplere karşı," dedi eğlenerek. "Ve elbette, eğer annen de
baban da öldüyse, ne yaptıklarını asla bilemeyeceğiz.
bu konuda ne hissederdin. Bunu tartışsaydık nasıl olurdu?
bir şeyler içmek ister misiniz? Ne istersiniz?"

Gözleri parladı; içtenlikle şöyle dedi: "*Çok memnun* olurum
Benim için bir bardak limonata temin ederseniz çok
memnun olurum efendim, çünkü susadım ve bu iğrenç adam
bana getirmedi!"

Ev sahibi patlayarak şöyle dedi: "Sayın Yargıç! Bayan buraya
geldi, gördüğünüz gibi, bir sonraki arabanın Huntingdon'a ne
zaman geleceğini söylememi istedi, yarına kadar
gelmeyeceğini söylediğimde, önce bana bir oda hizmetçisine
ihtiyacım olup olmadığını sordu, ben de ona böyle bir şeye
ihtiyacım olmadığını söylediğimde
kalktı ve bu gece için bir oda kiralayacağını söyledi! Şimdi,
bunu onurunuzla sunuyorum-"

"Boş ver!" diye sözünü kesti Sir Gareth, sesindeki hafif
titreme onu ele geçirmekle tehdit eden kahkahayı ele
veriyordu. "Hanımefendiye bir bardak limonata getirme
nezaketini gösterin, bana da ev yapımı içkinizden bir fıçı
getirin, biz de ne yapabileceğimize bakalım.
Bu karmaşayı düzeltin!"

Ev sahibi, ev hakkında bir şeyler söylemeye başladı.
Evinin saygınlığı, daha iyi düşündü ve geri çekildi. Sir Gareth
masadan bir sandalye çekip oturdu ve ikna edici bir tavırla
şöyle dedi "Artık ondan kurtulduğumuza göre, bana kim
olduğunuzu ve nasıl çalıştığınızı söyleyebilir misiniz?
bu şekilde ülkeyi dolaşmaya başladınız.

Garip bir şekilde mi? Size söylemeliyim ki benim adım Ludlow-Sir Gareth Ludlow, tamamen hizmetinizdeyim!"

"?" diye kibarca cevap verdi hanımefendi.

"Eee?" dedi Sir Gareth, gözlerindeki pırıltı onu sorgularcasına. "Ben de ev sahibi gibi size hanımefendi mi demeliyim? Size gerçekten hanımefendi diye hitap edemem: beni çok güçlü bir şekilde en büyük yeğenimin aklı, yaramazlık yaptığında."

Ona oldukça temkinli bir şekilde bakıyordu ama bu söz onu rahatlatmışa benziyordu, zaten öyle de olması gerekiyordu yap. Dedi ki: "Benim adım Amanda, efendim. Amanda S-Smith!"

Sir Gareth, "Amanda Smith, sizi üzülerek bildirmek zorundayım ki şaşırtıcı derecede yalancı bir kızsınız," dedi. Sakince.

"Çok güzel bir isim!" dedi savunmaya geçerek.

"Amanda büyüleyici bir isim ve Smith de kendi tarzında çok iyi, ama bu sizin soyadınız değil. Gel, şimdi!"

Başını iki yana salladı, güzel bir mülayimlik resmiydi. "Size söylemeyeceğim. Söylersen kim olduğumu öğrenebilirsiniz ve bunu kimsenin bilmesini istememek için özel bir nedenim var."

"Okuldan mı kaçıyorsun?" diye sordu.

Kızgın bir şekilde sertleşti. "Kesinlikle hayır! Ben bir Kız öğrenci! Aslında neredeyse on yedi yaşındayım ve yakında evli bir hanımefendi olacağım!"

Bunu gözünü kırpmadan kabul etti ve uygun bir ciddiyetle özür diledi. Neyse ki ev sahibi o anda limonata, bira ve

Bayan'ın hoşuna , taze pişmiş turtaları isteksizce teklif etti. Amanda'nın gözlerindeki umut dolu parıltıdan çok hoşuna gideceğini anlayan Sir Gareth, ona bir tabak getirmesini söyledi ve ekledi: "Ve biraz da meyve, eğer isterseniz."

Bu açık sözlü davranış karşısında oldukça yumuşayan Amanda içtenlikle şöyle dedi: "Teşekkür ederim! Gerçeği söylemek gerekirse, ben aşırı derecede Açım. Sen gerçekten amca mısın?"

"Gerçekten öyleyim!"

"Bunu düşünmemeliydim. Benimkiler en havasız insanlar!"

Altı tartölet ve bir kase kirazın büyük bir kısmını bitirdiğinde, ev sahibiyle olan samimi ilişkileri ve onu Huntingdon'a götürme teklifini minnetle kabul etti. George'a bırakılmasını istedi; ve hafif bir kırıksıklığın ortaya çıktığını görünce Sir Gareth'in kaşlarının arasından büyük bir nezaketle ekledi: "Ya da Çeşme, eğer tercih ederseniz, efendim."

Kırıksıklık hâlâ duruyordu. "Bu evlerden seninle buluşacak biri var mı Amanda?"

"Oh, evet!" diye cevap verdi havalı bir şekilde.

Enfiye kutusunu açtı ve yavaşça bir tutam aldı. "Mükemmel! Sizi oraya zevkle götüreceğim."

"*Teşekkür* !" dedi ve ona parlak bir gülümseme armağan etti.

Sir Gareth dostane bir tavırla, "Ve sizi bekleyen her kimse teslim edeceğim," diye devam etti.

Oldukça korkmuş görünüyordu ve bir süre sonra şöyle dedi hamile bir an: "Bence bunu yapmamalısın, çünkü geç kalacaklarını söyleyebilirim."

"O zaman onlar gelene kadar seninle kalacağım."

"Çok geç kalabilirler!"

"Ya da hiç gelmeyebilirler," diye önerdi. "Şimdi, dur beni kandırmaya çalışıyorsun, çocuğum! Bu oyuna gelmeyecek kadar yaşlıyım. Seni Huntingdon'da kimse karşılamayacak ve bu konuda kararını verebilirsin: Seni George'da, Fountain'da ya da başka bir handa bırakmayacağım."

"O zaman seninle gelmeyeceğim," dedi Amanda. "Peki o zaman ne yapacaksın?"

"Pek emin değilim," diye cevap verdi. "Sizi ya buradaki Kilise görevlisine ya da Papaz'a teslim etmeliyim."

Öfkeyle bağırdı: "Kimsenin sorumluluğuna verilmeyeceğim! Bence sen tanıdığım en müdahaleci, en iğrenç insansın ve keşke çekip gitsen ve beni kendi başımın çaresine bakmaya bıraksan, ki bunu yapabilecek durumdayım!"

"Sanırım öyle," diye kabul etti. "Ve korkarım ki ben de amcalarınız kadar havasızım, ki bu çok alçaltıcı bir durum. yansıma."

"Koşulları bilseydiniz, her şeyi berbat etmeyeceğinize ikna oldum!" diye ısrar etti.

"Ama koşulları bilmiyorum," diye belirtti.

"Peki, size zulümden kaçtığımı söylesem-?"

"Sana inanmamalıyım. Eğer okuldan kaçmıyorsan, evinden kaçıyor olmalısın ve tahminimce bunu yapıyorsun çünkü akrabalarınızın onaylamadığı biriyle aşk yaşıyorsunuz. Aslında kaçmaya çalışıyorsunuz ve Huntingdon'da sizi karşılayacak biri varsa o da -bana söylediğiniz gibi- yakında evleneceğiniz beyefendidir."

"Pekala, sen tamamen dışarıdasın!" diye açıkladı. "Ben kaçmıyorum, Çok romantik olmasının yanı sıra çok daha iyi bir şey olurdu. Doğal olarak, bu benim ilk planımdı. yapıldı."

"Onu terk etmenize ne sebep oldu?" diye sordu.

"Benimle gelmez," dedi Amanda safça. "Bunun doğru olmadığını söylüyor ve onurlu bir adam olduğu için büyükbabamın rızası olmadan benimle evlenmeyecek. O bir asker ve süvari alayı olmasa da *çok* iyi bir alayda görev yapıyor. Büyükbabam ve babamın ikisi de süvariydi. Neil Yarımada'dan hastalık izniyle döndü."

"Anlıyorum. Ateş mi, yoksa yaralar mı?"

"Omzunda bir top vardı ve *aylarca* onu çıkaramadılar! Bu yüzden eve gönderildi."

"Peki onunla yakın zamanda mı tanıştınız?" "Aman Tanrım, hayır! Onu eskiden beri tanırım! Evime yakın bir yerde yaşıyor. En azından ailesi biliyor. *Çoğu*

Ne yazık ki, o küçük bir oğul, bu da bir şey Büyükbabam nefret eder, çünkü babam da öyleydi ve bu yüzden ikimizin de çok mütevazı bir serveti var. Sadece, Neil'in

General olmak gibi bir niyetim yok, o yüzden bunun bir anlamı yok. Ayrıca, büyük bir servet istemiyorum. bana en ufak bir faydası olacağını sanmıyorum.

Neil'in terfisini satın alın ve bu bile cevap vermez, çünkü kendi çabalarıyla yükselmeyi tercih ediyor."

"Çok uygun," dedi Sir Gareth ciddiyetle.

"Sanırım öyle ve savaştayken, bilirsiniz, her zaman çok fazla fırsat vardır. Neil'in zaten bir şirketi var ve size şunu söylemeliyim ki eve döndüğünde bir Tugay Binbaşısıydı!"

"Bu kesinlikle mükemmel. Kaç yaşında?"

"Yirmi dört, ama oldukça sert bir kampanyacı, ben Sizi temin ederim, bu yüzden benimle ilgilenemeyeceğini düşünmek saçmalık . Bütün bir tugayı bile idare edebilir."

Güldü. "Sanırım *bu*, kıyaslandığında çocuk oyuncağı olurdu!"

Birdenbire yaramazca baktı, ama şöyle dedi: "Hayır, çünkü ben bir asker kızıyım ve Neil'le evlenebilseydim en ufak bir sorunum olmazdı.

Onunla davul çalmak ve takdim edilmek zorunda kalmamak ve Almack's'taki korkunç balolara katılacak ve büyük bir serveti ve unvanı olan iğrenç bir adamla evleneceğim."

"İğrenç bir adamla evlenmek çok tatsız olurdu," diye kabul etti, "ama bu kader Almack'a giden herkesin başına gelmiyor, biliyorsun! Biriyle evlenmeden önce dünyayı biraz daha görmek istemez misin?"

Başını öyle bir salladı ki, esmer saçları şapkasının siperliği altında dans etti. "*Hayır!* İşte bu Büyükbabam dedi ki, teyzem beni Bath'a götürdü ve pek çok insanla tanıştım, Meclislere gittim. henüz sunulmamış olmasına rağmen

Neil aklımdan hiç çıkmadı. Ve eğer benim başarılı olmadığımı düşünüyorsanız, efendim, size şunu söylemeliyim ki yanlış!"

"Başarılı olduğunuza eminim," diye cevap verdi gülümseyerek.

"Öyleydim," dedi içtenlikle. "*Yüzlerce* iltifat aldım ve her dans için ayağa kalktım. Artık modayla ilgili her şeyi biliyorum ve Neil'le bir çadırda yaşamayı çok daha fazla tercih ederim."

Onu hem çocuksu hem de garip bir şekilde olgun buldu ve çok etkilendi. Nazıkçe şöyle dedi: "Belki bir gün Neil'le birlikte bir çadırda yaşırsın, belki de . Ama evlenmek için çok gençsin Amanda, bir ya da iki yıl beklemen daha iyi olur."

"Ben zaten iki yıldır bekliyorum, çünkü On beş yaşımdan beri Neil ile nişanlıyım, gizlice! Ve evlenmek için çok genç , çünkü Neil'in tanıdığı bir subay var. İspanyol bir bayanla evli olan 95. benden daha genç!"

Buna cevap olarak söylenecek bir şey yok gibiydi. Amanda'yı koruma görevinin zorluklarla dolu bir görev olduğunu anlamaya başlayan Sir Gareth yerini değiştirdi. "Pekâlâ, ama eğer şu anda kaçıp gitmiyorsanız, ki Tugay Binbaşınızın yokluğunda bu pek olası görünmüyor, evinizden kaçarak ne kazanmayı umduğunuzu bana söylemenizi dilerim. Bu alışılmadık şekilde kırlarda dolaşmak?"

"Bu," dedi Amanda gururla, "Strateji, efendim."

"Korkarım," dedi Sir Gareth özür dileyerek, "bu açıklama beni daha önce olduğumdan daha akıllı bırakmıyor."

"Taktik *olabilir*," dedi temkinli bir şekilde. "Gerçi bu, düşmanın varlığında birlikleri hareket ettirdiğinizde ve tabii ki düşman mevcut olmadığında olur. Bu iki şeyi birbirinden ayırmayı çok kafa karıştırıcı buluyorum ve yazık Neil burada değil, çünkü tam olarak bildiğinden ve size açıklayabileceğinden emin olabilirsiniz."

"Evet, burada olmamasının binlerce yazık olduğunu düşünmeye başladım, Her ne kadar bunu bana açıklama nezaketini göstermemiş olsa da," diye onayladı Sir Gareth.

Bu sorun karşısında kaşlarını çatan Amanda şöyle dedi: "En uygun ifadenin bir kampanya planı olduğuna inanıyorum! İşte bu! Ne kadar aptalım! Ben hiç de Ne demek istediğimi anlamamış olmanız sizi şaşırttı."

"Hâlâ anlamıyorum. Kampanya planınız *nedir*?" "Pekala, size söyleyeyim, efendim," dedi Amanda, bu durumdan hoşnutsuz değildi.

Açıkça bir generallik şaheseri gördüğü şeyi tarif etti. "Neil hiçbir şekilde Beni Gretna Green'e götüreceği için doğal olarak farklı bir plan zorunda kaldım. Ve her ne kadar size oldukça kötü ruhlu biri gibi görünse de, o kötü ruhlu *biri değil* ve ben Onun hakkında böyle bir şey düşünmenizi hiç istemem."

"Bu konuda kafanı rahat tut: "Yok!" diye yanıtladı Sir Gareth,

"Ve bu benimle evlenmek istemediğinden değil, çünkü istiyor ve ben reşit olana kadar beklemek zorunda kalsak bile benimle evleneceğini söylüyor," diye ciddiyetle güvence verdi ona. Karanlık bir duraksamadan sonra ekledi: "Ama söylemeliyim ki, bu beni Sürpriz ya da Saldırı hakkında en ufak bir fikri yokmuş gibi görünürken, herkesin gerçekten öyle olduğunu söylediği çok iyi bir asker olmayı nasıl başardığını anlamak oldukça zor. Sizce bu Lord'un emrinde savaşmaktan mı kaynaklanıyor?"

Wellington'un komutası ve bu kadar sık geri çekilmek zorunda kalmak?"

"Büyük olasılıkla," diye cevap verdi Sir Gareth, yüz ifadesi takdire şayan bir şekilde sakindi. "Uçuşunuz bir saldırı niteliğinde mi?"

"Evet, elbette öyle. Çünkü bir şeylerin olması *hayati önem* taşıyordu.

hemen yapılmalı! Neil her an alaya katılmak üzere geri gönderilebilir ve beni de yanında götürmezse onu yıllarca, yıllarca ve bir daha göremeyebilirim! Ve büyükbabamla tartışmanın ya da onu ikna etmenin hiçbir faydası yok, çünkü tek yaptığı yakında unutacağımı söylemek ve bana aptal hediyeler vermek için!"

Bu noktada, Sir Gareth'in zalim bir büyükanne ve büyükbabaya dair sahip olabileceği zayıf imgelem onu terk etti. Dedi ki: "Seni odana kilitlediğini duymayı bekliyordum."

"Oh, hayır!" diye güvence verdi ona. "Adelaide Teyze bir keresinde, ben küçük bir kızken öyle yapmıştı, ama ben pencereden büyük karaağaca tırmanmıştım ve büyükbabam bir daha asla kilitli kalmamak üzere. Ve bir bakıma bunun için üzgünüm, çünkü eğer kilitli kalsaydım Neil'in kaçmaya razı olacağını söyleyebilirim. Ama, tabii ki, her şey Büyükbabam bana bir şeyler verir, sunumum hakkında konuşur ve beni Bath, Neil'deki partilere gönderirdi. beni kurtarmak için en ufak bir ihtiyaç olduğunu algılayamadı. Sabırlı olmamız gerektiğini söyledi. Ama sabırlı olmanın nelere yol açtığını gördüm," dedi Amanda endişeli bir bakışla, "ve bu konuda hiçbir fikrim yok."

"Bundan *ne* çıkar?" diye sordu Sir Gareth.

"Hiçbir şey!" diye cevap verdi. "Belki inanmayacaksınız ama Adelaide Teyze de benim gibi çok gençken aşık oldu ve aynı şey oldu! Büyükbabam dedi ki

Çok gençti ve ayrıca onun zengin bir adamla evlenmesini istiyordu, bu yüzden sabırlı olmaya karar verdi ve *sonra* ne düşünüyorsun?"

"En ufak bir tahminim yok: söyleyin bana!"

"Neden, sadece iki yıl sonra Talip on bin sterlinle iğrenç bir kadınla evlendi ve yedi çocukları oldu. ve ciğerlerindeki iltihap yüzünden ! Ve bunların hiçbiri, eğer Teyze

Adelaide'de bir parça kararlılık vardı! Bu yüzden istifa etmeyi geliştirmemeye karar verdim, çünkü insanlar bunun için övgüde bulunsa da ben yararlı bir amaca hizmet ettiğini düşünmüyorum. Eğer Adelaide Teyze talip olan kişiyle evli olsaydı, o da

Çünkü ona daha iyi bakabilirdi. Ve eğer Neil tekrar yaralanırsa, ona *ben* bakacağım ve *hiç kimsenin*, Lord'un bile, ona bakmasına izin vermeyeceğim.

Wellington'un kendisi, onu o korkunç yaylı vagonlardan birine bindirmek için, diğerlerinden daha zor olduğunu söyledi!"

"Eminim öyle olmuştur. Ama bunların hiçbiri evinizden neden kaçtığınızı açıklamıyor," diye belirtti.

"Oh, bunu Büyükbaba'yı rızamı almaya zorlamak için yaptım. Evlilik!" dedi neşeyle. "Ayrıca ona çocuk *olmadığımı*, tam tersine kendi başımın çaresine bakabilecek durumda olduğumu göstermek için. Bana hizmet edilmesine olduğum için, barakalarda ya da belki bir çadırda yaÇamak zorunda kalırsam nasıl geçineceğimi bilemeyeceğimi düşünüyorum ki bu çok saçma, çünkü öyle yapmalıyım. Büyükbaba'ya bir şey *anlatmak* hiçbir zaman işe yaramaz: insan ona *göstermek* zorundadır. Odamda kilitli kaldığımda pencereden çıkmam gerektiğine inanmıyordum, oysa onu bunun nasıl olacağı konusunda uyarmıştım. İlk başta, o izin verene kadar bir şey yemeyi reddedeceğimi düşünmüştüm.

Aslında, bir gün reddettim, ama o kadar aşırı acıkmıştım ki, belki de o kadar ünlü bir şey değildir diye düşündüm. Özellikle de akşam yemeğinde tereyağlı ıstakozlar ve bir Yüzen Ada varken. puding."

"Doğal olarak böyle iki yemekten vazgeçemezsiniz," dedi sempatik bir şekilde.

"Şey, hayır," diye itiraf etti. "Ayrıca, büyükbabama gerçekten kendi başımın çaresine bakabildiğimi gösteremezdim, Bu da bence önemli."

"Çok doğru. İnsan bunun kafasına tam tersi bir fikir sokmuş olabileceğini düşünmeden edemiyor. Şimdi söyleyin bana, neden ondan kaçmanın bu soruya cevap olacağını düşünüyorsunuz? amaç!"

"Şey, olmaz: tam olarak o kısmı değil. *Bu* onu sadece korkutur."

"Olacağından hiç şüphem yok, ama onu korkutmak istediğinizden emin misiniz?"

"Hayır, ama bu kadar kaba ve inatçı olması tamamen kendi hatası. Ayrıca, bu benim hareketim ve bir düşmanla savaşırken onun hassasiyetlerini düşünemezsiniz. Bir kampanya planlamak!" dedi makul bir şekilde. "Yapılacak en iyi şeyin ne olduğuna karar vermenin ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemezsiniz. Aslında *neredeyse* durma noktasına gelmişim ki, şans eseri *Morning Post*'ta bir ilan gördüm. St. Petersburg'dan çok da uzak olmayan bir yerde yaşayan bir bayanın Neots, çocuklarına mürebbiyelik yapacak kibar bir genç arıyordu. Tabii ki, hemen anladım ki çok şey!" Hafif bir boğulma sesi, onun soran gözlerle Sör Gareth'a bakmasına neden oldu. "Efendim?"

"Ben konuşmadım. Lütfen devam edin! Bu görev için uygun olabileceğinizi düşündüğünüzü anlıyorum."

"Kesinlikle öyle!" diye cevap verdi, vakur bir tavırla. "Ben kibarım, gencim ve sizi temin ederim ki, *en çok* dikkatlice eğitildi. Ve birkaç mürebbiyesi vardı. Ben de böyle bir durumda ne yapılması gerektiğini çok iyi biliyorum. Ben de teyzemmişim gibi davranarak bu mektup yazdım. Bu görev için yeğenimin mürebbiyesini önermek istediğimi söyledim; kendisi her bakımdan çok yetenekli ve takdire şayan bir insandı; piyanoda, sulu boya resimde, küre kullanımında, dikiş nakışta ve yabancı dillerde eğitim verebiliyordu."

"Etkileyici bir katalog!" dedi, çok etkilenmişti.

"Kulağa hoş geldiğini düşünüyorum," diyerek bu övgüyü pembe bir kızarıklıkla kabul etti.

"Pekâlâ. Bu doğru olabilir mi?"

"Tabii ki doğru! Şöyle ki, piyanoda oldukça iyi çaldığım düşünülüyor, ayrıca biraz şarkı söyleyebiliyorum ve çizim yapmak en sevdiğim uğraş. Ve doğal olarak Fransızca öğrendim, ve son zamanlarda, Biraz İspanyolca, çünkü Neil Pireneleri bir çırpıda geçeceğimizi söylese de, kimse bilemez ve belki de İspanyolca konuşabilmek için çok gerekli. bunları *öğretebilir* miyim bilmiyorum ama Çünkü birkaç haftadan fazla mürebbiyelik yapmak gibi bir niyetim hiç olmadı. Mesele şu ki, çok fazla param yok, bu yüzden kaçarsam büyükbabam teslim olana kadar ekmeğimi kazanmak için bir şeyler yapmalıyım. Arkamda ona her şeyi açıklayan bir mektup bıraktım ve ona eve gelmeyeceğimi ya da

"Neil'le hemen evlenmeme izin vereceğine söz verene kadar onu olduğum yerde ."

"Bağışlayın beni!" diye araya girdi. "Ama iletişim hatlarınızı kestiyseniz, teslim olduğunu size nasıl bildirecek?"

"Bunu ayarladım," diye cevap verdi gururla. "Ben *Morning Post*'a bir reklam vermesini istedi! Hiçbir şeyi şansa bırakmadım, bu da ona aptal küçük bir kız olmadığımı, tam tersine bir sorumluluk sahibi, evlenecek yaşta biri. Evet, sahnede yer ayırtmadım, ki bu aptalca bir şey olurdu. Belki de nereye gittiğimi bulmaları kolay olacaktı. Kendimi taşıyıcının arabasına sakladım! Böyle bir niyetim vardı. Gördüğünüz , mürebbiye isteyen hanımefendinin St. Neots'a yakın bir yerde yaşamasını özellikle şanslı kılan da buydu. Neots'a yakın oturuyordu."

"Oh, sizi meşgul mü etti?" Sör Gareth sesindeki şaşkınlık ifadesine olamayarak, "Sizi meşgul etti mi?" dedi.

"Evet, çünkü kendimi ona şiddetle tavsiye ettim ve görünüşe göre yaşlı mürebbiye bir anda onu terk etmek zorunda kaldı, çünkü annesi aniden öldü ve bu yüzden babasının evine bakmak için eve gitmek zorunda kaldı. Bundan daha şanslı bir şey olamazdı!"

Gülmek zorunda kaldı ama şöyle dedi: "İğrenç kız Şimdi ne diyeceksiniz? Ama eğer şimdi bu arzu edilen görevi üstlenmek için yola çıktıysanız, nasıl oluyor da Kendinizi bu handa oda hizmetçisi olarak kiraladınız ve neden Huntingdon'a gitmek istiyorsunuz?"

Gözlerindeki muzaffer bakış söndü; çekti ve şöyle dedi: "Oh, bu çok boktan bir şey! Sen olsan

Bu kadar dikkatli planlamışken planımın suya düşebileceğine inanır mıydınız? Ama öyle oldu. Bayan O Kadın'a gitmiyorum. Aslında tam tersi. O korkunç bir yaratık!"

"Ah!" dedi Sir Gareth. "Sonunda seni işe almayı reddetti mi?"

"Evet, öyle dedi!" diye yanıtladı Amanda, göğsü öfkeyle kabararak. "Benim çok genç olduğumu ve hiç de aklımdaki gibi bir kadın olmadığımı söyledi. O, benim için oldukça aldatılmıştı, ki bu çok haksız bir gözlem, çünkü ilanda bir kadın istediğini söylemişti. *genç* bayan!"

"Çocuğum, sen utanmaz bir sürtüksün!" dedi Sir Gareth Açıkça. "Başından sonuna kadar bu talihsiz kadını kandırdın ve bunu sen de biliyorsun!"

"Hayır, yapmadım!" diye karşılık , ateşlenerek. "En azından, sadece Adelaide Teyze'ymişim gibi davranıyor, kendi mürebbiyem olduğumu ve onun bunu bilmediğini söylüyordum! Ona yapabileceğimi söylediğim her şeyi gerçekten yapabiliyorum ve büyük olasılıkla diğer kızlara da bunları yapmayı öğretebilirim. Ancak, hiçbiri işe yaramadı. Son derece kaba olmasının yanı sıra çok da nahoş bir kadındı. Bu arada büyük oğlu içeri girdi ve kim olduğumu duyar duymaz annesinin beni bir iş için tutmasını önerdi. Nasıl olduğumu görmek için, ki bunun çok mantıklı olduğunu düşünmüştüm. Ama bu onu her zamankinden daha çok kızdırdı. Onu odadan dışarı gönderdim, bunun için üzüldüm, çünkü lekeleri olmasına rağmen çok sevimli ve yardımsever görünüyordu." Küstahça ekledi: "Ve neden güldüğünüzü hiç anlamıyorum, efendim!"

"Boş ! Bana sonra ne olduğunu anlat!"

"Arabaya beni St. Neots'a geri götürmesini emretti ve araba getirilirken bana bir sürü küstahça soru sormaya başladı ve son derece şüpheli bir mizacı olduğunu görebiliyordum, bu yüzden ona anlatmak için harika bir hikaye düşündüm. Kendime yoksul ebeveyn ve hepsi benden küçük düzinelerce erkek ve kız kardeş verdim ve benim için üzölmek yerine bana inanmadığını söyledi! Fakir bir insan gibi giyinmediğimi söyledi, ve kaç ginem olduğunu bilmek istiyordu. şapkamda israf etti! Ne küstahlık! Ben de onu ve elbisemi çaldığımı söyledim ve gerçekten de kötü biriydim. maceraperest. Bu elbette kabaydı, ama amacına ulaştı, çünkü nereden geldiğimi öğrenmeye çalışmayı bıraktı ve yüzü kıpkırmızı oldu, terk edilmiş bir kız olduğumu söyledi ve benden ellerini yıkadı. Sonra hizmetçi gelip arabanın kapıda olduğunu söyledi, ben de reverans yaptım ve ayrıldık."

"Kesinlikle terk . St. Neots'a mı götüröldünüz?"

"Evet, işte o zaman bir süreliğine oda hizmetçisi olma fikrine kapıldım."

"Sana şunu söyleyeyim Amanda, bir oda hizmetçisinin hayatı sana uymaz!"

"*Bunu* biliyorum ve eğer kazanç getirecek daha hoş bir uğraş bulabilirseniz, efendim, çok memnun olurum. Size minnettarım," diye karşılık verdi ve umut dolu gözlerini ona dikti.

"Korkarım yapamam. Yapmanız gereken tek bir şey var, o da büyükbabanızın yanına dönmek."

"Yapmayacağım!" dedi Amanda, lafı dolandırmadan.

"Sanırım biraz düşününce anlayacaksın."

"Hayır, yapmayacağım. Zaten çok düşündüm ve şimdi görüyorum ki Bayan -O Kadın- beni işe almasa çok iyi olur. Çünkü bir mürebbiye olsaydım saygın bir ev büyükbabası olduğumu bilirdi ve büyük ihtimalle beni aç bırakmaya çalışacaktı. Ama onun benim gibi bir bir handa oda hizmetçisi olur ?"

"Kesinlikle hayır!"

" buradasın!" dedi muzaffer bir edayla. "Yaptığım şeyin bu olduğunu öğrendiği anda teslim olacaktır. Şimdi tek bulmaca uygun bir han bulmak. Bir han gördüm. St. Neots'a giderken bir köyde çok güzel bir oda vardı, işte bu yüzden beni bu korkunç odada buluyorsunuz. Çünkü arabacı beni indirdikten sonra oraya geri döndüm, ama orada bir oda hizmetçisine ihtiyaçları yoktu, bu bir şeydi, çünkü duvarda büyüyen güller vardı ve en güzel altı tane Küçük kedicikler! Ev sahibi Huntingdon'a gitmem gerektiğini söyledi, çünkü George'da çalışacak bir kıza ihtiyaçları olduğunu duymuş ve beni pike- road'a yönlendirdi, işte bu yüzden buradayım!"

"Bana," diye sordu Sir Gareth inanamayarak, "kadını kandırarak hizmetçi olduğunuza inandırdığınızı mı söylüyorsunuz? Aklını kaçırmış olmalı!"

"Oh, hayır!" dedi Amanda . "Aklıma harika bir hikaye geldi, görüyorsunuz."

"Yoksul bir ebeveyn mi?"

"Hayır, ondan çok daha iyi. Bana eski elbiselerini giymem için büyük bir nezaketle veren genç bir hanımefendiye abigail olduğumu söyledim, ama karakersiz olduğum için geri çevrildim,

Çünkü babası bana karşı çok uygunsuz bir şekilde davrandı. O bir dul, biliyor olmalısın, ve ayrıca Teyze - Adelaide Teyze gibi değil, daha çok Maria Teyze gibi, çok duygusuz bir insan-"

"Evet, bu etkileyici tarihin geri kalanını bana bırakabilirsiniz!" diye araya girdi Sir Gareth, eğlence ve kızgınlık arasında.

"Bana *sordunuz* ya!" dedi kızgınlıkla. "Ve bu kadar küçümseyici olmana gerek yok, çünkü bu fikri çok adlı romanı geliştirmek-"

"-*Pamela*. Ve büyükbabanın okumanıza izin vermeliydi! , eğer bir dedeniz varsa, ki ben bundan şüphe etmeye başladım!"

Ona şok olmuş bir yüz ifadesi gösterdi. "Tabii ki benim bir Büyükbaba! Aslında bir zamanlar *iki* büyükbabam vardı ama biri ben bebekken öldü."

"O kutlanacak. Hadi, şimdi! *Bana* anlattığın hikayede tek bir doğru kelime mıydı, yoksa senin muhteşem hikayeler?"

Ayağa fırladı, çok kızarmıştı ve gözyaşları içinde uzun kirpiklerinin ucunda parlıyordu. "Hayır, o Hayır! Sizin kibar ve *centilmen* biri olduğunuzu düşünmüştüm, ama şimdi görüyorum ki yanılmışım ve keşke size yalan söylemiş *olsaydım*, çünkü siz tıpkı bir amca gibisiniz, sadece daha kötüsü! Ve o diğer insanlara söylediklerim sadece uydurmaydı ve *bu* yalan söylemekle aynı şey değil!

Limonatanızı içtiğim ve turtalarınızı yediğim için şimdi çok üzgünüm ve eğer isterseniz, bunların parasını ödeyeceğim. *kendim için*. Ve ayrıca," diye ekledi buğulu bakışları boş bir kasenin üzerine düşerken, "kirazlar için!"

O da ayağa kalktı ve bir retikülün iplerini karıştıran telaşlı küçük ellere sahip oldu ve onları rahatlatıcı bir şekilde kavradı. "Yavaş ol, çocuğum! İşte, işte, ağlama! Elbette nasıl olduğunu anlıyorum! Gelin! Gelin! Bu kanepeye oturalım ve ne olduğuna karar verelim. en iyisi yapılmalı!"

Günün maceralarından yorgun düşmüş olan Amanda, adamın omzuna yatmadan önce sadece bir direniş işareti yaptı ve gözyaşlarına boğuldu. Sir Gareth, birden fazla kez ateşli ve ağlamaklı bir şekilde kötü kullanılmış bir yeğenin sırları, büyük bir Daha az deneyimli bir adamı kargaşaya sürükleyebilecek bir durum karşısında sarsılmadan, yetkinlik ve soğukkanlılıkla hareket ediyordu. Amanda birkaç dakika içinde kendini toparlamıştı. duygusal fırtına, yanaklarını silmiş ve onu Küçücük burnunu mendilinin içine sokmuş, ona küçümsediğini söylediği bir zayıflığa yenik düştüğü için özür dilemesini teklif etmişti.

Sonra onunla konuştu. İyi ve ikna edici bir şekilde konuştu, Ona şimdiki planlarının akılsızlığını, bu planların devam etmesinin büyükbabasını içine düşüreceği ruhsal sıkıntıyı ve tüm dezavantajları işaret ederek Geçici de olsa, bir handa hizmetçilik kariyerine bağlı olmalıydı. Büyük bir uysallıkla onu dinledi, iri gözleri yüzüne sabitlenmişti, ellerini kucağında kavuşturmuştu ve arada bir hıçkırarak nefesini tutuyordu; ve o sözlerini bitirdiğinde şöyle dedi: "Evet, ama çok kötü olsa bile, reşit olana kadar Neil'le evlenmeme izin verilmemesinden daha iyi olacak. Lütfen beni Huntingdon'a götürür müsünüz, efendim?"

"Amanda, sana söylediğim tek bir kelimeye bile dikkat ettin mi?" "Evet, hepsine katıldım ve hepsi de tam olarak kendi amcalarımın söyleyeceği türden şeyler. Bu tamamen edep

ve saçmalık! Kederli Büyükbaba'ya gelince, bu tamamen kendi suçu, çünkü onu uyarmıştım. Eğer evliliğime rıza çok özür dilerim ve eğer bana inanmadıysa bu kadar aptal olduğu için büzülmeyi hak ediyor. Çünkü ben her zaman sözümü tutarım ve bir şeyi çok istediğimde onu elde ederim."

"Buna inanabilirim. Sana şaşırtıcı derecede şımarık bir çocuk olduğunu söylersem beni affetmelisin Amanda!"

"Bu da büyükbabamın hatası," dedi.

Başka bir yol denedi. "Bana şunu söyle! Eğer senin istismarını bilseydi, sence Neil'in bunu onaylar mıydı?"

Hiç tereddüt etmeden cevap verdi: "Oh, hayır! Aslında çok kızacağını ve beni çok azarlayacağını tahmin ediyorum, ama beni affedecektir, çünkü *ona* asla hizmet etmeyeceğimi biliyor böyle bir numara. Ayrıca, bunu yaptığımı anlamış olmalı. Hepsi onun hatırı için. Ve ," diye ekledi düğünceli bir Çekilde, "çok fazla Çığırmayacaktır, çünkü o da benim Çımarık olduğumu düğünüyor ve yaptığım *tüm* kötü Çeyleri biliyor. Gerçekten de, ben küçük bir çocukken beni sık sık zor durumdan kurtarmıştır.

küçük kız." Gözleri parladı; haykırdı: "İşte bu çok iyi olurdu! Ama bence bu sefer korkunç bir tehlike olmalı. O zaman beni bundan kurtarabilir ve

Büyükbabam bana o kadar minnettar olur ki, bu evliliğe rıza göstermek zorunda kalır!" Kadın

konsantrasyon çabasıyla kaşlarını çattı. "Korkunç bir tehlike düşünmek zorundayım. Söylemeliyim ki, bu çok zor!"

Bunu düşünmekte hiç de zorlanmayan Sir Gareth, kısık bir sesle, o sırada

Neil'e tehlikeyi haber vermeyi başardığında, onu kurtarmak için çok geç olabilirdi.

Bu gözlemin doğruluğunu üzümlere kabul etti ve ayrıca Neil'in yönünden tam olarak emin olmadığını, çünkü Neil'in tıbbi bir muayene için Londra'ya gittiğini, daha sonra da rapor vereceğini söyledi.

At Muhafızları. "Ve Tanrı bilir bu ne kadar sürecek

Al! İşin korkunç tarafı, doktorlar onu tekrar iyi bulursa, neredeyse hemen İspanya'ya geri gönderilebilir! İşte bu yüzden kampanyamı sürdürürken bir an bile kaybetmemem şart!" Kadın

ayağa fırladı ve meydan okuyan bir bakışla şöyle dedi: "Size , efendim, ve şimdi, eğer izin verirsiniz, ayrılalım, çünkü Huntingdon'un neredeyse on mil uzakta olduğuna inanıyorum, ve eğer araba yoksa ve beni oraya arabanızla götürmek istemezseniz, yürümek zorunda kalacağım, bu yüzden ileriye doğru ayarlamak."

Daha sonra, bir tanıdığından nazikçe ayrılan büyük bir havasıyla elini uzattı, ama Sir Gareth'ın elini tutmakla kalmayıp sıkı sıkıya tutması üzerine

Onu tuttuğunda, heybeti birdenbire onu terk etti ve ayağını yere vurarak kendisini bırakmasını emretti Anında.

Sör Gareth bir ikilem içindeydi. Açıkça yararsızdı

Amanda'yla tartışmaya devam etti ve onu korkutarak büyükbabasının adını ve yönünü söylemesini sağlamaya yönelik bir girişimin başarısız olacağından emin olmak için onu yeterince görmüştü. Eğer onu Parish memurunun sorumluluğuna verme tehdidini yerine getirirse, bundan daha kesin bir şey olamazdı

bu değere bir şans vermesinden daha iyiydi. Onu kendi saçma cihazlarına mı bırakacaktı? Hayır: bunun imkânsız olduğuna karar verdi. İnatçı ve gerçekten de son derece yaramaz olabilirdi ama bir kedi yavrusu kadar masumdu ve ülkede başıboş dolaşmasına izin verilemeyecek kadar sevimliydi.

"Eğer beni hemen bırakmazsan, seni ısırırım!"

Amanda öfkeyle, uzun parmaklarını sonuçsuzca çekti.

"O zaman sadece arabamda sana yer verilmeyecek değil, aynı zamanda kulakların da fena halde patlatılacak," diye neşeyle cevap verdi.

"Ne cüretle-" Birden sözünü kesti, adamın elini pençelemeyi bıraktı ve sevinçli bir beklentiyle aydınlanmış yüzünü kaldırdı. "Oh, beni arabanıza alır mısınız, efendim? *Teşekkür* !"

Eğer o kadın

minnettarlık duygusuyla kollarını onun boynuna doladı, ama elini sıkıca kavramakla yetindi

iki elinin arasına aldı ve ona coşkulu bir gülümseme bahşetti.

Sessiz bir yemin ederek, bu kadar güvenen bir adamın

Onu gerçek koruyucusuna teslim edene kadar gözünün

önünden uzaklaştırdı, onu bir sandalyeye oturttu ve şaşkın

seyisine at arabasındaki yerini bir bayana bırakması ve

geldiğinde arkada durması gerektiğini söylemeye gitti.

Trotton bunun garip bir başlangıç olduğunu düşündü, ama

birkaç dakika sonra beklenmedik yolcuyla göz göze

geldiğinde

Efendisinin dair rahatsız edici bir şüphe aklına geldi. Bir sürü beyefendi vardı.

Böyle bir davranış doğal görünebilirdi, ama Sir Gareth,

Trotton'ın deneyimine göre, hiçbir zaman iç etek giyme

çizgisine düşen biri olmamıştı. Sir Gareth ailesinin hiçbir

üyesine

Brancaster Park'a ne için gittiğini evdekiler değil, uşağından

mutfak kapıcısına kadar tüm hizmetkârları biliyordu,

Ne olduğunu tahmin etmişti ve Trotton'a, tam da şu anda,

elindeki güzel tülbentin cazibesine deliliğin doruk noktası gibi görünüyordu.

arabasına bindi. Böyle bir eşyayı sürerken görülseydi ne güzel olurdu.

Yol! Efendisinin güneşten etkilenmiş olabileceğini düşündü ve güneş çarpmasından muzdarip olanlar için ne yapılması gerektiğini hatırlamaya çalışıyordu ki Sir Gareth'in sesi aklını başına getirdi.

"Sağır mısın, Trotton? Bırak dedim!" Bölüm

4

" ^ "

Cambridge'den St. Neots'a giden kavşağın birkaç mil ötesinde yol çatallaştı. Sir Gareth sağa saptı.

hiç tereddüt etmeden. Şimdiye kadar (ona kurnazca söylediği gibi) Büyükbaba'nın bazen kullanmasına izin verdiği bir arabadan daha sportif bir araçla seyahat etmemiş olan genç arkadaşı çok eğleniyordu ve acımasızca koruyucusu, Nonesuch hak edecek kadar ünlü bir kırbaçtı, Soluk harflerle, basit bir açıklama: *St. Ives'a*. Sadık uşak için durum farklıydı. Ayakta duruyordu.

efendisinin arkasında ve onun Curricle'in alçaltılmış kaputunu sıkıca kavrayarak dengesini sağladı.

araya girmeye cesaret etti. Onu Huntingdon'götürmek için kendisiyle anlaşmıştı ve Sir Gareth'a yanlış yola saptığını söylemeyi bir görev sayıyordu.

Fazla yardımcı olan hizmetçisine küfretme dürtüsünü dizginleyen Sir Gareth sakince şöyle dedi. "Teşekkürler Trotton, yolu biliyorum."

Ama kötülük yapılmıştı. Şüphayle doluydu, Amanda talep etti: "Bu Huntingdon'a giden yol değil mi?"

Sir Gareth'in niyeti, Amanda'yı alacağını açıklamayı mümkün olduğunca uzun süre ertelemekti.

Huntingdon'a ama Brancaster Park'a; ama böylece doğrudan

ona gerçeği söylemekten başka çare görmediğini söyledi. O da şöyle cevap verdi: "Hayır, ama senin için daha iyi bir planım var."

"Beni Huntingdon'a götürceğine söz vermiştin!" bağırdı öfkeyle.

"Oh, hayır, ! Size arabamda bir koltuk teklif ettim. Bundan daha fazlası! Seni hiçbir ikna için halka açık bir handa bırakmayacağımı söylediğimi unutmuş olamazsın."

"Dur! Beni hemen yere indir!" diye emretti. "Seninle gelmeyeceğim! Hiç bu kadar kapılmamıştım! Neden, neden, sen bir hiçsin ama bir *kaçıran!* "

Adam buna gülmekten kendini alamadı ve bu da doğal olarak onu çok kızdırdı. Birkaç dakika boyunca ona öfkelen-di, ama nefes almak için duraklar durmaz yatıştırıcı bir şekilde şöyle dedi: "Eğer biraz sessiz olur ve söyleyeceklerimi dinlersen, seni nereye götürceğimi *söyleyeceğim.*"

"Bunun en ufak bir önemi yok, çünkü seninle *hiçbir yere* gitmeyeceğim! Sen bir hilekâr ve kötü bir insansın ve büyük olasılıkla beni öldürmek istiyorsun!"

"O halde şu anda büyük bir tehlike içindesiniz ve yapmanız gereken şey Tugay Binbaşınızı derhal kurtarmaya çağırmak," diye karşılık verdi. "Atlı Muhafızlara bir mesaj şüphesiz onu bulacağım. Bana adını söyleyin, ben de onu mümkün olan en hızlı şekilde size getirmekle kalmayıp, bu arada sizi öldürmekten de kaçınayım."

"*Seni* öldüreceğini çok umuyorum!" dedi dişlerini sıkarak. "Ve bana ne kadar haince davrandığını öğrendiğinde öldüreceğini umuyorum!"

"Ama beni öldürmesini bekleyemezsin. ona ihanet ettiğimi söyledi," diye belirtti, çok makul bir şekilde

şekilde. "Senin yerinde olsaydım, bir an bile kaybetmezdim. Onu senin yanına çağırıyorum. Trotton'un seyahat postası Londra'ya onun için bir mesaj getirdim. İki gün içinde ölü bir adam olsaydım şaşırmazdım."

Gözlerindeki ışıltılı ifadeden, bu olasılığın onu çok etkilediği anlaşılıyordu. Bir an için Tugay Binbaşısı'nın adını açıklamak üzereymiş gibi göründü, ama tam Sir Gareth taktiklerinin başarısından dolayı sessizce kendini kutlarken, kadın aniden söyledi: "Ne olduğunu anladım! Hepsi bir oyun, böylece nerede yaşadığımı öğrenebilir ve planımı bozabilirsin! Pekala, ben Neil'e bir mesaj göndermemeli!"

"Biliyor musun Amanda," dedi ciddi bir sesle, "bilmek istediğim Geyi bana söyleyebilirsin, çünkü sen söyleyen de söylemesen de ben onu bulacağım."

"Hayır! Nasıl yaparsın?" diye sordu.

"Eğer beni buna zorlarsanız, Atlı Muhafızları ziyaret edeceğim ve Yarımada'dan omzunda bir topla eve gönderilen bir piyade yüzbaşısı, bir Tugay Binbaşısı hakkında bana bilgi verip veremeyeceklerini soracağım, ama şimdi saat başı yeniden katılmayı bekliyor. Bana yardımcı olabileceklerini umuyorum, ancak Neil'in daha özel bir tarzda keşfedilmeyi tercih edeceğini düşünmeden edemiyorum. Buna siz karar vereceksiniz."

Birkaç dakika konuşmadı; sonra sert bir sesle şöyle dedi: "Beni alt ettiğini sanıyorsun, ama sen ! Size hiçbir şey söylemeyeceğim ve size söz veriyorum, ben-ben geleceğim!"

"," diye cevap verdi eşit bir şekilde.

Amanda bir süre daha durakladıktan sonra, "Sanırım," dedi, "Çocuk kaçırılanlar hapse gönderiliyor, hatta *naklediliyor!* Bundan hoşlanmayacağınızı

söyleyebilirim!" "Hayır, kesinlikle!"

"Peki! Ben sadece sizi uyarıyorum!" dedi.

"Teşekkür ! Size çok minnettarım."

"Ve eğer *sen*, " diye ilan etti Amanda, damadı aklına getirerek ve ona hitap etmek için dönerek, "bir zerre Efendinin beni alıp götürmesine izin vermezsin!"

Büyük bir ilgiyle dinleyen Trotton bu saldırıya hazırlıksızdı ve neredeyse dengesini kaybediyordu. Çok sarsılmıştı, sadece anlaşılabilir bir cevap kekeleyebildi ve yalvarırcasına Sir Gareth'ın arkasına baktı.

"Trotton'u suçlamamalısınız!" dedi Sir Gareth. "Durumunun ne kadar zor olduğunu bir düşünün! Benim emirlerime itaat etmek zorunda, görüyorsunuz."

"İnsan kaçırma konusunda size yardımcı olmak zorunda değil!" diye karşılık verdi.

"Onu kesin bir anlayışla işe aldım," dedi Sir. Gareth bir şekilde, "bunun görevlerinin önemli bir parçasını oluşturacağını" söyledi.

Amanda kıkırdamasını bastırmaya çalışarak, "Umarım bu kadar saçmalamazsın!" dedi.

Ona gülümsemek için başını çevirdi. "Bu daha iyi!"

Eldivenli elini adamın koluna koyarak, bir yalvarırcasına ona baktı. "*Lüt fen* gitmeme izin verir misin? Her şeyi mahvediyorsun!"

"Öyle olduğumu biliyorum ve özür dilerim. Hayal edilebilecek en iğrenç marplot ben olmalıyım."

"Evet, ! Ben de senin çok hoş biri olduğunu sanıyordum!"

"Ben de kendimi fena halde kandırmışım," dedi başını sallayarak. "İnanır mısınız, kendimi kanıtladığım kadar insanlık dışı bir canavar olduğumu hiç düşünmemiştim. ol."

"Bana ihanet edip sonra da beni kızartmaya çalışmak canavarlıktır!" dedi kızarmış yüzünü çevirip dudağını ısırarak.

"Zavallı Amanda! Çok haklısın: Benim için çok kötü bir şey bu ve seni daha fazla kızartmayacağım. Onun yerine seni nereye götürdüğümü söyleyeyim!"

"Söyleyeceğin tek bir kelimeyi bile dinlemeyeceğim," diye

soğuk bir tavırla bildirdi ona. "Bu bana bir ders olacak," diye gözlemledi.

"Bence sen korkunç bir yaratıksın!" diye haykırdı. "Evet, şimdi düşündüm de, eğer beni kendi evine , bu çok yakışksız bir şey ve bir hana gitmeme izin ver!"

"olurdu," diye kabul etti. "Ama benim evim ülkenin bu değil. Sizi Brancaster Park'a götürüyorum, orada Leydi Hester'da çok nazik bir ev sahibesi bulacağınızı düşünüyorum. Theale."

Bu sözleri duyduktan sonra, Trotton Efendisine çok bağılı olan bu adam, neredeyse itirazının kaçmasına izin verecekti. Eğer Sir Gareth Brancaster Park'a kolunda bu göz kamaştırıcı genç güzelle gelmeye niyetliyse, kesinlikle aklını kaçırmıştı ve dizginlenmişti. Ama tesadüfen tanıştığı bir parça tülbenti Leydi Hester'la tanıştırmamanın akılsızlığını ona göstermek seyisinin işi değildi. Trotton daha fazlasını yapmaya cesaret edemedi. Sir Gareth'ın hiç aldırış etmediği bir uyarı öksürüğü vermekten başka bir şey yapmadı.

Sör Gareth'ın uyarılmaya ihtiyacı yoktu. Başka biri olsaydı Amanda'nın güvenli bir şekilde ortadan kaldırılması için bir çözüm gelseydi, bunu değerlendirirdi. Leydi Hester'a evlenme teklif etme niyetiyle Brancaster Park'a , Amanda'nın da ona eşlik etmesi, gülünç olduğu kadar çıkarlarına da zarar verecekti. Ama Hester'ın Amanda'yı nazik bir şekilde karşılayacağına güvenebileceğine inanıyor ve bu inatçı genç kızı evinin sığınağına götürmekten başka çaresi olmadığını anlayacağını umuyordu.

Bu arada Amanda, Brancaster Park'ta kimin yaşadığının söylenmesini talep ediyordu. Kendisinin Brancaster Park'ın Lord Brancaster'ın ve kızının davetsiz , şiddetle protesto etti ve büyükbabasının ona yeniden sahip olmak için endişelenmekten çok uzak olduğunu söyledi. bir kontun kır misafir olduğunu bilmekten memnun olacaktı. Sir Gareth yardımsever bir tavırla Leydi Hester'a kendisini abigail olarak tutmasını önermişti.

Amanda duyulur bir şekilde dişlerini sıktı. "Eğer beni seninle oraya gitmeye zorlarsan, seni çok ama çok pişman ederim!" onu uyardı.

"Öyle olacağını umuyorum ve şimdiden korkudan titriyorum," diye kabul etti.

"Sana *güvenmişt*im!" dedi trajik bir şekilde. "Şimdi güvenime ihanet edeceksin, üstelik tüm planlarımı mahvedeceksin!"

"Hayır, Leydi Hester dışında güveninize ihanet etmeyeceğim. Onunla tanıştığınızda, gerçeği bilmesine itiraz sanıyorum. Babasına ya da -eğer Brancaster'da olurlarsa- erkek kardeşi ve karısına söylememesini rica edeceğim."

Onun sesindeki belli bir tonu yakalamakta gecikmedi ve gözlerini onun profiline dikerek şöyle dedi: "Sana söyleyebilirim ki yarısından fazlasını beğendim, efendim. Korkunçlar mı?"

Gülümsedi. "Hayır, korkunç değil. Çok değerli insanlar olduklarını söyleyebilirim, ama ne yazık ki benim özel arkadaşlarım değiller."

"Lord Brancaster özel bir arkadaşınız mı, efendim?" "Şey, o oldukça yaşlı," diye geçiştirdi.

Bunu sindirdi ve sordu: "Leydi Hester özel bir arkadaşınız mı?"

"Neden, evet! O ve ben uzun yıllardır iyi arkadaşız."

Daha da kapsamlı sorulara hazırды ama sessizliğe gömüldü. Birkaç dakika sonra şöyle dedi: "Brancaster'a ve Widmore'lara ne söylemem gerektiğini merak ediyordum ve Amanda, senin bir tanıdığının kızı olduğun kanısındayım. Baldock'ta kalıyormuşsunuz. Belki de Oundle'daki akrabalarınızı ziyarete gidiyorsunuzdur.

Bir başkasına da sizi Huntingdon'a kadar götürmeyi teklif ettim, orada akrabalarınız sizi karşılamak için sözleşmişlerdi. Ne yazık ki bir yanlış anlaşılma olmuş olmalı, çünkü orada sizi bekleyen bir araba yoktu. Bugün Brancaster Park'ta bulunacağıma söz verdiğime göre ne yapmalıydım? Sizi de yanımda götüreceğimden emin olabilirsiniz. yarın sizi Oundle'a götürmek niyetindeyim! Bu senin muhteşem hikâye anlayışına ne kadar uyuyor?"

"Bu kesinlikle doğru değil," dedi kibarca.

"Bunu size tavsiye edeceğimi neden düşündüm acaba?" diye mırıldandı.

Bu çıkışa aldığı tek yanıt hançer gibi bir bakış oldu. Omzunun üzerinden şöyle dedi: "Bunu duyduğuna inanıyorum, Trotton?"

"Evet, efendim."

"Bunu sakın unutma!"

"Lütfen bana bilgi verme nezaketini gösterir misiniz, efendim?" dedi Amanda korkunç bir nezaketle, "yarın beni nereye götürmek niyetindesiniz?"

"Umarım büyükbabana."

"*Hayır!*"

Omuz silkti. "Nasıl isterseniz."

Merakla sordu: "Nerede o zaman?" "Bunu, çocuğum, zamanı gelince göreceksin."

"Sanırım bir duruşun var!" diye meydan okudu ona.

"Bir parça bile değil!"

Sohbet bundan sonra durgunlaştı, Amanda Yolculuğun geri Sir Gareth'in canını sıkmak için çeşitli entrikalar çevirdi ve arada sırada söylediği sözlere tek heceli yanıtlar verdi.

Gölgeler kaybolurken Brancaster Park'a vardılar. uzamaya başladı, etkileyici loca kapılarından geçti ve bir araba yoluna benzer bir şeye dönüşmesine izin verilmiş bir caddede bir süre ilerledi. Yanında oldukça sık büyüyen ağaçlar, Hem nemli hem de kasvetli bir havası vardı; eğlence bahçeleri görüldüğünde bunlar da bakımsızlığın belirgin işaretlerini taşıyordu. Amanda etrafına hoşnutsuzlukla baktı; ve, Gözleri kare şeklindeki gri köşke takılınca haykırdı: "Ah, keşke beni buraya getirmeseydiniz! Ne çirkin, ne nahoş bir ev!"

"Senin için başka bir yer düşünebilseydim, inan bana, seni buraya getirmezdin Amanda!" dedi. Açıkçası. "Bundan daha garip bir durum düşünebilene aşk olsun!"

"Eğer sana öyle geliyorsa, hâlâ vakit varken beni yere bırak!" diye ısrar etti.

"Hayır, benden kaçmana izin vermemeye kararlıyım," diye cevap verdi hafifçe. "Tek umudum seni biraz itibarlı gösterebilmek - gerçi ev halkı genç bir kadın hakkında ne düşünecek?"

Eşyalarını bir çift bando kutusuna koyarak seyahat eden hanımefendiyi ancak Tanrı bilir! En azından evi misafirlerle dolu bulmayacağımıza inanıyorum. Hayır, bulmayacağımızı sanıyorum. ol."

O haklıydı, ama ev sahibi, bu konuda hiç tereddüt etmedi. şiddetli kızgınlık anlarında abartmak, o kadar

Günün erken saatlerinde Saygıdeğer Fabian Theale'in hoş karşılanmayan gelişinden beri tarif ediyor.

Bay Theale lord hazretlerinin kardeşiydi ve eğer Ailesini utandırmaktan başka bir amaçla doğmuş olsa da, lord hazretleri bunu henüz keşfetmemişti. Bekârdı, düzensiz alışkanlıkları, pahalı zevkleri ve sürekli kiraladığı cepleri vardı. Karakteri değişken, mizacı sevimliydi; Ve hayırsever takdiri ilahiye olan inancı sağlam olduğu için ne dunların ne de yaklaşan skandalların sakinliğini bozdu. Providence rolünü önce babasının, sonra da ağabeyinin oynamış olması onu hiç rahatsız etmiyordu ve Kont ne zaman onu son kez kurtardığında en ufak bir kardeşini yatıştırmak ya da onun son derece kınanacak davranışlarını düzeltmek için çaba harcadı, çünkü biliyordu ki Kont Zevklerinin çoğunu paylaşıyordu, ayrıca açık skandallara karşı güçlü bir önyargısı vardı ve her zaman güvenilebilirdi, Kendi durumunun zorunlulukları ne olursa olsun, isimlerinden birini icra memurunun pençesinden kurtarmak için.

Lord Hazretleri hiçbir zaman Bay Theale'in memnun kalmadı; o süslü ve iri yarı beyefendi Sir Gareth'in gelişi için belirlenen günde, uşak, uşak ve Bay Theale'in kendi uşağının , hiç kimsenin sayısız valizi yukarı taşımak için zahmete gerek yok, Çünkü kardeşini bir gece bile misafir etmeyecekti.

Bay Theale, Lord Hazretleri'nin gut hastalığının kendisini rahatsız edip etmediğini sormaktan başka bir şey yapmadı. O Uşağa giysi çantasını dikkatle taşımasını tembihledi ve Kont'a Leicestershire'a doğru yola çıktığını bildirdi. Kont ona öfke ve endişe ile baktı. Bay Theale'in Leicestershire yakınlarında küçük bir av kulübesi vardı.

Melton Mowbray'i Temmuz ortasında ziyaret etmeyi öneriyorsa, bu ancak koşulların, acilen gerekli olmasa da, ihtiyatlı davranmasını gerektirdiği anlamına gelebilirdi. bir süre için şehri terk etti. "Bu sefer ne var?" diye sordu, kütüphaneye giden yolu göstererek. "Eve beni görme zevkini tatmak için gelmedin, o yüzden çık dışarı ve seni uyarıyorum, Fabian-"

"Hayır, hayır, seni görmek benim için bir zevk değil, eski dostum!" Mr.

Theale ona güvence verdi. "Aslında, eğer sepetin içinde olmasaydım buraya gelmezdi, çünkü seni üzülürken ve öfkelenirken görmek insana sinir krizi geçirtmeye yetiyor."

"Seni son gördüğümde," dedi Kont kuşkuyla, "bana iyileştiğini söylemiştin! Faroda şansının yaver gittiğini ve her zamanki gibi dinç olduğunu söylemiştin."

Bay Theale, "Hadi canım, o bir ay önceydi!" diye itiraz etti. "Benimle sonsuza dek iyi geçineceğini düşünemezsin! Ama eğer form defterine güvenebilseydiniz Şimdiye kadar bir manastır satın alabilirdim. Ama ! Önce Salisbury toplantısı vardı - bu arada, eski dostum, körünü Corkscrew'a koydun mu? Sana söylediğime dair bir fikrim var."

Kont kısaca, "Hayır, yapmadım," diye cevap verdi.

"İyi olmuş," diye onayladı Bay Theale "Lanet olası vida yerleştirilmemişti. Sonra Andover vardı! Unutmayın, kendi kararına uysaydım, Whizgig paramı taşıyacaktı ve büyük olasılıkla bugün burada olmayacaktım. Ancak, izin verdim Jerry Ticklepitcher'ı desteklemem için kulağıma fısıldadı, ben de . Duyduğuma göre Newmarket'taki Temmuz toplantısına katılmışsın ve iyi ."

"Buna gelince-"

"Üç kazanan ve True-blue'ya çok yüksek bir fiyat olmalısın, evlat! Senin yarısı kadar huysuz olsaydım bana haber vermemeni çok kötü karşılamalıyım."

"Bir şartla yumruğuna yağ sürerim!" dedi Kont acımasızca.

"Nasıl , sevgili oğlum!" dedi Bay Theale, hakarete aldırmadan. "Sadece bahşış ver!"

"Bugün buraya Ludlow geliyor, ziyaret için; eğer izin verirsiniz çok memnun olurum!"

"Ludlow mu?" dedi Bay Theale, hafif bir şaşkınlıkla. "Buraya neden geliyor ki?"

"Hester için teklifte bulunmaya geliyor ve ben onun Eğer inciklerini kırmaya çalışırsan, ki kıracağından hiç şüphem yok!"

"Vay canına!" diye haykırdı Bay Theale. "Lanet olsun, Hester'in Ludlow gibi bir adamı oltasına takmak şöyle dursun, bir nişan yapabileceğini hiç düşünmemiştim! Bu çok ünlü! Onun servetine bir kuruş bile az koymazdım. Yılda on iki bin pound! Beni uyarmakta çok haklısın, sevgili oğlum: Düğümü sağlam bir şekilde kadar ondan borç almamalıydın! Böyle bir girişimde bulunmayı aklımdan bile geçirmem. Umarım yakışıklı bir şekilde aşağı inmek istiyordur?"

"Kont, gözle görülür bir çabayla dalağını kontrol ederek, "Leicestershire'a mı gideceksiniz?" dedi.

Bay Theale nezaketle, "Bir maymun yap, dostum, sabah ilk iş çıkacağım," dedi.

Kont bu sözle yetinmek zorunda kaldı, ancak pazarlığın şartlarını iyileştirmek için yoğun bir çaba sarf etti

Sonunda onları kabul etmeden önce. Hiçbir şey, çok açıktı, Bay Theale çok makul bir , kardeşinin ertesi güne kadar seyahatlerine çıkmasını beklemenin çok fazla olduğunu belirtti.

Altmış milden fazla bir yolculuğun getirdiği yorgunluktan kurtulamadan tekrar yola koyuldu. Bu muazzam mesafeyi kat etmesi iki gün sürmüştü.

Kendi arabasında sakın bir tempoyla ilerlerken, uşağı da tüm eşyalarıyla birlikte kiralık bir arabada onu takip ediyordu. "Kendi adamım beni götürürken bile midem bulanıyordu," dedi.

"Düşünsene, bu şeytani şeylerin üzerinde sarsılıp sallanırken beni çevirmeyen bir midem olsaydı

kötü yollarda olsam hemen toparlanıp giderdim, çünkü burada lanet olası düz bir akşam geçireceğimizi görebiliyorum.

Ludlow'u bir ya da iki lastik için

Giles, eğer birlikte oynasaydık, ki bu ayarlanmış olurdu, onu fena halde hırpalayacağımızdan hiç şüphem yok.

kötü bir politika olur! Ayrıca, dördüncüyü yapmak için

Widmore'a kancayı takmak zorundayız ve onun parasını kazanmanın bir anlamı yok, biraz patavatsızlık yapsa bile, Ki bunu yaptığını daha hiç görmedim. Elbette babası sizsiniz, ama onun önemsiz bir adam olduğunu kabul etmelisiniz!"

Böylece Kont istifa etmek zorunda kaldı; eğer Bay Theale'in ailesine olan sadakati onu hazırlıklara yardım etmeye sevk etmeseydi bunu daha kolay yapardı.

beklenen misafiri eğlendirmek için. Bu, Sir Gareth'ın önüne konacak yemeği serbestçe düzenleyerek aşçıyı çıldırttığı mutfakların istilası biçimini aldığından beri; ve kilerlere bir keşif yolculuğu yaparak, Kont'un

kıskançlıkla koruduğu kardeşinin sabrının tükenmesi uzun sürmemiştir.

başka alanlara yöneldi, sonuçta Kalite'nin yöntemlerine alışık olmayan genç bir hizmetçi

şiddetli histeriye girdi ve kulaklarını tıkamak zorunda kaldı. Dürüst bir hizmetçi olduğunu ve hemen annesinin korumasına dönmek istediğini haykırmaktan vazgeçirilemeden önce.

"Bayan Farnham'ın Fabian'ın yatağını hazırlaması için o kızı göndermesi çok aptalcaydı!" dedi Leydi Widmore her zamanki açık sözlü üslubuyla. "Amcanın ne olduğunu biliyor olmalı!"

Sör Gareth ve himayesindeki kız Büyük Salon'a girdiklerinde, orada toplanmış olan ailenin hassasiyetleri şu ya da bu şekilde zedelenmemiş tek üyeleri Bay Theale ve Leydi Widmore'du. Kont bir yandan kızının cevabının ne emin değildi, diğer yandan da kardeşinin faaliyetleri yüzünden iktidarsız bir öfke durumuna düşmüştü; Lord Widmore ailesinin kuşkularını paylaşıyordu ve beş yüz sterlinin ortaya çıkması onu çok üzmüştü, Leydi Hester, amcasını teşvik ederek ve ona emirler vererek dikkati . Leylak rengi ipek bir elbise, demi-train, üç sıra fırfır, bir Bir miktar fildişi dantel ve menekşe rengi kadife kurdeleler solgunluğunu artırdı. Hanımını en iyi şekilde temsil eden bu kadın, yumuşak kahverengi saçlarını biraz fazla kıvırmıştı. Son zamanlarda şapka takmaya başlamıştı ama Her ne kadar bu durum görünüşe göre Birkaç haftadır ilişkilerinin dikkatini bu olay, bugün öylesine ölçüsüz bir kınamaya maruz kalmıştı ki dantel parçasını çıkardı.

"Sana şunu söyleyeyim Hetty, bu aptalca kayıtsızlık sana hiç yakışmıyor!" dedi babası sert bir sesle. "Bu oyalanmalar ve havalar Ludlow'un sizden tiksiniş için yeterli."

"Kızı kıpırdatmayın!" diye önerdi Bay Theale. "Bire on, Ludlow onun neşesiz olduğunu fark etmeyecektir, çünkü Sen huysuz bir ucubeyken ve Widmore bir ayı kadar somurtkan görünürken, o yeterince Hester'a bakmadan onu korkutmak. Aslında, sizi ziyaret etmeyi aklıma koymuş olmam çok iyi oldu. İnkâr edemezsin. Sizden çok daha iyi bir arkadaşlığım var."

Kont'un cevabı, salona açılan çift kapının açılmasıyla dudaklarında kaldı.

"Bayan Smith!" diye anons etti kahya, felaketi müjdeleyen bir sesle. "Sör Gareth Ludlow!"

Bölüm 5

" ^ "

"Eh?" diye bağırdı Earl, bir tür havlamayla, dönüp hafif çıkık gözlerle karşısındaki görüntüye bakarak eşik.

Amanda, yoğun ışık altında nefis bir şekilde renkleniyor. Pek çok çift gözün incelemesi çenesini biraz kaldırdı. Sör Gareth öne çıktı ve rahatça şöyle dedi: "Nasılsınız? Hizmetkârınız, Leydi Widmore! Leydi Hester!" Soğuk elini mekanik bir şekilde ona uzattığı eli, hafifçe öptü ve tuttu. "Bayan Smith'i size takdim edebilir ve onun adına nezaketinizi rica edebilir miyim? Ben Ona *buna* güvenebileceğini söyledim. Durum şu ki, kendisi birlikte kaldığım bazı eski dostlarımın kızı ve onu Huntingdon'a götürmek için kendimle anlaştım, orada bazı akrabaları tarafından karşılanacaktı. Ama ya bir yanlış anlama ya da bir aksilik sonucu, onu karşılayacak bir araba gönderilmemişti ve onu halka açık bir handa bırakamayacağıma göre, onu buraya getirmekten başka çare yoktu."

Sir Gareth'in yanındaki güzel kızı görmek için başını kaldırdığında Leydi Hester'in yanaklarındaki bütün renk uçup gitmişti, ama yine de şöyle cevap verdi katlanılabilir bir soğukkanlılıkla: "Elbette! Çok mutlu olacağız."

Elini çekti ve Amanda'nın yanına gitti. "Ne kadar Korkunç bir çıkmaz! Sör Gareth'ın sizi bize getirmesine çok sevindim. Sizi baldızım Leydi Widmore."

Amanda parlak gözlerini Leydi Hester'ın nazik bakışlarına dikti.

ve aniden gülümsedi. Bu sözlerin toplanan beyler üzerindeki etkisi Leydi Widmore'un zaten yüksek olan renginin endişe verici bir şekilde koyulaşmasına neden oldu. Bay Theale, bir süredir

genç güzelliğe bir gözle bakarak tarafsız uzman, çekti; Kont'un

Öfkeli bakışlar yerini isteksiz bir hayranlığa bıraktı ve Lord Widmore dar göğsünü biraz dışarı çıkararak boyunbağını düzeltmek için harekete geçti. Ancak o anda karısının öfkeli bakışlarını yakalayınca, hemen

Durumunun farkına vardı ve biraz yapmacık olan gülümsemesini kaşlarını çatarak değiştirdi.

"Gerçekten de garip bir durum!" diye onayladı Leydi Widmore, Amanda'yı eleştirel bir incelemeye tabi tutarak. "Ama sanırım Abigail'iniz yanınızda!"

"Hayır, çünkü hastalandı ve üstelik arabada ona yer yoktu," diye cevap verdi Amanda, soğukkanlılıkla.

Lord Widmore çok şaşırmış görünerek, "Curricicle'de mi?" diye haykırdı. "Ludlow'la birlikte bir curricicle içinde sana eşlik edecek saygın bir kadın var mı? Aman Tanrım! Dünyanın ne hale geldiğini anlamıyorum!"

Amcasına yalvardı: "Zırvalama, Cuthbert!" "Birinin şaperonla ne yapmak istediğini bir görsem

bir curricle içinde! Eğer bir şezlong olsaydı, elbette başka bir mesele olurdu."

"Bayan Smith, Sir Gareth'ın sorumluluğunda seyahat ediyorsa, ona bakması için Abigail'e ihtiyacı yoktur, efendim," diye araya girdi Hester, sesi hafifçe azarlıyordu.

"Hayır," dedi Amanda minnetle. "Benim de onunla gitmek gibi bir isteğim *yoktu* ve kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım!"

"Ellerinizi dolu, topluyorum!" Leydi Widmore kumral kaşlarını kaldırarak Sör Gareth'a baktı.

" de değil!" diye karşılık verdi. "Büyüleyici bir arkadaşım oldu, hanımefendi!"

"*Bundan hiç şüphem yok!*" dedi gülerek. "Peki, çocuğum, Sanırım seni yukarı çıkarsam iyi olacak! İsteyeceksin Akşam yemeğinden önce elbiseni değiştir. Sanırım şimdiye kadar bavulunuzu açmışlardır."

"Evet," dedi Amanda kuşkuyla. "Yani-" Durdu, yüzü kızardı ve yalvarırcasına Sir Gareth'a baktı.

Bu sessiz çağrıya hemen cevap verdi ve güven verici bir gülümsemeyle şöyle dedi: "Bu çok garip Bütün işin özelliği bu, değil mi Amanda? Sandığı, hanımefendi, sanırım Oundle'da olmalı, çünkü dün kargo ile gönderildi. Aracımda sadece birkaç bando kutusuna yer bulabildik."

"Dün mü gönderilmiş?" dedi Kont. "O zaman bu akrabalarının onunla buluşmak için verdikleri sözü tutmamaları garip bir durum gibi görünüyor! Ne şeytanlık

Eğer takip etmek istemeseydi, bavulunu göndersin ki?"

Sir Gareth hiç sarsılmadan, "İşte efendim," dedi, "bizi bir aksilik çıkmasından korkutan da bu."

"Sanırım gecikti," dedi Leydi Hester. "Ne kadar can sıkıcı! Ama önemli bir şey değil."

"Tanrım, Hetty, ne kadar beyinsiz bir sen! Eğer bir önemi yoksa, can sıkıcı da değildir!"

"Ne kadar !" diye mırıldandı Hester, bu azarı dalgın bir tavırla kabul ederek. "Sizi yukarı çıkarayım mı, Bayan Smith? Kendini , Almeria! Ben Bayan Smith'le ilgileneceğim."

Amanda oldukça rahatlamış görünüyordu; ve Sir Gareth Kapıya doğru ilerledi, Hester konuşunun odadan çıkmasına izin vermek için onun yanında durakladığında nefesinin altından şöyle dedi "Teşekkür ederim! Size güvenebileceğimi biliyordum."

Kadın biraz hüznle gülümsedi ama hiçbir Çey söylemedi. Kapıyı arkasından kapattı ve bir an durakladı, Amanda'ya baktı ve sanki o büyüleyici yüzü çalıÇıyormuÇ gibi gözlerini kırpıÇtırdı. Amanda ona bakıÇlarını dikti, çenesi iyice yukarı kalktı ve utangaç, yumuÇak sesiyle Çöyle dedi: "Ne *kadar* güzelsiniz! Acaba bayan hangi odada kalıyor? Farnham senin için mi hazırladı? Çok kötü olmalı. Senin için rahatsız edici, ama dua et ! Birazdan ne yapmamız gerektiğini düşüneceğiz."

"Şey," dedi Amanda, onu merdivenlere kadar takip ederek, "kendi , burada olmanın senin için çok rahatsız edici olduğunu görebiliyorum.

Giyecek bir gece elbisem yokken beni kabul etmek zorunda kaldı ve Sir Gareth'e gelince, hepsi onun hatası.

Beni kaçırmış olmanın yanı sıra en şok edici yalanlardan başka bir şey söylemedin!"

Hester elini tırabzana dayayarak durakladı ve irkilerek arkasına baktı. "Seni kaçırdılar mı? Canım benim, nasıl aşırı derecede tuhaf! Bir hata yapmadığınızdan emin misiniz?"

"Hayır, tam da dediğim gibi," diye yanıtladı Amanda kararlılıkla. "Çünkü bugüne kadar onu hiç görmedim ve ilk başta ona oldukça aldandım, çünkü tıpkı insanın en sevdiği kahramanlara benziyor.

Görünüşe aldanmamalıyım, artık onun çok iğrenç biri olduğunu biliyorum - yine de Sir Lancelot ve Lord Orville'e çok benziyor," diye ekledi vicdanlı bir şekilde.

Leydi Hester tamamen şaşkın görünüyordu. "Bu nasıl ? Biliyor musunuz, ben korkunç derecede aptalım ve hiçbir Çey anlamıyorum, Bayan Smith!"

"Keşke bana Amanda deseniz!" diye karar verdi genç kız birden. "Smith ismine katlanamadığımı fark ettim! Mesele şu ki, Sör Gareth'in kim olduğumu bilmesinden başka bir şey yapamayacağı zamanlarda aklıma gelen tek isim buydu.

Sanırım

Bir anda kendinize bir isim bulmak zorunda nasıl bir şey olduğunu bilirsiniz."

"Hayır, yani hiç fırsatım olmadı ama tabii ki insanın aklına çok basit bir şey geliyor," dedi Hester. özür dileyerek cevap verdi.

"Aynen öyle! Sadece Bayan Smith diye çağrılmanın ne kadar nahoş bir şey olduğunu bilemezsiniz.

"Sahip olduğum en korkunç mürebbiyenin adı!"

Hester'ın aklı başından : "Evet, gerçekten, her ne kadar-Biliyor musun, bence burada konuşmaya devam etmemeliyiz, çünkü hiç kimse

kim bilir kim dinliyordur! Dua edin, yukarı gelin!"

Daha sonra Amanda'yı üst salona götürdü ve orada, metresinin çıkarlarına olan bağlılığı Amanda'ya kuşku ve hoşnutsuzlukla bakmasına neden olan, düşmanca bir görünüşe sahip orta yaşlı bir kadın olan Abigail tarafından karşılandılar. Sir Gareth Ludlow'un Brancaster'a kolunda sıradan bir güzelle geldiği haberi evde hızla yayılmıştı ve Bayan Povey bir çift el çantasından başka eşyası olmayan ve yanında ablası ya da mürebbiyesi olmadan seyahat eden güzeller hakkında ne düşünmesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Leydi Hester'a Mavi yatak odasının Genç Adam için hazırlandığını bildirdi: bir Leydi Hester'ın gözlerini yüzüne çevirmesine neden olan anons, hafifçe çatmasına neden oldu: "Ne dedin Povey?" diye sordu.

Ses tonu her zamanki gibi nazikti, ama Bayan Povey sadece burnunu çekmekle yetindi ve hiç vakit kaybetmeden ifadesini değiştirdi. "Genç bayan için, leydim, demeliyim."

"Oh, evet! Mavi yatak odası tam size göre. Teşekkür ederim: Artık size ihtiyacım olmayacak."

Bu kovulma hizmetçiyi hiç memnun etmedi. Bir yandan, Amanda'yı beklemek konusunda son derece isteksizdi ve gerçekten de Amanda'yı beklemek zorunda kalsaydı buna çok içerlerdi.

ama öte yandan, bunu yapmak için can atıyordu. Merak. Duygularıyla kısa bir süre mücadele ettikten sonra şöyle dedi: "Düşündüm ki leydim, Bayan kendi abigail'ini getirmediğine göre, saçını benim yapmamı ister." "Evet, hemen," dedi Hester. "Ve belki de, Bayan Smith'in sandığı Oundle'a gitti, benim pembe elbisemi onun odasına götürebilirsin." Amanda'ya çekingen bir tavırla gülümsedi ve ekledi: "Benimkilerden birini giymeye itiraz edersen

elbiseler? Sanırım size yakışır, çünkü benim için çok genç ve bir kereden fazla giymedim."

"Hayır, hiç de değil. Aslına bakarsanız, bu konuda Sen," diye yanıtladı Amanda içtenlikle. "Çünkü yanımdaki diğer tek elbise de sabahlık ve sanırım o da iğrenç bir biçimde buruşmuş olacak. Ve bu da çok kirli, içinde uzun bir yol yürüdüğüm için, ayrıca Pelerinimi etrafıma sarmak için büyük özen göstermeme rağmen, taşıyıcının arabasına bindim."

"Muslin kiri çok *kolay topluyor* gibi!" diye onayladı Hester, taşıyıcının arabasını en sıradan şey olarak kabul ederek. "Ama Povey sabah tekrar giymen için onu yıkayıp ütöleyecek."

Sakince söylediği bu sözlerle Amanda'yı kendisine ayrılan yatak odasına götürdü ve kapıyı onun üzerine sıkıca kapattı skandal Abigail.

Eşya kutuları açılmış ve Amanda'nın az sayıdaki eşyası uygun yerlere yerleştirilmişti. Bu genç kız, daireyi kapsamlı bir şekilde inceledikten sonra, onayladı ve samimiyetle ekledi: "Ve Sör Gareth çok haklıydı: Sizden çok hoşlanıyorum hanımefendi, ama hoşlanmayacağımı sanıyordum!"

"Çok sevindim," diye mırıldandı Hester. "Şapkanın iplerini çözmeme izin ver!"

"Evet," dedi Amanda buna boyun eğerek, "ama seni uyarmalıyım, çünkü sevdiğim insanlara *asla* yalan söylemem, bir Kont'u ziyaret etmeyi hiç istemem!"

"Sanırım devrimci bir eğitim aldınız. İlkeler," dedi Hester bilgece. "bu konuda pek bir şey bilmiyorum, ama günümüzde pek çok insanın-"

"Oh, hayır! Ama mesele Şu ki, ben özellikle kendimi öyle bir konuma getirmek istiyorum ki, bir insanın ilişkileri birini kurtarmak zorunda. Ve eğer S r için olmasaydı Gareth, bunu yapabileceğimi söyleyebilirim. Hiç bu kadar etkilenmemiŐtim! Beni Huntingdon'a g t recekĐini söyledi. George'da oda hizmetçisi olarak işe alınmayı umuyordu -en azından ben öyle yapacağını sanıyordum, ama çok geçmeden bunun bir oyun olduğunu anladım- ve sonra, beni arabasına aldıktan sonra, onun yerine beni buraya getirdi!"

Leydi Hester, bu anlatılanlar karşısında oldukça Şaşırmış bir halde oturdu.

biraz zayıfça, ve dedi ki: "*Tam olarak* anladığımı sanmıyorum Amanda. Aptalca davrandığım için olsa gerek, ama bana her şeyi bağtan anlatırsan anlayacağıma eminim. Ama istemezseniz tabii ki hayır! Sana soru sormak umurumda değil, çünkü seninle konuşmaktan daha nahoş bir Şey yoktur. sorular, azarlar ve iyi öğütler dinlemek zorunda kalacaksın." Ani gülümsemesinde utangaç bir parıltı vardı Gözlerindeki hınzırlık yüzüne yayıldı. "Görüyorsunuz, hayatım boyunca bunun acısını çektim."

" yle mi?" dedi Amanda Şaşkınlıkla, "Ama sen oldukça yaŐlısın! Yani," diye aceleyle düzeltti kendini, "yaŐınız k  k değil! Seni azarlayan insanlara i lerine devam etmelerini s ylememene  a ıyorum."

"Korkarım yeterince cesaretim yok," dedi Hester hayıflanarak.

"Teyzem gibi," diye başını salladı Amanda. "Onun da cesareti yok ve Büyükbaba'nın ona etmesine izin veriyor, bu da benim sabrımı taŐırıyor, çünkü insan azmederse her zaman kendi istediğini elde edebilir."

"Olabilir mi?" dedi Hester kuşkuyla.

"Evet, ama bazen, itiraf etmeliyim ki, insan çaresiz önlemler. İnsanın edep konusunda kendisiyle dalga geçmesinin de bir faydası yok," diye ekledi, biraz da meydan okurcasına,

"Çünkü bana öyle geliyor ki, eğer hiç bir zaman uygun ve şık olmayan şey yapmazsanız En sefil hayat, hiçbir macera, romantizm ya da *her şey!*"

"Bu çok doğru, ne yazık ki!" Hester ona tekrar gülümsedi. "Ama sanırım senin için değil."

"Hayır, çünkü çok kararlıyım. Ayrıca çok iyi bir kampanya planı yaptım. Bunu bozmaya çalışmayacağınıza söz verirsiniz, size ne olduğunu söyleyeceğim."

Hester düşünceli bir ifadeyle, "Kimsenin planlarını bozabileceğimi sanmıyorum," dedi. "Gerçekten de, söz veriyorum denemeyeceğim!"

"Yoksa diğer insanlara mı söyleyeyim?" Amanda endişeyle sordu. "Aileme mi? Oh, hayır!"

Amanda rahatlamış bir şekilde onun yanına oturdu ve O gün ikinci kez maceralarını anlattı. Leydi Hester ellerini hafifçe kucağında kavuşturmuş, gözlerini merakla yanındaki küçük, hareketli yüze dikmiş oturuyordu. Birkaç kez gözlerini kırpmıştı ve bir keresinde içinden küçük bir kahkaha tufanı koptu; ama Amanda anlatısının sonuna gelene kadar herhangi bir yorum yapmadı ve sonra sadece Göyle dedi "Ne kadar cesursun! Umarım Tugay Binbaşınızla evlenebileceksiniz, çünkü eminim bir askerin karısı olmak için yaratılmışsınızdır. Büyükbabanın, seninle evlenmek için Keşke biraz daha beklemeye razı olabilseydiniz."

"Çok uzun bir süre ve şimdi Neil'e Gspanya'da eGlik edebilmek için evlenmeye karar verdim," dedi Amanda, hüzünlü bir ifadeyle. "Bunun benim için çok yanlış olduğunu ve Büyükbaba'ya itaat etmem gerektiğini düşündüğünüzü sanıyorum ve öyle de olabilir - Neil dışında hiçbir şey umurumda değil ve kim ne derse desin uysalca eve dönmeyeceğim!"

Bu çok meydan okuyucu bir ifadeydi ama Hester'ın tek söylediği şeydu: "Yapılacak en iyi şeyin ne olacağını bilmek çok zor. Sence Neil'i çağırtmalı mısın?"

Amanda başını salladı. "Hayır, çünkü beni büyükbabama geri götürecek ve büyükbabamın evliliğimize rıza kadar minnettar olacağına dair hiçbir güvence yok. Aslında, büyük olasılıkla benim

Her şeyi Neil'le birlikte planladı, ki bu ölümcül olurdu! Başlangıçta böyle , ama Neil'in benim nerede olduğumu ondan daha iyi bilmediğini anladığında, bunun olmadığını görecektir. Ayrıca benimle ilgili olarak çok daha kötü bir duruma düşecek ki bu da iyi bir şey olur."

Bu acımasız konuşma Hester'ı belli belirsiz bir itirazda bulunmaya yöneltti, ama kapıya vurulmasıyla kısa kesildi.

Povey içeri girdi,

Kolunda pembe ipekten bir elbise, yüzünde uzun süredir acı çeken bir ifade vardı; Hester ayağa kalktı ve şöyle dedi:

"Sanırım boylarımız birbirine çok yakın ve eminim ki

Bu elbise sana benden çok daha iyi yakışacak. Onu giyer misin ve sonra, eğer küçük bir ayarlama gerekiyorsa, Povey senin için ayarlayacaktır?"

Elbiseyi görünce gözleri parlayan Amanda, dedi düşüncesizce: "Teşekkür ! Çok nazıksınız ve tam da türden bir elbise! Hiç ipekli bir elbise giymedim, çünkü teyzemin çok katı düşünceleri var.

Beni Hamam Toplantıları'na götürdüğünde bile bana tülbentten başka bir şey almadı."

"Ah, canım!" dedi Hester, vicdan azabı çeker gibi bakarak. "O tamamen haklı! Ne kadar dağınık biriyim! Boş ver! Elbise çok düşük kesimli değil ve omuzlarınıza dolamanız için size dantel bir şal ödünç vereceğim."

Sonra şalı bulmak için uzaklaştı, ama daha kendi odasına varmadan adının söylendiğini duydu ve Sör Gareth'in yatak odasından çıktığını görmek için döndü.

Şoför kıyafetini diz pantolonu ve ipek çoraplarla, sulu ipekten zarif bir yelek ve siyah kumaştan kırlangıç kuyruklu bir ceketle değiştirmişti. Ceketin omuzlarındaki zarif duruşu ve kolalı boyunbağının düzenindeki incelik, bu işi onun yaptığını düşünebilirdi. uşağının yardımı olmadan son derece hızlı bir şekilde dönüştü.

OceanofPDF.com

Koridordan geçerken o hoş gülümsemesiyle şöyle dedi:
"Tekrar ařaēıya inmeden önce seninle bir şeyler konuşmak
umuduyla seni bekliyordum. O saçma sapan
ocuk sana kendisi hakkındaki gereēi söyledi mi? Söylemem
gerektiēi konusunda onu uyarmıştım! Onu mırıldanmadan
kabul etmen ne kadar iyi oldu! Ama kabul edeceēinizi
biliyordum. Teşekkür ederim!"

Glmsemesine karşılık verdi, ama gergin bir şekilde. "Oh,
hayır! Lütfen yapmayın! En ufak bir ihtiyaç yok - ben sadece
Çok mutluyum-! Seninle nasıl tanıřtıēını bana anlattı. Çok
doēru bir şey yaptınız.
onu buraya getir."

"Adını ērenebildiniz mi?" diye sordu.

"Hayır ama ondan bana söylemesini istemedim. Sanırım bunu
aıklamamayı tercih edecektir."

"Bunun farkındayım ama bu büyükbabası bulunmalı. Yüce
Tanrım, bu çirkin planını gerçekleştirmesine izin verilemez!"

"ok tehlikeli görünüyor," diye kabul etti.

"Tehlikeli! Oldukça gözü kara! Bu yüzle ve bir bebekten daha
fazla dünyevi bilgeliēi olmadan, tehlikeye atılmaktan nasıl
kaçabilir? O da bir kedi yavrusu kadar sırdaş. Sana onu
kaırdıēını söyledi mi? Öyle yapmış olabilirim.
Biliyorum! Hayal edilebilecek en güven verici şekilde
arabama atladı."

"Sanırım size gvenebileceēini biliyordu," diye cevap verdi.
"Elbette oldukça masum ama bence aptal deēil. Ve çok
cesur!"

Küçük bir duraksamadan sonra şöyle dedi: "Evet, inatçı bir
cesaret, büyüleyici bir yoldan ıkmışlık ki bu kolayca onun

mahvediyor. Onu ilk gördüğümde, neyi hatırlattığını pek bilemiyorum -çenesinin eğimi, belki de gözlerindeki o bakış-" Sanki söylediklerinden pişman olmuş gibi sözlerini yarıda kesti.

"Ben de," dedi o sakın sesiyle. "Sanırım sizi ona çeken de bu benzerlik oldu."

"Belki de. Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum. Zor durumda olan, iyi yetiştirilmiş bir çocuk olduğu açıktı: Onu kurtarmaktan başka bir şey yapamazdım."

"Korkarım size pek minnettar değil," dedi bir gülümseme parıltısıyla.

" de bile!" dedi gülerek. "Beni çok üzeceğine söz verdi ve bunu yapacağından eminim, çünkü o karşılaştığım en yaramaz küçük zavallı. Benim *sana* bağlı! Eğer büyükbabasının adını açıklaması için onu ikna edebilirsen-"

"Oh, ama yapamam!" diye özür dileyerek araya girdi. "Gördüğünüz gibi, kampanya planını bozmaya çalışmayacağıma söz verdim. Yani bana kim olduğunu söylese bile onun güvenine ihanet edemezdim, değil mi?"

Eğlence ve öfke arasında bir şey söyledi: "Böyle bir durumda mı? Umarım yapabilirsin, çünkü kesinlikle *yapmalı!*"

"Bence askeriyle izin verilmeli," dedi düşünceli bir şekilde.

"Ne yani, bu yaşta kendini muhtaç genç bir subayın kollarına atmasına ve davulun peşinde geçen bir hayatın tüm zorluklarına katlanmasına izin mi verilecek? Sevgili Leydi Hester, siz

bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrim yok! Bu konuda bilinmeyen büyükbabamla tamamen aynı ."

"Öyle ?" Kadın ona o dar görüşlü haliyle baktı ve içini çekti. "Evet, belki. Bilmiyorum. Ne yapmalısın?"

"Eğer evine kadar ona eşlik etmem için ikna edilemezse, şu Tugay Binbaşısı'nı bulmalıyım. Bu zor bir görev olmasa gerek ama yarın Londra'ya geri dönmem gerekecek. Onu yanıma almaktan ve kız kardeşimin sorumluluğuna vermekten başka çare göremiyorum. Bu gerçekten en iğrenç bobin!"

"Onu benim sorumluluğuma bırakmak ister misiniz?" diye sordu kuşkuyla.

"Her şeyden!" diye yanıtladı. "Ama oldukça eminim ki arkamı döner dönmez kaçacaktı! Kardeşiniz ve eşinin de onu burada misafir olarak kabul edeceklerini sanmıyorum."

"Hayır," diye itiraf etti. Gözlerini onun yüzüne dikti ve mutsuz bir gülümsemeyle şöyle dedi "Özür dilerim, hiç yardımcı olmuyorum! Ama Amanda'yı burada kalmaya zorlayamazdım ya da korkarım Almeria'nın şunları söylemesini engelleyemezdim ona bir şeyler kesmek. Affedersiniz! Ona giymesi için bir şal getirmem gerekiyor!"

"Bunu hemen yapmak zorunda mısınız?" diye sordu elini uzatarak. "Amanda'dan başka bir şey konuşmadık ve sizi temin ederim, sorunlu bir kız öğrenci hakkında konuşmak için değildi. Brancaster'a geldim."

İçine kapanır gibi oldu ve hızla konuştu: "Neredeyse yemek vakti geldi! Çok isterdim -aslında kalmamalıyım!"

Bu sözler üzerine kadın gitmiş ve onu biraz şaşkınlıkla baş başa bırakmıştı. Onun çok utangaç olduğunu biliyordu ama tedirgin olduğunu belli etmek ona göre değildi.

teklifini utançla karşıladı. Ama

Kuşkusuz utanmıştı; ve kesinlikle ondan çekinmişti. Teklifini kabul etmesi için zorlandığına dair bir şüphe aklından geçti ve

Ama kızın bunu reddetmek istediğine inanamadı, Lord Brancaster'ın bu teklifi reddetmesini mümkün görmedi.

Brancaster'a sadece reddedilmek için gelmesine izin verirdi.

Bu makul bir inançtı ve Bay Theale tarafından da

paylaşılıyordu; ama Sir Gareth elbisesini değiştirmek için salondan çıkar çıkmaz lord hazretleri haykırdı: "Bu vurulmuş her şey at tırnağına dönüştü! O pisliği buraya getirmesine ne sebep oldu? Tam da Hester'ın

Her şeyden sonra ona sahip olacak! Emin olun, utanıp kaçacaktır!"

"Eh?" dedi Bay Theale. "Pooh! Saçmalık! O böyle bir aptallık yapmaz!"

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun!" diye tersledi Kont. "Onda zerre kadar sağduyu yoktu!"

"Tanrım, Giles, böyle bir eşleşme şansına balıklama atlayacaktır! Ludlow'un elinde bir nonpareil var diye ağlayıp sızlanmayacaktır: evcil hayvan edinecek türden bir kız değil, Yine de Ludlow'un böyle saçma sapan bir şey yapacağını düşünmezdim."

Kont öfkeyle, "Ama o bu fırsatı kaçırmadı!" dedi. "Evlenmek istemediğini söyledi! Almeria evliliğe yanaşacağını sanıyordu, ama ben kefaletini ödeyeceğim.

Bu talihsizlik için pazarlık!"

"Vay canına!" dedi Bay Theale. "Hester'ın onu istediğinden emin olmadığın halde zavallı adamın bunca yolu gelmesine izin verdiğini mi söylemek istiyorsun? Vay canına! ona hizmet etmek için elinin tersiyle itti!"

Leydi Widmore sert bir sesle, "Ah, saçmalık!" dedi. "Onunla çalışmak için doğru yola gitmesine izin ver, o zaman ona sahip olacak!"

Ama sabah o küçük gönderilmesini sağlayacağım! Bazı arkadaşların kızı, gerçekten! Güzel.

Arkadaşlar, kızınızı ona bakacak saygın bir kadın olmadan ülke dışına gönderiyorsunuz! Bu çok çok daha güçlü olduğunu söylemeye cesaret ediyorum!"

"Ludlow'un böyle bir şey yapacağı aklıma gelmezdi," dedi kocası. "O genç kadının kim olduğunu ya da ne olduğunu bildiğimi iddia edemem ama bütün bu olanlar beni çok şaşırttı."

"Aptal gibi konuşma!" dedi babası sinirli bir şekilde. "Çünkü Ludlow'un yarım düzine metresi olabilir, ama buraya süslü püslü bir şey getireceğini düşünüyorsanız, benden daha büyük bir şişe kafalı olmalısınız.

Tahmin et! Beni endişelendiren *bu* değil!"

"Bu seni endişelendirmeli," diye gözlemledi kardeşi. "Ben endişelenen bir adam , ama Widmore gibi bir bezelye kazı doğurmuş olsaydım, bu beni geceleri uyutmazdı, sana söyleyebilirim.

Bu."

Bu kötü zamanlama Kont'u o kadar öfkелendirdi ki, birkaç kan damarını patlatma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Bay Theale'e hak ettiği şekilde için sesine yeterince hakim olamadan önce, gelini

Bu şakaya içten bir kahkaha atarak araya girdi ve şöyle dedi: "Şimdi, dilini tut, Fabian, yap! Ne olduğunu biliyorum sizi endişelendiriyor, efendim, ve sizin için küçük bir suçlama! Eğer Hetty Ludlow'u kapmak için şansı varken, o olacak

O kıza sırılsıklam aşkınsın ve ona parmaklarını öpebilirsin. Onun metresi olduğunu söylemiyorum, ama iyi bir şey yapmadığına bahse girerim. Dahası, çok güzel bir kız. Bu cesur gözleri seviyorsunuz, ki ben kendi adıma sevmiyorum, ama Sir Gareth'ın zevkine uygun olduklarını görmek çok kolay! Pekala, Demek istediğim, zavallı Hetty'yi o cennet kuşunun yanına koymak, sahip olabileceği her türlü şansı mahvetmektir!"

Bu açık sözlü sözlerin altında yatan gerçek Akşam yemeği anons edilmeden hemen önce Hester, Amanda'yı odaya götürdüğünde şirkete ev sahipliği yaptı.

Leydi Widmore o anda dürtüsüne yenik düşseydi, baldızının kulaklarını çekerdi. Bir bakış Eşikteki ışıltılı görüntüye bakması, Hester'ın, Leydi Widmore'un uzun zamandır onu düşündüğü gibi, kendi elbiselerinden birini bu davetsiz misafire ödünç verdiğini anlaması için yeterliydi. Gül pembesi parlaklığı daha önce hiç Hester'e dönüşmüştü, ama özellikle Amanda'yı en iyi şekilde göstermek için yaratılmış söylemek doğrudur. avantaj. Kız göz kamaştırıcı derecede güzel görünüyordu, ilk ipek elbisesinin içinde iri gözleri zevkle parlıyordu, yanakları biraz kızarmıştı ve dudakları utangaç ve muzaffer bir gülümsemeyle ayrılmıştı. Bütün beylerin ilik kemiğine bakan köpekler gibi ona bakmasına şaşmamalı! diye düşündü. Hanımefendi acı acı.

Amanda'nın keyfi yerindeydi. Aynanın önünde birkaç dakika boyunca kendine hayranlıkla baktı, ve büyük bir hanımefendi olmaya çalışıyordu. Bu kadar ihtişamla görenleri hayrete düşürmeyi umuyordu ve bunu başardığını görmekten de memnundu. Bath'da geçirdiği bir ay onu hiçbir şekilde hayranlığa alıştırmamıştı, ama ona bir şeyler öğretmişti. moda güzellerinin yöntemleri hakkında çok şey biliyordu. Sir Gareth'ın takdire şayan eğlencesiyle, gözlemlediği tüm numaraları oynamaya başladı, Hester'ın elindeki yelpazeyle flört etti.

ve parlak gözlerini utanmadan kullanıyordu. Hiçbir şey, diye düşündü, onun aşırı gençliğini daha kesin bir şekilde ele veremezdi. Bir çocuk gibiydi.

Ablasının kıyafetlerini giyiyor ve büyüklerinin davranışlarını taklit etmek için elinden geleni yapıyordu. Onu Park'ta gezintiye çıkardığında her zaman ürkütücü bir şekilde büyüyen yeğenini tam da böyle bir tarzda oynarken hayal edebiliyordu; ve çok yükselen ruhlara nasıl bir damper uygulayacağını çok iyi biliyordu. Eğer kız çok taşkınlaşırsa, o zaman ona bir damper uygulardı; ama eğer kız sınırlar içinde kalırsa, o zaman eğlenmesine izin verilecekti: belki de ondan kaçma planları yapmasını engelleyecekti.

O anda, kadın adamın gözüne takıldı ve ona öyle arsız ve meydan bir bakış fırlattı ki, adam neredeyse kahkahalarla gülecekti. Tam bu sırada Bay Whyteleafe salona girdi.

Bay Whyteleafe, Sir Gareth'ı karşılamaya hazırlıklı gelmişti ama Sir Gareth'ın yol arkadaşına hiç hazırlıklı değildi. Gareth onu birkaç dakika boyunca öylece tuttu. Şaşkın gözleri Leydi Hester'a doğru kaydı, Onu fark edince, nazikçe Amanda'ya takdim etti.

Bay Theale'in ilgisi karşısında gururu okşanan Amanda nazikti ama hevesli değildi. Ona göre din adamları, neredeyse her zaman onu onaylamayan ağırbaşlı kişilerdi; ve bu seferkinin daha da onaylamaz bir tavır takındığını düşünüyordu yüz ifadesi evdeki Rektör'den daha farklıydı. Onunla sohbet etmek için hiçbir çaba sarf etmedi ve tekrar masaya döndü. Bay Theale'in pratik centilmenliği.

Bay Whyteleafe, doğrusunu söylemek gerekirse, bir anda karşısına çıkan genç bir kadınla sohbet etmek istemiyordu.

Hızlı davranmaya çalışarak Leydi Widmore'un yanına gitti ve alt sesle Amanda'nın kim olabileceğini söylemesi için ona yalvardı.

"*Bana sorma!*" diye yanıtladı omuzlarını silkerek. "Size söyleyebileceğim tek şey onu buraya Sör Gareth'ın getirdiği."

Çok şaşırılmış görünüyordu ve şöyle demekten kendini alamadı Leydi Hester'a bir bakış attı. Ne canı sıkkın görünüyordu, ne de Sir Gareth'a kırılmış gibi bir vardı. Aslında gülümsüyordu. Amanda'ya belli belirsiz baktı, çünkü odanın öbür ucundan Amanda'nın yanına geçmiŞ ve Amanda'ya giymesi için bir elbise sağlama nezaketinden dolayı ona teŞekkür etmiŞti.

"Oh, hayır! Ona bu kadar bir kızım olduğu için çok mutluyum. Ne kadar güzel bir kız!"

"Küçük maymun! Ancak kabul edersiniz ki Kasabayı ateşe vermeye fırsat bulamadan kendini Tugay Binbaşısına bırakmasına izin vermek günahtır! Dengesini bulması için ona bir yıl verin, size söz veriyorum bulacaktır."

"Evet, sanırım öyle."

"İkna mı?" dedi şaşkınlıkla.

"Bilmiyorum. O çok sıra dışı bir kız."

"Evet, alışılmışın dışında bir şey ama henüz bir kocaya karar veremeyecek kadar deneyimsiz."

Bir an sessiz kaldı, gözleri onun profiline dikildi. Adam Amanda'yı izliyordu ama sanki Hester'ın ona baktığını fark etmiş gibi başını çevirdi ve ona gülümsedi. "Sence de öyle değil mi?"

"Belki de haklısınız," dedi. "Oh, evet, haklı olmalısınız! Büyük olasılıkla fikrini değiştirecektir."

Bölüm 6

" ^ "

Yemek sona erdiğinde, masadaki birçok kişi, her ne kadar masum olsa da Sir Gareth ile Amanda arasındaki ilişki ne olursa olsun, Sir Gareth bu hayat dolu genç kızla, başka bir hanıma evlenme teklif etmenin eşiğinde olan birine hiç de yakışmayacak kadar çok ilgileniyordu. Hester ile Leydi Widmore'un arasına, masanın Amanda'ya göre karşı tarafına yerleştirilmişti ve her ikisiyle de rahat bir tavırla sohbet ederken Bu hanımlar, dikkatinin nadiren Amanda'dan tamamen uzaklaştığını fark ettiler. Davranışlarından hiç kimsenin tahmin edemeyeceği şey, ilgisinin hiç de zevkli olmadığı ya da bu gayri resmi akşam yemeği partisinin hafızasında şimdiye kadar katıldığı en sinir bozucu etkinlik olarak yaşayacağıydı.

Amanda' göz kulak olması gerektiğine daha işin başında karar vermişti.

Kâhyanın kadehine doldurduğu şarabı düşünerek temkinli bir yudum aldı. Muhtemelen bir kadeh ona zarar vermezdi ama o aptal uşak kadehi yeniden doldurmaya kalkarsa müdahale . Mükemmel bir edeple davranıyordu ama kuşkusuz pembe ipek ve iltifatlarla doluydu ve Fabian Theale'den nezaket sınırlarını aşması için her türlü teşviki alıyordu. Sör Gareth

Bay Theale ile özel bir tanışıklığı vardı ama onu şöhretinden tanıyordu. Bay Theale'in konuşmalarını can kulağıyla dinleyerek geçirdiği on dakika, bu konuda duyduğu en skandal hikâyelere inancını doğruladı. girişimci bir beyefendiydi ve ona güçlü bir

Korint çevrelerinde haklı bir üne sahip olan bir sağ vuruşla onu yere arzusu.

Ama Amanda, kendisiyle ilişkilerinde babacan bir tavır takınan orta asilzadelerle tanışmamış değildi ve Amanda ne kadar sevinse de aklını yitirmemişti.

Dikkatli bir teyzenin baskıcı etkisiyle hafifçe sarhoş edici bir akşamın tadını sonuna kadar çıkarmaya hazırdı, ama bir an bile sonunu unutmadı.

başarmak istiyordu. Tüm şirketi gözden geçirmiş ve tek olası müttefin Bay Theale olduğu sonucuna hızla varmıştı. Bay Theale'in söylediklerine gurur verici bir ilgi ifadesi belirirken ve güzel dudakları uygun cevaplar oluştururken, beyni onu nasıl iyi bir hesaba dönüştürebileceği sorunuyla meşguldü.

Bay Theale ise, akşam sona ermeden onun Sir Gareth'la nasıl bir ilişki içinde olduğunu öğrenmeye kararlıydı. Dünyevi bir adam olarak, kardeşiyle aynı fikirdeydi.

Ludlow'un, Ludlow'u öldürmek için

Brancaster'a küçük bir kırılmanlık getirmişti; öte yandan, Ludlow'un onu kıskançlıkla izlediğini görebiliyordu ve bunu fedakârca nedenlerle yapıyor olabileceği aklının ucundan bile geçmiyordu. Ludlow'un hikâyesi

Oundle'daki akrabalarına en başından beri inanmıyordu; ve tecrübelerine göre, nazik doğumlu hiçbir genç bayanın dışarıda refakatsiz dolaşmasına izin verilmediğinden

Amanda'nın o kadar da

Görünüşe bir okul hanımıydı, ama tam tersine, son derece oyunbaz bir yarka yavrusuydu. Eğer durum gerçekten böyleyse.

onu Sör Gareth'in elinden almak için çok istekli olurdu.

Gözlerini dikip bakabildiği kadar güzeldi: tam onun sevdiği türden bir uğurböceğiydi. Genç ve deneyimsizdi de.

son zamanlarda onun koruması altında yaşayan Harpy'den hoş bir değişiklik yapacaktı. Muhtemelen onun için minnettar olurdu.

küçük tantanalı hediyeler, yüksek uçanlar gibi değil,
parmaklarını her zaman çantasına çarpık tutuyor.

Bu düşünceler yemek odasından ayrılmasıyla kesildi. Örtü kaldırıldı ve
ama Kont, her zamanki âdetinin aksine, konuklarını şarapla oyalanmaya teşvik etmedi. Ona göre, Sir Gareth ne kadar çabuk
Hester'a soruyu sorma fırsatı verdiğiinde daha iyi olacaktı.
Babalar arasında bir örnek olmayabilirdi, ama kızının talibinin kendisini ona biraz çirkin bir durumda sunmasına izin verme riskini göze alacak kadar beceriksiz değildi. Böylece, yarım saatin sonunda
Hanımları bekletmemeleri gerektiğini söyledi ve masadan kalktı. Merak ediyordu, acaba
müstakbel damadını partinin geri kalanından ayırmak ve onu Hester'la ayrı bir odaya sokmak istedi, ama
Sir Gareth'ı Hester'la özel bir konuşma yapma fırsatıyla baş başa bırakmanın daha akıllıca olacağına karar verdi. Bu nedenle, evin güney tarafı boyunca sıralanan salonlardan birine giden yolu gösterdi. Bunlar
geniş bir terasa açılıyor, zevk bahçelerine ve küçük bir göle bakıyordu; akşam boğucu olduğu için uzun pencereler henüz kapatılmamıştı
gece havasına karşı.

Haydn'dan parçalar beyefendileri selamlarken, Kont misafir odasının kapısını açtı ve Amanda'yı piyanonun başına oturmuş bir şeyler çalarken buldu.
sonatını, kesin bir doğrulukla olmasa da hatırı sayılır bir coşkuyla seslendirir.

Bunun sorumlusu Leydi Widmore'du. Odaya ilk girdiğinde, davetsiz misafiri rahatsız etmek gibi çok açık bir niyetle, Bayan Widmore'un
Smith enstrümanda ustaydı ve kendisini biraz müzikle şımartması için ona yalvarmıştı. Leydi hazretleri

neredeyse sağırdı, kötü niyetinden dolayı haklı olarak hizmet ettiği söylenebilirdi, çünkü Amanda en küçük bir iddiası olan her kadın için vazgeçilmez olan bir beceriyi bilmediğini itiraf etmek zorunda kalmak Kibarlık, hayal edilebilecek en şikayetçi şekilde, anında çok uzun ve sıkıcı bir sonata başlamıştı.

Bay Theale, hanımefendinin oda müziğinden hoşlanmadığını paylaşıyor ve ağabeyinin şiddetli onaylamaması nedeniyle yasaklanmıştı.

Brancaster'ın duvarları arasında en sevdiği kötü alışkanlıklarından birine düşkünlükten, dikkat çekmeden uzaklaşarak

ama diğer beyler cesurca

Bay Whyteleafe, Earl'ü kızdıracak bir çeviklikle salona girip . Leydi Hester'in dirseğinin dibine bir sandalye çekerek. Sör Gareth

Pencereye doğru yürüdü ve omuzlarını çerçeveye yaslayarak durdu, gözleri güzel oyuncunun üzerindeydi.

"Bay Whyteleafe, Bu olayla ilgili duygularımı size aktaracak kelime bulamıyorum, Leydi Hester," diye fısıldadı. Sadece şunu söyleyebilirim ki, eğer şaşırmadıysam derinden sarsıldım. Duygularınızı tahmin edebiliyorum!"

"Oh, hayır, yapabileceğini sanmıyorum," diye karşılık verdi. Eğlence parıltısı. "Ama lütfen sus! Şu anda konuşmamalısın, biliyorsun."

Sessizliğe büründü ve Leydi Hester'a öyle sözler söylemeye karar verdi ki, bu sözlerin onu, açıkça tanıdığı biri tarafından elinin istenmesi çilesine karşı güçlendirmesi gerekiyordu.

En utanmaz çapkınlardan biri olduğu anlaşılan Leydi Widmore, Amanda oyun oynamayı bırakır bırakmaz, topluluğun daha fazla eğlenmesi için yüksek sesle planlar yapmaya başladı ve ona bir iskambil masası hazırlamasını emretti. Amanda'nın kabalığını kırmak için iltifatlarıyla ünlü olduğu

Amanda, kumarhanenin tam ona göre olduğunu söyledi ve neşeli bir kahkaha atarak ekledi
Earl'ün başlayan gözleri, onun ya da Fabian'ın bu eğlenceye katılmasını beklemekten daha iyi olduğunu biliyordu.

"Ve Hester kartlarla ilgilenmez, bu yüzden eğer sen ve Fabian Piquet oynamayı tercih edeceğinden şüphem yok, Sir Gareth onu eğlendirmeli ve böylece dördümüz rahat bir oyun kurmalıyız," dedi.

Onun yöntemlerine alışkın olan kocası bile, bu girişimin Sir Gareth'a bir fırsat sağladığını hissetti.
Hester'a teklif ettiği şey kadar açıktı ve Earl, zihinsel olarak onu inek elli bir itici olarak nitelendirerek, her ikisinin de sırtını sıvazlamayı yeterli buldu.
ilgilendiler. Leydi Hester odanın içinde koşuşturup isteksiz papaza masayı nereye koyacağını tarif ederken ve çeşitli sandıklarda birkaç paket iskambil kâğıdı ararken, hem papaz hem de Lord Widmore onu bu çabalarından vazgeçirmeye çalıştılar. Leydi Hester, kartların en son kullanıldığını düşündüğünü mırıldanarak onları almak için uzaklaştı; ve Amanda, kreş partisinin sunduğu fırsatı kaçırmayarak ev sahiplerinin telaşıyla terasa çıktı ve Sir Gareth'in yanından geçerken sert bir fısıltıyla şöyle dedi: "Sizinle *yalnız* konuşmak istiyorum!"

Onu pencerenin menzilinin ötesine kadar takip etti, ama yanına gelir gelmez şöyle dedi: "Dikkat et, Amanda! Bu tür uygunsuz davranışlarınla ev halkını kızdıracaksın. Bu şekilde davranmak. Unutmayın ki siz benim bir arkadaşımın kızısiniz. ay ışığında baş başa bir görüşme kadar hızlı bir şey yapamazsınız!"

"Ben sizin hiçbir arkadaşınızın kızı *değilim* ve bunu Lord Brancaster'a söylemeyi de çok iyi biliyorum!" dedi. çapraz olarak.

"Yerinizde olsam bunu yapmazdım sanırım. Bana söylemek istediğin bu muydu?"

"Hayır, değil!" Durakladı ve sonra rahat bir tavırla şöyle dedi: "Aslında, gerçeği bilmesini istemiyorum, çünkü bu durum Leydi Hester çok nazik bir şekilde beni bir ziyaret için burada kalmaya davet etti ve ben de bunu yapmaya karar verdim."

Güldü. "Gerçekten mi?"

Amanda nazıkçe, "Evet, böylece rahat olabilirsin ve artık benimle ilgili olarak kendini kızdırmazsın," dedi.

"İşte bu," dedi Sir Gareth, çok etkilenmiş bir halde, "olağanüstü güzel bir düşünce! Söylesene, bu arada, bir apartman dairesiyle uğraşman gerektiği fikri nereden aklına geldi?"

Amanda vakur bir tavırla, "Ne demek istediğinizi anlamıyorum," diye cevap verdi.

"Düz adam, çocuğum, kolayca kandırılabilen kişidir."

"Ben öyle düşünmüyorum, her ! Aslında tam tersi, çünkü önce beni kandırdınız, sonra da tüm bu insanları kandırdınız! Ve eğer yarın beni zorla götürmeye çalışırsan, Lord Brancaster'a nasıl onu kandırdı."

"Umarım !" dedi. "Zihni esnek olmayan lord hazretlerinin hikayenizin tek kelimesine bile inanmayacağından korkuyorum. o zaman başımız ne belaya girer!"

"Beni buraya getirmeniz çok iğrençti!"

"Evet, sanırım bu görüş partinin diğer bazı üyeleri tarafından da paylaşılıyor," diye gözlemledi. "En azından ben

Seni burada bırakarak suçu ağırlaştırıyorum! Hayır, yine azarlamaya başlama! O aptal kafanda ne olduğunu çok iyi biliyorum: Beni atlatmaya kararlısın ve sen de biliyorsun ki Gözüm üzerindeyken bunu yapamazsın ve bu yüzden beni, kesinlikle olmadığın iyi küçük bir kız gibi burada kalmaya istekli olduğuna inandırmayı umuyorsun. Ama arkamı döner dönmez çekip gideceksin ve bu konuda kararını verebilirsin Amanda: Seni

Jericho, ama benden kaçmana izin vermeyeceğim! Evet, Bir aldatıcı, bir kaçıracı olduğumun farkındayım. tamamen aşağılayıcı, ama gerçekten benimle birlikte olman sıradan bir iş aramaktan çok daha olacak, İnan bana, hiç de uygun değilsin! Yarın istediğin kadar azarlamana izin vereceğim, ama bu arada salona geri dönün ve kumar oynayın!"

"Söylemeyeceğim!" dedi öfkeli bir hıçkırıkla. "Söyleyebilirsin o iğrenç Leydi Widmore başımı ağrıtıyor! Beni kontrol altına aldığını düşünsen de ve her halükarda beni kumarhane ya da başka bir iğrenç oyun oynamaya zorlayamazsınız."

Bu sözlerin ardından terasın uzak ucundaki taş koltuğa çekildi ve yüzünü çevirerek oturdu. Sir Gareth, öfke içindeki genç kızlarla tartışmanın aptalca olduğunu çok iyi bildiğinden, onu somurtarak kendine gelmesi için yalnız bıraktı ve özür dilemek için tekrar eve girdi. Ayrıca kart masasında ona vekâlet etmeyi de teklif etti, ama Kont aceleyle şöyle dedi "Saçmalık! Kimse saçma sapan bir kumar oyunu oynamak istemiyor! Kütüphaneye gelin: Sanırım kardeşimi orada bulacağız!" Sonra Sir Gareth'ı odadan dışarı çıkardı ve tam da

Hester'ın hangi cehenneme gittiğini ve zavallı kızın neden hiçbir zaman istediği yerde olamadığını,

koridorun karşı tarafındaki sabah odasından çıktığında, tedirgin görünüyor ve bir ses tonuyla şöyle diyordu
Çocukların kartlarla ne yaptıklarını hayal bile kadar dikkati dağılmıştı.

Başka bir zaman olsa, çocukların düşkün büyükbabası, bir sürü veledin ortalıkta dolaşmasına izin verecek kadar gözü dönmüş insanlar hakkında
Evin içinde diledikleri gibi dolaşıyor, hoşlarına her şeyi topluyorlardı.
iyi niyetle bunun bir önemi olmadığını söyledi.
"Almeria'ya bulunamayacaklarını söyleyeceğim!" diye ekledi bir ilhamla salona geri dönüp kapıyı sıkıca kapattı.

Leydi Hester çaresiz bir dehşetle onun arkasından baktı, yanaklarına renk gelmişti. Küçümseyerek Sir Gareth'a baktı ve onun gözlerinin kahkahalarla dolu olduğunu gördü. O da şöyle dedi: "Babanız ve yengenizin bizi şirketin geri kalanından ayırmak için kaç vardiya hazırladıklarını görelim mi? Bu son derece eğlendirici, ama kendi adıma itiraf etmeliyim ki, ben de babamla konuşmak için fırsat kolluyordum.
Brancaster'a geldiğimden beri seni tanıyorum."

"Evet," dedi mutsuzca. "Farkındayım, öyle olduğunu biliyorum. Ah, canım, çok aptalca şeyler söylüyorum, ama bunun benim için ne kadar acı verici olduğunu bilseydin Affet beni!"

Adam onun elini tutmuştu ve nabzının nasıl çılgınca attığını hissedebiliyordu. Onu sabah odasına doğru çekti ve nazikçe içeri girmeye zorladı. Odanın ışıkları sadece Hester bu durum için özür diledi.

"Ama Hester, ne ?" diye sordu, gözleri onun yüzünü ararken.
"Neden böyle titriyorsun? Herhalde benden çekinmiyorsundur, ne kadar eski dostuz!"

"Oh, hayır! Keşke sadece öyle kalabilsek!"

"Sanırım şunu bilmelisiniz ki, arkadaşınızdan daha fazlası olmak benim en içten dileğim."

"Bunu biliyorum ve gerçekten de size çok minnettarım ve bana verdiğiniz onurun gerçekten farkındayım-"

"Hester!" diye çıkıştı. "Böyle saçma sapan konuşmak *zorunda* mısın?"

"Saçmalık değil! Oh, hayır! Bana büyük bir iltifat ettiniz ve bunca yolu geldiniz, bu da beni utançtan dibine batırdı. Ama sana nasıl yazabilirdim ki? Bunun yapılması gerektiğinin farkındayım. Senin için nahoş bir durum! Ama aslında en babama bu maçı istemediğimi söylemiştim!"

Bir an için tamamen sessiz kaldı, küçük bir kırılganlık kaşlarının arasında. Bunu fark eden kadın umutsuzca şöyle dedi: "Çok kızgınsınız ve ben buna şaşırmıyorum."

"Hayır, sizi temin ederim! Sadece büyük bir hayal kırıklığına uğradım. Seninle birlikte mutlu olabileceğimizi ummuştum."

"Takım elbise giymemeliyiz," dedi belli belirsiz.

"Eğer öyleyse, bu benim hatam olmalı ve bunu düzeltmek için elimden geleni yaparım," diye cevap verdi.

Ürkmüş görünüyordu ve haykırdı: "Oh, hayır! Lütfen yapmayın, öyle demek istemedim, Bay Gareth, gerçekten de beni zorlamamalısınız! Ben size uygun bir eş değilim."

"Bu konuda kararı bana bırakmalısın. Bana kibarca senin için uygun bir koca olmadığımı mı söylemeye çalışıyorsun? Ama seni mutlu etmek için elimden geleni yaparım."

Soruyu geçiştirdi ve sadece "Evliliği düşünmüyorum" dedi.

Ona yaklaştı ve tekrar elini tuttu. "şimdi düşünün! Eğer uzaktan da olsa Evlenmeyi hayal ettiğiniz adam, kaçımız hayallerimizle ? Sanırım pek değil. mutlu"

Kederle dedi ki: "Çok az! Yazık, sevgili dostum, yapmadın!"

Elini sıkıca kavradı ama ona hemen cevap vermedi. Tekrar konuştuğunda, bu biraz Zorluk. "Hester, eğer bundan korkuyorsan -eğer bir hayaletten korkuyorsan- korkmana gerek yok! Hepsi çok uzun zaman önceydi! Unutulmamış, ama-oh, çok gençken okunan romantik bir masal gibi! Aslında canım, ben sana gelmedim, Clarissa'yı düşünüyorum!"

"Biliyorum, !" dedi titreyen bir sesle. "Ama beni umursamıyorsun."

": Size çok büyük saygı duyuyorum."

"Ah, evet! Ben de senin için," dedi acınası gülümseme çabasıyla. "Sanırım-umarım-bir gün biriyle tanışırsın. tüm kalbinle sevebileceğin bir gün. Sana yalvarıyorum, daha fazla konuşma!"

"gerektiği gibi karşılamıyorum, değil mi?" dedi alaycı bir tavırla.

"Çok özür dilerim! Bu sizin için korkunç derecede utanç verici!"

"Yüce Tanrım, bu ne anlama geliyor? Ama buradan ayrılmadan önce söylemem gereken bir şey var. kadar eski dostuz ki, açık konuşmama izin vereceğinize inanıyorum. Sence de

Çok gençken olduğu gibi aşka yuvarlanmamış olsak bile, birlikte çok rahat olabileceğimizi? Eğer sana romantizm veremiyorsam, verebileceğim başka şeyler de var. Hayır, zenginlikten bahsetmiyorum: Sizinle aynı ağırlıkta olmayacaklarını biliyorum. Ama durumunuz

Mutluyum. Bu size acı veriyorsa beni affedin! Size olması gerektiği gibi değer verilmiyor; ne rahatınız ne de duyarlılığınız ailenizin hiçbir üyesini ilgilendirmiyor.

Gerçekten de, kız kardeşlerinizin sizi uygun bir olarak gördükleri bana sık sık göründü! Baldızınıza gelince, onun zihninin tonu öyle ki

onunla aynı çatı altında yaşamamanın ağır bir kefarete olduğuna ikna olmuş! Pekâlâ! Sana bir pozisyon teklif edebilirim.

ilk sonuç. Kimsenin emrine olmayacaksın, kendi kendinin metresi olacaksın -söz veriyorum, senden mantıksız taleplerde bulunmayacak bir kocan olacak. Her zaman seninle ilgileneceğimden emin olabilirsin.

ve size hem saygı hem de sevgi besleyeceğim. Bu, şu anda sürdürdüğünüz hayattan daha mutlu bir hayat anlamına gelmez mi?"

Yüzü bembeyaz kesilmişti; elini çekti ve boğuk bir sesle: "Çürümek yok!" dedi.

Bu onun için kadar tuhaf bir şeydi ki, onu doğru duymadığını düşündü. "Yalvarırım Pardon?" dedi boş boş.

Biraz tedirginlikle ondan uzaklaşmıştı ve şimdi sırtı ona dönük olarak şöyle dedi: "Öyle demek istemedim, aldırmayın! Çok aptalca şeyler söyledim! Lütfen beni affedin! Size çok minnettarım! Karınız en mutlu eşiniz olacak.

Kadınlar, tabii eğer bir canavar değilse ve *umarım* bir canavarla evlenmezsiniz! Keşke *mendilimi* bulabilseydim!"

Bunun üzerine gülümsemekten kendini alamadı, ama yatıştırıcı bir şekilde şöyle dedi: "Benimkini al!"

"Oh, teşekkür !" dedi, minnetle tutarak ve yanaklarını kuruluyordu. "Beni affet! Beni bir sulama kabı gibi davranmaya iten şeyin ne olduğunu düşünemiyorum. Ne kadar düşüncesizim, oysa senin daha fazla hoşlanmadığın bir şey yok!"

"Sizi sıkıntı içinde görmekten hiç hoşlanmıyorum ve bunun benim hatam olduğunu bilmekten daha da çok hoşlanmıyorum."

"Gerçekten de değil! Kendi aptallığımdan ve belki de bu gece biraz yorgun olmamdan başka bir şey değil. Şimdi daha iyiyim. Misafir odasına dönmeliyiz."

"Öyle yapacağız, ama birazdan, siz daha Sakin ol," diye cevap verdi ve bir sandalye çekti. "Gel, otur! Ailene o yüzü göstermen senin için iyi olmaz, biliyorsun." Kadının isteksiz olduğunu gördü ve ekledi: "Seni daha fazla üzecek bir şey söylemeyeceğim. söz veriyorum."

Mırıldanarak sandalyeye oturdu: "Teşekkür ! Yüzüm oldukça lekeli mi?"

"Çok az: önemli bir şey değil. Bütün yaz Brancaster'da mı kalacaksınız?"

Bu sakin, konuşmaya dayalı gambit, onun sükunetini geri getirmeye yetti; hoşgörülebilir bir soğukkanlılıkla cevap verdi:

"Hayır, ben kız kardeşlerimi ve teyzelerimden birini ziyaret edeceğim. Kardeşim ve karısı Ramsgate'e taşındığında

Çocuklar. Küçük yeğenim hasta olmaya meyilli ve deniz banyosunun ona faydalı olabileceği düşünülüyor."

Deniz banyosundan ve çocuk hastalıklarından konuştular. Hester birdenbire güldü ve haykırdı: "Ah, bu ne kadar saçma! Size çok minnettarım: beni yeniden rahatlattınız. Yüzüm görülmeye uygun mu? Bence geri dönmeliyiz: Korkarım Almeria Amanda'ya karGı kaba davranmaya meyilli ve Amanda'nın da Kendi başının çaresine bakabilecek durumda, kavga etmemelerinin daha iyi düşünüyorum."

"Kuşkusuz! Ama Amanda'nın yanından ayrıldığımda terasta huysuzluk nöbetine tutulmuştu. Misafir odasına dönüyorum."

"Ah, canım! Almeria'yla aynı odada kalmazsa çok garip olacak," dedi Hester, tedirgin görünüyordu. "Görüyorsun ya, ona bir handa iş aramak yerine benimle kalmak isteyip istemeyeceğini sordum - ki ben hiç de uygun bulmuyorum ve öyle de yapacağını sanıyorum."

"Bana öyle söyledi ama ben ona inanmadım. Teşekkür : Onu davet etmeniz çok nazık bir davranıştı, ama iyi niyetinize bu kadar yüklenmek istemezdim. Eğer sizinle kalırsa, ki bundan şüpheliyim, çok yakında Bütün ev ayağa kalkar. Doğrusu, onunla Leydi arasında geçecek kraliyet savaşını düşündükçe ürperiyorum. Widmore! Onların arasında tamamen ezilirsin!"

"Sanırım yapmamalıyım," dedi düşünceli bir şekilde. "Kendimi belki de fark etmem gerektiği kadar fark etmiyorum. Sanırım bu, birlikte yaşamaya oldukça alışmış olmaktan kaynaklanıyor. huysuz insanlar. Benim de köpeklerim var, biliyorsun. Belki Amanda Juno'nun yavrularından birine sahip olmak ister. Senin de bir tane istediğini sanıyordum ama aksi çıktı."

" de değil!" diye cevap verdi hemen. "Juno'nun yavrularından birine sahip olmaktan mutluluk duyarım!"

Kaçak bir gülümseme gözlerini aydınlattı. "Hayır, yapmazsınız. bir köpek olmasını isteyecek türden bir adam değilsiniz. Sence Amanda, bir köpekten kaçır mı? Brancaster?"

"Yapacağından kesinlikle eminim. Sanırım ben değil, çünkü o aptal değil, ve bunu biliyor olmalı.

Ben onu yakalamadan önce bir ya da iki milden fazla uzaklaşmayı umamazdı. Chatteris'in ne kadar uzakta olduğunu ya da oraya hangi arabaların gittiğini, hatta uygun bir taşıyıcıyı nerede bulacağını bile henüz bilmiyor, ama buna güvenebilirsiniz

keşfetmesi uzun sürmeyecekti. Sonra da, onu bu işten vazgeçirecek kadar fantastik bir plan yapacaktı.

Ben Tugay Binbaşısı'yla döndüğümde kendini çamaşırcı olarak kiralamış ya da bir çingene çetesine katılmış olacaktı."

"Sanırım bir çingene olmak istiyor," diye kabul etti Hester, belli ki bunu makul bir istek olarak görüyordu. "Ama ben Sanırım şu anda bu civarda hiç kimse yok. Tabii ki, buranın ne yazık ki sıkıcı bir ev olduğunu düşünseydi kimse buna şaşırmazdı, ama bence

Burada bir handa daha rahat, özellikle de handa hizmetli olarak çalışıyorsa."

Güldü. "Kesinlikle ! Ama bunun için bir düğme bile umursamayacaktır, biliyorsun. Korkarım suç benim: Ona Tugay Binbaşısının adını ve Atlı Muhafızlar'daki yönünü öğrenmem gerektiğini söyleyecek kadar aptaldım. onu sizin korumanız altında kalmaya ikna etmeye çalıştım. Gerçekten, nasıl bu kadar aptal olduğumu düşünemiyorum, ama

Artık olan oldu ve yapabileceğim tek şey onu kız kardeşimin evine götürmek."

Ayağa kalktı ve omuzlarına örttüğü dantel şalı düzeltmek için etkili bir girişimde bulundu. Sör Gareth onu aldı. Elinden çıkarıp ona uygun bir şekilde yerleştirdi, bu da onun neşeyle şöyle demesine neden oldu: "Teşekkür ! Ne kadar beceriksiz olduğumu görüyorsunuz: Sizin için büyük bir sınav olmalıyım!"

Gülümsedi ama sadece şöyle dedi: "Biliyor musun Hester, babanın bu durumdan hoşnut olmayacağından çok korkuyorum. bu görüşmenin sonucu. Sizi korumamın bir yolu var mı?"

"Bunların hepsinin bir şaka olduğunu ve asıl istediğinin Juno'nun yavrularından biri olduğunu ," diye teklif etti.

"Hayır, bunu kesinlikle söyleyemem!"

"Boş ver!" dedi teselli edercesine. "Rezil olacağımı söyleyebilirim, ama bunun hiç önemi yok. Zavallı Amanda'yı bulmalıyım."

". Eğer küskünlüğü geçmediyse, terasın sonunda oturmuş, intikam planları yapıyor. Ben," diye cevap verdi, kapıyı onun için açık tutarak.

Ama Amanda artık terasta değildi. Sir Gareth onu bırakır bırakmaz, Bay Theale, meraklı ve utanmaz bir kulak misafiri olarak, korkuluğun hemen altındaki rustik banktan kalktı. Purosunun tadını çıkararak terasa çıkan geniş taş basamakları tırmandı. Duydukları kuşkularını gidermişti: Sör Gareth'in bu kadar büyük bir küstahlık yaptığından artık emindi.

Brancaster Park'ın iffetli bölgelerine soktu. Bay Theale daha önce ona pek itibar etmemiştir, ama şimdi onu çok sevdiğini itiraf etmek zorundaydı.

adamı küçümsedi: böyle bir cüret onun anında saygı duydu. Ludlow'un böylesine umutsuz bir yol izlemesini gerekli kılan koşulların ne olduğunu merak etti ve tüm bunların

Bir adamı dünyaya gösterdiği yüzüne bakarak yargılamanın ne kadar akılsızca olduğunu gösteriyordu. İnsan, Ludlow'un isteksiz bir metresi arzulayacak en son adam olduğunu sanırdı, ama işte buradaydı, bu küçük kuşun onu terk etmesine izin vermemeye açıkça kararlıydı.

Cennet ondan kaçtı. Bay Theale ona hak veriyordu ama kendi kendine kıkırdamaktan da kendini alamıyordu. Daha ziyade Zavallı adamı dezavantajlı bir duruma düşürmüştü, çünkü metresinin kendisinden çalınmasına ne kadar kızarsa kızsın, durumu kabullenmek zorunda kalacaktı.

Görünürde şikayetçi. Lanet olsun, diye düşündü Bay Theale, beni çağırmak şöyle , bu konudan bana söz bile edemez! Ben zavallı Hetty'nin amcasıyım! Yüzsüz olabilir, ama böyle toz kaldırmaz!

Bu inançla güçlenerek sigarasının izmaritini fırlattı ve terasın sonuna doğru ilerledi.

Amanda onun ilerleyişini gözlerinde bir spekülasyon ışıyla izledi. Şişko bir ihtiyar olabilirdi, mezarın eşiğinde halsiz düşmüştü ama ona hayranlık duymaya meyilli olduğu belliydi ve biraz ustalıkla yararlı bir işe dönüştürülebilirdi. Bu nedenle ona gülümsedi ve hiçbir şey yapmadı. yanına oturmasına ve onun elini iki elinin arasına almasına itiraz etti.

"Sevgili küçük kızım," dedi Bay Theale, babacan bir iyilikseverlikle, "korkarım başın dertte! Acaba sana yardım edebilir miyim? , canım, bana güvenirsin!"

Amanda kendinden geçmişçesine uzun bir nefes aldı. Bay Theale bunu bir iç çekiş sandı ve sevgiyle onun elini okşadı:

"İşte, işte! Bana sadece tamamını söyle!"

"Ben bir yetimim," dedi Amanda ve trajik bir şekilde ekledi:
"Kendimi geçindirecek imkanlardan yoksun bir şekilde dünyaya atıldım!"

"Zavallı çocuğum!" dedi Bay Theale. "Sana ne olacağını umursayacak bir akraban yok mu?"

"Hayır, ne yazık ki!" dedi Amanda kederle.

"Bahçede bir tur atalım!" dedi Bay Theale, bu açıklamadan çok etkilenmişti.

Bölüm 7

" ^ "

Amanda hayali sırlarının sonuna geldiğinde, Bay Theale'in mükemmel bir şekilde hikâyesinin tüm sonuçlarını anlamıştı. Sör Gareth'ı hayatına çeken koşulların kesin doğası gibi bazı özellikler hâlâ belirsizdi ama bu onu pek rahatsız etmiyordu. Bir şey onun için oldukça açıktı: Sör Gareth bir tabancayı korkunç bir şekilde parçalamıştı.

Bay Theale'e göre bu umut verici durum, görünüşe güvenmenin akılsızlık olduğunu gösteren bir başka örnekti.

Kimse bir arkadaşının

Böyle bir hitabeti, böyle rahat ve hoş tavırları olan bir adam, bir morina kafasından başka herkesin dizginine hafifçe dokunulduğunda tepki vereceğini tahmin edebileceği utangaç bir kısırağı bu kötü idare edebilirdi. Amanda ondan hoşlanmamıştı.

Bay Theale en başından beri Amanda'nın seçtiği hikayeye bir an bile inanmamıştı.

Bay Richardson'ın kalemine borçlu olduğu şeydi. Sir Gareth bu kaynağın farkına varmış ve hiç de nazik olmayan bir şekilde bunu söylemişti.

ailesinin hayran olduğu romancıların eserlerini benimsemedi,

tanımadı. Genel olarak konuşmak gerekirse Ama hikâyeye yüklediği anlam, adil bir intihalcinin pek de arzu edeceği bir şey değildi. Şüphesiz küçük Aşk Kuşu, genç metresinin dul ebeveynini onunla barışmaya teşvik etmişti: Herhalde, diye düşündü alaycı Bay Theale, onu evlenme teklif etmeye ikna etmeyi umuyordu. Bu, beyefendinin kız kardeşinin onu çişini tutamadan kapı dışarı etmesindeki insanlık dışı tavrı açıklıyordu. Bu acımasız tahliye ile Amanda'nın evinden çıkarılması arasında ne kadar zaman geçmişti ya da neler olmuştu?

Sir Gareth'in koruması altında Brancaster'a vardığında, Mr. Theale ne biliyordu ne de keşfetme zahmetine girmişti. Sör Gareth'la ilk kez önceki gün tanıştığını söylemişti ama bu doğal olarak bir yalandı. Elbette anlaşılabilir bir şeydi ama Bay Theale bu yalana inanmayacak kadar kabul etti. Kendi itirafına göre, Sir Gareth Londra'dan gelirken yolda oyalanmıştı. Onlara Hertfordshire'daki eski dostlarına yaptığı ziyaretle ilgili bir Canterbury hikâyesi anlatmıştı: Mr.

Theale'in görüşüne göre, onu alıkoyan genç bir arkadaşıydı ve ilgisini o kadar sağlam bir şekilde sabitlemeyi başarmıştı ki Onu kaybetmektense, tehlikeli

onu Brancaster'a götürmek için. Bay Theale bunu cesurca bir hamle olarak değerlendirdi, ama biraz da tavşan beyinliydi. korkuya kapılmıştı. Her şey söylenip bittiğinde, diye düşündü, kendini beğenmiş, deneyimli bir

Elli yaşlarında bir adamdı, biraz şişmanlanmış olsa da, Ludlow'a puan verebilir ve onu yenebilirdi. Yakışıklı bir yüz ve güzel bir vücut kendi yolunda çok iyiydi, ama bu durumda gerekli olan şey incelikti.

Bay Theale, akla gelebilecek en nazik üslupla Amanda'ya bir sığınma evi önerdi. Bunu o kadar güzel yapmıştı ki, Amanda onunla yakından ilgileniyor olsaydı bile, bu teklifi Onu bir hizmetçi kılığında mı yoksa evlatlık bir kız kılığında mı av kutusunun bir parçası olmaya davet ettiğine karar vermek zordu. Her halükarda, kız

ikna edici dönemlerine pek aldırış etmemiş, tamamen nasıl ve hangi aşamada olduğunu düşünmekle meşgul olmuştur. Melton Mowbray'e yolculuk, onun daha fazla eşlik etmesinden vazgeçmek için.

Bir noktada Bay Theale onu rahatlatmayı başaramadı. Sör Gareth'tan kadar korkuyordu ki, hiçbir şey onu Onu, kaçtığı anlaşılır anlaşılmaz, muhtemelen atlarını çok pervasız bir şekilde koşturarak acımasızca peşine düşmeyeceğine ve kesinlikle Birkaç saat sonra onu yakalayacak ve tekrar gücüne alacaktı.

"Hayır, hayır, bunu yapmayacak!" Bay Theale rahat bir şekilde konuştu.

"Sanırım öyle yapacak," diye yanıtladı Amanda. "Kaçmama izin vermemeye kararlı: öyle söyledi!"

"Evet, onu duydum," dedi Bay Theale kendi kendine gülerek. "Seninle dalga geçiyordu, hayatım. Yapamayacağı tek şey seni benden uzaklaştırmak. Seni benden daha fazla kandırıyor. biliyordun. Onu buraya neyin getirdiğini sana söylemedi, değil mi?"

"Hayır," diye itiraf etti Amanda. "Ama-"

"Yeğenim için teklifte bulunmaya geldi," diye açıkladı Bay Theale.

"Leydi Hester için mi?" diye hayretle sordu Amanda.

"İşte bu . Onu zor bırakıyor. Bu işin aslı ortaya çıksa ne güzel toz duman olurdu! Kötü seni buraya getirmeye yetecek kadar. Seni Oundle'daki akrabalarına götürdüğüm . Tabii ki, böyle bir şey yapmadığımı bilecek.

Çünkü Oundle'da akrabası olmadığını biliyor, ama bunu söylemeye cesaret edemiyor; seni ona teslim etmemi sağlamaya çalışmasına gelince, eğer bu kadar küstahsa, gelmiş geçmiş tüm erkeklerden daha küstahtır!"

"Bence," dedi Amanda kararlılıkla, "şafakta buradan uçmalıyız."

"Hayır, yapmamalıyız," diye cevap verdi Bay Theale, daha da bir şekilde. "Şafak vakti olmaz, canım."

"Şey, sabahın çok erken saatlerinde, kimse yataktan kalkmadan önce," diye kabul etti.

Bay Theale, erken kalkma alışkanlığı olmamasına rağmen, düşündükten sonra, Brancaster'dan Sir Gareth evinden çıkmadan önce ayrılmanın iyi olacağını kabul etti. yatak odası. Amanda'nın önerdiği gibi dinsiz bir saati tercih etmeye ikna edilemedi, ama birkaç saat sonra Tartışmalar sonunda bir uzlaşmaya varıldı ve ayrıldılar; Bay Theale kütüphaneye gitti, daha sonra orada bol miktarda konyak içip uyurken bulundu; Amanda ise çimenlikteki güzel bir porsuk ağacının altına oturdu. Burada Leydi Hester tarafından bulundu.

eve geri dönmesi için ona yalvardı.

ürperdi. Bay Theale tarafından kendisine iletilen şaşırtıcı istihbaratı düşünmekte olan Amanda, ona şu soruyu sormayı çok isterdi

gerçekten de Sör Gareth ile nişanlanmak üzereydi. Bu soru dilinin ucuna kadar gelmişti ki şöyle düşündü

Eğer hikâye doğru değilse, Leydi Hester'in böyle bir soruyla yüzünün düşündü. Genç gözleriyle,

Hester evlenme yaşını çoktan geçmişti ama

Onu onaylıyor ve onun da yaşlanmış bir beyefendi için uygun bir eş olacağını düşünüyordu. Bir gün

Çocuksu uçarılığının altında yatan beklenmedik olgunluk çizgisi, Bay Theale'in ifşaatının ışığında, şimdiye kadar anlaşılmaz olan şeyi anlamasını mümkün kıldı. Hester'in Abigail'inin düşmanlığı; ve kendi çıkarlarından başka çıkarları düşünmeye pek yatkın olmamasına rağmen büyük bir utanç olacağını hissetti, eğer onun aracılığıyla Farkında olmadan yaptığı bir hata yüzünden maç kalmıştı. Bu, Brancaster'dan nazik ev sahibesine veda etme formalitesini yerine getirmeden ayrılmakla neredeyse tamamen Hester'ın çıkarları doğrultusunda hareket ettiğine dair rahat bir kanıya varmasına yol açtı. Böylece Hester'a misafir odasına kadar eşlik . Çok bencilce olmayan bir hareket tarzı benimsemeye karar vermişti. Sadece Hester'ın ya da Sir Gareth'ın tavırlarından, gerçekten nişanlı olup olmadıklarını ya da bu hikâyenin bir mırıltıdan ibaret olup anlamının imkânsız olmasına üzülmüyordu.

Sabah odasında neler olduğunu öğrenmek daha da güçlü bir arzu, partinin diğer üyelerinin göğüslerini yakıyordu. İki müdürün de yüzünde bir şey okunmuyordu, ama birkaç kez Sör Gareth'la göz göze gelmeye çalışan Kont umutsuzluğa kapılmıştı.

Bayanlar geceyi geçirdikten bir süre sonra gerçek ortaya çıktı. Bay Theale yatmak üzere merdivenleri çıkarken üst salona ulaştı. Leydi Widmore'un rengi iyice açılmıştı, Hester'ın odasından çıktı ve kapıyı sertçe çarparak kapattı. Bay Theale'i görünce, en kötü korkuları gerçekleşmiş birinin tüm kızgınlığıyla fark edildi: "Onu reddetti!"

Bay Theale, "Ona söyle, kendini pasta yapmasın!" diye öneride bulundu.

"Tanrım, yapmadığımı mı sanıyorsun? Onu tamamen suçlu buluyorum! O kızı buraya getirecek ne vardı?" Bay Theale bir gözünü kaba bir bakışla kapattı. "Öyle demiyorsun!" diye haykırdı leydi hazretleri. "Şeytan alsın onu! Tanrı aşkına, bu en büyük hakaret değil de nedir?"

İnan buna, Fabian! Bu yüzden ona karşı sabrım tükendi. Ona şey olmadığını söylediğimden kuşkunuz olmasın.

Bavul-iyi! Ama Hester tam bir çılgın! 'Benden duymuş olma, canım,' dedim, 'Hester'a, Hester'ın ona aşık olduğundan daha fazla aşık değil.

Cuthbert öyle!' Sence o buna ne dedi? I

kulaklarını tıkayabilirdim! Sanki ona söylediklerinizin yarısını bile duymamı! Ç gibi size cevap vermesini bilirsiniz! "Hayır," dedi, "*henüz değil!* Sinirlerime nasıl hakim oldum

bilmiyorum, çünkü tahammül edemediğim bir Çey varsa o da sersemleÇen insanlardır, size söyleyeyim, Hester da böyle yapıyor! *Henüz değil*, gerçekten! "Lütfen, ne yapıyorsun?

Bununla ne demek istiyorsun?' diye sordum. Sonra sanki yüz mil uzaktaymışım gibi bana baktı ve şöyle dedi: 'Sanırım öyle olacak. Biliyor musun Fabian, tavan arasında bir tuhafılık olup olmadığını merak etmediğim oluyor! Emin ol, ona açıkça söyledim ki, eğer böyle bir şey yapacaksa

İş işten geçmeden adamı kapsa iyi olur diye düşündü. Buna söyleyeceği tek şey, sanki ona bir dilim kek ya da benzeri bir şey teklif etmişim gibi, bunu yapacağını düşünmediğiydi.

Onunla sonsuza dek konuÇtum, ama söylediklerimi dinlediyse, bu benim pazarlık ettiğimden daha fazla! Ona karşı sabrım kalmadı ve bunu söyledim! Bu yaşta Ludlowa ılık çalmak ve buradaki durum beni bağcıklarını patlatacak kadar sinirlendiriyor! Gelmeye hazırdı.

şeytani bir şekilde yakışıklı, biliyorsun. Hester'in beni sık sık ölesiye kızdırmadığını söyleyemem, ama bu kadar bencilce davranacağını hiç düşünmemiştim! Lord hazretlerinin umarım zorunda kalmam! I

Widmore'dan yeterince çekeceğim, çünkü bu haber

ekşitmek zorunda kalacak, bunu bir kenara yazın!"

"Biliyor musun Almeria?" diye araya girdi Bay Theale, çiçekli yüzünde derin bir konsantrasyon ifadesi vardı. "I ona karşı bir *eğilimi* olduğuna inanıyorum!"

Leydi Widmore ona küçümseme ve kuşkuyla baktı. "Sanırım çok ağırsınız," dedi.

Bay Theale ilk kez merak etmiyordu. yeğenin bu kaba dilli ve itici kadınla evlenmesine neden olmuştu. "Hayır, değilim," dedi kısaca.

"Oh, affedersiniz! Ama konyak değilse size böyle bir şeyi söyleten neydi?"

"Saçma değil, ama size öyle görüldüğünü söyleyebilirim. Burada burnunuzun dibinde olup biteni görebilen tek bir kişi bile yok. Hester'in Ludlow'a baktığını gördüğümde aklıma geldi."

"Yemin ederim böyle bir şeyin en ufak bir işaretini bile vermedi!" dedi kuşkuyla, "Ne demek istiyor?"

"Sadece gözlerinde belli bir bakış vardı," dedi Bay Theale. Bilgili bir şekilde. "Açıklamamı istemenin bir yararı yok, çünkü açıklayamam, ama kolunda o küçük uğur böceğiyle içeri girmeseydi onu alacağına bahse girerim."

"boynunu kırabilirim!" diye haykırdı Leydi Widmore, yanakları öfkeyle kızarmıştı.

"Bunu yapmana gerek yok: Sabah ilk iş onu senin elinden alacağım. Oundle'daki akrabalarım," diye ekledi, yine o kaba göz kırpmalarından biriyle.

Ona büyük bir kararlılıkla baktı. "O da seninle gelecek mi?"

"Tanrım, evet! Ludlow'dan uzaklaşmak için her şeyi yap. Aptal adam onu korkutmuş gibi görünüyor, zavallı küçük ruh."

"O! Hayatımda hiç bu kadar korkmuş birini görmemiştim!"

"Şey, bunun bir anlamı yok. Mesele şu ki, onu alacağım uzakta. Ludlow iyi bir yüz takınmak zorunda kalacak ve ben Amanda gözünün önünden çekilince, kendi kendine nasıl bir pasta yaptığını görür ve Hester'ı tekrar denerse şaşırmamalı."

"Eğer burada kalmaya ikna edilebilirse," dedi "Haber var mı?"

"Tabii ki bilmiyor! Yarın yola çıkacağımı bile bilmiyor. O yattıktan sonra geride kaldım ve ağabeyime erkenden yola çıkacağımı ve Bayan Smith'i Oundle'a götüreceğimi söyledim."

"Ne dedi?"

"Bir şey söylemedi ama bu fikrin çok hoşuna gittiğini görebiliyordum. Eğer yardımcı olmak istiyorsan, çocuğun sabah bana katılmasını kimsenin engellememesini sağlarsın. Arabayı saat yediye sipariş ettim. Kahvaltı Huntingdon."

"Povey'ye söyleyeceğim!" dedi Leydi Widmore, gözlerinde entrikacı bir ışıkla. "Kadınım, buraya gelip Hester'in şansını mahvettiği için o herife ateş gibi kızdığını söyleyip duruyordu. Hester'in böyle bir ahmak olabileceğine inanır mıydın? -O sefil fahişeyi bir hafta burada kalması için davet etti! Canını ortaya koyabilirsin, Povey onun seninle gelmesine kimsenin engel olmamasına dikkat edecektir. Sanırım Ludlow'un peşinizden gelmesinden korkmuyorsunuzdur?"

"Tanrım, sen de Amanda kadar kötüsün!" dedi Bay Theale. sabırsızca. "Tabii ki korkacak bir yok! Böyle bir şey yaparsa onun hakkında gerçeği söylemek zorunda ve bu da yapabileceği en son şey olur."

"Umarım haklı olabilirsiniz. Her , bunun Povey Hester'a kızın hâlâ yattığını ve kahvaltı saatinde uyduğunu söylerse zarar verir. Hester'ın Ludlow'u kızın peşinden *göndereceğini* hiç sanmıyorum!"

"Bunu neden yapsın ki?" diye sordu Bay Theale. "Kızı akrabalarına götürdüğümü sanacak!"

"Böyle düşünmesi için elimden geleni yapacağım," diye karşılık verdi Leydi. Widmore suratsızca, "Ama ne kadar aptal olursa olsun, seni tanıyor, Fabian!"

Bu hakaretten en ufak bir rahatsızlık duymadı, ama kıkırdayarak yatağına gitti ve Amanda gibi o da mükemmel bir gece uykusunun tadını çıkardı.

Neredeyse partinin bunu yapan tek üyeleri onlardı. Uyku, Leydi Hester'ın mutsuz düşüncelerine ancak saatler ilerleyince son verebildi; babası uyanıktı, Önce kızın kusurları üzerinde durdu, sonra kızın sadakatsiz davranışları için Sir Gareth'i suçladı ve son olarak da kendini Fabian'ın kurduğu plana müdahale etmenin görevinin bir parçası olmadığına inanıyordu; Leydi Widmore kötü rüyalar görüyordu ve kocası, kehanette bulunduğu gibi, akut dispepsi krizine yenik düştü, Bu da ertesi gün yataktan çıkmamasına, tost ve ince yulaf ezmesiyle idare etmesine ve Karısı, onun acılarını yeniden alevlendirmek istemediği sürece. -Kız kardeşinin adını onun duyabileceği şekilde anmak.

Kahvaltı masasına ilk Leydi Widmore oldu. Ailenin arasında yalnızdı.

Bay Whyteleafe'in küçük özel şapelde her gün düzenlediği ayine katıldı. Kont her zaman seyrek ibadet eden biriydi ama Leydi Hester'ın sabah ayinine katılamayacak kadar geç kalktığı nadirdi. Ancak bu sabah ortalıkta yoktu. Sir Gareth, gizlice geceleyin ev sahibi tarafından papazın Hizmetçilerin ve aile hanımlarının eğitimi için görevlendirildiği , ikisine de katılma zorunluluğu hissetmemişti; ama kahvaltı salonuna giren ikinci kişiydi.

Leydi Widmore ona blöf yaparak günaydın dedikten sonra, işinin iyi gitmemesine üzüldüğünü açıkça söyledi.

"Teşekkür : Ben de üzgünüm," diye yanıtladı Sör Gareth sakince.

"Yerinizde olsam umudumu yitirmezdim," dedi hanımefendi. "İşin kötüsü, Hester'ıdoğadaki en utangaç şey olduğunu biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Sir Gareth cesaret kırıcı bir ifadeyle.

"Ona biraz zaman tanıyın, yemin ederim kabuğu gelecektir!" diye ısrar etti.

"Yani, hanımefendi, azarlanabileceğini mi söylüyorsunuz? Beni kabul etmek mi?" diye sordu. "Kimsenin böyle bir girişimde bulunmayacağına inanıyorum, çünkü her ne kadar dün gece bana verdiği cevabın nihai olmadığını ummak zorunda olsam da, beni sadece akrabalarının suçlamalarından kaçmak için kabul eden bir eş kesinlikle istemem."

"canına!" dedi Leydi Widmore, rengi atmıştı.

Sir Gareth tatlı bir sesle, "Hanımefendinin açık konuşmayı savunduğunu biliyorum," dedi.

"Evet, çok doğru!" diye karşılık verdi. " halde size söylemekten , efendim, bu işin sonuçsuz kalması sizin hatanız!"

Adam soğukkanlılıkla ona baktı, gözlerinde çelik gibi bir ifade vardı. "Đnanın bana hanımefendi," dedi, "benim için olduğu kadar sizin için de gurur verici bir yanılğı içinde olsanız da, Leydi Hester öyle değil!"

Neyse ki, aceleci davrandığı için Kont içeri girdi. tam o sırada, papazı da peşindeydi; ve misafirini selamladığında, en az onun kadar neşeliydi ve geleneksel umudunu dile getirmişti. iyi uyuduğunu görünce, Sir Gareth ile tartışmanın akılsızlık olduğunu hatırladı ve Kendisiyle şiddetli bir mücadeleye girmeden, öfkesini yuttu ve kayınpederinden Sir Gareth'i Brancaster'a ziyaretini azaltmaması için ikna etmesini istedi.

Kont, bu teklife büyük bir hevesle karşılık vermekle birlikte, Sir Gareth'in kendi çatısı altında kalmasının yararsız olacağını düşünüyordu. Kızının bütün hayatı boyunca evde kalmış bir kız olarak kalmaya mahkûm olduğuna karar vermişti;

Tıraş olurken bütün meseleyi aklından çıkarmaya ve hiç vakit kaybetmeden

Brighton'ın daha elverişli bir bölgesine gitmeye karar verdi. Hester nişanlı kocasıyla bahçelerde dolaşırken, ev sahipliği ve babalık görevlerini yerine getirmeye hazırdı, ama eğer bu çok kolay eğlendirme yöntemi

Gareth, kesinlikle başarısız olması gerektiği gibi başarısız oldu, Temmuz ortasında bir hafta boyunca bu adamla ne yapacağını merak etti.

"Teşekkür ederim efendim, çok iyisiniz ama korkarım burada kalmaya gücüm yetmez," diye cevap verdi Sir Gareth. "Kendimi iletmeliyim Oundle'a, hatta belki de ailesine geri dönecek."

"Oh, kendini zorlaman için en ufak bir neden yok!" diye atıldı Lady Widmore. "Fabian dün gece bana onu kendi evine almaktan memnun olacağını söylüyordu. Oundle'a kadar taşıyacak, çünkü bugün Melton'a gidiyor, biliyorsun ve bu onu yolundan fazla uzaklaştırmaz."

"Ona çok minnettarım, ama iyi niyetini suiistimal etmemeliyim," diye cevap verdi Sir Gareth, sesinde kesin bir ton vardı.

"Öyle bir şey yok!" dedi Leydi Widmore sert bir sesle. "Fabian için bir şey fark etmez ve eminim sizin de neden bir kız öğrenciyle dans etmeniz gerektiğini bilmiyorum, efendim. Gareth!"

Gözlerinde bir meydan okuma vardı, ama Sir Gareth Bay Whyteleafe kesin bir ifadeyle şöyle dedi: "Bay Theale'in Bayan Smith'e hizmet sunmasını engelleyebilecek bir durum hakkında leydinize bilgi vermek zorundayım. Bay Theale'in seyahat arabasını, bagajının bulunduğu araba yakından takip ediyor, Saat tam yediyi on dört gece penceresinin altından geçti. Açıklamalıyım ki. Çünkü saati öğrenmek istediğim için o anda saatime bakıyordum."

Kont papazından hiç hoşlanmamıştı ama şimdiye kadar onu kötü niyetli biri olarak görmemişti. Şimdi Bir engerek yılanını beslediğini anlamıştı. Sör Gareth elbette gerçeği öğrenmek , ama lord hazretlerinin niyeti, onun bir engerek yılanı beslediğine dikkat etmektir. bunu onun huzurunda yapmamalıydı. Konuyu ne kadar çok düşünürse, o kadar güçlü bir şekilde İfşanın uygunsuz bir sahneye yol açacağı inancı ve uygunsuz sahnelerden kaçınma

hayatının yol gösterici ilkeleri. Tehlikeli anı geçiştirmek için şöyle dedi: "Evet, evet, şimdi beni Aklıma gelmişken, ağabeyimin şöyle dediğini hatırlıyorum. erken yola çıkmalı. Günün sıcağında seyahat etmekten hoşlanmıyor," diye ekledi Sir Gareth'a hitaben.

Kapı açıldı ve Leydi Hester odaya girdi. Sir Gareth ayağa kalkıp sandalyesini geriye iterken, Leydi'nin solgun göründüğünü ve gözlerinin dolduğunu endişeyle fark etti.

"Günaydın," dedi yumuşak sesiyle. "Korkarım ki Bu sabah şok edici bir şekilde geç kaldım ve Bayan Smith'e gelince, kadınıma bana onun hâlâ uyuduğunu söyledi."

"Leydi Hester, Amanda'yı kendiniz gördünüz mü?" Sör Gareth aniden sordu.

Başını salladı ve soran gözlerle ona baktı. "Hayır, ben onu rahatsız etmek istemedim. Rahatsız mıydım? Oh, canım, onun yapabileceğini düşünmüyorsun-?"

"Evet, sanırım olabilir," dedi Sir Gareth. "Amcanızın Brancaster'dan iki saat önce ayrıldığını yeni öğrendim ve hiçbir şey, onun Amanda'yla birlikte."

"Peki, ya yaptıysa?" diye sordu Leydi Widmore. "Çok nazik bir davranış diyebilirim, ama bunu yapmasını gerektirecek bir şey yok. bir iş parçası! Kimseye veda etmeden çekip gitmesi son derece nezaketsiz bir davranış ama ben yine de şaşırmadım."

Leydi Hester baldızını görmezden gelerek, "Hemen odasına çıkacağım," dedi.

Amanda'nın yatak odasını boş buldu. Bir not. Kendisine hitaben yazılmış bir mektup tuvalet masasının üzerinde duruyordu. Birkaç satırlık özür ve açıklamayı okurken Povey içeri girdi, onu görünce kontrol etti ve biraz şaşkınlıkla şöyle dedi: "Özür dilerim leydim! Ben de tam Bayan uyandı mı diye bakmaya geliyordum!"

"Bana Bayan Smith'in uyuduğunu söylediğinde onun evden çıktığını biliyordun, Povey," dedi Hester sessizce. "Hayır, bana cevap vermeye kalkma! Çok yanlış bir şey yaptınız. Sizinle konuşmak istemiyorum. Aslında seni affedebileceğimi de sanmıyorum."

Povey anında gözyaşlarına boğuldu, ama şaşkınlık içindeki yufka yürekli hanımı hiç etkilenmemiş görünüyordu, ona doğru başka bir bakış bile atmadan odadan çıktı.

Leydi Hester, Sör Gareth'ı merdivenlerin kendisini beklerken buldu. Amanda'nın notunu onun eline tutuşturdu ve pişmanlıkla şöyle dedi: "Tam da şüphelendiğiniz gibi. Bir süredir korkunç derecede suçlu!"

"Sen! Hayır, gerçekten!" diye karşılık verdi, gözlerini notun üzerinde gezdirerek. "Size öyle söylemiyor ama amcanızla birlikte gittiğine hiç şüphe yok sanırım." Notu ona geri verdi ve yüzündeki sıkıntıyı görünce şöyle dedi: "Canım, bu kadar üzülme! Çok fazla bir şey yok. Ne de olsa bir zararı olmadı. Theale'in onu nereye götürdüğünü bilmek isterdim ama izlerini sürmenin zor olmayacağını söyleyebilirim."

"Fabian için çok *utanç* verici!" dedi derin bir mahcubiyet tonuyla.

Hafifçe cevap verdi: "Bildiğimiz kadarıyla onu Oundle'a götürmesi için ikna etmiş olabilir, hiç kuşku yok ki orada onu atlatmaya çalışacaktır."

"Kendimi daha rahat hissetmem için böyle söylüyorsun, ama lütfen yapma!" dedi. "Davranışının hiçbir mazereti olamaz ve korkunç şu ki *asla da* olamaz! Oundle'da gerçekten akrabaları olduğunu düşünmesini sağlasa bile onu Brancaster'dan bu şekilde uzaklaştırmayı uygun bulmuş olamaz. Ve onu Oundle'a götürmemiş çok korkuyorum. Aslında, bu çok daha fazla olurdu Onu av kutusuna götürmesini isterdim, bunu yaptığını söylemekte hiç tereddüt etmem, sadece onu arayacağınız ilk yerin orası olduğunu bilmesi gerekirdi."

Sir Gareth, "Amcanız hakkında dürüstçe konuşacak olursak, onun yapmış olabileceğinden korktuğum şeyin tam olarak bu olduğunu kabul edeceğim," dedi.

"Oh, evet, ne isterseniz söyleyin! Sizi temin ederim, onun hakkında ne kadar kötü düşünürseniz düşünün, hiçbirimiz sizinle aynı fikirde olmayız, çünkü o neredeyse başımıza gelmiş en büyük talihsizlik bizi. Ama onu Melton Mowbray'e götürmesi büyük bir aptallık olurdu!"

"Sanırım onu takip etmeye kalkışmayacağımı düşünüyorum," diye cevap verdi Sir Gareth kuru bir sesle. "Kardeşin ve karısı Hanımımı Brancaster'a benim getirdiğime kesinlikle inanıyorlar ve amcanızın davranışları da bu inançta yalnız olmadıklarını düşündürüyor."

"Böyle konulardan pek anlamam," dedi Hester düşünceli bir sesle, "ama senin böyle bir şey yapacağını düşünmezdim. Bu."

"Yapmayacağımdan kesinlikle emin olabilirsiniz!"

"Oh, evet, öyleyim! Almeria'ya da . Ama bunun *aptalca* bir şey olacağını düşünmeden edemiyorum!"

"Ayrıca bunu yapmak son derece aşağılayıcı bir şey olur," dedi, onun ciddi düşünce tonuna gülümseyerek. "Theale'in beni bu kadar kötü yetiştirmekle nasıl suçladığı Belki birazdan bana açıklayacağı bir şey."

"Hester alnını buruşturarak, Bence bu tam da kendisinin yapacağı türden bir Ėey, bunu açıklıyor. Ama beni ĖaĖırtan Ėey, neden böyle bir durumda senin de onu takip etmeni beklemediğini düşündüğün. Bunu yapacağınızın kesin olduğunu -tabii, metresinizi çalan kişilerin peşine düşmemek, doğal olarak hakkında hiçbir Ėey bilmediğim *centilmenlik* kurallarından biri değilse."

"Hayır," diye cevap verdi gülererek, "öyle değil! Ama beni onurlandırmanız için size yalvarırken, metresimi de yanımda getirecek kadar edep duygusunu yitirmiş olsaydım Seninle evlenmeyi kabul ettiğıme göre, en hafif deyimiyse, kendimi toparlamak için garip bir iş bulmuş olmalıyım! Amanda amcandan."

"Evet, öyle yapmalısınız!" diye kabul etti. sorun aydınlatıldı. "Canım benim, Fabian'ın senin durumundan yararlanmaya çalışması ne kadar kötü! Biliyorsun, ne zaman zor durumda kalsa, insan her zaman ölçüsünü aldığını umuyor, ama yapacak daha kötü bir şey bulmakta hiç zorlanmıyor gibi görünüyor. Bu senin için ne kadar can sıkıcı! Ne yapacaksınız?"

"Bu evden ayrılırken hangi yoldan gittiğini bulmaya çalışın ve gidin. Başka ne ki? Kendimi Amanda'dan sorumlu tuttum ve her ne kadar iyi bir dayağı hak etse de, onun kolayca mahvolmasına yol açabilecek bir yaramazlık yapmasına izin veremem. Kâhyanızdan ahırlara bir mesaj göndermesini istedim bile." Adam elini uzattı, kadın da kendi elini uzattı ve kısa bir süre için adamın yüzüne baktı. "I

Sana bir özür borçluyum," dedi. "Ėnan bana, onun ne kadar sorun tahmin etseydim, seni Amanda ile yükümlü tutmazdım." Birden gülümsedi. "Yine de *bir* avantaj etmiş olmalıyım. Babana gerçeği -ya da bir kısmını- söylemek zorunda kaldım. benimle bir şey yapmayı sağduyunuzdan dolayı sizi tebrik edecek!"

Kızardı ve hafifçe başını salladı. "Bu konuyu konuşmayalım! Keşke şu anda size yardımcı olabilseydim, ama yapabileceğim yararlı bir şey aklıma gelmiyor. Eğer Fabian Melton'a gittiyse, Huntingdon yolunu tutmuş olmalı, çünkü daha kestirme bir yol olmasına rağmen Peterborough'dan Chatteris'e giden yol Peterborough çok dar ve engebeli bir yerdir ve kendisini hasta hissetme korkusuyla asla oraya gitmeye cesaret edemez. O bir çok kötü bir gezgin." Durakladı ve düşünüyor gibiydi. "Onu dışarı çağırarak zorunda hissedecek misiniz? Senin için uygun olanın ne olduğunu bilmiyorum ve seni kızdırmak istemem, ama bunun daha iyi olacağını düşünmeden edemiyorum. "Eğer yapmazsan rahat edersin."

Dudakları titredi ama takdire şayan bir ciddiyetle cevap verdi: "Aynen öyle! Bu kadar umutsuzluğa kapılmayacağım ve her ne kadar mantarını çekmek bana büyük bir zevk verecek olsa da - affedersiniz! burnunu kanatacağım! - bunu bile yapmayacağımı söyleyebilirim. O çok yaşlı ve çok şişman- Tanrı bilir Amanda onu hangi kandırmıştır! Tek dileğim bunun kötü adamı olarak ."

"Şimdi," dedi Hester, nazik hoşgörüsünden sıyrılarak, "bu onun için gerçekten *çok* yaramazca olurdu ve affedilebilir olanın çizgisi!"

Güldü. "Teşekkür ! Artık gitmeliyim. Bu saçma maceranın sonucunu size mektupla mıyım?"

"Evet, umarım öyle yaparsınız, çünkü sizden haber alana kadar çok endişeleneceğim."

Elini dudaklarına götürdü, öptü ve bastırdı.
sonra onu bıraktı ve merdivenlerden yukarı çıktı.
Leydi Hester bir iki dakika öylece bakakaldı.
Yavaşça kahvaltı salonuna dönmeden önce dalgın hiçbir şeye bakmadı.

.

Bölüm 8

" ^ "

Amanda'nın yeni kampanya planına ilk çeki Bay Theale attı. Brancaster Park ile Huntington arasındaki yolun ortasında, arabacısına o yoldan düz gitmesini emretmişti. Kasabadan Brampton köyüne, orada kahvaltı etmek ve at değiştirmek için mola vereceklerini söyledi. Ona, genel olarak, onun içinde görünmemeyi tercih ettiğini söylemedi. Ama sorulacak olursa, Brampton'daki posta üstünlüklerini anlatmaya hazırdı. Ama kadın ona soru sormadı. Başarılı generaller zihinlerinin ilgisiz şeylerle meşgul edilmesine izin vermez, düğümleri atar ve yollarına devam ederlerdi.

Şehrin başlıca posta evlerinden birinde iş arama planına hâlâ bağlı kalsaydı, bu gerileme o kadar da ağır olmazdı. Bu vazgeçmişti, çünkü George, Fountain,

ve hiç şüphesiz Kraliyet de Sör Gareth'in onu bulmayı bekleyeceği ilk yerler olurdu. Ama o Yardımsever Povey'den, ülkenin çeşitli yerlerine giden posta arabalarına Huntingdon'da binileceğini öğrenmişti ve bunlardan biriyle kendine bir bilet almak niyetindeydi. Huntingdon'dan Sör Gareth'ı ağırlayacak kadar uzaktaydı. Huntingdon'ın iki mil ötesindeki bir köy onun amacına hiç uymazdı.

Oradan geçiyordu; eğer Bay Theale'den kaçmayı başarır ve Huntingdon'a geri dönerse, yolda Sir Gareth'le karşılaşma ya da onu bulma riskini göze alacaktı, Arabanın ofisine vardığında, Bay Theale'in kendisinden önce orada olduğunu ve kâtime kendisini gözetlemesini söylediğini öğrendi. Bay Theale'in çevresine umduğundan daha uzun süre katlanmak zorunda kalacağına karar verdi.

Bay Theale'i nasıl atlatacağı en çok merak edilen konu haline gelmişti.

Çünkü işlek bir ilçe kasabasında ne kadar kolay olursa olsun, küçük bir köyde bu hiç de kolay olmayacaktı. Sanatsız Sorgulama sonucunda yollarının üzerindeki bir sonraki kasabanın Thrapston olduğu ve buranın yaklaşık on beş mil Brampton'dan uzakta. Bay Theale atlara biraz bakım yaparlarsa bir sonraki etapta bunu pekâlâ başarabileceklerini söyledi, ama Amanda'nın içinde, atların çok geçmeden yavaş arabası, iğrenç bir şekilde göze çarpan sarı Thrapston'a , Sir Gareth'in spor arabası tarafından geçilecekti; ve Huntingdon'dan yeterince uzaklaşır uzaklaşmaz ayrılması gerektiğini fark etti yaşlı hayranıyla birlikte.

O da bunu hiç çekinmeden yapardı ama rahatlamıştı. Brancaster'da, arka planda Sir Gareth'in pek bilinmeyen korumasıyla güçlenmiş olarak, Bay Theale'in sadece şişman ve aptal bir ihtiyar olduğunu düşünmüştü.

Brancaster'dan ve (kabul etmek gerekir ki) Sir Gareth'in gözetiminden uzakta, onu hala yaşlı ve şişman bulmasına rağmen, şaşkınlıkla biraz ondan korkuyordu. Onun gibilerle daha önce de karGılaGmıGtı ama teyzesinin dikkatli gözetimi altında hiçbir yaGlı ve aGk dolu sevgili, elini sıkmaktan ya da onu gülünç bir Çekilde süzmekten baGka bir Çey yapmamıGtı. Bay Theale'i, büyükbabasının onu her zaman okşayan ve abartılı iltifatlarda arkadaşlarıyla bir tutuyordu; ama onunla tanıştıktan çok kısa bir süre sonra Kendini onun ellerine teslim , babacan tavırlarına rağmen onun yaşlı Mr.

Swaffham, ya da General Riverhead, ya da Sör Harry Bramber, hatta Binbaşı Mickleham, o kadar başarılı bir flörtçüydü ki, Büyükbaba onu azarladı, kızın başını döndürmek için elinden geleni yaptığını söyledi. Bu bunak insanlar sık sık

Yanağını çimdikledi, çenesinin altına vurdu, hatta kollarını beline doladı ve ona sarıldı; ve yaşlı Bay Swaffham her zaman ondan bir öpücük istedi; öyleyse Bay Theale'in kolu etrafından kayması açıklanamazdı. İçgüdüsel olarak kaskatı kesilmiş ve onu itme dürtüsünü bastırmak zorunda kalmıştı. onu uzaklaştırdı. Onu da ve okşamak istiyor gibiydi ve elinin altında teni büzülürken, onu seven Neil'in bile onu bu şekilde okşamadığı düşüncesi aniden aklına geldi. Teyzesinin bazı örtülü uyarılar aklına geldi ve şöyle düşünmeye başladı Teyzesinin sandığı kadar aptal ve eski kafalı olmayabileceğini düşündü. Elbette kendi başının çaresine bakabilecek durumda olmadığından ya da kendisinden korktuğundan değil.

yaşlı koruyucu: sadece, onu rahatsız hissettirdi, ve ondan kurtulduğuna sevinecek kadar sıkıcıydı.

Ancak bu arzu, Sir Gareth'in kibrit kutularının hızla onu geçtiğini görme isteğini beraberinde getirmiyordu. cömert bir kahvaltı yaptı. Onun planı Büyükbabasına boyun eğdirmek, bu zamana kadar Sir Gareth'ı alt etmek ve tamamen şaşırtmak için dişlerini sıkarak bir kararlılıkla karışmıştı. Onun soğukkanlı varsayımı otorite, kısa hayatı boyunca şefkatle şımartılmaya alışmış bir genç çok öfkelenmişti. Sadece Neil'in ve Neil ona gülmek gibi iğrenç bir günahı asla işlememişti. Sör Gareth ona eğlenceli bir çocukmuş gibi davranmıştı. Küstahça davranışlarının yanlışlığını göstermişti. Aynı zamanda, ona belli bir saygı aşılamayı da başarmıştı, öyle ki, hanın kahve odasındaki saat adamın yatak odasından çıkma ihtimalinin çok düşük olduğunu düşünse de, her seferinde endişeyle pencereden dışarı bakmaktan kendini alamıyordu. yaklaşan bir aracın sesini duydu. Bay Theale, Bu gergin endişe belirtilerini gözlemleyerek ona küçük aptal bir kedi dedi ve ona kendi gözetiminde oldukça güvende olacağını söyledi. "Senin peşine düşmeyecek güzelim, düşerse de ona şeytana uymasını söylerim," dedi. tabaktan tabağına ikinci ızgara jambon parçasını aldı ve bir küme haşlanmış yumurtaya özlemle baktı. "Hayır, yemeyeceğim. Bir yumurtayı riske atmak," diye karar verdi, pişmanlık dolu bir iç çekişle. "Hiçbir şey midemi bulandırmaya daha yatkın değildir ve şu anda iyi durumda olsam da, önümüzde uzun bir yolculuk var ve sonuna gelmeden Dick'in şapka bandı kadar tuhaf hissetmeyeceğimi kimse söyleyemez."

Ahududu ve kremayla kahvaltı etmekte olan Amanda, kaşığı ağzına götürmek üzereyken, aklına gelen ani ve parlak bir fikirle durakladı. "Arabada kendinizi iyi hissetmiyor musunuz, efendim?" diye sordu.

Başını salladı. "Her zaman . Ama arabacım çok dikkatli bir sürücüdür ve yolun bozuk olması durumunda atların yürütmesine izin vermesi gerektiğini bilir. kaba. Ah, bu benim üzgün bir ihtiyar düşündürüyor, değil mi?"

"Oh, hayır!" dedi Amanda ciddiyetle. "Çünkü benim için de aynen öyle!"

"Tanrı ruhumu korusun, gerçekten öyle mi? Birbirimize çok yakışıyoruz, değil mi?" Adamın bakışları kadının dolup taşan tabağına takıldı. dedi huzursuzca: "Ahududu yemen gerektiğini mi düşünüyorsun canım? Buna cesaret edemem!"

"Oh, evet, sizi temin ederim ki bu sabah kendimi çok iyi hissediyorum!" diye cevap verdi, tabağındaki tümseğin üzerine biraz daha krema dökerek. "Ayrıca ahududu ve kremaya aşırı derecede düşkünüm."

Onu hayran gözlerle izleyen Bay Theale bunun doğru olduğunu görebiliyordu. Amanda'nın kapasitesini yanlış değerlendirmedini umuyordu, ama biraz endişeliydi ve yarım saat sonra Amanda'nın canlı gevezeliği oldukça zorlanmıştı ama hiç şaşırılmamıştı. Spaldwick köyüne vardıklarında, sesler tamamen kesilmişti ve kadın arkasına yaslanmış, zarif

gözleri kapalı kadife börekler yiyordu. Bay Theale ona salata sosu ikram etti, kadın da belli belirsiz bir teşekkürle sosu aldı. Renginin hâlâ yerinde olduğunu görünce rahatladı.

Yanaklarında çiçekler açtı ve biraz sonra ona daha fazla şey hissedip hissetmediğini sormaya cesaret etti.

"Kendimi çok hasta hissediyorum, ama daha iyi olacağımı sanıyorum," diye yanıtladı cesur ama titrek bir sesle. "Sanırım ahudududan oldu: beni hep böyle hissettirirler!"

"Peki, sana onları hangi şeytan yedirdi?" diye sordu Bay Theale, affedilebilir bir şekilde sinirlenerek.

"Onlara *çok* düşkünüm!" diye açıkladı ağlamaklı bir sesle.
"Lütfen bana kızmayın!"

"Hayır, hayır!" diye onu ikna etmek için acele etti. "İşte, ağlama güzelim!"

"!" diye yalvardı Amanda, adam kolunu ona dolamaya çalışırken. "Korkarım bayılmak üzereyim!"

"Korkma!" dedi Bay Theale onun elini okşayarak.
"Yanaklarında böyle güzel güller varken bunu yapmayacaksın! Sadece başını omzuma koy ve bak bakalım bir anda kendini daha iyi hissetmeyecek misin!"

"Yüzüm çok mu pembe?" sordu Amanda, bu davetten yararlanmayarak.

"Büyüleyici pembe!" diye iddia etti.

"O zaman ben hasta olacağım," dedi Amanda, her zamanki bereketli buluşuyla. "Hasta olduğumda yüzüm *hep* pembe olur. Oh, canım, kendimi *çok* hissediyorum!"

Oldukça telaşlanan Bay Theale dimdik oturdu ve ona baktı. "Saçmalama! Burada hasta olamazsın!" dedi cesaretle.

"*Her yerde* hasta olabilirim!" *diye* yanıtladı Amanda, mendilini dudaklarına bastırarak ve gerçekçi bir hıçkırık çıkararak.

"Yüce Tanrım! Arabayı durduracağım!" diye haykırdı Bay Theale, el yordamıyla çek kordonunu ararken.

"Keşke sakinleşebilsem, tekrar tamamen iyi olacağım!" diye mırıldandı acı çeken adam.

"Evet, ama yol kenarında yatamazsın, sevgili kızım! Bekle, James'e danışacağım! Tamamen sessiz ol, tuz kokusunu bir kez daha içine çek!" diye tavsiye etti Mr. Theale, pencereyi indirdi ve atlarını çekmiş arabacıyla konuşmak için dışarı eğildi.

Bay Theale, James'le kısa ve biraz heyecanlı bir konuşmadan sonra başını ve omuzlarını arabaya geri getirdi ve şöyle dedi: "James bana yolun biraz ilerisinde bir tür han olduğunu hatırlattı.

Bythorne, sadece birkaç mil ötede! Bir posta evi değil, ama bir süre dinlenebileceğiniz yeterince iyi bir yer olduğunu söylüyor. Şimdi, eğer bizi oraya çok yavaş götürürse-

"Oh, teşekkür ederim, size çok minnettarım!" dedi Amanda, konuşmak için zar zor yeterli gücü toplayarak sesli bir şekilde. "Ama belki de bizi oraya olabildiğince hızlı götürse daha iyi olur!"

Bay Theale'in en hoşlanmadığı şey En düzgün yol bile olsa, bu uğursuz sözlerin korkunç tehdit onu başını tekrar pencereden dışarı çıkarmaya ve arabacıya onları götürmesini emretmeye itti.

Şaşkın ama istekli olan James ona itaat etti ve araba çok geçmeden hızla yoluna devam ediyordu, ceset Bay Theale'in hassas bünyesi için ölümcül bir şekilde kuğu boynu yayları üzerinde sallanıyor ve yalpalıyordu. Kendini pek iyi hissetmemeye başlamıştı.

Amanda'nın elinden vinaigrette'i almaktan korkmasaydı, onu desteğinden mahrum bırakmanın bir krizi hızlandırabileceğinden korkmazdı.

çok olamayacağını hissetti. Kadının uzun zamandır yenik düşmemiş olmasına hayret etmekten başka bir şey yapamıyordu. Kadın her inlediğinde adam sinirleniyor ve ona endişeli gözlerle bakıyordu, ama kadın büyük bir metanetle dayanıyor, hatta adam ona çok az bir yollarının kaldığını söylediğinde titreyerek ama minnettarlıkla gülümsemeyi bile başarıyordu.

Ona çok uzun bir yol gibi gelmişti, ama tam çaresizlik içinde arabanın sallanmasına bir an daha dayanamayacağına karar vermişti ki, hız kesildi. Birkaç kulübe göründü; atlar Bay Theale rahat bir nefes , "Bythorne," dedi: "Bythorne!"

Amanda, Bythorne'u kısık bir iniltiyle karşıladı.

Araba küçük bir binanın önünde hafifçe durdu. Köyün sokağında, arkasında avlusu olan temiz bir han vardı. Arabacı bağırdı: "Ev, orada!" diye bağırdı ve ev sahibi ile muslukçu bir hoş geldin telaşıyla dışarı çıktılar.

Amanda'nın arabadan inmesine çok yardım edildi. dikkatlice. Ev sahibi, James'in hanımefendinin hastalandığını bildirmesi üzerine bu görevi onun için yerine getirdi, saygılı cesaretlendirici sözler söyleyerek ve Arabacıya hanımefendiyi düzlüğe çıkarmasını emretti. Oldukça sarsılmış olan Bay Theale yardım almadan inmeyi başardı, ama her zamanki çiçekli yüzü solgun bir renk almıştı ve dar sarı pantolonu içindeki bacakları biraz sallanıyordu.

Amanda, ev sahibiyle şişman yardımcısının arasında desteklenerek şefkatle hana götürüldü ve Bay Theale hem rengini hem de aklını toparladı, genç akrabasının, bir süre önce

Günün sıcağı ve arabanın sallanması. Bayan Sheet kendisinin de sık sık bu şekilde götürüldüğünü söyledi, ve Amanda'ya gelip güzelce uzanması için yalvardı. en iyi yatak odası. Bay Sheet, bir damla konyağın genç bayanı en iyi hale getireceğini düşünmeye çok meyilliydi. Ama Amanda büyük bir cesaret ve asaletle ayağa kalkarak, güçsüz bir sesle canlandırıcı bir etkisi olduğunu söyledi. kutulardan birinde paketlenmişti. "Ama hangisinde olduğunu hatırlayamıyorum," diye ekledi ihtiyatla.

Bay Theale, "İkisi de hemen getirilsin!" diye emretti. "Sen bu güzel kadınla yukarı çık, aşkım, ben de "Yakında kendinizi yeniden çok iyi hissedeceksiniz!"

Amanda ona teşekkür etti ve izin verdi; bunun üzerine Bay Theale, yapması gereken her şeyi yaptığını düşünerek kendisinden beklenebileceği gibi, bar-parlour'a çekilip reddedilen konyağı denemek için. Bayan Sheet içeri daldı, Yirmi dakika kadar sonra rahatlatıcı haberler getirdi. Genç bayanın abigail'inin, özel içeceği çantasına koymayı ihmal etmesindeki anlaşılabilir ihmalkârlığına rağmen, Bayan'ın iyileşme yolunda ilerlediğini ve eğer yatmaya devam ederse Yarım saat kadar karanlık bir odada sessizce oturursa, birazdan bir sacayağı kadar düzelecekti. Bayan'ı kendi ilacını içmeye zorlamıştı ama Bayan bunu yapmaktan isteksiz davranmış ve epeyce zorlanması gerekmişti, Herkes bunun onu çoktan eski haline getirdiğini görebiliyordu.

Purolarından birini yakacak kadar kendini olan Bay Theale'in, yarım saatini rahat bir bar-parlour'da geçirmeye itirazı yoktu. Dışarı çıktı.

James'e atlarını kısa bir süre için ahıra koymasını söyledi; ve James'in hanın arkasındaki avluya doğru zorlu dönüşünü kıskançlıkla izlerken, onu taşıyan araba

uşak ve arabayı sürdüler. Efendisini fark eden uşak, arabacıya durması için bağırdı ve hemen aşağı atladı, Bay'ı neyin bu hale getirdiğini öğrenmek için meraktan atlıyordu.

Theale hayatının prensiplerini bir kenara bırakıp, atlarını ilgisiz bir yola sürdü. Nedenini kısaca açıklayan Bay Theale, ona yolculuğa devam etmesini söyledi,

Av kutusuna vardığında, orada bir kadın misafirin kabul için her şeyin hazır olduğunu görmek için. Bu yüzden Araba yoluna devam etti ve Bay Theale, şöyle düşündü Bu zorunlu gecikmenin hizmetçisine kendisine çok iyi bir akşam yemeği hazırlaması için zaman kazandıracağını düşünerek tekrar bar-parlour'a çekildi ve bir konyak daha istedi.

Bu arada, Bayan Sheet'in en iyi kuğ tüyü yatağının boğucu yumuğaklığında kendine gelmeye bırakılan Amanda da ayağa fırlamığtı,

Povey'nin onun için yıkayıp tlediği ve Acımasız Bayan Sheet onu vazgeçmeye zorladı ve yonga samanından şapkasını yeniden buklelerinin üzerine bağladı. Birkaç iğrenç dakika boyunca, Bayan Sheet'in şaşmaz sözlerini yuttuktan sonra

Mide bulantısı için bir çare, gerçekten hasta olacağından korkmuştu, ama bunu başardı

Mide bulantısının üstesinden gelmişti ve şimdi kendini yeniden her türlü maceraya hazır hissediyordu. Bayan Sheet ona, neredeyse üst kata ulaşan sarp arka merdivenleri göstermişti

en iyi yatak odasının kapısının karşısındaydı ve ona şeye ihtiyaı olursa kapıyı açıp seslenmesi gerektiğini, o zaman hemen mutfaktan duyulacağını söylemişti. Amanda, ondan mutfağa dar odanın sağ tarafındaki kapıdan girildiğini öğrenmişti.

Merdivenlerin dibindeki lobide, sadece avluya diğer kapı, ona teşekkür etmiş ve yarım saat yalnız bırakılmalı.

Sabırsızlık içinde, çekilmiş panjurların ardından Bay Theale'in James'le yaptığı görüşmeleri izledi,

ve uşığıyla birlikte. James'in atlarını sabitlemek için yeterli zamanı olduğuna karar ve onun gibi efendi, handa teselli aramak, pelerinini boynuna bağladı, bando kutularını aldı ve dışarı çıktı Yatak odasından temkinli bir şekilde çıktı. Görünürde kimse yoktu ve Bayan Sheet'in sempatisini ve desteğini kazanmak için aceleyle bir hikâye uydurdu, eğer bir aksilik olur da avluya açılan kapıya doğru tehlikeli bir şekilde ilerlerken onunla karşılaşır, ihtiyatlı bir şekilde aşağıya doğru sürünmeye başladı.

dik merdivenler. Bir tabak çanak şangırtısı ve Bayan Sheet'in bilinmeyen bir kişiye uyarıda bulunan sesi yükseldi, Görünüşe göre bulaşık yıkamakla meşguldü. mutfakın konumu. Merdivenlerin dibinde kapalı bir kapı avluya çıkış vaat ediyordu. Derin bir nefes aldı, Amanda kalan merdivenlerden aşağı indi, kapının mandalını yavaşça kaldırdı ve kendini açıklıktan içeri atarak kapıyı usulca kapattı. Beklediği gibi, kendini avluda buldu. Etrafı oldukça geniş bir

Ahır ve müstemilattan oluşan derme çatma bir yerdi ve büyük taşlarla döşenmişti. Büyük bir ahırın gölgelik alanına çekilmiş olan sarı gövdeli araba duruyordu, Hanın arka kapısından bir metre kadar ötede bir çiftlik tumbası duruyordu, şaftları arasında sağlam bir at duruyordu ve kırmızı yüzlü bir genç boş çuvalları atıyordu.

Amanda bu pastoral karakteri beklemiyordu ve bir an için tereddüt etti, ilerlemek mi yoksa geri çekilmek mi gerektiğini tam olarak bilmiyordu. Onu gören genç, hem çenesinin hem de boş sandığın düşmesine izin vererek bakakaldı. Eğer Amanda hazırlıksız olsaydı onu gördüğünde daha da hazırlıksızdı. Red Lion'dan, onun şaşkın bakışlarına sunduğu gibi bir güzellik görüntüsü.

"Sus!" diye emretti Amanda, tıslayan bir fısıltıyla.

Genç kız ona göz kırptı ama itaatkâr bir şekilde sessiz kaldı.

Amanda mutfak penceresine doğru temkinli bir bakış fırlattı. "O arabayı götüreceksin?" diye sordu.

Çenesi düştü; başını salladı.

"Peki, lütfen binmeme izin verir misiniz?" Adamın gözlerinin yuvalarından fırlamak üzere olduğunu görünce ekledi: "Ölümcül bir tehlikeden kaçıyorum! Lütfen acele edin ve arabanıza binebileceğimi söyleyin!"

Genç Bay Ninfield'in kafası allak bullak olmuştu ama annesi ona Kalite üyelerine karşı her zaman nazik olması gerektiğini tembihlemişti: "Rica ederim, hanımefendi."

"O kadar yüksek sesle değil!" diye yalvardı Amanda. "Size çok ! İçine nasıl tırmanacağım?"

Genç Bay Ninfield'in bakışları yavaşça onun yüzünden narin muslin elbisesine doğru kaydı. "Hiç uygun değil!" dedi boğuk bir fısıltıyla. "İçinde bir düzine yarka ve birkaç kile çıra var!"

"Bunun bir anlamı yok! Beni içine kaldırabilirseniz, kendimi o çuvallarla örtebilirim ve kimse beni görmez. Oh, dua et çabuk ol! Durum oldukça *vahim!* Beni kaldıramaz mısınız?"

Bu başarı Bay Ninfield'in gücü dahilindeydi.

Bu narin güzelliği kucağına alma düşüncesi onu neredeyse bayıltacaktı. Ancak, kız onun arabasına binmeye oldukça kararlı görünüyordu, bu yüzden ona erkekçe itaat etti. Tüy gibi hafifti ve nefis menekşe kokuyordu. Bay Ninfield, annesinin en iyi çanak çömleğine gösterdiği dikkati ona da göstererek, bir kez daha tereddüt etti. "Ben

" dedi, onu kaslı kollarında bir bebek gibi tutarak. "O güzel elbisen mahvolacak!"

"Joe!" diye seslendi birden Bayan Sheet evin içinden.
"Joe!"

"Çabuk ol!" Amanda ona ısrar etti.

Bunun üzerine Bay Ninfield bir yudum aldı ve ona bahşış verdi.

Düzgün bir şekilde arabanın içine girdi, hemen yere uzandı ve arabanın kenarları tarafından adamın şaşkın bakışlarından .

"Annen için kiraz turşusu, Joe!" diye bağırdı Mrs. Sac, mutfak penceresinden. "Keşke onları neredeyse unutmasaydım! Ben kavanozu sana getirene kadar bekle!"

"Bana ihanet etme!" Amanda boş çuvalları kendi üzerine çekmeye çalışarak ona yalvardı.

Bay Ninfield şaşırmıştı. Bayan Sheet, annesinin ömür boyu ahababı olmasının yanı sıra, vaftiz annesiydi ve ona her zaman nazik ve yardımsever biri olarak bakmıştı.

kişi. Avluya çıktığında, neredeyse onun bir dönüşüm geçirdiğini göreceğini umuyordu ve tombul yüzünün hâlâ aynı olduğunu görünce rahatladı

Her zamanki gibi iyi huyluydu. Ona kapalı bir kavanoz uzattı ve doğru şekilde tutmasına dikkat etmesini söyledi. "Annene sevgilerimi iletmeyi ve yumurtalar için teşekkür etmeyi unutma, babana da Sheet'in

Sadece bir beyefendiye hizmet ediyor," dedi. "Evde Quality var: çok iyi görünümlü bir beyefendi ve görebileceğiniz en güzel genç bayan! Muhtemelen onun yeğeni. Zavallı kuzucuk, arabada hastalandı ve şu anda benim en iyi odamda yatıyor."

Bay Ninfield buna ne cevap vereceğini bilemedi, ama genellikle anlaşılmaz biri olduğu için vaftiz annesi onun sessizliğini önemsemedi. Ona yankılanan bir öpücük verdi, kiraz turşularına dikkat etmesi yönündeki emrini tekrarladı ve eve geri döndü.

Bay Ninfield boş sandığı aldı ve şöyle bir baktı dikkatle arabanın yan tarafına baktı. Arabanın tabanından bir çift parlak, koyu renk göz onu sorguladı. "Gitti mi?" Amanda fısıldadı. "Ay."

"O zaman dua et de biz de gidelim!"

"Evet," dedi Bay Ninfield tekrar. "Uygunsa bu sandığı içine koymam gerekecek hanımefendi."

"Evet, lütfen öyle yap! Ben de senin için kavanozu tutayım," dedi Amanda nezaketle.

İşler bu şekilde tatmin edici bir şekilde düzenlendikten sonra Bay Ninfield atın başına geçti ve sakın atı yönlendirmeye başladı hayvan avludan yola çıktı. Arabanın tekerlekleri Araba demirle vurulduğu için Amanda epey sarsıldı ama hiç şikâyet etmedi. At, yol boyunca Bay Ninfield, batıya giden yolun yanında yürüyor ve yaşadığı olağanüstü macerayı derin derin düşünüyordu. gelmişti. Yavaş ama derin düşünceleri birkaç dakikanın sonunda aniden şöyle demesine neden oldu: "Hanımefendi!"

"Evet?" diye yanıtladı Amanda.

"Sizi nereye götürmemi isterdiniz?" diye sordu Bay Ninfield.

"Şey, tam olarak emin değilim," dedi Amanda. "Görünürde kimse var mı?"

"Hayır," diye cevap verdi Bay Ninfield, bir iki dakika boyunca sabit bir şekilde yola bir aşağı bir yukarı baktıktan sonra.

Bu noktadan emin olan Amanda diz ve arabanın kenarından kurtarıcısına baktı. "Neredesin sen? Kendin mi gidiyorsun?" diye sordu

nazikçe. "Eve dönüyoruz," diye cevap

verdi. "En azından-" "Eviniz nerede? Bu yol üzerinde mi?"

Başını salladı ve başparmağını güneye doğru salladı. "Whitethorn Çiftliği," diye lakayt bir şekilde açıkladı.

"Oh!" Amanda düşünceli düşünceli ona baktı, yeni bir plan düşünüyordu. Saçlarının diplerine kadar yavaş yavaş utangaç bir kızılık yayıldı; utangaç bir tavırla ona gülümsedi, sonra da diye gözlerini hızla başka tarafa çevirdi. Ama gülümseme meseleyi çözdü. "Orada annenle birlikte mi yaşıyorsun?" diye sordu Amanda.

"Ay. Ve babamın. Burası babamın çiftliği, ondan önce Granfer'ın, *ondan* önce de benim büyük granfer'" dedi, gevezeleşerek.

"Annen orada bir süre kalmama izin verir mi sence?"

Bu onun aklını tekrar başına getirdi. Annesinin görüşlerinin ne olabileceği hakkında en ufak bir fikri yoktu ama coşkuyla, "Evet!" dedi: "Ay!"

"Güzel!" dedi Amanda. "Bunu daha önce hiç düşünmemiştim, ama şimdi görüyorum ki yapmam gereken şey

sütçü kız olmak. Bunu her çok isterim! Bana bir ineğin nasıl sağılacağını öğretebilirsin, değil mi?"

Bir peri prensesine inek sağmayı öğretme düşüncesiyle gözleri kamaşan Bay Ninfield yutkundu ve bir kez daha şu sözleri söyledi
en sevdiği tek hece: "Ay!" Daha sonra bir sersemliğe kapıldı ve yaklaşan bir aracın görüntüsüyle kendine geldi. Bunu Amanda'ya gösterdi, ama Amanda çoktan görmüş ve gözden kaybolmuştu. O da bunu kendi
Keyston köyü üzerinden Whitethorn Çiftliği'ne giden yola varıncaya kadar saklanmasının daha iyi olacağını düşündü. Neyse ki, bu yolu son derece
Arabanın zeminine çömelmek rahatsız edici olsa da, bu çok uzak değildi. Bay Ninfield ona posta yolundan ayrıldıklarını söyler söylemez tekrar ayağa kalktı ve
Onu aşağıya kaldırmasını istedi, böylece şimdi yaptığı gibi saftın üzerine .

"Yerler tavuk kokuyor," dedi ona, "hem de çok pis. Sence bu kiraz turşularından biraz yesek annen kızar ? Ben aşırı aç!"

"Hayır," dedi Bay Ninfield, ikinci kez pervasızca ebeveynini suçlayarak.

Bölüm 9

" ^ "

Yarım saatin sonunda Bay Theale saatine baktı. Amanda'ya biraz daha zaman vereceğini düşündü ve sigarasını alıp yola çıktı. Orada görülecek fazla bir şey yoktu ve birkaç dakika aşağı yukarı dolaştıktan sonra hana geri döndü. Ev sahibi onu, öğle yemeği olarak bir iki dilim ev yapımı jambon teklifiyle karşıladı. Henüz

Öğle vakti, ama Bay Theale kahvaltıya alışılmadık derecede erken bir saatte başlamıştı ve bu öneri ona çok cazip geldi. Birkaç dilim jambon attı, Bunları olgun bir Stilton'un ortasından koparılmış cömert bir porsiyon peynir izledi ve büyük bir bira bardağıyla birlikte. Daha sonra seyahatin zorluklarına karşı güçlendiğini hissetti ve Amanda hâlâ ortaya çıkmadığı için Bayan Sheet'ten nasıl olduğunu görmek için yukarı çıkmasını rica etti.

Bayan Sheet zahmetle merdivenleri çıktı, ama çok geçmeden geri dönerek genç hanımın evde olmadığını bildirdi. En iyi yatak odası.

"Orada değil mi?" diye tekrarladı Bay Theale kuşkuyla.

Bayan Sheet sakin bir tavırla, "Kahve odasında, efendim," dedi.

"Orada değil," diye iddia etti ev sahibi. "Orada olamayacağı belli, çünkü onurumuz yarım saattir orada jambon yiyor. Siz öğle yemeğinizi yerken temiz hava almak için dışarı çıktığını söyleyebilirim, efendim."

Bay Theale bunun pek olası olmadığını düğündü, ama Amanda Red Lion'da değilse, kayboluşunun gizeminin başka bir çözümü yok gibi görünüyordu. Hiçbir iz yoktu.

Ama onu handan çıkarken takip etmiş Bay Sheet, büyük olasılıkla Amanda'nın

Köyün son dağınık kulübelerinin hemen ötesinde uzanan spinney'i keşfetti. Sir Gareth, Amanda'yı bir bucağın içinde aramak için beş dakika bile harcamazdı, ama Bay Theale, henüz onu tanımıyordu.

için olağanüstü bir eğilim, sözde

Kendisinin daha önce yaptığı gibi, onun da gezintiye çıkmış olması mümkündü. Şüphesiz, güneşin vurmasıyla yola indiğinde, karşı koyamamıştı

Spinney'e girerken. Bu onun için düşüncesizceydi ve gerçekten de can sıkıcıydı, ama genç insanların Karşı konulmaz bir şekilde ormanlık alanın çekimine kapılmıştı ve ayrıca saate pek aldırmıyordu. Yolun aşağısına doğru yürüdü.

spinney'in yanına geldi ve bağırdı. Ne zaman ki Bunu birkaç kez yaptıktan sonra küfretti ve kendisi de çitteki bir aralıktan geçerek bacaya girdi. Ağaçların arasından bir patika geçiyordu ve o da aralıklarla Amanda'nın adını haykırarak bu patikadan aşağıya doğru indi. Ağaçların altı, güneşin kavurduğu yoldaki kadar sıcak değildi, ama sıkı sıkıya oturan bir palto giymiş ve çenesinin altında karmaşık kıvrımlarla sarılmış hacimli bir boyun örtüsü olan dolgun vücutlu bir beyefendiyi bolca terletecek kadar sıcaktı. Bay Theale yüzünü sildi ve yakasının yüksek, kolalı uçlarının solmaya başladığını sıkıntıyla fark etti. Ayrıca fark etti ki, Amanda'nın onu atlattığına inanamıyordu ama bunu neden yaptığını ya da nerede saklanıyor olabileceğini düşünemiyordu. Adımlarının izini sürdürdü ve tozlu yolda ilerlerken içini bir kuşku kapladı

Onun aslında muslin kumpanyasının bir üyesi olmadığını, gerçekte masum bir çocuk olduğunu düşündü.

görünüyordu. Eğer öyleyse, Sör Gareth'in pençesinden (ve aslında kendisinininkinden) kaçma arzusu çok anlaşılırdı. Hiç kuşkusuz, diye düşündü Bay Theale, erdemli bir öfkeyle, Sir Gareth onunla karşılaştıktan sonra

Aşk dolu işverenin işyerinden kovulmuş ve arkadaşsız kalmasından alçakça yararlanmıştı.

muhtemelen beş parasız bir durumdaydı. Bay Theale'in ahlakı dengesizdi ama bu tür davranışların izin verilen sınırın ötesinde olduğunu düşünüyordu. Ayrıca köhneydi. Masum genç kızları kandırmak, Sör'e söyleyebileceği gibi Gareth kendi deneyimlerinden yola çıkarak bunun her zaman belaya yol açtığını söylüyor. Dünyada yalnız gibi görünebilirler ama

Bu kötölük yapılır yapılmaz, son derece saygın bir akrabanın ortaya çıkacağına emin olabilirsiniz. şeytanın ödeyeceği para demektir.

Bu düşünce beraberinde bazı hoş olmayan anıları da getirdi ve Bay Theale'in

Amanda'yı kaderine terk etmek, ilk başta en mantıklı şey gibi görünse de, belki de akıllıca olmayacaktı. Adını bildiğine göre, onu yeniden yakalamak akıllıca olacaktı, çünkü

Ona olan ilgisinin her zaman tamamen hayırseverlikten kaynaklandığına ikna edemezse, günün olaylarını nasıl anlatacağını bir tek Tanrı bilirdi.

Fırsat verildiğinde bu kolayca yapılabilirdi. O zaman yapılacak şeyin, onu hizmetçisinin sorumluluğuna teslim etmek ve işi o yetenekli adama bırakmak olacağına karar verdi.

hangi aileye mensup olduğunu öğrenmek için. Elbette, eğer gerçekten yaşayan bir akrabası yoksa ve istekli görünüyorsa, Endişesi yatıştıktan sonra ondan hoşlanmaya başlayacaktı.

Ama bu gelecek içindi. Acil görev onu bulmaktı ve bu, bu kadar küçük bir köyde, çok da zor olmamalıydı.

Zor.

Red Lion'a bir kez daha varan Bay Theale, bu görevle uğraşmaya başladı. Yorucu, sonuçsuz ve son derece utanç verici olduğu kanıtlandı. Bayan Sheet, bu konu üzerinde düşünürken, bando kutularını hatırlamıştı. Çok düşük bir olasılık olsa da, Amanda'nın

Hava almak için dışarı çıkmış ve kendini kaybetmeyi başarmıştı; bir kır gezintisi için kendine iki bando kutusu yüklemiş olması akıl almaz bir şeydi ve Bayan Sheet'e bir gezintiyi değil, bir kaçıışı işaret ediyordu. Bayan Sheet efendisinden, bu güzel kızın neden yasal amcasından kaçmak istediğini sordu.

Bay Sheet başını kaşıdı ve bunun normal bir duble olduğunu kabul etti.

"Sözlerimi unutma, Sheet!" dedi. "O, senden daha fazla onun amcası değil!"

"Onun amcası olduğunu hiç söylemedi," diye belirtti Bay Sheet. "Tek söylediği onun genç bir akrabası olduğuydu."

"Bu bir anlam ifade etmiyor. Onun akrabalık bağı olmadığına inanıyorum. O kuzu postuna bürünmüş bir kurt."

"Öyle birine benzemiyor," dedi ev sahibi kuşkuyla. "Şu

baştan çıkarıcı Londra güzellerinden biri," diye ısrar etti. Karısı. "Gözlerinde kötü bir bakış var: Bunu hemen fark ettim. Kapalı. Şu bando kutuları da! Genç bir bayanın saygın diyebileceğim bir bavula sahip olmamasını tuhaf buldum."

"Bavullar diğer arabadaydı," diye itiraz etti ev sahibi. "Onun

değildi," diye yanıtladı Bayan Sheet olumlu bir ifadeyle. "O bütün eşyalarını o iki kutuya doldurmuştu. kendi gözlerimle gördüm. Lor's beni korusun, neden bana iyi beyefendimin onun haramıyla kaçtığını söylemedi? Keşke nereye gittiğini bilseydim!"

Ama ne onun ne de Bay Theale'in çabaları Amanda'nın en ufak bir izini bile bulamadı. Görünüşe göre bulutlara karışmıştı, çünkü köyde kimse onu görmemişti, ve hiç kimse buradan geçen araçlardan herhangi birinin yolcu almak için durduğunu hatırlamıyordu. Mr. Theale sonunda ev sahibinin teklifini kabul etmek zorunda kaldı.

Teoriye göre Amanda fark edilmeden yola çıkmış ve köyün ötesinde

bir araba ya da posta arabası. Bayan Sheet onu tıkladı dilini onaylamaz bir tavırla çıkarıp başını salladı; ama kalitesinden kuşku duyulmayan genç bir hanımın, üstelik de ilk moda kıyafetler içinde zerafet, bir çiftlik-tumbril'e sığınırdı.

Joe Ninfield'in bu gizemi şüphesi aklının ucundan bile geçmedi. Aklına gelseydi bile, bunu bir kenara bırakırdı, çünkü Joe'nun utangaç, dürüst bir delikanlı olduğunu biliyordu.

Ya vaftiz annesini kandırmayı ya da doğuştan bir hanımefendi olduğu belli olan yabancı bir kızla birlikte olmayı hayal ediyordu.

Bay Theale yolculuğuna tek başına devam etmek zorunda kaldı ve arabasına tekrar , sadece yorgunluktan bitkin düşmekle kalmamış, aynı zamanda onun mizacında bir adamın olabileceği kadar yıkılmıştı. Bythorne'yaptığı araştırmalar, buranın sakinlerinde hiç de hoş karşılanmayan bir merak uyandırmıştı; Bay Sheet ona gereken saygıyı göstermeye devam etse de

Evin azametli hanımefendisi.

onun hakkındaki kötü düşüncelerini gizlemeye çalışıyordu. Amanda'yı karakterize eden yaratıcı dehadan yoksun olduğu için, Bayan Sheet'e aşağıdaki gibi bir açıklama sunamadı kendi kulaklarına bile inandırıcı geliyordu; ve onun küstahlığını bastırma çabası onu sadece kıskırtıyordu masum kızları kandırmak için beş peni kadar güzel giyinen sözde beyefendiler hakkındaki görüşleriyle onu destekliyordu. mahvetmeye çalıştı.

Moralinin düzelmesi için biraz zaman geçmesi gerekti.

Arabacısının sert yüz ifadesi sinirlerini yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı. Bay Theale'in pek az yanılsaması vardı ve James'in sadece

Bayan Sheet'in vaazının her kelimesini duydu, ama efendisinin hoşnutsuzluğunun hikâyesiyle hizmet arkadaşlarını eğlendirmek için zaman . James'in gönderilmesi gerekecekti, bu da daha önce hiç olmadığı kadar can sıkıcıydı.

bu felaket gününde oldu, çünkü başka

Arabacı ona hiç bu kadar uygun olmamıştı. Dahası, o kadar çok saat boşa harcanmıştı ki

Melton Mowbray'e o akşam ulaşip ulaşamayacağını bilmiyordu. Ay dolunay halindeydi ama ay ışığı yolculuğuna gecenin ilerleyen saatlerinde de devam etmesini sağlayacak olsa da

Kendisi için hazırlandığı kesin olan mükemmel akşam yemeğinin bozulmasını önlemek ya da yorgunluktan ölüyordu. Keşke uşağına arabayı sürmesini söylemeseydi diye düşünmeye çok meyilliydi. Geceyi Oakham'da geçirecekti, Crown'da iyi tanınıyordu ve rahatına her türlü özenin gösterileceğine güvenebilirdi. Amave bavulları geri alınmadan gitmişti. Yanında taşıdığı bavul, giyinme çantasıydı.

Thrapston'un dört mil ötesinde hâlâ ne yapmanın en iyisi olacağına karar vermeye çalışıyordu ki kader araya girdi ve soruyu onun için çözdü: arabanın tüneği kırıldı ve ceset öne, kutunun üzerine düştü.

Oldukça sarsılmış olmasına rağmen, Bay Theale bu kazadan zarar gördü. Kazanın en kötü yanı, onu en yakın hana kadar yaklaşık bir mil yürümek zorunda bırakmasıydı. Burası Brigstock köyündeydi ve şimdiye kadar Bay Theale'in himayesini çekemeyecek kadar gösterişsiz, küçük bir posta eviydi. Niyeti bir postane kiralamaktı. Ama salonunu o kadar rahat bulmuştu ki ev sahibinin oturduğu kanatlı sandalye onu ikna etti, gücünü toplamaya çalıştığı konyak o kadar mükemmeldi ve ona sunulan akşam yemeği o kadar cazipti ki, çok geçmeden tüm fikirlerini terk etti. O günkü yolculuğunda daha fazla ilerleyememişti. Bayan Sheet'in kendisine gösterdiği nazik muameleden sonra, Brigstock Arms'ın ev sahibinin gösterdiği ilgi çürük ruhuna merhem oldu. Ayrıca, şık botları ayaklarını sıkıyordu ve onları çıkarmak için sabırsızlanıyordu. Ev sahibi ona bir çift terlik ödünç vermeyi kabul etmesi için yalvardı, bir gece gömleği ve şapka vereceğine söz verdi.

ve iyi kalpli karısına hiçbir şeyin gömleğini yıkamaktan daha fazla zevk veremeyeceğini söyledi.

o uyurken onun için boyunbağı. Mesele böylece kapanmış oldu: Bay Theale nezaket göstererek evi onurlandırmayı kabul etti ve bir çizme giymek için tombul bacağını uzattı.

. Kırdan yürümek için asla yaratılmamış olan Hessian'lardan kurtulduktan sonra canlanmaya başladı ve

Ağrıyan ayaklarının dikkatini dağıtmadığı zihnini, akşam yemeği için hangi yemekleri seçeceği gibi önemli bir soruya adadı. Ev sahibinin cesaretlendirmesi ve yardımıyla, zarif ama lezzetli bir yemek sipariş etti.

ve puroların iyileştirici özelliklerinin tadını çıkarmak için rahat bir koltuğa yerleşti, ve bir şişe konyak.

Çok geçmeden içini hafif bir huzur kaplamaya başladı; sonra tam bir puro daha mı yaksam, yoksa akşam yemeğinden önce biraz kestirsem mi diye düşünürken, Sir Gareth Ludlow'un maksatlı bir şekilde salona girmesiyle huzuru kaçtı.

Bay Theale şaşırmıştı. Kendisini kandırmadıklarından emin olabilmek için gözlerini birkaç kez kırpıştırmak zorunda kaldı. Ama yeni gelen kesinlikle Sör Gareth'ti ve yüzündeki ifadeden öfke içinde olduğu anlaşıyordu.

Bay Theale bunu kısa bir süre fark etti, ama ilgisi daha önemli bir şey tarafından talep edildi. Sir Gareth'ın mavi paltosu, Bay Theale'i büyüleyecek kadar zarif kesimli bir sürücü ceketi tarafından tozdan korunuyordu. Bu kadar hacimli bir pardösünün ne kadar nadir olduğunu ondan daha iyi kimse bilemezdi.

Birkaç omuz pelerini bir adamı avantajlı bir şekilde gösterir ya da çoğu zaman uzun olduğu kadar geniş görünmesine neden olurdu. Sir Gareth'a elbette boyu yardım ediyordu ama

Vücudunun mükemmelliği, neredeyse ayak bileklerine kadar inen kıvrımların zarif dizilişini ya da yarım düzine veya daha fazla pelerinin hassasiyetini tamamen açıklayamazdı. omuzlarının üzerinden mezun oldu.

"Kim," diye sordu Bay Theale saygıyla, "bu sizin için kim yaptı?"

Sir Gareth yorucu ve çileden çıkarıcı bir gün geçirmişti. Bay Theale'in izini Brampton'a kadar sürmek zor olmamıştı, Huntingdon'da bolca bulunan hanlarda ondan haber için epey zaman harcanmasına rağmen. Brampton'dan sonra izler karışmıştı. Yol boyunca devam ettiğini

Ely'den Kettering'e giden yol, Brampton'daki ostler'lardan biri tarafından belirlenmişti, ama yol kitabını inceledikten sonra Sir Gareth'in değişiklik için durduğunu duymayı beklediği Spaldwick'te kimse onu görmemiş gibiydi. Bu da Thrapston'da durduğunu gösteriyordu, çünkü orada başka bir postane yoktu.

yolun o kısmında bulundu. sonraki turnada, bekçi daha ziyade üç ya da

Belki de dört tane sarı gövdeli araba vardı; bunlardan biri, eğer sarı tekerlekli siyah bir şezlongla karıştırmıyorsa, kuzeye, posta yolunu ikiye bölen yola dönmüştü. Sir Gareth haritasına bir göz attıktan sonra şöyle karar verdi

Bu yolu takip etmedi, çünkü bu yol sadece bir dizi küçük köye çıkıyordu.

Bir mil , daha geniş olan başka bir yol, yolcuya Oundle'a kestirme bir yol sunuyordu ve Sir Gareth burada durup araştırma yaptı.

Oundle'ın Bay Theale'in varış noktası olması pek olası değil. O o sabah sarı gövdeli bir arabanın sokağa girdiğini keşfedememişti, ancak keskin gözlü bir çocuk böyle bir dönüş gördüğünü, arkasından da sandıklar yığılmış bir arabanın geldiğini gönüllü olarak söyledi.

Birkaç saat önce Thrapston'a doğru ilerliyordu. Bunun Bay Theale'in korteji olduğuna şüphe yoktu ve Sir Gareth, muhbirini uygun bir şekilde ödüllendirdikten sonra, Thrapston'un iki posta evinden birinde kaçaklar hakkında kesin haberler alacağından emin bir şekilde yoluna devam etti. Bythorne'un içinden geçerken

Takip ettiği araba o anda mütevazı küçük hanın arkasındaki avluda duruyordu ve şaftları havadaydı.

Thrapston, Bythorne'un sadece dört mil ötesindeydi ve kısa sürede ulaşıldı, ama ne White Hart'ta ne de George, Sir Gareth'ın avının izine rastlayabildi. Bay Theale bu iki handa da çok iyi tanınıyordu, Hem ev sahipleri hem de işportacılar onun birkaç aydır kasabada görülmediğini kesin bir dille ifade ettiler.

Bay Theale'in Thrapston'da at değiştirmemiş o kadar inanılmaz görünüyordu ki, Sir Gareth İzini için bütün bu insanlara rüşvet vermiş olabilir mi diye merak etti. Ama sorguladığı kişiler o kadar açıktı ki Huntingdon yerine Brampton'da durmayı tercih ettiği gibi, Bay Theale'in de atları ikinci kez değiştirmek için bir evde durmayı tercih teorisine meylederek bu şüpheyi reddetti. tanıdık bir figür olduğu bir kasabanın ötesinde. Corby, Uppingham ve Oakham'dan geçerek Melton Mowbray'de, Thrapston'un eteklerinde Islip adında bir banliyö ya da köy olduğu görülüyordu. Sıkı George'un ev sahibinden sürüklenen soruşturma orada bir at değişikliği yapılabileceğini kabul etti. -Aşırı özel olmayan beyefendiler tarafından.

Bu arada, Sir Gareth'ın kendi çifti, her ne kadar onları özenle beslemiş olsa da, tükenmişti ve ahıra konmaları gerekiyordu. Sığırlarını yabancı ellere bırakmak onun âdeti değildi, bu yüzden Trotton onun George'da talimatlar verdiğini duyunca koyların göreceği muamele hakkında bilgi edindikten sonra, onlara uygun şekilde için kendisine emir verildiğinde ve onların sorumluluğunun kendisine bırakılmayacağını anladığında, efendisinin durumunun gerçekten de vahim olduğunu biliyordu.

Sir Gareth, bir çift iş atı sürerek Islip'te ve Lowick'te boşa .
Daha sonra doğruya doğru yola koyuldu ve iğrenç bir
patikadan geçerek

Thrapston'u Oundle'a bağladı. Burada da benzer şekilde
başarısız oldu ve Kettering'e giden yola geri döndü. Hiçbir
yerde sarı gövdeli bir araba ve onu takip eden bagaj yüklü bir
araba görülmemişti. Thrapston'a geri döndü ve her şeye
rağmen

Bay Theale'in cesareti kırılmıştı.

Melton Mowbray civarına gitti ve bir kez daha kasabadan o
yöne doğru yola . Bay Theale'in arabacısı

Böyle bunaltıcı bir günde atlarını Islip'ötesine itmeyi nasıl
başardığını bilmiyordu, ama sarı gövdeli arabanın Melton
yolunu tuttuğunu biliyordu.

Mowbray emindi. Brigstock'a bir mil kala terk edilmiş
araziye rastlar rastlamaz da tamamen haklı olduğunu
anlamıştı.

Bu durumdan memnun olmak için önemli bir neden vardı
ama Sir Gareth bütün gün araba kullanmış ve yemek
yemişti.

Brancaster'da yarıda kesilen kahvaltısından beri hiçbir şey
yapmamıştı. Brigstock Arms'a vardığında elinde
ve salona girdiğinde Bay Theale'i dirseğinin dibinde bir şişe ve
bir taburenin üzerinde terlikli ayaklarıyla rahatça uzanırken
bulduğunda, içinde o vicdansız hedonisti sandalyesinden tek
eliyle çekip almak için bir dürtü kabardı.

diğerinden bilimsel olarak yerleştirilmiş bir onu çimenlere
çevirdi. Gerçekten de Bay Theale konuştuğunda çoktan
yumruk halini almıştı.

Bay Theale'in sözleri Sör Gareth'ı duraksattı. Küçümseyerek
ona baktı, sağ eli onun durumunu anlayınca gevşedi. Ona
haksızlık etmek olurdu.

Bay Theale'i sarhoş olarak tanımlamıştı. Gençliğinden beri
kimsenin onu sarhoş görmemiş olması onun övünç
kaynağıydı,

ve kesinlikle konyak kapasitesi muazzamdı. Ama içkinin etkisiyle dünya gözünde hoş bir sis bulutuna bürünmüştü ve bu bulutlar onda son derece sevecen bir ruh hali yaratmıştı. Ona hak ettiği gibi davranmak söz konusu olamazdı. Sör Gareth sert bir sesle: "Anlıyorum. Bayan Smith nerede?"

"Schultz mu?" diye sordu Bay Theale bilgiç bir tavırla.

"Bayan Smith nerede?" diye tekrarladı Sir Gareth.

"hiç duymadım," dedi Bay Theale. "Şimdi düşündüm de, Weston senin için yapıyor, değil mi?"

"Amanda Smith nerede?" diye sordu Sir Gareth, sorusunun ifadesini değiştirerek.

"Ah, o mu!" dedi Bay Theale. "Biliyorsam ne olayım!"

"Fazla kahverengi yapıyorsun!" Sir Gareth, sesinde belirgin bir törpülenmeyle konuştu. "Onu bu sabah Brancaster'dan alıp götürmediğin konusunda beni kandırmaya çalışma!"

"Daha bu sabah mıydı?" dedi Bay Theale, hafifçe şaşırarak. "Sanırım haklısınız, ama daha uzun sürmüş gibi görünüyor."

"Nerede o?"

"Sana bilmediğimi söyleyip duruyorum. Evet, şimdi düşündüm de, çok iyi bir elin varmış, evlat! Önce o süslü parçayı Brancaster'a getiriyorsun, sonra da gelip bana çarpma küstahlığını göstermiyorsun, Onu sana vermemi sağlamaya çalışıyorsun! Çok yumuşak başlı bir adam olmasaydım, büyük olasılıkla senden hesap sorardım. Prensipleriniz konusunda daha hassas olduğunuzu sanıyordum."

"Zihninizi en azından iki yanılsamadan kurtarın! Amanda ne benim metresim ne de bir süs eşyası!"

"Öyle değil mi? Aslına bakarsan, olmayabileceğini düşünmeye başlamıştım. Senden daha yaşlı ve senin görebileceğinden çok daha fazla dünya görmüş bir adamın tavsiyesine kulak ver evlat! Eğer Haymarket malı değilse, çek git! Cazip bir kucak dolusu olmadığını söylemiyorum -ben de öyle düşünmüştüm!
onu benden al-!"

"Senden o çocuktan başka bir şey almak istemiyorum!"
Sir Gareth araya girdi. "Yalan söylemeyi bırak ve bana onunla ne yaptığını anlat! Seni Theale, artık yalanlarını dinleyecek havada değilim!"

Bay Theale, "Sakın !" diye öneride bulundu. "Bana o malla ne yaptığımı sormanızın bir yararı yok,
Çünkü onunla hiçbir şey yapmadım. Çantayı bana verdi. O zaman çok memnun olmadığımı inkar etmiyorum, ama şimdi bunun iyi bir şey olmadığından hiç emin değilim. Beni de sepete koysaydı buna şaşırırdım. Seni de.
Unut onu, oğlum! Ne de olsa, bir an zavallı Hester'ı düşünüp, bir an sonra Amanda'nın peşine düşmek
Sıradaki."

"Çantayı sana ne zaman ve nerede verdi?" diye sordu Sir Gareth, bu tavsiyeyi dikkate almayarak.

"adını unuttum ama çok fazla ahududu yiyordu."

"Ne?"

"Şaşırmınıza şaşırmadım. Sürekli döktüğü kremayı görseydin daha da şaşıırırdın.
onların üzerine. Onu nasıl olacağı konusunda uyarmıştım ama onu durdurmak mümkün . Yüksek konserde olduğuna yemin etti ve öyleydi de,

Sonra. Tabii ki bu uzun sürmedi. Mide bulantısı hissetmeye başladı - en azından öyle söyledi. Belki de beni kandırıyor, gerçi kimsenin bunu yapabileceğini sanmıyorum.

bir at kadar hasta olmadan bütün o ahududuları yemiş olamazdı. Orada oturmuş, inliyor ve uzanması gerektiğini söylüyordu. Arabayı bir köyde ya da başka bir yerde durdurmamı sağladı.

adını hatırlayacağımı sanıyorum: Thrapston'dan çok uzakta değildi. Her neyse, orada bir hana girdik ve Amanda ev sahibiyile birlikte üst kata çıktı.

O kadın! Sana söz veriyorum, onun nasıl bir şirret olduğunu bilseydim, oraya adımımı bile atmazdım!"

"Ev sahibesini boş ver!" dedi Sir Gareth sabırsızlıkla. "Evet,

ev sahibesini boş ver demeniz çok iyi.

Ev sahibi, ama onun konuşmasını dinlemek zorunda değildin.

"Sen de sıradan bir Queer Nabs olsan bile, ki öyleysem lanetleneneceğim!"

"Ev sahibi seni gümbürdetti, değil mi? Güzel! Amanda yukarı çıktığında ne oldu?"

"Bir bardak bingo içtim. Buna ihtiyacım vardı, size söyleyebilirim, çünkü arabada zıplayıp durmaktan ve Amanda'nın hesap soracağını düşündüğüm her an benim de midem bulanıyordu."

"Tanrı aşkına!" diye haykırdı Sir Gareth. "Ne içtiğinizi ya da nasıl hissettiğinizi bilmek istemiyorum! Amanda'ya ne oldu?"

"Nereden bilebilirim ki? Ev sahibi yarım saatliğine uzanacağını söyledi ve bu ondan ya da başka birinden duyduğum son şey oldu."

"Kimseye görünmeden hanı terk ettiğini mi söylüyorsunuz?"

" bu," diye başını salladı Bay Theale. "Bana katı bahşış verdi, sinsi küçük kedi! Tuhaf bir iş: ortadan kayboldu, gerçi bunu nasıl başardığını ancak Tanrı bilir! Güzel bir düzeltme kendimi içinde buldum! Evet, çok da güzel bir rüzgar estirdi!"

"Bana," dedi Sir Gareth tehlikeli bir şekilde, "siz rahat rahat giderken o çocuğu kendi başının çaresine bakması için bıraktığınızı mı söylüyorsunuz?"

Bay Theale, "Bunun pek kolay bir tarafı yok," diye itiraz etti. "Öncelikle, bir arabanın içinde gezinmek benim için hiç zevkli değil ve devam etmek gerekirse, lanet olası tünek kırıldı ve dar botlarla bir mil yürümek zorunda kaldım."

"Amanda'yı bulmak için *hiç* çaba göstermediniz mi?"

"Evet, yaptım ve nasıl oldu da bu kadar saçma sapan bir şey yapabildim - hem de benim hayatımın bu döneminde!"

"Onu nerede aradınız?"

"Köyün her yerinde," diye yanıtladı Bay Theale acı acı.

"Benim bu kadar budala olabileceğimi düşünmüyorsunuz, değil mi?"

Çünkü o boşboğazlar, Amanda'nın çantayı bana verdiğini öğrenir öğrenmez, bir şey olduğunu düşünmeye başladılar. bir şeyler . Doğal olarak, hana vardığımızda onlara Amanda'nın genç bir akrabam olduğunu söyledim. Tabii ki, o kaçır kaçmaz, bu konu kapanmayacaktı."

"Köy dışında nerede arama yaptınız?"

"Spinney'de. Ev sahibi hava almak için oraya gitmiş olabileceğini düşündü. Avazım çıktığı kadar bağırdım ama . Bu, bana iki katı bahşış verdiğini tahmin etmeden önceydi." Bardağına biraz daha konyak doldurdu ve

içti ve aniden boşaldı: "Bythorne! O yerin adı buydu! Büyük olasılıkla bana geri döneceğini düşünmüştüm."

"Bythorne! Yüce Tanrım! Sonra- Onu köyde bulamayınca, sonra nereye gittiniz?"

Bay Theale bardağı indirdi ve sabırlı bir teslimiyetle ona baktı. "Şey, eğer sormak için böyle bir adamla karşılaşıyordım Koyun kafalı sorular! Elbette buraya geldim. Nereye gittiğimi sanıyordunuz?"

"Sir Gareth ölümcül bir sesle, "Köyden çıkabilecek her yolu ya da patikayı aramıK olmanız gerektiğini düKündüm!" dedi. Eğer Amanda sizden kaçmaya çalışıyorsa, benim de bildiğim gibi, bir köyde kalması mümkün müydü? Hatırladığım kadarıyla, posta yolunu çevreleyen iki sıra kulübeden başka bir şey değildi?"

"Oh, , değil mi? Kafanda yel değirmenleri olmalı! Neden kendime bir pasta yapayım ki? kurtulduğumu gördüğüm bir kız için taşrayı arıyorum?"

"Size söylemem faydasız olur!" Sir Gareth yanağında öfkeli bir nabız atışı hissederek konuştu. "Ama benden on beş yaş büyük, bir domuz kadar şişman ve bir kazazede olmasaydın, sana bir içki verirdim ki, bir ay boyunca yatağa düşerdin!"

"Eğer beni amcan olarak görmek istiyorsan, hayır," dedi Bay Theale, hiç bozuntuya vermeden. "Yapacak çok şey var. Ve sana şunu söyleyeyim evlat, Oxford'a gittiğimden beri kimse beni bir kazazede olarak görmedi. Şapkamın içinde bir parça bile yukarı çıkmadım.

Kim olursa!" Sör Gareth'ın şapkasını ve eldivenlerini alıp kapıya doğru adım atışını izledi ve şöyle dedi: " *Şimdi* nereye gidiyorsun? Akşam yemeği için durmayacak mısın?"

"!" diye cevap verdi Sir Gareth omzunun üzerinden.
"Size şaşırtıcı gelebilir ama ben Bythorne'a gidiyorum!"

Kapı büyük bir gürültüyle kapandı. Bay Theale üzüntüyle başını salladı ve konyak şişesini tekrar eline aldı.

"Tavan arasında ne tuhaf," dedi. "Zavallı adam!"

Bölüm 10

" ^ "

Bay Sheet, bir gün içinde ikinci kez bir üyesiyle ilgilenmek, memnuniyet vericiydi ama biraz da telaşlıydı. Red Lion'da rahat bir mülkü vardı ama hiçbir zaman arabacılara hizmet vermeyi amaçlamamıştı. Mahzenleri bira ve alkollü içkilerle doluydu, ama o bir bakışta görebiliyordu ki, eğer bu uzun boylu zarif ilham verici ceketli ve pırıl pırıl topuklu ayakkabılarıyla evinde yemek yemeye niyetlense, mutlaka bir şişe şarap isterdi. Ayrıca, Bayan Sheet her ne kadar önemli bir aşçı olsa da, böyle bir yemeğin onun yeteneklerinin sınırları içinde olup olmadığı şüpheliydi. Sonra Sör Gareth görevini açıkladı ve Bay Sheet daha da telaşlandı. Doğal olarak tartışmıştı Karısına, genç bayanın bando kutularıyla olağanüstü ilişkisini uzun uzun anlattı. düşündükçe, sonuncusunu duymadıklarına dair huzursuz inancı daha da güçlendi. Yaptığı herhangi bir şeyden dolayı suçlanabileceğini düşünmüyordu ama yine de içinde bir his vardı onu bekleyen belalar.

"Evet, efendim," dedi, "bu sabah buraya genç bir bayan geldi, yanında da iri yarı bir beyefendi *vardı*, ama kadın kalkıp ,

ve bundan daha fazlasını söyleyemem, bunun için asılacak olsam bile!"

Ziyaretçinin gri gözlerinin rahatsız edici bir şekilde içine işlediğini fark etti, ama biraz gergin bir şekilde de olsa onları yeterince açık bir şekilde karşıladı. Sir Gareth dedi ki: "Sanırım size şunu söylemeliyim ki

O genç bayanın vasisiyim. Bütün gün onu aradım, ne kadar endişeli olduğunu tahmin edersiniz! Onu bulamadım, ama şişman beyefendiyi buldum ve öğrendiklerim Bayan Smith'i burada bulacağıma dair tüm kalbimle umutlanmama neden oldu."

Ev sahibi başını salladı. "Hayır, efendim. Eminim, eğer biz ama o hiçbir şey söylemedi ve şişman beyefendi onun akrabası olduğunu söylediği için-"

"Bütün bunlar da ne?"

Ses Sir Gareth'ın arkasından geldi ve o da döndü Çabucak, kendini düzgün bir şapka giymiş, tombul çenesinin altından kolalı bir fiyonkla bağlanmış ve ellerini geniş karnının üzerinde kavuşturmuş dolgun bir kadınla karşı karşıya . Kadının bir Güzel, güler yüzlü ve kararlı bir yüzdü ama gözlerinde savaşçı bir ışık vardı ve Sör Gareth'a düşmanca değilse bile kuşkuyla bakıyordu.

"Beyefendi şu genç bayanı soruyordu, Mary," Bay Sheet açıkladı. "Bana söylediğine göre, vasisi oymuş."

"Olabilir," dedi Bayan Sheet gizemli bir şekilde.

"Yalvarırım bana söyleyin hanımefendi, şüphelendiğim gibi onu kurtarmaya mı geldiniz?" diye sordu Sir Gareth. "Onu güvenli bir şekilde buraya getirdiniz mi?"

Bu zamana kadar onu iyice içine almıştı.
Çizmeli topuklarını düzenli kahverengi saçlarına geçirdi.
Bakışları onun yüzünde durdu ve düşünceli bir anın ardından kendi
Yüzü biraz gevşedi. "Hayır, efendim, söylemedim -bu,
söylememi istemediğim anlamına gelmiyor, çünkü eğer bana
içinde bulunduğu sıkıntıyı söyleseydi, böyle kaçıp gitmesine
hiç yoktu! Peki siz kimsiniz, bu kadar cüretkâr olabilir miyim,
efendim?"

Sir Gareth ona kartını verdi. "Bu benim adım ve yönüm,
hanımefendi."

Kartı inceledi ve sonra ona bir kez daha uzun uzun baktı. "Ve
Sheet'e söylediklerinize göre, efendim,
genç bayanın vasisi misiniz?"

"Öyleyim," diye cevap verdi Sir Gareth, kendi kendini atamış
olsa da en azından bunun doğru olduğunu düşünerek.
Birdenbire ve
Gözlerinde alaycı bir gülümseme parladı. "Günahlarım
için! Size karşı tamamen dürüst olacağım hanımefendi
ve size Bayan
Smith şimdiye kadar karşılaştığım en inatçı küçük
maymun. En son yaptığı şey
papaz okulundan uzakta, bir salonda yatılı kalıyordu.
Sanırım size bu konuda ne kadar endişeli olduğumu
söylememe gerek yok.
Onun için endişeleniyorum. Eğer onu bulmamda bana
yardımcı olabilirsiniz, size çok şey borçlu ."

Karısını biraz da endiÇeyle izleyen Bay Sheet, onun
beyefendinin lehine karar vermiÇ olduğunu görünce rahatladı.
Kavgacı ifadesi kaybolmuştu ve içtenlikle cevap verdi: "
"Keşke yapabilseydim, efendim, hiç görmediğim kadar tatlı,
güzel bir genç yaratık için! Ama doğru, Sheet'in ne olduğu
ikimize de tek kelime etmedi, ama
bilmeden kaçtı. Okuldan mı ? Ama nasıl oldu da o süslü
püslü

Yaşlı Fidget? Sheet onun amcası olduğunu düşünmüş, ama eminim ki değil!"

"Hayır, dans ustası!" dedi Sir Gareth, belli belirsiz bir memnuniyetle.

Çenesi düştü. "Ne, okuldaki genç kızlardan biriyle kaçmak mı? Hayatım boyunca böyle bir şey yapmadım!"

"Bayan Smith," dedi Sir Gareth, yaratıcılıkta Amanda'ya rakip olarak, "hatırı sayılır bir mirasçı. O adam hangi yolla onun gözüne girdi bilmiyorum, ama amacının onun servetine sahip olmak olduğuna hiç şüphe yok. Henüz on yedi yaşında bile değil, ama onunla Gretna Green'e ulaşmayı ve onu karısı yapmayı başarsaydı, ben ne yapabilirdim?"

Gözleri taç gibi yuvarlaktı ama anlayışla başını salladı. "Evet, çok güzel bir balık olurdu, efendim! Ondan hiç hoşlanmadım, en başından beri. ğağırđıđım Ğey, kızın ondan hoşlanmasına neyin sebep olduğu! Adam onun dedesi olacak yağta, üstelik bir o kadar da Ğiğman!"

Sir Gareth, "Ondan hiç hoşlanmadığına eminim," dedi. "Onu tanıyorsam, sadece okuldan kaçarken yardımını kazanmak için onun iddialarını teşvik etti! Bir keresinde Bayan Hitchin'in ulaşamayacağı bir yerde olduğuna inansa, çantayı ona vermekte tereddüt etmezdi. En azından bunun için minnettar olabilirim! Ama nerede o?"

"Ah, işte soru bu!" dedi Bay Sheet derin bir sesle.

"Şey, Tanrı aşkına, efendim, o kaçıp gitmez. Gidecek bir yeri olmasaydı!" diye haykırdı Bayan Sheet. "Hiç akrabası ya da onu ağırlamaktan memnun olacak bir arkadaşı yok mu?"

"O bir yetim. Kesinlikle herhangi bir akrabasına sığınmaz, çünkü çok iyi biliyor ki Bana nerede olduğunu hemen söyledi. Nerede olduğunu benden gizleyecek kadar uygunsuz bir şey yapabilecek herhangi bir tanıdığını da bilmiyorum. Kendisini abigail ya da başka bir şey olarak kiralamak istediğinden şüpheleniyorum. eşit derecede aptalca."

"Ne için efendim?" diye nefes nefese kaldı Bayan Sheet. "Onun gibi genç bir bayan mı? Aman Tanrım, böyle bir Geyi göre çok çaresiz olmalı! Bana öyle geliyor ki, affınıza sığınarak söylüyorum, efendim, onu gönderdiğiniz bu okul çok kötü bir yer olmalı!"

"Hayır, tam tersine!" diye cevap verdi. "Lütfen Bayan Smith'e orada ya da herhangi bir yerde kötü davranıldığını düğünmeyin, hanımefendi! Kötü olan, onun çok fazla şımartılmış olması. Benden başka hiç kimse onu engelleyemedi ve son derece neşeli olduğu için kendi istediğini elde etmek için her yola başvurur. Bu istismar için Hiç şüpheniz olmasın, beni onu okuldan almaya ve on yedi yaşından önce dünyaya açılmasına izin vermeye zorlamak için bir girişimdir."

"Oh, ne yaramaz bir kız!" Bayan Sheet şok olmuş bir halde, "Ne yaramaz bir kız!" dedi. "Başı her türlü belaya girebilir, efendim!"

"Aynen öyle! Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum, ama onun bu konuda bir kedi yavrusundan daha fazla fikri yok. O bunu keşfetmeden önce onu bulmam şart."

Başını salladı. "Evet, gerçekten! Ah, canım, keşke bir tane nasıl olduğuna dair bir ipucu-! Onun gibi genç ve güzel bir kızın tek başına dolaşması ve onlardan başka hiçbir şeyin olmaması fikri kendisine ait iki bando kutusu! Ama nereye gitmiş olabileceğini sizden daha iyi bilmiyorum efendim. Kendini saklamadı.

Çünkü onu gören tek bir kişi bile yoktu ve *biri* görmeden sokakta nasıl yürüyebildiğini anlamıyorum. Biz Birinin arabasına mı bindi *diye* merak ettim ama buraya bir konser için geldiğimizi hatırlamıyorum. O evdeyken. Arabaya gelince, sandalcı dükkânını işleten Bayan Bude, öğle vakti Bythorne'dan geçerken bir paket koymuş. genç bir bayan olmadığından eminim."

Sir Gareth haritasını açtı ve masanın üzerine koydu. "Posta yolundan kaçmaya çalışmış olabileceğinden çok şüpheliyim. Takip edileceğini biliyor olmalıydı ve yapacağı ilk şey mümkün olduğunca uzağa gitmeliyiz. Bu evden arka kapıdan kaçmış olabilir mi?"

Bayan Sheet kuşkuyla, "*Görebilir,*" *diye* cevap verdi. "Avluya açılan bir kapı var, ama arabacı ve bir delikanlı vardı, biraz tavuk ve patates getirmişlerdi ve onu görmek zorunda olduklarını düşünmeliydim."

Bay Sheet, "Arabacı atları ahıra yerleştirmeden musluğa geldi," diye araya girdi.

"Evet, ama Joe yapmadı!" diye itiraz etti.

"Joe onu görmüş olabilir. Bir şey düşünmezdi, Joe değil! Muhtemelen onu fark etmezdi bile."

Sir Gareth, "Sanırım onun arkasını dönmesini beklemiş olabilir," dedi. "Bu evin arkasındaki tarlalardan posta yolunu kesen yola ulaşılabilir mi?"

"Şey, o yoldan gidebilirsiniz efendim, ama zorlu bir yürüyüş ve genç bayan bir yol olduğunu nereden bilebilirdi ki?"

", ama eğer bir kaçış yolu arıyor olsaydı, o yolu görürdü. araba Bythorne'a ulaştı. Hatırladığım kadarıyla Catworth ve Kimbolton'u gösteren bir tabela vardı." Parmağını haritanın üzerine koydu. "Catworth, anladığım kadarıyla küçük bir köy. Hanı var mı? Hayır, posta yoluna çok yakın: oraya yerleşmeye çalışmazdı. Kimbolton, o zaman. Evet, sanırım ilk hedefim bu olmalı." Haritayı tekrar katladı ve kendini düzeltti. Gördü ki Bayan Sheet merakla ona bakıyordu ve gülümsedi. "Sadece tahminlerle hareket edebilirim, biliyorsun, ve bu bana en olası şans."

"Ama Kimbolton'a sadece yedi mil var, efendim!" diye itiraz etti Bayan Sheet. "Herhalde o kadar yolu tepmez, o bando kutularını taşıırken?"

Haritayı cebine soktu ve şapkasını eline aldı. "Büyük ihtimalle hayır. Onu tanıdığım kadarıyla Yolda herhangi bir araç gördüğünde sürücüsünü onu alması için ettiğini hayal edin. Ve umarım dürüst ellere düşmüştür!"

Kapıya doğru ilerledi, ancak kapıya ulaşmadan önce Açıklığı iri yarı, tozluk ve friz ceket giymiş bir adam doldurdu ve Bayan Sheet onu görünce memnun bir şekilde haykırdı. "Ned! Tam da görmek istediğim kişi! Bir dakika bekler misiniz, efendim, lütfen! İçeri gel Ned ve bana cevap ver! Eve döndüğünde, Joe genç bir bayan hakkında sana ya da Jane'e bir şey söyledi mi? patatesleri arabadan indirirken?"

İri yarı adam, Sör Gareth'a karşı oldukça çekingen bir tavırla, derin ve yavaş bir sesle cevap verdi: "Evet, öyle yaptı. En azından, bir bakıma öyle. Ki bu da

Beni buraya getirdi, çünkü Jane'in aklı hiç de kolay çalışmıyor ve söylediği şey, eğer bunun doğru olduğunu bilen biri varsa, o da Mary'dir."

"Sör Gareth, efendim, bu Ned Ninfield, yani Joe'nun babası, Joe size bahsettiğim delikanlı," dedi Bayan Sheet, hızlı bir giriş yaptı. "Ve bu beyefendi, Ned, genç bayanın vasisi ve okuldan kaçtığı için her yerde onu arıyor."

Bay Ninfield'in düşünceli bakışları Sir Gareth'ın yüzüne kaydı ve orada .

"Oğlunuz onun nasıl gittiğini gördü mü?" diye sordu Sir Gareth.

Bu soru Bay Ninfield'in dikkatini çekmiş benziyordu. son derece espriliydi. Yüzüne bir gülümseme yayıldı ve bir kahkaha attı. "Ay! Bir öyle. Gerçi hiçbir okul hakkında bir şey söylemedi."

Bayan Sheet keskin bir kuKkuyla, "Tanrım, Ned!" diye bağırdı. "Onu da gördüğünü bana söylemeyecek misin? Nerede o?"

Başparmağını omzunun üzerinden sallayarak, "Whitethorn" dedi: "Whitethorn."

"*Whitethorn mu?*" diye nefes nefese kaldı. "Oraya nasıl ?"

Tekrar kıkırdamaya başladı. "Benim arabamda! Joe getirdi onu. Tam bir ay çarpılmışıydı."

"Ned Ninfield!" diye patladı. "Yani bana Joe'nun genç bir bayana o pis arabanızla gezinti teklif etmekten daha iyi bir şey bilmiyor muydunuz?"

"Görünüşe bakılırsa bu işe o değil, kız karar vermiş. Onu almasını ve kimsenin olmadığı bir arabaya koymasını söyledim.

onu görmeyeceğini söyledi. Öyle de yaptı. Onu suçlayabilir bilmiyorum," diye ekledi Bay Ninfield düşünceli bir ifadeyle. "Tamamen değil, suçlamıyorum."

"Buna inanmıyorum!" Bayan Sheet açıkladı.

"Oh, evet!" Sir Gareth eğlenerek araya girdi. "Aslında hiçbir şey daha olası değil! Kısa bir süre önce kendini bir taşıyıcının arabasına saklamıştı. Sanırım yolculuk hoşuna gitmişti."

"yaptı, Sayın Yargıç," diye doğruladı Bay Ninfield.

"O ve Joem bir kavanoz kiraz turşusunun daha iyi kısmını yediler, dahası. Yapış yapış! Onları görmeliydin!"

"Jane'e özel olarak gönderdiğim kirazlar!" dedi Bayan Sheet.

Sir Gareth güldü. "Size özürlerimi sunuyorum hanımefendi: Size onun küçük bir maymun olduğunu söylemiştim!" Döndü ve çiftçiye elini uzattı. "Bay Ninfield, sizi çok seviyorum. ve oğlunuzla birlikte olma şansını yakaladığım için size tarif edemeyeceğim kadar . Bu arada, umarım geleceğinizi ona söylememişsinizdir.

Onun hakkında araştırma yapmak için mi buradasın? Eğer yaptıysan, o kesinlikle ben ulaşamadan evden kaçmışlardır."

"Hayır efendim, onun bu konuda hiçbir şeyden haberi yok," diye cevap verdi Bay Ninfield, utangaç bir tavırla elini pantolonuna silerken

Sir Gareth'inkini kavramadan önce. "Ama mesele şu ki Böyle, efendim! Gücendirmek istemediğimden eminim, ama- gençlere babalık yapacak kadar centilmen olamazsınız Bayan Amanda'nın ona hizmet ettiği gibi, siz de ona hizmet eder misiniz?"

"Yapmazdım!" dedi Sir Gareth, Amanda'nın En sevdiğim hikaye. "Sanırım şu beyefendiyi kastediyorsunuz.

Ona öyle uygunsuz yaklaşmalarda bulundu ki, kız kardeği - çok haksız bir Ėekilde- onu bir an bile evden kovdu. Benim bir kızım yok, evli bile değilim, hele dul hiç değilim. Bayan Amanda da hiç garsonluk yapmadı. Bu fikri eski bir roman."

Bay Ninfield, "Bana pek de o gibi görünmediğinizi söylemek zorundayım," dedi. "Düpedüz kötü, ben de öyle düşünmüştüm, ama iyi kalpli leydim buna izin vermezdi. Bana özel olarak, Bayan'ın bize bir sürü saçmalık anlattığını, çünkü hiçbir şeyin Bayan'ın bir abigail olduğuna ya da hiç olmadığına inanmasını sağlayamayacağını söyledi. Yani bu bir okuldu.

, değil mi, efendim? *Bu* karısını şaşırtmaz, gerçi kaçtığı yerin kendi evi olduğunu düşünüyordu. uzakta: muhtemelen, çünkü biri ona karşı gelmişti. Saygısızlık etmek istemem ama eli çok güçlü!"

"Çok haklısınız!" Sir Gareth dedi ki. "Bu arada, hangi kılık altında evinizde kalmayı umuyor? O da kendini karınıza oda hizmetçisi olarak mı teklif etti?"

"Hayır, efendim," diye sırttı Bay Ninfield. "Onu son gördüğümde Joe'ya inekleri nasıl sağacağını öğretiyordu ve bir grig kadar mutluydu."

"Ah, sütçü kız olacak, öyle mi?" dedi Sir Gareth neşeyle. şimdi aklına bir fikir gelmişti.

umutlu bir şekilde ele geçirmeye başladı. Bay Ninfield'a düşünceli düşünceli baktı ve bir süre sonra şöyle dedi: "Baş bir kız mı? Sizce Bayan Ninfield onu birkaç günlüğüne pansiyoner olarak tutmaya hazır mıdır?"

Bay Ninfield ona bakarak, "*Sizde mi kalsın*, efendim?" diye tekrarladı.

"Gördüğünüz gibi durum şu," dedi Sir Gareth. "Ya onu okula geri götürmeliyim ya da başka bir şey yapmalıyım.

Onun için düzenlemeler. Şey, ben çok ciddiydim
Onu okula geri götürmememi rica etti, bu da beni zor
durumda bırakıyor, çünkü ona hemen bir mürebbiye
tutamam. Onu kız kardeşimin evine götürmeliyim.
ve açıkçası, benimle oraya gitmek istemeyeceğinden çok
eminim. Şunu da eklemeliyim ki, kız kardeşimi böyle bir
suçlamayla karşı karşıya bırakmaya hiç niyetim yok. Bana öyle
geliyor ki, eğer o
Eşinizin bakımında mutlu olmanız belki de
Ben ona uygun bir şekilde bakana kadar onu orada bırakın.
Yönlendirildiğinden haberdar olduğumu bilmeseydi, sizinle
kalmaktan memnun olurdu ve inekleri sağarak, yumurta
toplayarak ve genel olarak kendini çok yararlı biri olarak
görerek çok eğlenirdi."

Bayan Sheet onaylayarak, "Eminim yapacaktır, güzelim!" dedi.
"Bence çok iyi bir fikir ve tam da dans ustalarını ve
benzerlerini aklından çıkaracak bir fikir."

Ama Bay Ninfield, Sir Gareth'in umutlarını suya düşürdü.
"Peki, efendim," dedi.
"Eminim onu ağırlamaktan memnun olurdum, ama
küçümseyici davranmak bana yakışmaz, ama Joe bu,
görüyorsun. Onu öyle bir yakalamış ki, başının üstünde mi
yoksa topuklarının üstünde mi olduğunu bilmiyor. Gözlerini
ondan ayırmıyor ve annesine Bayan'ın dışarıda bir prenses
gibi olduğunu söylediğinde
Bayan Ninfield bana, Joe'nun aklına haddini aÇan fikirler
gelmeden önce onun nereden geldiğini hemen öğrenmemiz
gerektiğini söyledi. Çünkü bu olmaz, efendim."

"Hayır, olmaz," diye kabul etti Sir Gareth, elindekini bırakarak
bir acıyla planladı. "Eğer arazi bu , tabii ki onu hemen
götürmeliyim. Çiftliğiniz nerede?"

"Buradan üç mil kadar uzakta, efendim.
çok iyi bir yol. Yaklaşık yarım mil ilerledikten sonra sola
dönen bir yol var. Orayı takip ederek

Keyston, bozuk bir yol görene kadar, tekrar sola. Sen git. Catworth'a gidiyormuş gibi bir buçuk mil, belki biraz daha fazla aşağı inin ve keskin bir viraja gelmeden hemen önce Whitethorn'u göreceksiniz. Orayı kaçıramazsınız."

"Aman Tanrım, Ned, aklın nerede kaldı senin?" diye sözünü kesti Bayan Sheet sabırsızca. "Sen arabana geri dön ve beyefendiye yol göster!"

"Teşekkür ederim, umarım yaparsınız!" Sir Gareth dedi ki. "Catworth yönünde, mi? Söyleyin bana, Whitethorn'dan Kimbolton'a çok fazla zorlanmadan ulaşabilir miyim?"

"Evet, efendim, kolay, yapabilirsiniz. Yapmanız gereken tek şey, güneye giden yola gelene kadar yolda ilerlemek. Wellingborough ve Cambridge arasında. Sonra sola dönüyorsunuz ve Kimbolton yaklaşık beş mil ileride."

"Mükemmel! Geceyi orada geçireceğim ve Çocuk yarın posta arabasıyla Londra'ya gidiyor - tabii oradaki postaneden beni atlatmayı başar! Ama yola çıkmadan önce bana bir kadehte eşlik etmelisiniz. Hanımefendi, kocanızın size ne ikram etmesini rica edebilirim?"

"Eminim, efendim!" dedi Bayan Sheet, hafifçe afallamış bir halde. "Şey, pek hoşuma gitmiyor!"

Yine de iknaya boyun eğerek küçük bir bardak Porto şarabı içmeyi kabul etti. Ev sahibi daha sonra kendi ev yapımı şarabından üç kap getirdi ve Sir Gareth, alçakça Amanda'nın felaketini planlarken, düşünceli bir tavırla şöyle dedi: "Acaba o iğrenç çocuk şimdi bana ne oyun oynayacak? Cesur bir mücadele vereceği kesin! Son Yaramazlık yaptığı bir gün hiç tanımadığı birine onu kaçırdığımı söylemiş. Keşke onun karanlığında olmasaydım.

Hala kız öğrenci olduğunu açıkladığı için aylarca kitaplarda. Hiçbir şey onu bu kadar öfkelendiremez!"

Bayan Sheet bilgece bir tavırla, onun yaşındaki kızların her zaman yetişkin olarak görülmek istediklerini söyledi; Mr, Sir Gareth'in bir adam kaçıran kişi olarak görülmesi düşüncesinden son derece hoşnut bir şekilde, kendisinin ve hanımefendisinin Başından beri Bayan'ın bir sahtekarlık yaptığından şüpheleniyordum.

"Ah, tabii ki böyle bir şeyi söylememeliydi.

"Ama bu sadece bir oyun, tıpkı çocukların Dick Turpin ya da Robin Hood olmaya kalktıklarında yaptıkları gibi." dedi Bayan Sheet.

"Kesinlikle öyle," diye başını salladı Sir Gareth. "Ama artık bunu aşmasının zamanı geldi. Ne yazık ki hala macera özlemi çektiği bir dönemde. Keşfedebildiğim kadarıyla, okullu olmanın çok sıkıcı olduğunu düşünüyor ve bu yüzden sonsuza dek başka biriymiş gibi davranıyor. Bazı hikayelerinin daha az çirkin olmasını dilerdim."

Herkes bu durumun kendisi için çok utanç verici olduğu konusunda hemfikirdi ve sempozyum büyük bir üzüntüyle sona erdi.

Samimiyet. Sir Gareth üç sıkı dost ve destekçi edinmişti ve bunlar onun en iyisi olduğunu düşünüyorlardı.

Tanıdıkları bir beyefendi, ayaklarının ucunda değil, ama Bay Sheet'in daha sonra ifade gibi, gerçek bir ağaç tepesi, yankıya kadar tokat.

Trotton, avın sonuna duyunca son derece müteşekkire oldu.

Ona öyle gelmişti ki

..sürmeye devam etmeye hazırды.

Gece boyunca, o da yeterince dinlenmişti. Dahası, koyları yabancı bir ahırda bırakma konusunda Sir Gareth'tan bile daha isteksizdi, baş kâhyadan hoşlanmamıştı, bu da talihsiz bir durumdu.

O eşsiz atların en kötü muameleye maruz kalacağına giderek daha fazla ikna oluyordu. Artık onları kolay yollardan Londra'ya geri götürmenin kendi görevi olduğunu öğrenmişti.
anında daha neşeli.

Sir Gareth eldivenlerini çıkararak, "Benimle Kimbolton'a gelmeniz gerekecek," dedi. "Yarın genç bayana kız kardeşimin evine kadar eşlik edeceğim ve bunun için bir araba kiralayacağım. Sen de arabayı Thrapston'a geri götürür, orada bu memelerin kirası için hesabımı kapatır ve koyuları benden sonra Londra'ya getirirsin. En az iki gün gelmeni beklemeyeceğim, o yüzden onları sıkıştırmamaya dikkat et!"

Trotton dikkatle ifadesiz bir sesle, "Hayır, efendim," dedi. "Bunu yapmak istemezdim, bu sıcak havada olmaz!"

"Çünkü," dedi Sir Gareth, sanki duymamış gibi, ama gözlerinde minnettar bir gülümsemenin parıltısıyla, "ben Onları zaten olması gerekenden çok daha fazla

çalıştırdım." "Aynen öyle, efendim!" dedi uşağı ona sırtarak.

Bu yolculuğun tamamlanması uzun sürmedi. Whitethorn Çiftliği. Trotton'u Curricke'le birlikte terk eden Sir Gareth, Bay Ninfield tarafından eski eve götürüldü. Alacakaranlık artık manzarayı gölgelemeye başlamıştı ve geniş, bayraklı mutfakta lamba yanıyordu. tutuşturulmuştu. Yumuşak ışığı, yerde yatan ve bir kedi yavrusuyla oynayan Amanda'nın üzerine düşüyordu. Penceredeki sandalyede oturmuş, ellerini dizlerinin arasında kavuşturmuş bir adam vardı Güneşten yanmış yüzünde dalgın ve biraz da aptalca bir ifadeyle onu izleyen yiğit genç Kocasının gömleklerinden birini hararetle ütülerken, her ikisine de dikkatli gözlerle bakan, korkunç görünümlü bir başhemşireydi.

Kapı Amanda gelişigüzel başını kaldırdı ama mutfağa kimin girdiğini görünce kaskatı kesildi ve haykırdı: "*Sen!* Hayır! Hayır!"

OceanofPDF.com

Genç Bay Ninfield'in, kıvrak zekâlı olmamasına rağmen, karşısındaki kişinin Amanda'ya zulmeden kişi olduğunu anlaması sadece birkaç saniye sürdü Ayağa kalktı, yumruklarını sıktı ve Sör Gareth'a ters ters baktı.

SavaÇmaya tamamen hazır, hatta istekliydi, ama Sir Gareth önce Amanda'ya baÇını sallayarak ve , "Çyi akÇamlar!" diyerek yelkenlerini suya indirdi: "İyi akşamlar Amanda!" dedi ve sonra elini uzatarak ona doğru geldi. "Sen Joe Ninfield olmalı," dedi. "Size teşekkür etmeliyim. koğuşuma çok iyi bakıyorsun. Sen çok iyi bir arkadaşsın!"

Bay Ninfield karısına, "Genç hanımın vasisi, Jane," diye bilgi verdi.

"Öyle *değil!*" Amanda tutkuyla ilan etti. "Beni kaçırmaya çalışıyor!"

Sör Gareth'ın elini tutmasına uyuşukça izin veren Joe, şaşkın bakışlarını ona çevirerek yol göstermesini istedi. "Atın onu dışarı!" diye emretti Amanda, kumlu bir kedi yavrusu çok dokunaklı bir şekilde göğsüne yapışmıştı.

"Böyle bir şey yapmayacaksın Joe!" dedi annesi sertçe. "Şimdi, efendim! Bunun ne anlama geldiğini açıklarsanız iyi olur!"

"Her şey yolunda Jane," dedi Bay Ninfield kıkırdayarak. "Düşündüğün gibi, sadece Bayan'ın kaçtığı yer okulmuş."

"Ben !" diye bağırdı Amanda, yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. "Ve o benim vasim değil! Onu *tanmıyorum* bile! O bir iğrenç insan!"

"Elbette öyleyim!" dedi Sir Gareth yatıştırıcı bir sesle. "Gerçi benimle tanışmadığınız halde bunu nasıl bildiğinizi hayal bile edemiyorum!" Bayan Ninfield'a gülümsedi ve o büyüleyici üslubuyla şöyle dedi: "Umarım, hanımefendi, o da Sizin için sorun mu? Ona gösterdiğiniz nezaket için size ne kadar teşekkür etsem azdır!"

Amanda'nın şaşkın ve öfkeli bakışları altında Bayan Ninfield reverans yaparak kekeledi: "Hayır, hayır! Oh, hayır, gerçekten efendim!"

Sir Gareth Amanda'ya baktı. "Gel çocuğum, yerden kalk!" dedi nazik bir otorite sesiyle.

" nereden? Bayanları asla şapkaları olmadan kaçırmam, o yüzden giy onu ve pelerinini de!"

Amanda bu emirlerden ilkinde büyük ölçüde itaat etti. Çünkü onun ayaklarının otururken kendini dezavantajlı bir durumda buluyordu. Adamın takınmayı seçtiği tavrın, hayranı üzerinde bile kaçınılmaz bir etki yarattığını görebiliyordu ama yine de özgürlüğüne kavuşmak için çaresizce bir hamle yaptı. Onun eğlenen gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: "Pekâlâ! Eğer sen benim vasimsen, *ben kimim?*"

"Bir yetim, beş parasız dünyaya atılmış," diye cevap verdi hemen. "Son zamanlarda bir işveren tarafından Korkarım ki çok ayıp bir insan olan dul babası size öyle uygunsuz tekliflerde bulunmuş ki _"

"Ah, senden ne kadar nefret ediyorum!" diye bağırdı, yüzü kızarmıştı. utandı ve ayağını yere vurdu. "Ne cüretle orada durup böyle yalanlar söylersin?"

"Ama hanımefendi, bunu bize siz !" dedi Bay Ninfield, son derece eğlenerek.

"Evet, ama bunun nedeni- şey, bu sadece-
Bunun doğru olmadığını biliyor! Onun benim vasim olduğu ya
da okuldan kaçtığım *falan* da doğru değil!"

Bayan Ninfield uzun bir nefes aldı. "Efendim, siz onun vasisi
misiniz, değil misiniz?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdi, sesi ciddiye ama gözleri dans
ediyordu. "Ben bir adam kaçıracıyım. Onunla daha dün
karşılaştım ve tesadüfen onu arabama alıp götürdüm.
Tüm itirazlarına rağmen, taşranın kalbindeki kasvetli bir
malikaneye. Ben uyurken köşkten kaçmayı başardığını
söylememe gerek yok sanırım. Ancak,
Bir caniyi yıldırma için çok şey gerekir, bu yüzden onu
acımasızca avladığım için burada olmama şaşırmayacaksınız.
Şimdi onu kaleme götürmek üzereyim. Bu arada, şatom sarp
bir kayanın üzerine tünemiş durumda ve bakımsızlıktan
dolayı rahatsız edici bir durumda olmasının yanı sıra
çürümüş, sadece hayaletler ve benim uğursuz hizmetyaşadığı
bir yer. Bu kaleden, birkaç kez geçtikten sonra
Son derece endişe verici maceralar yaşasa da, yakışıklı ama
fakir görünümlü asil bir genç tarafından kurtarılacağından
hiç şüphem yok. Sanırım beni öldürecek, ardından da büyük
bir mülkün haksızlığa uğramış varisi olduğu ortaya çıkacak.
Muhtemelen benimdir ve her şey mutlu sonla bitecektir."

Bayan Ninfield gülmemeye çalışarak, "Şimdi, efendim!" diye
itiraz etti. "Saçmalamaktan vazgeçin!"

Joe, Amanda'nın gelecekteki eğlencesi için hazırlanan
programı dikkatle dinledikten sonra, bir kez daha iri
yumruklarını sıktı ve yavaşça, ama kararlılıkla konuştu: "Onu
kaleye kapattırmayacağım."

"Gevezelik etme!" dedi annesi. "Beyefendinin onunla sadece
oyun oynadığını görmüyor musun?"

Joe inatla, "Onunla oyun oynamasına da izin vermeyeceğim," dedi.

"Lütfen aldırmayın, efendim!" diye yalvardı Bayan Ninfield. "Bu kadar yeter Joseph! Beyefendinin senin bir beşik kertmesinden farksız olduğunu düşünmesini mi istiyorsun? bağlı mı?"

" de değil! Bence o harika bir adam," dedi Sir Gareth. "Merak etme Joe! Ben sadece şaka yapıyordum."

"Onu bir yere götürmeni istemiyorum," diye mırıldandı Joe. "Onun burada kalmasını istiyorum, iyi olur!"

"Evet, ben de burada kalmak isterdim!" dedi Amanda içtenlikle. "Hiçbir şeyden bu kadar zevk almamıştım, Özellikle de o küçük domuzları beslerken.

Ama Sör Gareth nerede olduğumu bildiğine göre her şey mahvoldu ve artık burada kalmamın bir anlamı yok." Sesi titredi ve uzun kirpiklerinin ucunda bir damla parladı. Kumlu kedi yavrusunu öptü ve isteksizce yere bıraktı ve öyle acıklı bir koklama yaptı ki, yufka yürekli bir adam olan Bay Ninfield rahatsız bir sesle "Sakın üstlenmeyin, hanımefendi! Eğer hanımım uygun görürse-" Karısıyla göz göze gelince durdu ve utanç içinde öksürdü.

"Neşelen çocuğum!" Sir Gareth dedi ki. "Bunun zamanı değil Gözyaşları! Hemen benden nasıl intikam alacağını düşünmeye başlamalısın."

Ona karanlık bir bakış fırlattı, ama hiçbir şey söylemedi.

Joe'ya ilham geldi, onun sıkıntısı yüzünden dayanılmaz bir şekilde gerilmişti.

Kumlu yavru kedinin üzerine çullandı, onu ensesinden tutup kaldırdı ve Amanda'ya uzattı. "Onu sen al!" dedi homurdanarak.

O anda hiçbir şey aklını başka yöne çevirmekte daha başarılı olamazdı. Yüzü aydınlandı; elindeki kedi yavrusu tekrar, haykırarak: "*Oh!* Ne kadar da ! Size çok minnettarım! Sadece-" Gözleri döndü Endişeyle ev sahibesine doğru baktı ve nazikçe şöyle dedi: "Belki de o sizin yavru kedinizdir ve benim götürür müsün?"

Bayan Ninfield, "Başımızın üstünde yeriniz var hanımefendi, ama beyefendinin yolculuk sırasında bir kedi yavrusu tarafından rahatsız edilmek istemeyeceğinden eminim," diye karşılık verdi.

Amanda, Sir Gareth'a hitaben, büyük bir vakarla ve gözlerinde meydan okuyan bir ifadeyle, "Bu küçük kediciği yanımda götüreceğim," dedi.

"Yap!" dedi içtenlikle, yavru kedinin kulağını gıdıklayarak. "Adını ne koyacaksın?"

Konuyu düşündü. "Belki de Honey, rengi yüzünden, ya da-" Bakışları bir anda yavru kedinin bağışçısı. "Hayır, yapmayacağım!" dedi ve yavru kediye bir parlak bir gülümsemeyle baktı. "Ona *senin* adını vereceğim ve bu bana domuzları beslemeyi ve inek sağmayı öğrenmeyi hatırlatacak!"

Joe bu güzel sözler karşısında öylesine etkilendi ki, pancar gibi kızardı ve konuşma gücünü yitirdi. Sarsılarak yutkundu ve annesinin kulaklarını tırmalayacak şekilde sırttı. Bay Ninfield, pratik bir ruhla, üstü kapalı bir sepet bulmaya gitti; ve çok kısa bir süre içinde Sir Gareth, istemeden de olsa, tatsız bir sahnenin tehdidini önleyen birinin başına sessizce güçlü bir kutsama duası ederek, kızını arabaya bindiriyor ve ellerine bir sepet veriyordu

küçük bir kedi yavrusu, koşullarındaki değişikliği onaylamadığını öfkeyle haykırdı.

Bölüm 11

" ^ "

Amanda'nın yeni bir evcil hayvan edinmekten duyduğu memnuniyetin Sir Gareth'ı uzun süre suçlamaktan kurtarması beklenemezdi. Amanda'nın dikkati hiçbir zaman tamamen dağılmamıştı, ama tartışmayı sürdürmekten vazgeçmişti, çünkü Sir Gareth'in onun altından zemini nasıl ustalıkla kestiğini fark etmişti deneyimsiz ayaklar. Bu onu çok kızdırmıştı, ama gizliden gizliye bu stratejiye hayranlık duymaktan da kendini alamıyordu.

Ne de onu tamamen yola getirme kararlılığına rağmen, kendisini alt ettiği için onun hakkında daha kötü şeyler düşünüyordu. Ama o

ona kesinlikle söylemeyecekti, duygularını kapsamlı bir şekilde ifade ederek rahatlamayı tercih ediyordu.

Karakterinin suçlanması. Trotton onun arkasına tünemiş, şaşkın ve meraklı bir sessizlik içinde dinliyordu.

Sör Gareth'ın böylesine genç bir büyücüde onu delicesine aşık edecek ne bulabileceğini Trotton hayal bile edemiyordu ama efendisinin temiz bir aşkla yanıp tutuştuğundan bir an bile şüphe etmemişti.

Amanda, " zalim, yalancı ve hepsinden daha kötüsü, *hainsin!*" diye azarladı.

"Haince değil!" diye itiraz etti Sir Gareth. "Size söz , o insanlardan hiçbirine gerçek hikayeyi anlatmadım."

"Bunu yapmadığınıza çok şaşırdım, çünkü insanlara verdiğiniz sözü tutmamak gibi bir derdiniz olmadığını söyleyebilirim!"

"Bana inanacaklarını sanmıyordum," diye açıkladı Sir Gareth.

Amanda öfkeyle, "Ve her Geyin ötesinde utanmazsın!" dedi.

"Hayır, tam olarak değil, çünkü sizi temin ederim ki kendi yalancılığım karşısında şok oldum."

"Öyle mi?" diye haykırdı, profilini incelemek için başını çevirdi.

"Derinden! İçimde bu kadar çok fedaiye anlatacak bir şey olduğunu hiç bilmiyordum."

"Evet, yaptın - hem yüzsüzce!"

"Evet, ve sen bunun yarısını bile bilmiyorsun. Red Lion'da anlattığım Banbury hikayesini düşündüğümde, suçlanamayacak kadar battığımı biliyorum."

Bu hile başarılı oldu. "Neydi o?" Amanda çok ilgilenerek sordu.

"Büyük bir mirasçı olduğunuzu ve servetiniz uğruna sizinle evlenmek isteyen dans ustasıyla kaçtığınızı söyledim."

"Bunu *gerçekten* söyledin mi?" Amanda

şaşkınlıkla sordu. "Evet, yüzsüzce!"

"Bu davranışınızı daha iyi hale getirmiyor ve ben Sana *çok* kızgıyım ama harika bir hikâye olduğunu düşündüğümü söylemeliyim!" Amanda kıskanç bir tavırla, "Çok güzeldi," dedi.

"Özellikle de dans ustasıyla ilgili kısım!"

"Evet, o kısmı ben de sevdim," diye sahiplendi Sir Gareth.
"Gerçekten seni hasta edecek kadar ahududu yedin mi?"

"Çok fazla ahududu yedim ama hasta olmadım.
Sadece rol yapıyordum, çünkü o korkunç yaşlı adamdan kurtulmanın başka bir yolunu düşünemiyordum. Acaba ona ne oldu?"

"Kötü bir kader. Yorgunluktan bitap düşene kadar bir ormanda seni aradıktan sonra Bayan Sheet'ten müthiş bir azar işitti, sonra da gününü taçlandırmak için arabasının tüneği kırıldı ve daracık çizmelerle en yakın bakkala kadar bir mil yürümek zorunda kaldı.
han."

Kıkırdadı ama şöyle dedi: "Onu gördün mü peki?"

"Gördüm."

"Ne oldu!" diye sordu, zevkli bir beklentiyle doluydu.

"Bana seni nerede kaybettiğini söyledi ve ben de hemen Bythornea geri döndüm."

"Hepsi *bu* mu?" dedi hayal kırıklığıyla. "Onu düelloya davet edeceğini !"

"Evet, çok kötü bir ruh hali içinde biliyorum," diye kabul etti,
"Ama gerçekten yeterince cezalandırıldığını düşünüyorum.
Sizinle birlikte araba kullanmaktan hoşlanmamıştır herhalde."

"Hayır, ben de hoşlanmadım!" dedi Amanda. "Benimle sevişmeye çalıştı!"

"Yerinizde olsam onu unuturdum, çünkü kesinlikle hatırlanmaya değer biri değil. Ama bu akıllıca değil, çocuğum.

Size ne kadar yaşı ve saygın görünürlerse görünsünler, yabancılar sizinle birlikte kaçır."

"*Peki!*" diye bağırdı, "Seninle tanıştığımndan beri beni seninle gitmeye zorluyorsun, keşke hiç gitmeseydim, çünkü oldukça yaşı olmana rağmen, hiç de saygıdeğer biri olmadığın bana çok açık geliyor. Tam tersine, aldatıcı bir insan ve Bay Theale kadar iğrenç!"

Güldü. "Bir ev itiş, Amanda!" diye kabul etti. "Ama en azından ben Bay Theale kadar şişman değilim. iğrenç!"

"Hayır," diye kabul etti, "ama sen benden çok daha kötü bir şekilde faydalandın!"

"Gerçekten mi?"

"Evet, ! Bayan Ninfield'a o yalanları söylediğinde Benim hakkımda söylediklerin doğruymuş gibi gösterdin, sonra da doğruyu söylediğinde yalanmış gibi söyledin! Bu bana oynanabilecek en saçma oyundu!"

Eğlenmişti ama şöyle dedi: "Öyle olduğunu biliyorum. Gerçekten de hiç yakışık almadı ve sizin için çok üzüldüm. Kendi paranızla geri ödenmek çok nahoş olmalı. Ve korkunç olan şu ki, bunun hızla gerçekleşeceğine inanıyorum. benim için bir alışkanlık haline geliyor. Eğer benim vasım olduğunu inkâr etmekte ısrar edersen, senin hakkında söyleyebileceğim kulağa çok doğru gelen başka bir yalan düşündüm bile."

"Bence iğrençsiniz!" dedi . "Ve eğer bana hemen nereye gittiğimizi söylemezseniz, o korkunç arabanızdan atlarım ve büyük olasılıkla bacağımı kırarım! *Sonra* pişman olacaksınız!"

"Elbette, bacağınız ateldeyken sizi Londra'ya götürmek zorunda kalmak biraz yorucu olabilir, ancak Öte yandan benden bir daha kaçamazsın, değil mi?"

"Londra mı?" diye mırıldandı, gerisini duymazdan gelerek.

"Evet, Londra. Ancak geceyi Kimbolton'da geçireceğiz."

"Hayır! Hayır! Seninle gelmeyeceğim!"

Paniklediğini fark etti ve hemen şöyle dedi: "Seni kız kardeşimin evine götürüyorum, kaz gibi davranma Amanda!"

Panik yatışmıştı ama onunla gitmeme kararlılığını yineledi ve orada yeğenleriyle buluşacağını söylediğinde kaderine hiç de razı olmadı. Her şey hakkında oldukça net bir fikri vardı.

. Bayan Wetherby ona

Sanki yaramaz bir çocukmuş gibi; mürebbiyenin onu gözünün önünden ayırmaması için emir alacağı okul odasına gönderilecek; Sir Gareth onun adını Neil'den öğrenecek; ve ne amacına ulaşmayı ne de büyükbabasına son derece yetişkin ve yetenekli bir kadın olduğunu kanıtlamayı başaramadığı için utanç verici bir şekilde eve götürülecekti.

En kara depresyon ruhunun üzerine çökmüştü. Sir Gareth ona ikinci kez kendisinden kaçması için en ufak bir fırsat vermeyecekti; verse bile

Tecrübeler ona, ulaşılacak belli bir hedef yoksa kaçmanın pek bir işe yaramayacağını öğretmişti. Kendini yenilmiş, yorgun ve çok kırgın hissediyordu; yolun geri kalanında dudaklarını bile açmayı reddetti.

Kimbolton'da sadece bir postane vardı, o da küçük ve eski moda bir binaydı. Olağanüstü bir konfor vaat etmiyordu ama Sir Gareth'a onu anında tavsiye eden bir özelliği vardı. Önünde durup eleştirel bir gözle incelediğinde, pencerelerinin hepsinin küçük kanatlı olduğunu gördü. Bu durum onun için daha önce de çözülmesi gereken bir sorunu çözdü. birkaç mil boyunca zihnini çalıştırıyordu. Sör Gareth karaağaç hikâyesini unutmamıştı.

Ev sahibi, adamın kalitesini bir bakışta fark etti. Beklenmedik misafirler, tümüyle uysal ve nazikti; ve ilk başta bu kadar tuhaf bir davranış olduğunu düşündüyse de Sir Gareth gibi büyük bir beyefendi, koğuşunu Açık bir arabada ve hizmetçisi olmadan yolculuk ederken, kısa sürede aklından tüm değersiz şüpheleri kovdu. Sör Gareth'ın tavırlarında sevgilisine dair pek bir şey yoktu ve genç kıza gelince, o da huysuzluk krizine girmiş gibiydi.

Amanda, Sör Gareth'ın vesayeti altında olduğunu inkâr etmek için hiçbir girişimde bulunmadı. Dünyanın yöntemleri konusunda ne kadar masum olursa olsun, içinde bulunduğu durumun uygunsuzluğunun farkındaydı, genç hanımların sosyal davranışlarını kurallar konusunda dikkatle eğitilmişti. Buna izin verilmişti, Sir Gareth'le açık bir arabaya binmek biraz gösterişli olsa da; Bay Theale'le kapalı bir arabaya binmek Adelaide Hala'nın hızlı diye yaftalayacağı bir şeydi. ona göre bu davranış, onu gözden düşürecek kadar ayıptı. Amanda bunu sorgusuz sualsiz kabul etti ama İçinde bulunduğu durumdan hiç de utanç duymuyordu. Bay Wickham'da ona saldıran belirsiz endişe duygularından hiçbiri yoktu. Theale'in arabası ona saldırdı ve Sir Gareth'in, ne kadar iğrenç olursa olsun, tamamen güvenilmez biri olduğu bir an bile aklına gelmedi. Onunla ilk karşılaştığında,

Bu kadar çekici ve cana yakın bir adamın amcası olabileceğini öğrendiğinde çok şaşırmıştı.

Şimdi onun büyük amcası olduğunu öğrendiğinde şaşırmıştı; ve onun yanında, büyükbabası olsaydı hissedeceğinden daha fazla gen hissetmiyordu. Bununla birlikte, biliyordu ki Onun varlığının, itibarını zedelemek şöyle dursun, macerasına iç karartıcı bir hava kattığına inanıyordu.

Saygınlık, bayağı insanlar tarafından paylaşılmazdı, bu yüzden koğuşunun ev sahibiyle konuştuğunda sadece sessiz kalmakla kalmadı, aynı zamanda sunulan ilk fırsatı da değerlendirdi.

Davranışındaki büyük uygunsuzluğa işaret ederek. Öfkeli bir erdem timsali gibi görünerek şöyle dedi,

Artık mahvolduğunu zevkle söyledi. Sir Gareth onun Joseph'i unuttuğunu söyledi ve onu tavsiye etti,

Saçma sapan konuşmak yerine, refakatçisinin minik pençelerini bir sandalyenin cilalı ayağına geçirmesini engellemek için.

Böyle duygusuz bir küstahlıktan sonra, Amanda'nın, koruyucusuna alt kattaki kahve odasına kadar eşlik ettiğinde, bunu bir Hristiyan şehit havasıyla yapması beklenirdi.

Ev sahibi, Sir Gareth'a özel bir salon sunamadığı için bol bol özür dilemişti. Beyaz Aslan'ın sahip olduğu tek salon zaten yaşlı bir adam tarafından işgal edilmişti.

beyefendi gut hastalığına yakalanmıştı ve ev sahibi Sir Gareth'ın buna daha layık olduğunu düşünse de, gutlu beyefendinin bu görüşü paylaşıp paylaşmayacağından şüpheliydi.

Ama Sir Gareth, Amanda'nın aniden ortaya çıkan genç kızlık alçakgönüllülüğünü makul bir şekilde bastırmış olmasına rağmen, içinde bulunduğu durumun tehlikelerinin çok daha fazla farkındaydı.

ve onunla özel bir salonda yemek yiyerek bu yolculuğun daha da arttırmak istemiyordu. Ev sahibi onu bu kadar uyumlu bulduğu için rahatladı ve rahatına her türlü özenin gösterileceği konusunda ona güvence verdi.

Hanın diğerk tek ziyaretçisinin bir kadın olduğunu da sözlerine ekledi.

Çok sessiz bir genç beyefendi olan bu adamın, koğuşunun gürültülü bir topluluğa maruz kalmasından korkmasına gerek yoktu.

Kahve odası, uzun bir masa, bir dizi sandalye ve bir sehpa ile döşenmiş hoş, alçak perdeli bir daireydi. büyük bir büfe. Pencere boşluğu minderli bir koltukla doldurulmuştu ve bu koltuk, Sir Gareth ve Amanda Odaya girdiğinde, solmakta olan gün ışığında bir kitap okumakta olan sessiz genç beyefendiyle meşguldü. Gözlerini hemen kitaptan ayırmadı ama Sir Gareth'ın garsona kendisine bir bardak içki getirmesini söylemesi üzerine Şeri içtikten sonra başını kaldırdı ve bakışları Amanda'ya takıldı.

"Hanımefendi için de biraz limonata," diye ekledi Sir Gareth düşünmeden.

Büyük bir aptallık yaptığının farkına çabuk varmıştı. Amanda onu vasisi olarak kabul etmek zorunda kalabilirdi ama böyle bir şeye boyun eğmeyecekti. bu kadar keyfi bir muamele görmedim. "Teşekkür ederim, limonata içmek istemiyorum," dedi. "Bir bardak şeri alacağım."

Sör Gareth'ın dudakları kıpırdadı. Garsonun anlayışlı bakışlarıyla karşılaştı ve kısaca şöyle dedi: "Ratafia."

Bu sırada sessiz genç adamın varlığını fark eden Amanda, daha fazla tartışmaktan kaçınmanın akıllıca olacağını düşündü ve kederine yenik düştü. Sessiz Genç beyefendi, kitabını unutmuş, kızın zarif profiline bakmaya devam ediyordu, kendi yüzünde ise huşu içinde bir hayranlık ifadesi vardı.

Sir Gareth, onun varlığının zaten farkındaydı. boş zamanlarında onu inceleme fırsatı verdi. Normal şartlarda, bir adamın bu kadar dikkatini çekmeye gerek duymazdı.

tesadüfen tanıştığı bir gezgindi, ancak Amanda ona, bu feci derecede sırdaş genç kızın, umut vaat eden herhangi bir yabancıyı iyi bir hesaba dönüştürmekte tereddüt etmeyeceğini öğretmişti.

Ama gördükleri onu tatmin etti. On sekiz ya da on dokuz yaşlarında olduğunu tahmin ettiği sessiz genç beyefendi, ince bir delikanlıydı, yanakları şam kumaşından yapılmıştı. Hassas bir ağız ve kesimi Weston'ın ulaştığı yüksekliklere ulaşmayı hedeflemeyen bir çift binici elbisesi ya da Schultz ya da Schweitzer ve Davidson, güvenilir bir taşra terzisinin becerisinin reklamını . Oxford ya da Cambridge üniversitelerinin zevkine hitap edeceğine güvenilebilecek cesur tasarımlı bir yelek, geçici hırslara ihanet ediyordu; ve boyun örtüsünün tamamen isabetli olmasa da karmaşık düzenlemesi, Bay Leigh Wetherby'nin kendi tarzından etkilenen çeşitli stilleri taklit etme çabalarını tam olarak andırıyordu. Corinthian amca.

Sör Gareth'in dikkatle incelediğinin farkındaymış gibi, dalgın bakışlarını Amanda'dan çekerek ona doğru baktı, Gözlem altında olduğunu anlayınca hafifçe kızardı. Sör Gareth ona gülümsedi ve sıradan bir şeyler söyledi. Utanarak kekeleyerek ama Sir Gareth'in onun durumu hakkındaki tahminini doğrulayan kültürlü bir sesle cevap verdi. Hoş, iyi Sir Gareth, iyi bir terbiyeye sahip, ama çok az dünya tecrübesi olan, terbiyeli bir çocuk olduğuna karar verdi. Amanda'ya potansiyel bir kurtarıcı gibi görünmek için çok gençti ama yaralarını unutturmaya yarayabilirdi, diye düşündü. Her halükârda kısa bir süre sonra onlarla birlikte masaya oturacağı için görmezden gelinemezdi.

Birkaç dakika içinde, genç beyefendi, onun okumayı bırakmış, odanın ortasındaki boş şöminenin yanında misafir arkadaşlarına ve sohbet ediyordu

Yeni tanıdıklarıyla kolayca anlaşabiliyordu. Sör Gareth ona ilk başta oldukça hayranlık uyandırıcı gelmişti, açıkça bir moda adamıydı,

Muhtemelen (son derece cilalı çizmelerinden anlaşıldığı kadarıyla) üst düzey bir testereciydi, ama kısa süre sonra onun hiç de gururlu olmadığını, tam tersine çok nazik ve cesaretlendirici. Örtüler masaya serilmeden çok önce, genç beyefendi adının

Hildebrand Ross'tu ve evi Suffolk'taydı, Sir Gareth'in anladığına göre babası Stowmarket'ten çok uzak olmayan bir köyün ağasıydı. Eğitimini Winchester'da tamamlamıştı ve şu anda Cambridge'de okuyordu. Daha önce

Hepsi de kendisinden büyük olan birkaç kız kardeşi vardı, ama erkek kardeşi yoktu; ve onun aynı zamanda bir umut olduğunu tahmin etmek zor değildi.

ve evinin sevgilisi. Sir Gareth'e Ludlow'a doğru yola çıktığını ve orada bir grup üniversite arkadaşıyla birlikte Galler'de yürüyüş turuna katılacağını söyledi. Niyeti

Geceyi Wellingborough'da geçirecekti, ama Beyaz Aslan'ın antik havası onu cezbetmişti: Sir Gareth, büyük olasılıkla hanın

Kraliçe Katherine Kimbolton'da hapsedildiğinde, tıpkı bugün olduğu gibi burada duruyor muydu?

Bu soru Amanda'nın dikkatini çekmeyi başaramadı ve şehit rolünü geçici olarak terk etti

daha fazla bilgi talep etmek için masumiyet. Memnuniyetle Bay Ross, o güne kadar gördüğü en şaşırtıcı güzellikteki yaratıkla sohbet etmekten çok sevdiği bir konuyu açıklamak için hevesle ona doğru döndü.

Sir Gareth, yorucu bir günün sonunda

Sorumluluğunu yerine getirme zorunluluğundan kurtulmuş olarak sohbetten çekildi, huzur içinde şarabının tadını çıkarıyor ve Bay Ross'un ciddi konuşmasını biraz da eğlenerek dinliyordu.

Bay Ross romantik düşünen ve tarihi konulardan hoşlanan bir genç gibi görünüyordu. Ona göre

Aragon Kraliçesi Katherine'in Boşanması ve Ölümü adlı dramatik bir trajedi için umut verici bir konuydu. Yalnız, Amanda daha küçük bir şairin Shakespeare'in adımlarını takip etmesinin küstahlık olacağını mı düşünüyordu? Evet (kızarak), edebiyat alanına girmeyi istiyordu. Aslına bakarsanız, Shakespeare'in çoktan şiir yazmaya başladım. Oh, hayır! Yayınlanmadı! Sadece

Oldukça gençken yazdığı ve basıldığını görmekten utanacağı kaçak parçalar. O daha ziyade

En azından (daha da kızarak), bir ya da iki bilgili kişi böyle söyleme nezaketini göstermişti. Gerçeği itiraf etmek gerekirse, o zaten

Winchester'dayken kısa bir oyun yazmış ve bu oyun Altıncı sınıfın bazı üyeleri tarafından sahnelenmişti. Elbette sadece bir okul çocuğuydu, ama durumlardan biri

Güçlü olduğu düşünülüyordu ve tamamen aşâğılık olmayan birkaç pasaj olduğunu hayal ediyordu. Ama kulağa bir ahmak gibi geliyor olmalıydı!

Bu konuda kendisine güvence verildiğinde, uzun zamandır Kraliçe Katherine hakkında bir Trajik Dram yazma arzusu içinde olduğunu, ancak şimdiye kadar bu projeyi aklından çıkardığını itiraf etti,

Dünya hakkında deneyim ve bilgi edinmeden bu konunun hakkını veremeyeceğinden korkuyordu. Bu yüzden Amanda'nın da farkında olduğu gibi, Kimbolton'u görünce, talihsiz adam

Kraliçe ve kafasına bir iki güzel fikir sokmuştu. Daha önce hiçbir yazarla tanışmamış olan Amanda, dramatik bir şairden çok daha fazla etkilendi. Bay'a yalvardı. Ross'a daha fazlasını anlatmasını söyledi; ve Bay Ross kekeleyerek

utangaçlık ve memnuniyet karışımı bir ifadeyle, eğer kendisini doğadaki en sıkıcı insan olarak görmeyeceğinden eminse onun oyunu hakkındaki görüşlerine çok değer verirdi.

Sör Gareth, derin bir sandalyede rahatça uzanmış, düzgün ve mükemmel çizgili bacaklarını bileklerinden çaprazlamıştı, gözlerinin arkasında gizlenen bir gülümsemeyle onları izledi. Çekici bir çift çocuk: oğlan biraz utangaç ve Belli ki gözleri kamaşmıştı, kız her türlü benlik bilincinden oldukça uzaktı ve çok daha fazlasını dönüştürecek kadar güzeldi.

Genç Ross'unkinden daha tecrübeli kafalar. O çok şey yaşıyordu

Joe Ninfield üzerinde bıraktığı etkinin aynısını onun üzerinde de bırakmıştı ama bir akşamda kalbine fazla zarar veremezdi.

Çiçeği burnunda tiyatro yazarının oyununa gelince.

Katherine'in Prens Arthur ile evlenmesiyle başlayan bir tarih olup olmayacağı belirsiz

(çünkü bu muhteşem bir sahne olurdu) ve Sir Gareth'ın sessiz

tahminine göre sahnelenmesi en az üç gece sürecek ya da

boşanmayla başlayıp otopsiyle biten daha kısa ama çok daha

kasvetli bir yapım. Genç çift, hızlı bir şekilde

rahat bir samimiyet içinde, hararetli bir şekilde

örtüler masanın üzerine serildiğinde tartışmaya

başlamışlardı. Bay Ross, Amanda'ya heyecan verici

vurgularla Katherine'in açıkta kalan kalbinin hikâyesini

anlatmıştı, o kadar silinmez bir şekilde kararmıştı ki,

satıcının tüm çabaları onu temizlemeye yetmemişti. Ve sonra

satıcı onu ikiye ayırdı ve işte! Çekirdeğine kadar siyahtı,

isimsiz bir Şey onu o kadar sıkı tutuyordu ki koparılıp

atılamıyordu. Amanda

korkunç hikâyeyi gözleri yuvarlana yuvarlana dinledi ve

coşkuyla takdir etti.

Bay Ross, bu olayın kendisini güçlü bir şekilde ele geçirdiğini söyledi.

Ama bu sahnenin dramatik bir oyun için uygun olup

olmayacağından kuşkuluydu. Amanda hiçbir şey

göremiyordu.

Zorluk. Otopsi doğal olarak bir kukla üzerinde yapılacaktı ve

ziftle iyice ıslatılmış bir sünger mükemmel bir kalp olacaktı.

Başka hiçbir şeyin

bu kadar görkemli ve orijinal bir final sahnesine imza

atmamıştı. Ancak Bay Ross, oyunun ihtişamını ve

halkın beğenisini kazanıp kazanmayacağı konusunda şüphe meyilliydi.

Bu noktada, kendisini hayranlık uyandıracak şekilde kontrol eden Sir Gareth, garsonun şaşkın bakışlarını yakaladı ve patladı
gülmeye başladı. Şaşkın iki yüz ona doğru dönünce ayağa kalktı şöyle dedi: "Yemeğe gelin, sizi genç hortlaklar! Ve sizi uyarıyorum, kızarmış tavuğun yanında bana kararmış kalpler sunan herkes anında masadan kovuldu!"

Bay Ross bunu anlayışla karşılayarak sırtıttı, ama ayağa kalkarken bile üzücü bir değişiklik olduğunu fark etti Amanda'nın üzerine geldi. Bir dakika önce her şey canlılık ve ilgi, ışıltıyla dolu anlamlı gözleri ve dudaklarından hiç eksik olmayan muzip gülümsemesiyle; şimdi, sanki bir değnek sallanmış gibi, yüzündeki tüm canlılık , gözleri bulutlanmış ve sanki uyanmış gibi görünüyordu Birdenbire hoş bir rüyadan çok tatsız bir gerçekliğe dönüştü. Endişeli bir an için, Bay Ross merak etti Onu kıracak bir şey söylemiş olabilir mi diye düşündü. Sonra Sir Gareth, masada onun için çektiği sandalyenin arkasında bekleyerek, tam olarak değil ama şöyle dedi Emredici, ama otoriter bir sesle: "Yalnız gel, çocuğum!"

Belli bir isteksizlikle ayağa kalktı ve masadaki yerini alırken gardiyanına öyle bir bakış fırlattı ki Bay Ross çok şaşırdı. Bay Ross Sadece aralarında bir anlaşmazlık olduğunu tahmin edebiliyordu. Sir Gareth çok hoş ve güler yüzlü görünüyordu, ama belki de bu çekiciliğinin altında tahmin edilenden daha katı bir muhafızdı. Bu Amanda'nın yavru kedisini kahveye götürmesine izin vermeyi reddetmesiyle bu sonuç hemen ortaya çıktı.

Odaya. Daha oturur oturmaz, Joseph'in yemeği paylaşmasına izin verilmesi gerektiğini söyleyerek tekrar ayağa kalktı. Bu sözler üzerine masayı terk edecekti ki, Sir Gareth'ın eli fırladı ve bileğini yakaladı. "Oh, hayır!" dedi.

Adamın sesi eğleniyor gibiydi, ama Amanda'nın yüzüne renk geldi ve kendini kurtarmaya çalışarak alçak, titrek bir sesle : "Ben değildim! *Aklımdan* bile geçmedi- Bırakın beni!"

Kadının bileğini bıraktı ama kendisi de ayağa kalkmıştı ve ellerini kadının omuzlarına koyarak onu tekrar oturmaya zorladı. Ellerini bir dakika boyunca orada tuttu. "Joseph yemekten sonra bize katılacak," dedi. "Onu masada görmek istediğimizi sanmıyorum."

Yerine döndü ve şey olmamış gibi Hildebrand'la konuşmaya başladı.

Bu soruyu düşünmesi istenseydi Hildebrand, tarafsız bir şekilde, kurula bir yavru kedinin dahil edilmesine karşı oy verecekti, ancak Amanda'nın mahcup yüzüyle karşılaşınca soğukkanlı olmak imkânsızdı. Güzel dudağını ısıırıyordu, gözleri kısıktı ve yanakları hâlâ kızarmıştı; bu hoşnutsuzluk belirtileri Sir Gareth'ın davranışını biraz zalimce gösteriyordu. Bununla birlikte, kız kardeşlerinin de engellendiklerinde aynı şekilde davrandıklarını görmüştü ve Ona kulak muhtemelen hayvandan kurtulacaktı ve kararlı bir şekilde gözlerini ondan çevirip Sir Gareth'in ona söylediklerini dinledi.

Bu arada, çorbayı reddeden Amanda duygularıyla mücadele ediyordu. Bay Ross bu konuda oldukça haklıydı. Tatsız gerçekliğe geri döndüğünü düşündü. Onun keyifli konuşmasını dinlerken

Kraliçe Katherine'in anekdotlarını dinlerken, gelecekte onu nelerin beklediğini unutmuştu. Sör Gareth'in sesi hatırladı ve içinde bulunduğu durumun tüm kötülükleri öyle bir güçle üzerine geldi ki neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı. Acı bir Hayal kırıklığı duygusu onu ele geçirmişti ve bu duygunun sahibi olan Sir Gareth'in her zamanki gibi güler yüzlü olması onu yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı. Bu onu çok kızdırmıştı.

Sanki sorunları önemsiz ve kısa sürede unutulacak çocukmuş gibi davranılıyordu.

Hildebrand onun kendisine baktığını görünce gerçekten de içerlemişti. Yemeğe oturmayı reddetme fikriyle oynamıştı ama kendini, daha da sinirlenerek, hoş bir şekilde konuşulan ama kararlı çağrıya itaat ederken bulmuştu. Nedenini tam olarak bilmiyordu ama ona hiç de öyle gelmemişti.

başka bir şey yapması mümkün değildi. Sonra sevgili küçük yavru kedisini almasına izin vermemişti, çünkü onun tekrar kaçacağından şüphelenmişti. Gerçekten kaçmadığı için Böyle bir niyeti yoktu, bu ona adaletsizliğin doruk noktası gibi göründü ve yaptığı hataların bardağı taşırmasına neden oldu. Ve şimdi, çorbasını içmesi için onu ikna ederek ve yumuşak sözlerle ona kur yaparak hakareti telafi etmeye çalışmak yerine

Büyükbabam kesinlikle yapardı, hiç para ödemiordu.

Onu hiç dikkate almıyor, onun yerine Bay Ross'la konuşuyordu. Bu hiç alışık olmadığı bir davranıştı, çünkü Neil onu öfke nöbetinden vazgeçirmeye hiç çalışmamış olsa da, onunla başa çıkma yöntemleri şimdiye kadar dışlamayı içermiyordu.

Kötü kullanım duygusu büyüdü. Çiçeği burnunda oyun yazarı bile, ki o bile

Duyarlılık, önüne konanı yemesi ya da aç kalması bile değildi. Sör Gareth'a her şeyi anlatıyordu.

Babası tarafından kendisine doğum günü hediyesi olarak verilen atı. Soylu hayvan şu anda bile Beyaz Aslan'a bağlı ahırdıydı, çünkü Ludlow'a gidiyordu, ki bu havasız bir gitmekten çok daha iyiydi: değil mi

Sör Gareth aynı fikirde mi? Annesi onun gitmesinden hoşlanmamıştı.

Ama babam, bir insanın istediği yere gitmekte özgür olmak istediğini çok iyi anlıyordu.

Uzun tatilin tadını çıkarıyordu. Çok iyi bir silahşördü: oğulları bir ya da iki hafta eve mektup yazmayı unuttuğu için sürekli kusur bulan ya da büyük bir yaygara koparan bazı babalara hiç benzemiyordu.

Amanda, Sir Gareth'in genç Bay Ross'u kendisini unutmaya teşvik etmesinin ne kadar iğrenç olduğunu düşündü! Her şey bir : Bay Ross'u müttefik olarak yanına almaya kalkışırsa diye, sırf onun silahlarını ateşlemek için kendini hoş göstermeye çalıştığına şüphe yoktu.

Whitethorn Çiftliği'nde yaptığı da buydu, iyi kalpli Bay Ninfield'ı bile ona karşı kıskırtmış ve söylediği tüm o şok edici yalanlara inanmasını sağlamıştı.

Ama Bay Ross onu unutmamıştı. Gizlice onu izliyordu ve şimdi yüzünü tamamen ona çevirip gülümsemeye cesaret etti. Kadın da ona gülümsedi, ama o kadar acınası bir şekilde gülümsedi ki, Bay Ross bir şeylerin çok yanlış gittiğine ikna oldu.

Yemekten sonra daha neşeliydi, çünkü sert gardiyanı Joseph'i kahve odasına götürmesine izin verdi ve Joseph'e bir porsiyon yemek ikram edildikten sonra kıyılmış tavukla uzun süren bir gerilla savaşına girerek şirketi büyük bir nezaketle oyaladı. bir top kağıt.

Bu eğlencenin ortasında Trotton, efendisinin kendisine vermek isteyebileceği son emirler için içeri girdi ve Sir Gareth onunla konuşurken Bay Ross fısıldamak için bir fırsat: "Affedersiniz ama bir sorun mu var?"

O zaman korkuları doğrulanmıştı. Amanda'nın gözleri, ondan korktuğunu açıkça belli eden bir şekilde Sör Gareth'a doğru kaydı,

ve cevap olarak fısıldadı: "*Her şey! Sus!*" Adam İtaatkâr bir sessizlik içindeydi ama Sör Gareth onunla yalnız konuşma fırsatı verir vermez araştırmalarını sürdürmeye karar verdi. Ne yazık ki Sör Gareth ona hiç fırsat vermedi. çok partiyi erken bir saatte dağıtarak tüm umutlarını suya düşürdü. Uzun ve yorucu bir gece geçirdiği için Yorucu bir gün geçiren ve yarın bir gün daha geçirecek olan Amanda'nın vaktinde yatması gerekiyordu.

"Ama yatağa gitmek istemiyorum, çünkü *hiç* de Uykum var!" diye itiraz etti Amanda.

"Eminim değilsinizdir, ama ben öyleyim ve Joseph'in de öyle olduğunu görebilirsiniz," diye karşılık verdi Sir Gareth.

Bay Ross'la konuşur gibi bakiştılar. isteksizce sandalyesinden kalktı ve kendisine yatmasını emreden kişiler hakkındaki görüşlerini ona iletmeyi amaçladı. Bir bebek olmasına rağmen, bunu bir yardım çağrısı olarak yorumladı ve şövalyeliği ateşlendi.

Bu oyunu eğlenerek izleyen Sir Gareth, artık durma zamanının düşündü. Eğer bu romantik ve etkileyici Gençler Amandayı daha çok görecekti, yürüyüş turunun şiddetli bir krizle mahvolması muhtemel görünüyordu. Hayal kırıklığına uğramış buzağı aşkı, ki bu çok kötü olurdu, çünkü tam da ciddi bir şekilde aşırı hassas bir çocuğa benziyordu. üzölmüştü. yüzden ona nazık ama sert bir iyi geceler diledi, Onunla tokalaştı ve belki de vedalaşmalarının daha iyi olacağını, çünkü Amanda ile birlikte Kimbolton'dan sabah çok erken ayrıldık.

Sonra Amanda'yı acımasızca uzaklaştırdı. Bay Ross, bu sıkıntılı genç kızla bir randevu ayarlamaya kararlıydı,

yatak odasının kapısının altından bir not atma fikrini düşündü ve birden hangi odanın ona tahsis edildiğini bilmediğini fark etti. Tek yolu

Bunu keşfeden kişi, sanki yatmaya gidiyormuş gibi üst kata çıkmış ve onu ele verecek bir ses duymak için olası tüm kapıları dikkatle dinlemiş gibi görünüyordu.

tam olarak nerede olduğunu bilmiyordu. Yatmaya hazırlanırken Joseph'le konuşacağından emindi ve bu umutla o da merdivenleri tırmandı.

Bölüm 12

" ^ "

Merdivenlerin başındaki kare sahanlığa ulaştığında, Amanda'nın odasını bulmanın korktuğundan daha kolay bir iş olacağını fark etti. Amanda'nın sesini duyduğunda, koridorun sonundaki

evin sonuna kadar iniyordu ve açıkça görülüyordu ki Hemen yatağına çekilmek yerine Sir Gareth'ı sıcak bir tartışmanın içine çekmek için alıkoymuştu.

"Beni seninle gelmeye zorlamaya *hakkın* yok!"

": Buna hakkım yok, ama yine de gideceksin.

benimle," diye cevap verdi Sir Gareth, oldukça bitkin bir halde. "Tanrı aşkına, tartışmayı bırak ve yatağına git, Amanda!"

Hildebrand tereddüt etti. Yetiştirilme tarzının tüm kurallarına göre

Ya varlığını ilan etmeli ya da çekip gitmeliydi. Neredeyse parmak uçlarına basarak merdivenlerden inmeye başlamıştı ki, bu durumda kendi onuruna çok titiz bir şekilde saygı göstermesinin, onun

Amanda'yı kurtarabilirdi. Olduğu yerde kaldı, aslında pek rahat değildi, ama en azından Amanda'nın ona itiraz etmeyeceğine oldukça ikna olmuştu.

gizlice dinliyordu. Kadının bir sonraki sözleri neredeyse adamın gözlerini .

"Ah, eğer bir *kalbin* olsaydı gitmeme izin verirdiniz!" dedi trajik bir şekilde.

Bu ateşli patlamanın ardından gelen kıkırdamadan, Sir Gareth'ın bundan hiç etkilenmediği anlaşıyordu. "Bu muhteşem bir cümle ve çok takdire şayan teslim edildi," diye onayladı. "Şimdi perdeyi indirmelisin, zira heyecanın azalmasından korkuyorsun! Yaptın mı Gece için ihtiyacın olan her şey var mı?"

Kadın buna aldırmadı ama öfkeden titreyen bir şöyle dedi: "Hiç kimse beni bu kadar aldatmamıştı! Hayır, ya da Diğerleri!"

"Hangi

diğerleri?"

"Hepsi! O şişko ev sahibesi, Ninfield'ler ve şimdi de Bay Ross! Hepsini kendin gibi yaptın, çünkü Çekici tavırların ve hitabınla, en kötü yalanları söylediğinde sana inandılar ve öyle bir hale getirdin ki, onlara senin bir insan olmadığını söylememin bir yok. bir beyefendi değil, bir *yılan!*"

"Zavallı Amanda! Şimdi, dinle, seni aptal çocuk! Sana kalpsiz ve iğrenç derecede zalim görüldüğümü biliyorum ama, İnan bana, bir gün bunun için bana teşekkür edeceksin. Hadi, şimdi, gözlerini kurula! Herkes seni gerçekten o çürümeye yüz tutmuş şatoma düşünebilirdi! Bunun yerine Seni Londra'ya götürüyorum. Bu çok mu korkunç? I "Seni oyuna nasıl olur?"

"*Hayır!*" dedi tutkuyla. "Ben çocuk değilim ve bu şekilde rüşvet almayacağım! Ne cüretle benimle bir kasabaya gitmekten bahsedersin?"

Hayatımı mahvetmeye kararlıyken aptalca bir oyun mu oynuyorsun? İğrenç birisin ve görüyorum ki daha iyi bir doğaya sahip olmadığın için daha iyi bir doğaya sahip olmanı istemek faydasız!"

"Tıpkı Kraliçe Katherine'in kalbi gibi kapkara," diye onayladı Sir Gareth ciddiyetle. "Yatağına git, çocuğum: Gelecek sabah o kadar da kötü görünmeyecek. Ancak sana iyi geceler dilemeden önce söylemem gereken bir şey var. Ne kadar üzülsem de, kapını kilitleyeceğim."

"Hayır!" diye bağırdı Amanda soluk soluğa. ", yapamazsın! O anahtarı bana geri ver! *Hemen* bana geri ver!"

"Hayır, Amanda. Seni bir daire ile uğraşmadığın konusunda uyarmıştım. Eğer onu sana verseydim, uyuduğumu düşündüğün anda kaçırdın. Bir daha kaçmayacaksın."

"Beni kadar insanlık dışı olamazsınız! *Hasta* olabilirim!"

" olacağını sanmıyorum!"

"*Ölebilirim!*" diye ısrar etti.

"Bunu yapsaydınız, kilitli olup olmadığınızı göstermezdi, değil mi?"

"Oh, ne kadar nefret dolusun! Yatağımda yanabilirim!"

"Eğer evde yangın çıkarsa, sadece seni değil, Joseph'i de kurtarmak için uğraşacağım. İyi geceler ve
"Benden intikam almayı hayal et!"

Bay Ross kapanan bir kapının tıkırtısını ve kilidin içindeki anahtarın gıcırtısını duydu. Gözetlemek için usulca ilerledi. Duvarın köşesinden döndü ve tam zamanında Sör'ü gördü. Gareth anahtarı bir kapının kilidinden çeker ve koridoru geçerek tam karşısındaki odaya geçer.

Bay Ross birkaç dakika boyunca ne yapması gerektiğini bilemeden sahanlıkta kaldı. Duyduğu zaman Amanda, Sir Gareth'e kapısını kilitlememesi için yalvarır. ona destek olmak için atılmak istemişti. Ama bunu yapamadan önce, içinde bulunduğu durumun tüm garipliğini fark etmiş ve tereddüt etmişti. Derinden sarsılmış olmasına rağmen Amanda'nın iyiliği için kahramanca bir şey yapmak için yanıp tutuşuyordu, Yine de müdahale etmekte haklı olduğunu, hatta belki de başarılı olacağını düşünemiyordu. Sör Gareth'in kapıyı Amanda'nın üzerine kilitlemesi çok acımasızcaydı, ama eğer o Gardiyan hiç kimse onun hakkına karşı çıkamazdı. Amanda'nın ona söylediği şeyler kesinlikle onun ona çok kötü davranmıştı, ama ne yapmıştı ya da neden Ona Londra'ya kadar eşlik etmekte bu kadar isteksiz olması, şu anda sadece varsayımlara konu olabilirdi.

İlk adımının bir yol bulmak olması gerektiğine karar verdi. Amanda'ya yaklaşıyordu ve bunun nasıl başarılacağını hemen anlayamadı. Anahtar deliğinden fısıltıyla yapılan bir konuşma, Amanda'ya yaklaşmak için çok kayıtsız bir yol olurdu. ve Sir Gareth'i onun üzerine salabilirdi. Bununla birlikte, biraz daha , yatak odasının, bulunduğu yerden Hanın arka tarafındaki küçük, duvarlarla çevrili bahçeye bakıyordu ve aklına buraya çıkıp penceresine taş atarak Amanda'nın dikkatini çekmek gibi mutlu bir fikir geldi.

Neyse ki, diğer pencereler arasında onun penceresini ayırt etmekte zorlanabilirdi. bahçeye bakınca, bu çarenin gereksiz olduğu anlaşıldı. Amanda'nın penceresi açıldı ve Amanda diz çökmüştü, arkasındaki mumdun silueti net bir şekilde görünüyordu, dirsekleri çıkıntının üzerindeydi ve yüzü ellerinin arasında.

Sıkıca odasına ve kapısı kapatılmıştı, içinde bulunduğu tedirginlik gözyaşları patlamasıyla rahatlamıştı. Tam olarak ne yapacağına karar vermeden

Hava aydınlanır aydınlanmaz Beyaz Aslan'dan kaçma planını zihninde evirip çeviriyordu ve Sör Gareth'in bundan olduğunu öğrenmek onu oldukça mantıksız bir öfkeye sürükledi. Gerçi o

Elinden gelse onu alt etmek istiyordu, ondan onur kırıcıydı ve onun sakın hakimiyet havası onda ona vurma isteği uyandırdı. Peki, ona gösterecekti!

Onu göstermek için attığı ilk adım, pencereye koşup tırmanmanın mümkün olup olmadığını anlamak olmuştu. Hatta evin üst katının yerden yüksekliği fazla olmadığından, aşağıya da . Bu kaçış yolunu daha önce hiç düşünmemişti, ve bu yüzden pencereyi incelememişti. Artık sadece üstünkörü bir incelemeyle bile, kendisini sıkıştırmasının imkânsız olduğunu anlaması gerekiyordu. Tekrar ağlamaya başlamıştı ve Bay Ross'u gördüğünde hâlâ hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. ahırın bahçesine açılan küçük kapıdan dikkatle bahçeye girdi ve onu gördü.

Ay doğmuş, sahneyi parlak bir şekilde aydınlatıyordu, bu yüzden Bay Ross'un, Amanda'nın penceresinin hemen altında durana kadar işaretli patikada usulca ilerleyerek, heyecan verici bir şekilde söyleyerek dikkatini çekmesine gerçekten gerek yoktu,

"Hist!" Amanda bahçeye girer girmez onu görmüş ve karamsar bir şekilde yaklaşmasını izlemişti. Onun kendisine nasıl yardım edebileceğini bir türlü düşünemiyordu.

"Bayan Smith! Sizinle konuşmalıyım!" diye fısıldadı Bay Ross.
"Her şeyi duydum!"

"Neyin hepsi?" dedi Amanda hiddetle.

"Sör Gareth'a söylediklerinizin hepsi! Sadece size yardım etmek için ne yapabileceğimi söyleyin!"

"Kimse bana yardım edemez," diye cevap verdi Amanda, kasvete gömülmüş bir halde.

"Yapabilirim ve yapacağım," diye söz verdi Bay Ross pervasızca.

Gözlerinde belli belirsiz bir ilgi parlıyordu. Umutsuz pozunu bıraktı ve adamın kalkık yüzüne baktı.

"Nasıl? Beni içeri kilitledi ve pencere dışarı çıkmam için çok küçük."

"Bir yolunu bulacağım. Ancak bu şekilde konuşmaya devam edemeyiz. Birileri bizi duyabilir! Bekle! Ahırda bir merdiven olmalı! Göze çarpmadan bunu yapmayı başarabilirsem, onu getireceğim ve sana tırmanacağım!"

Amanda daha umutlu hissetmeye başladı. Şu ana kadar Onu olası bir kurtarıcı olarak görmüyordu, çünkü ona çok genç görünüyordu ve Sir Gareth'ın şeytani zekâsına sahip bir adamla boy ölçüşemezdi. Şimdi ise harekete geçen ve becerikli bir adam olarak görünüyordu. Kadın bekledi.

Zaman geçti ve beslediği küçük umut azaldı. Sonra, tam da bir şeyler olduğunu düşünürken

Yatmaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı ki, Bay Ross elinde samanlığa çıkmak için kullanılan kısa bir merdivenle geri geldi. Bunu evin duvarına dayadı ve üzerine çıktı. Başını kaldırmadan önce en üst basamağa tırmanması gerekiyordu. Pencere pervazının üzerinde yükseliyordu ve elleri onu kavrayabiliyordu ve tırmanışın son kısmı biraz tehlikeli bir şekilde tamamlanmıştı.

"Lütfen dikkatli ol!" diye yalvardı Amanda, telaşlanmış ama hayranlıkla.

"Oldukça güvenli," diye onu temin etti. "Kusuruma bakmayın. çok yaşlıydı: Beklemek zorundaydım, görüyorsunuz, çünkü o adam

-Gardiyanınızın damadı, baş kâhyaya her türlü talimatı veriyordu. Neden içeride kilitli kaldın?"

"Çünkü Sör Gareth kaçmama izin vermemeye kararlı," diye acı acı cevap verdi.

"Evet, ama- Görüyorsunuz, ona söylediklerinizden neden kaçmak istediğinizi tam olarak anlayamadım, ya da Sana ne yapmak istediğini. Elbette ondan ne kadar korktuğunu çok önceden görmüştüm!"

"Ne kadar çok şey gördüğümü- Ah! Ah, evet!" dedi Amanda, doğal öfkesini yutkunarak. "Tamamen onun gücüne kalmış durumdayım!"

"Evet, şey, sanırım - yani, eğer o senin koruyucunsa, sen de öyle olmalısın. Ama seni korkutacak ne yaptı? Neden onun bir yılan olduğunu söyledin?"

Amanda bir an cevap vermedi. Kendini yorgun hissediyordu, hızlıca bir cevap yazma görevini yerine getiremeyecek durumdaydı.

uygun bir açıklama. Kadından bir iç çekiş koptu. Bu sesin verdiği hüznün Bay Ross'u derinden etkiledi. Bir elini pervazdan çekmeye ve şefkatle onunkine koymaya cesaret etti. "Anlat bana!" dedi.

"Beni kaçırıyor," dedi Amanda.

Bay Ross o kadar şaşırmıştı ki neredeyse merdivenden . "Seni *kaçırmak* mı?" diye nefes nefese kaldı. "Kaçırıyor olamazsınız. Ciddiyim!"

"Evet, ! Ve dahası, bu doğru!" dedi Amanda.

"Yüce Tanrım! Bunun mümkün olabileceğine inanmazdım! Sevgili Bayan Smith, rahat olabilirsiniz!

Ben

anında özgür kalacaksınız! Hiçbir zorluk çıkmayacak. Mahalle polis memuruna ya da belki bir sulh yargıcına haber vermem gerekecek - tam emin değilim, ama öğreneceğim- "

"Hayır, hayır!" diye aceleyle araya girdi. "Faydasız olurdu! *Dua et*

Bunu yapmayın!"

"Ama yapmam gerekenin bu olduğuna ikna oldum!" itiraz etti. "Nasıl faydasız olabilir ki?"

Çılgınca onu tatmin edecek bir açıklama aradı. Hiçbiri gelmedi, ta ki ona gerçeği söylemeye cesaret edip edemeyeceğini ya da (ki

şüpheleniyordu) Sör kadar içtenlikle onaylamayacağını Gareth sefer planını anlatırken, beyninde aşkın bir ihtişam fikri parladı. Bu onu neredeyse

Çünkü bu sadece başlı başına mükemmel bir hikâye olmakla kalmıyor, aynı zamanda doğru bir şekilde ele alındığında ona Sör Gareth'tan zarif bir şekilde intikam aldı. Bu Sir Gareth'ın kendi hikâyesiydi ve şimdi onun felaketini kanıtlayacaktı.

"Görüyorsunuz ya," dedi Amanda,

Derin, kendinden geçmiş bir nefes alarak, "Ben bir

mirasçıyım." "Ah!" dedi Bay Ross, ne diyeceğini şaşırmış

bir halde.

"Erken yaşta yetim kaldım," diye devam etti,

Sör Gareth'ın kaba el işlerini süslüyordu. "Ne yazık ki!

Dünyada yapayalnızım, ne bir akrabam ne de bir yakınım var."

Kendisi de iyi bir romans okuru olan Bay Ross, bu anlatının üslubunda itiraz edecek bir şey bulamadı, ama

Bu konuda biraz tereddüt etti. "Ne yani, hiç akraban yok mu?" diye sordu kuşkuyla. "Kuzenlerin bile mi yok?"

Amanda onun gereksiz yere tedirgin olduğunu düşündü ama mecburen ona bir akrabasını gösterdi. "Evet, bir amcam var," diye kabul etti. "Ama bana yardım edemez, o yüzden-"

"Ama neden olmasın? *Elbette*-"

Amanda, utanç kaynağı olacak gibi görünen bir amcanın ortaya çıkmasına üzülerken, büyük bir soğukkanlılıkla Aklı onu Bay Ross'un ulaşamayacağı bir yere yerleştirdi. "O Bedlam'da," dedi. "Bu yüzden *onun* hakkında daha fazla düşünmemize gerek yok. Bu yüzden onu daha fazla düşünmemize gerek yok. şey şu ki-"

"*Deli mi?*" diye araya girdi Bay Ross, dehşete düşmüş bir ses tonuyla.

Amanda kararlı bir ifadeyle,

"Çıldırılmış," dedi. "Ne kadar

korkunç!"

"Evet, değil mi? Çünkü Sör Gareth'tan başka gidecek kimsem yok."

"Tehlikeli bir deli mi?" diye sordu Bay Ross, görünüşe göre amcasından etkilenmişti.

"KeÇke amcam hakkında soru sormayı bırakıp söylediklerime kulak verseniz!" dedi Amanda bıkkın bir ifadeyle.

"Özür dilerim! Bu sizin için aşırı derecede acı verici

olmalı!" "Evet ve bu konunun tamamen dışında. Sör

Gareth,

benim servetime sahip olmak istiyor.

Beni kendisiyle evlenmeye zorluyor ve bu amaçla beni Londra'ya götürüyor."

"Londra'ya mı? Düşünmeliydim-"

"Londra'ya," diye tekrarladı Amanda ısrarla. "Çünkü orada yaşıyor ve beni kendi evinde hapsetmek istiyor. ben teslim olana kadar. Cemaatten bahsetmenin bir faydası yok.

Çünkü Sir Gareth her inkâr edecek ve beni kız kardeşiyle birlikte yaşamaya götürdüğünü söyleyecekti.

Onu memnun etmek için her şeyi yaparım. Ve herkes ona inanır, çünkü hep . Böylece sadece büyük bir gürültü çıkarmış olursunuz ki bundan hiç hoşlanmam. amaç."

Bay Ross bunun çok olası olduğunu görebiliyordu ama de kafası karışmıştı. "Nerede yaşıyordun?" diye sordu. "I tam olarak anlamıyorum. Sizi kaçırdığını söylediniz: onun çatısı altında ikamet etmiyor muydunuz?"

"Hayır, hayır, şimdiye kadar çok saygıdeğer bir kadınla birlikte yaşadım. Durdu, ve bir eleme yapmaya karar verdi.

olası bir tehlike. "-Ölü olan. Yani, o iki yıl önce öldü ve Sir Gareth beni bir papaz okuluna yerleştirdi, *ki* bu tam da onun yapacağı türden bir şey! Ama şimdi ben Evlenecek yaşa geldiğinde gelip beni aldı ve doğal olarak memnun oldum, çünkü *o zaman* onun sevimli olan her şey olduğuna inandım. Ama bana onunla evlenmem gerektiğini söylediğinde-"

"Aman Tanrım, daha açık sözlü olacağını sanırdım!" diye haykırdı Bay Ross. "Sana bir şey yapman gerektiğini söylemiştim.

"Seni daha o anda papaz okulundan uzaklaştırmışken onunla evlenmek mi?

"Oh, hayır! Bu fikrin hoşuma gideceğini sanıyordu, çünkü daha önce çok yakışıklı ve hoş biri olduğu için ona aşırı derecede bağlanmıştım. Ama tabii ki onunla evlenmeyi hiç düşünmedim. Neden, o oldukça yaşlı! O zaman büyük bir korkuya kapıldım,

Dün gece kaldığımız yerden kaçtım ve bütün gün beni kovaladı ve sonunda beni bulup buraya getirdi. Bir daha nasıl kaçacağımı bilemiyorum ve çok mutsuzum!"

Bu son sözlerin tutkulu bir içtenlikle söylenmesi Bay Ross'un yüreğini delip geçti. Bir an için bile olsa hikâyeden şüphe ettiğini düşünmekten utandı ve

Amanda'ya ağlamaması için yalvardı. Amanda, Hıçkırıklar arasında ona ilk maceralarını anlattı. Bunlar o zamanlar çok eğlenceliydi, ama şimdi geriye dönüp baktığında, yorgun ve yenilmiş olduğu için, o gün ona hafifletilmemiş bir sefalet ve rahatsızlık gibi görünüyordu.

Bay Ross en azından buna inanmakta güçlük çekmedi. Gerçekten de, en büyük zorunluluktan daha az bir şeyin buna neden olabileceğine inanmayı imkânsız bulurdu. nazikçe doğmuş genç bir dişinin Kendini dünyaya atmak gibi eşi benzeri görülmemiş ve tehlikeli bir adım atmıştı. Kaçtığı andan itibaren zavallı küçük şey acımasızca takip edilmişti. Sahte bir nezaketle onu evine götürmeyi teklif eden şişman, yaşlı beyefendinin bu teklifi kabul ettiğini öğrenmek onu şaşırtmamıştı. Oundle onun masumiyetinden faydalanmaya çalışmıştı. Duyarlı doğası, Oundle'ın masumiyetini hayal etmesini kolaylaştırıyordu.

Onu almış olması gereken dehşetin çaresizliği ve bu kadar kırılgan ve sevimli bir yaratığın

Bir çiftlik arabasının zeminine sinmiş olması onu ürpertti, aklına en ufak bir şüphe bile gelmedi.

macerasının bu bölümünden büyük keyif aldı. Ve

Sir Gareth'in onu yeniden ele geçirmek için başvurduğu şeytani kurnazlığın anlatımı hiçbir şey kaybettirmedi. Sir Gareth, Bay Ross'un zihninde gülümseyen bir kötü adam görüntüsüne bürünmeye başladı. Onun nasıl olup da onun hoş tavırlarından etkilenmişti, ta ki

Babası tarafından, tatlı dilli ve görünüşte itibarlı kişilere çok güvenmemesi konusunda kendisine yapılan bazı uyarılar Şık görünümlü beyefendiler. Dünya, dedi Squire, bir sürü makul haydutla doluydu.

servet sahibi yeşil genç adamlar. Onların ticareti ve kendilerine sık sık unvanlar verirlerdi, genellikle de askeri. Hiç şüphesiz zengin eşler de arıyorlardı, ama doğal olarak Squire bunu oğluna söylemeyi gerekli görmemişti.

Eğer bir şans Bay Ross'u Sör Gareth'la tekrar karşı karşıya getirseydi, hayal gücündeki sıçramanın bir kontrolden geçmesi mümkündü. Ama Sör Gareth Bay Ross onu en son koridorda, Amanda'yı odasına kilitlerken görmüştü. Amanda'ya söylediği her söz, onun ve kendisinin hikâyesinin doğruluğunu kanıtlıyordu.

Alaycı kalpsizliğinden şüphe edilemezdi. Bay Ross'a göre sadece sertleşmiş bir alçak Amanda'nın ıstırabına gülmüştü. Sir Gareth gülmekle yetinmemiş, onun sıkıntısıyla alay etmişti. Ayrıca (şimdi düşününce) Londra'da cömert bir eğlence vaat ederek onu kandırmaya çalışmıştı.

Hiçbir şans Sir Gareth'i, Amanda ve dolunayın etkilenmeye açık bir genç üzerindeki birleşik etkilerine karşı koymak için sahneye getirmedi. Ahırın merdivenine tünemiş modern bir Romeo ve Juliet'i yollarını ve yöntemlerini tartışıyorlardı.

Geleneklerin süslerini bir kenara atmaları uzun sürmedi. "Ah, keşke bana Bayan Smith demeseniz!" dedi Juliet.

"Amanda!" dedi Bay Ross saygıyla. "Benim adım da Hildebrand."

Amanda, "Ökimizin de çok gülünç isimlere sahip olmamız tuhaf değil mi?" dedi. "Seninkini üzücü bir deneme olarak mı görüyorsun?"

Onun nadir rastlanan anlayışından etkilenen Bay Ross, ona adının kendisi için ne kadar üzücü bir sınav olduğunu anlattı ve bu duruma yol açan kesin koşulları açıkladı okul kariyerini mahvedecek bir isim verilmişti. Onun dudaklarından duyana kadar bu ismin kulağa hoş geleceğini hiç düşünmemiştir.

Bu konudan sonra daha pratik ve çok daha tartışmacı bir hal aldılar. Amanda'nın kurtuluşu için bir dizi plan hazırladılar ve bunların hepsi de

Son derece olanaksız bir talih eseri olarak değerlendirildi ve üzüntüyle reddedildi; ve umut verici yeni bir ittifak, Hildebrand'ın Sir Gareth'in odasına gizlice girip yastığının altından çalması yönündeki cüretkar bir öneriyi reddetmesiyle neredeyse bozuluyordu (orada

Amanda'nın odasının anahtarını sakladığına hiç şüphe yoktu. Hildebrand'da geleneklere karşı aşılarmış bir saygı romantizm arzusıyla yanıp tutuşuyordu. Sir Gareth'in uyanması halinde (Hildebrand'ın düşündüğü gibi) anahtarın çalınması girişimine kaçınılmaz olarak nasıl bir anlam yükleyeceği düşüncesi

tasarımın tamamlanmasından önce), genç beyefendinin ince vücudunun her yerinde kızarmasına neden oldu. O

Doğal olarak Amanda'ya isteksizliğinin nedenini açıklayamadı ve bu yüzden sefil, korkak bir yaratık olarak görülmenin utancına katlanmak zorunda kaldı.

"Oh, peki, *korkuyorsan* -!" dedi Amanda omuzlarını küçümser bir tavırla silkerek.

Kadının küçümsemesi adamın zekâsını keskinleştirdi. Onun aklına gelenlerden daha cüretkâr bir planın pırıltıları

beyni. "Bekle!" diye emretti, kaşları uğursuzca çatılmıştı.
"Daha iyi bir fikrim var!"

Kadın bekledi. Uzun bir sessizlikten sonra, Bay Ross aniden şöyle dedi: "Onurunuzu benim ellerime teslim etmeye hazır mısınız?"

"Evet, evet, elbette öyleyim!" diye cevap verdi Amanda bıkkınlıkla.

"Ve sizce," diye sordu endişeyle, "bu yüksekliklerden endişe verici bir hızla inerken, "eğer ben Atıma bindiğimde, Prens, benden önce sıçramayı misiniz?"

Amanda iyimser bir tavırla, "Elini bana uzatırsan yapabilirim," diye cevap verdi.

Bir an için bunu düşündü. "Şey, sağ elimde bir tabanca tutuyor olve dizgini de içinde tutmayı başarabilirdi," dedi kuşkuyla. "Deneyebilirim elbette ama- Hayır, sanırım dizginleri dizimin altına sıkıştırırsam daha iyi olur. Ve hatta eğer Prens huzursuzlanırsa, seni sıkıca kavradıktan sonra bunun bir anlamı olmayacak. Tek yapman ayağını benim üzengimin üzerine koymak ve sana söylediğim anda sıçramak. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Amanda hevesle, "Benimle birlikte eyerine binip gidecek misin?" diye sordu.

"Evet, hayır, tam olarak değil! Demek istediğim, eğer kollarını bana dolarsan, önümde oturabilirsin diye -sadece takipten kurtulana kadar!" diye ekledi hızla

"Evet, bu çok daha rahat olurdu," diye kabul etti. "Tabii ki yapabilirim!"

"Bu fikir ilk aklıma geldiğinde sizin de yapabileceğinizi düşünmüştüm ama şimdi daha detaylı düşününce bunun uygulamamız gereken bir şey olduğunu anlıyorum."

"Hayır, hayır, en ufak bir şey olamayacağına ikna oldum. Zorluk!" diye ısrar etti. "Eski zamanlarda şövalyelerin nasıl da sıkıntılı kadınları alıp gittiklerini bir düşünün!"

"Evet, hem zırh içinde!" dedi . "Yine de, bu alıKkanlığı edinmeden önce ne kadar hata yapmıK olabileceklerini bilemeyiz ve bizim de hata yapmamız doğru olmaz. Sanırım ben attan ve siz onun sırtına binerken Prens'i tutsam iyi olacak. Yardım almadan ata binebiliyor musun?"

"Elbette öyleyim! Ama ne yapacaksın?"

Hildebrand, "Sizi Bedford yolunda bekleteceğim!" dedi.

Amanda bir gıcırtı çıkardı, o da bunu doğru bir şekilde hayranlık ve onay ifadesi olarak yorumladı ve bir küçük bir heyecan sıçraması. "Bir haydut gibi mi? Oh, ne *muhteşem* bir plan! Cesaretin olduğunu düşünmediğim için beni affet!"

Hildebrand, "Elbette bu oldukça umutsuz bir şey," dedi, "ama sadece umutsuz önlemler alınabileceğini görebiliyorum ve seni vasinden kurtarmak için *her şeyi* yaparım! Babanın seni neden böyle rezil birinin himayesine bıraktığını anlayamıyorum! Öyle görünüyor ki en tuhaf şey!"

Amanda telaşla, "Onu kandırmışlar, ama bunu boş ver!" dedi. "Bedford'a gitmek istediğini nereden biliyorsun?"

"Bu merdiveni ele geçirmek için bir fırsat beklerken keşfettim! Sadece bunu dilediğimi düşünmek için Erihadaki seyis, oysa ben her zaman takdiri ilahi tarafından ahıra yönlendirilmiştim! Çünkü seyis efendisi için bir şezlong kiralanmasını ayarladı. Bedford'a giden yolun durumunu soruyor. Bildiğiniz gibi bu bir karayolu değil, ama Sir Gareth sadece Bedford'a gitmek istiyor, ki bu da sadece bir aşama. Ve orada Bu eski püskü, demode şezlongdan inip daha iyi bir şezlongla Londra'ya gideceksiniz, tabii ki böyle bir yerde kolayca kiralanabilir.

Bedford. Hem dört at! Tanrım, bu da takdiri ilahinin *bir başka* örneği! Biliyor musunuz, eğer burası böyle sakın bir yer olmasaydı, çok az gelenek olsaydı Kiralık çok sayıda hızlı araç ve bir o kadar da büyükbaş hayvan bulunduruyor olsaydım, ayakta durabilirdim. Sanırım *iki* arabayı idare etmekte oldukça zorlanırdım. postilyonlar ve Sir Gareth. Ama ilk etap için sadece bir çift at kiralandı, bu da işimi çok kolaylaştırıyor. Ve günün bu kadar erken saatlerinde yolu ıssız bulmazsak kendime hayret edeceğim! Yani, postaların ve arabaların gidip geldiği kargı yolları gibi olamaz. her saat aşağı."

Amanda bunu kabul etti ama şüpheyile sarsıldı. "Evet ama bir tabancayı nasıl temin edeceksiniz?" diye itiraz etti.

"Bir tane temin et! Eyerimde kendime ait bir çift var. Kılıflar," dedi Hildebrand, sesindeki gururlu tınıyı engelleyemeyerek. "Hem de dolu."

"Ah!" dedi Amanda düşünceli bir ifadeyle.

"Onlarla nasıl başa çıkacağımı bilmediğimden korkmanıza gerek yok. Babam, bir insanın, her zaman

mmkn olan en kısa sürede silahlar. nmek istemem ama oldukça iyi bir nişanc sayılırım."

"Evet, ama Sr Gareth'i ya da postacı çocuğu vurmanı istemiyorum," dedi Amanda tedirginlikle.

"Yüce Tanrım, hayır! Elbette böyle bir şey yapmayacağım! , *bu* ne güzel bir tekme olurdu! Tabancalardan birini postacı çocuğun kafasına ateşlemek zorunda kalabilirim.

Onu korkutmak istemem ama söz veriyorum daha fazlasını yapmayacağım. En ufak bir ihtiyaç olmayacak. Sr Gareth'ı koruyacağım ve emin olun ki tabancam kafasına doğrultulmuşken kprdamaya cesaret edemeyecek. O bağlı ama *sen* , ve sen

arabadan atlamak ve Prens'e binmek için bir an bile kaybetmemelisiniz. O zaman ben de arkandan gelirim ve hemen yola koyuluruz." Durakladı, ama Amanda hiçbir şey söylemedi. Bir süre sonra, oldukça krgn bir ifadeyle: "Bu plan umurunda değil mi?"

"Evet, seviyorum!" diye yanıtladı sıcak bir sesle. "Aşırı derecede hoşuma gidiyor, çünkü her zaman macera yaşamak istemişimdir ve bunun gerçekten muhteşem bir macera olacağını görebiliyorum. Ancak tabancalar."

"Oh, eğer hepsi buysa-! Size söz veriyorum, korkmanıza gerek yok: Havaya bile ateş etmeyeceğim!"

"Oh, peki, zaman- Hayır, işe yaramaz. Hiçbir şey işe yaramaz, çünkü hiçbir yerim yok," dedi Amanda, yeniden hüzne gömülerek.

Ama Hildebrand yılmadı. "Mutsuz olma!" diye yalvardı. "Seni nereye gtrebileceğimi düşünüyordum ve eğer hoşuna gitmezse, tam da istediğim şeyi bulduğumu sanıyorum. Elbette, eğer uygunsuz bir zamana denk gelmeseydi, seni eve gtrecektim, böylece

Annem size bakabilirdi, sizi temin ederim bunu seve seve yapardı. Ama tesadüfe bakın ki en büyük kız kardeşim hapsedilmek üzere ve annem de onunla birlikte olmak için uzaklara gitti, babam ise şu anda Blanche ve Amabel'i bir aylığına Scarborough'ya götürüyorum. Bu çok can sıkıcı, ama boş ver! Onun yerine seni Hannah'ya götüreceğim. O çok sevimli bir yaratıktır ve onunla mutlu olacağını *biliyorum*, çünkü eskiden bizim hemşiremizdi ve benim için her şeyi yapar. Kocasını da çok iyi bir adam. Çiftçidir ve Newmarket'tan çok uzakta olmayan çok güzel bir çiftlikleri var. Düşündüğüm şey, sizinle birlikte St. Neots'a gitmek ve orada bir karavan kiralamaktı. Sanırım bir çiftlikte kalmam gerekecek. Prens orada, ya da belki onu Cambridge'e kadar sürebilirim. Evet, bu en iyisi olur, çünkü ben yukarıdayken at beslemeye alışkınım ve oradaki ahırlarda ona iyi bakılacağını bilirim."

"Bir çiftlik mi?" dedi Amanda, sanki sihirle canlanmış gibi. "Çnekler, tavuklar ve domuzlarla mı? Ah, her Çeyden *çok* bunu isterdim. Evet, evet, yarın bizi bekleyin!"

"Peki, öyle yapacağım," dedi memnuniyetle. "O zaman, sizi Hemşire'ye sonra, sanırım Scarborough, babama böyle bir durumda ne yapılması gerektiğini sor. Emin olun, o tam olarak bilecektir."

Planın bu kısmını Amanda'ya cazip gelmiyordu ama bunu söylemedi. Onun için yeterince zaman olacaktı. Hildebrand'ı vazgeçirmeye çalışıyordu; acil ihtiyacı Sir Gareth'ten kaçmaktı. Bu ona pek olası görünmüyordu. Onu Newmarket'te toprağa götürecekti; oysa daha önce karar verdiği gibi, bir çiftlik ideal bir sığınak olacaktı. büyükbabasının teslim olmasını beklemek için. Umutlarının yeniden canlanmasıyla yorgunluğu unutuldu. Hildebrand'la, Hildebrand'ın bu kararının çeşitli sonuçlarını tartıştı.

ve sonunda memnuniyetini bozan tek bir kusurla ondan ayrıldı. Hildebrand, onun iyiliği için her türlü tehlikeli girişimde bulunmaya istekli olmasına rağmen, Joseph'te sınırı çizdi. Bir kedi yavrusunun tüm girişimi tehlikeye atacağını söyledi. Dahası, Joseph'in bir kedi yavrusu Joseph ata binmekten hoşlanırdı. Daha doğrusu yapmayacağını düşünüyordu. Amanda bu noktada pes etmek zorunda kaldı ve sadece Sir Gareth'in Joseph'e karşı nazik davranacağını umuyordu. Yusuf kendisini tek destekçisi olarak bulduğunda.

Bölüm 13

" ^ "

Bay Ross, kendi isteğiyle, zorlukla da olsa, uygun olmayan bir saatte botlar tarafından uyandırıldı. Ertesi sabah erken saatlerde. Saatine baktıktan sonra, tam yatağında dönüp uykuya dalmak üzereydi ki, önceki akşamki olaylar bir anda aklına geldi. Bir soluk alıp verdi ve doğrulup oturdu; kabul etmek gerekir ki, hiç de hoş olmayan bir anımsama tüm uyku isteğini bastırmıştı.

Gün ışığının yarattığı fark olağanüstüydü. Ay ışığında bir plan sabahın berrak ışığında incelendiğinde, deliliğin değilse bile, en azından endişe verici bir aptallığın işaretlerini taşıdığı görüldü. Bay Ross bunları düşünürken, büyülendiğini düşünmeye meyilliydi. Hoşlanmadığı bir şey değildi. Plan şuydu: Doğru ortam sağlandığında, Amanda'yı eyerine takıp gitmekten başka bir şey yapmak istemezdi. Kötü olan, doğru ortamın eksik olmasıydı. Amanda'nın Macera, arka planda bir ya da iki ejderha ve tam zırhlı birkaç sahte şövalye gerektiriyordu. Birisi, bir tutam, aşk kilitleri ve bir deri ile yapabilirdi

ejderhaları ve şövalyeleri değiştirerek
Ama on dokuzuncu yüzyıl sahnesi umutsuzca anakronikti.
Kaçınılması gereken bir ejderhayla karşılaşmak değil, bir
posta arabasıyla ya da bir nakliye kamyonu
karşılaşmaktı.
büyük bir ibadeti yerine getiren birinin hapse atılması ya da
en azından büyüklerinin doğru olmadığını söylediği bir şeyi
yaptığı için sert bir şekilde azarlanması çok daha
muhtemeldi.

Yatağında doğrulup dizlerine sarılan ve pencereden dışarı
bakarak yine sıcak bir gün vaat eden Bay Ross
Nişanı bozmayı ciddi ciddi düşündü. Ama bunu düşündükçe
daha da imkansız hale geliyordu.
Bunu yapabilecek gibi görünüyordu. Bir kere, güpegündüz
Amanda'nın penceresine merdivenle çıkamazdı; bir diğeri,
Amanda'ya söylediği son sözler
Ona güvenebilirdi ve on birinci saatte onu yüzüstü bırakmak
affedilmez bir alçaklık olurdu. Kadın
onun da cesaretinden şüphe ediyordu. Macerayı sonuna
kadar götürmek için elinden geleni yapmaktan başka çaresi
yoktu.
zaferle sonuçlandı. Bu kadar davranmamış olmayı dilemek
yerine, zihnini Amanda'nın hain Sir Gareth'in ellerinde
uğradığı haksızlıklar üzerinde durmaya zorladı ve bu şekilde
kararlılığını korumayı başardı. Bir çift siyah ipek gece
çorabından birini feda ederek, çok hoş bir maske yapmayı
başardı,
ve aynanın önünde denediğinde, onun
Frizli binici pelerini etrafını sarmış ve şapkasını alnına
doğru çekmişti, bu etki o kadar hayranlık uyandırıcıydı ki
morali oldukça yükselmişti. Ama kahvaltı için pek iştahı
yoktu. Yine de biraz kahve içti ve bir dilim yedi.
Sir Gareth'in daha sonra kendisini sorması ihtimaline karşı,
sıkılmış ve uykulu bir garsonla Galler'e yapacağı sözde
yolculukla ilgili planları hakkında uzun uzun konuşmaya özen
gösterdi. O
yol ve kasabalar hakkında sorular sordu.

ve sonunda Sir Gareth herhangi bir şey soracak olursa Bay Ross'un, sıcaklar bastırmadan önce mümkün olduğunca çok yere değinmek istediği kendisine kesinlikle söylenecektir. Gün yolculuğu çekilmez hale getirdiğinden, bir saat önce Galler'e doğru yola çıkmıştı.

Ama Sör Gareth hiçbir şey sormadı. Tecrübelerine göre, çok genç beyefendiler sabahları uyanmayı kendilerinden yaşça büyük olanlardan çok daha zor buluyorlardı. Sık sık Bay Leigh Wetherby'yi sabahları onu ziyarete davet etmek zorunda kalıyordu.

yeğenini yataktan kaldırmak için en acımasız yöntemleri kullanacaktı.

Hildebrand kahvaltı masasında.

Esirinin görünüşe göre

Kaderine boyun eğmişti. Daha fazla tartışmaya kalkışmadı ve yüz ifadesi hoşnutsuz ve ona attığı bakışlar itici olsa da, en azından oldukça doyurucu bir kahvaltının tadını çıkarabildi. Adam nazik bir şekilde

Ona sıradan sözlerden başka bir şey söylemiyor, bunlara da soğuk ve genellikle tek heceli yanıtlar alıyordu.

Yolculuğun başlaması, postacının görev için White Lion'a gelmekte gecikmesi nedeniyle biraz gecikti. Kendisine bir önceki gün izin verilmişti ve hizmetlerinin bu kadar erken bir saatte emredildiğini bilmediğini söyledi.

Handa posta müdürü yoktu, çünkü sadece iki çocuk vardı. ve ev sahibi Sir Gareth'a bütün postilyonların aynı olduğunu söyledi: lanet olası baş belaları, her zaman atlarını eve götürmeleri gerekenden iki kat daha uzun sürüyor, kendi aralarında kavga ediyorlar ve sonsuza dek Beyaz tulumlarını çıkarıp köye atlamaya hazır olmaları gerekirken köye gizlice giriyorlardı.

eyer. Bütün gece uzakta kaldığı için bu adama kızgındı; ama bir kişi vardı ki

Bu ilticadan haberi olsaydı çok rahatlamış olurdu. Bay Ross, Bedford yolu boyunca uygun bir pusu arayarak ilerlerken, birdenbire bir posta arabasının White Lion'dan gelen çocuk, oradaki boş kutulardan birinde duran yakışıklı kestaneyi tanımamakta zorlanabilirdi.

Sir Gareth'ın kiralamak zorunda kaldığı şezlong hafif, modern araçlardan biri değildi ve çok iyi asılmamıştı. Sir Gareth, arabanın içindeki küçümseyici ve hafif Amanda'nın yıpranmış kaburgalarına dikkatle attığı aşağılayıcı bakış, onu Bedford'a asaletine hiç yakışmayan bir arabayla götürdüğü için ciddi bir şekilde özür diledi ve onu orada en iyi posta evinin üretebileceği en şık ve en hızlı arabaya transfer edeceğine söz verdi. Burnunu çekti.

Açıkça boyun eğmemeye kararlıydı; ve Sör Gareth'ın bu kadar erken bir saatte medeni bir konuşma yapmak için en ufak bir isteği yoktu, onu somurtkanlığından vazgeçirmeye çalışmadı, ama şezlongun kendi köşesinde arkasına yaslandı,

boş boş pencereden dışarı bakarak görebildiği kadarıyla. Bu çok fazla değildi, çünkü Dar ve çok az kullanılmış gibi görünen yol, düzensiz ve dağınık çitlerle çevriliydi. Geçit

Hiçbir kasabadan ve geçtiği birkaç köy de mezra olmaktan öteye gidemiyordu. Şurada burada bir çiftlik binaları kümesi görülüyordu ve araba yollarından daha iyi olmayan birkaç dar yol ona sapıyordu. Bir süre sonra Sir Gareth bu ilginç olmayan manzaradan bıkarak başını çevirdi ve Amanda'yı inceledi. Bu onu şaşırttı.

Yüzündeki asık suratlı teslimiyet ifadesi hemen kaybolmuş, bir an sonra da yüzünde bastırılmış bir heyecan vardı. Yanaklarında güzel bir renk vardı, gözleri çok parlaktı ve

dimdik oturuyordu, elleri kucağında sıkıca kenetlenmişti.

"Amanda," dedi Sir Gareth, alaycı bir ciddiyetle, "ne tür bir fesat hazırlıyorsun?"

Suçluluk duygusuyla sıçradı. "Sana söylemeyeceğim! Ama seni üzeceğimi söyledim ve *üzeceğim!*"

Güldü ama onu kızdırmaktan vazgeçti. Onun ne gibi fantastik bir komplo hazırladığını merak ediyordu ama herhangi bir tedirginlik hissetmiyordu. Dinlenmek ve serinlemek için yolculuğa ara verdiklerinde kesinlikle ona göz kulak olması gerekecekti ama Londra'ya varana kadar tekrar kaçmaya kalkışmayacağından şüpheleniyordu. Aralarında Beatrix ve Bayan Felbridge, onu büyükbabasına teslim edene kadar gözetim altında tutabilirlerdi.

Arkasına yaslanmış, gözleri yarı kapalı, Atlı Muhafızlar'a sorduğunda Tugay Binbaşısı'nın kenti terk ettiğini öğrenmemeyi umuyordu ki, yüksek bir ses kulaklarına çarptı ve araba sarsıcı bir sarsıntıyla hareket etti. "Ne oldu?" diye bağırdı ve aniden durmasına neyin sebep olduğunu görmek için pencereden dışarı bakarak doğruldu.

Araba küçük bir kavşağın hemen yakınında durmuştu ve nedeni hemen anlaşılmıştı. Yüzünde bir maske ve vücudunu saran hacimli bir pelerin olan uğursuz bir figür, şaşkın postacı çocuğu gümüş monteli bir tabancayla koruyor ve endişe verici derecede sert bir vurguyla, göz kapağını bile kıpırdatırsa kafasını uçurmakla tehdit ediyordu. O sırada Görünüşe bakılırsa iyi görünümlü bir ata biniyordu ve bu atı aynı anda elinde tutmakta biraz zorlanıyordu. hayvan hareketsiz ve tabanca doğru hizalanmış.

Bir bakıŒ Sir Gareth'a bilmek her Œeyi anlatmıŒtı. Dudakları kıpırdadı, Amanda'ya baktı ve Œöyle dedi: "Seni küçük Œeytan!" dedi ve sonra arabanın kapısını açıp hafifŒe yola fırladı.

Bay Ross telaşlandı. Olaylar pek de beklediŒi gibi gelişmiyordu. Kesin olarak bir Küçük kavşakta mükemmel bir pusu kurmuşlardı ve postacı çocuk onun sözlerinin en azından ilk kısmına uymakta tereddüt etmemiştı. ayaŒa kalkma ve teslim olma emri verdi. Ne yazık ki, yine vahşice ayaŒa kalkması emredilen Prens o kadar uysal değildi. Birincisi, başının hemen üstünden bağırılmasına alışık değildi ve ikincisi, efendisinin garip bir Œekilde gergin anlayabiliyordu. Kıpırdanmaya, geri çekilmeye, yan yatmaya başladı, kafasını almaya çalışıyordu. Taciz edilen Bay Ross biliyordu ki Amanda ona binmekte çok zorlanacak ve daha da telaşlanacaktı. Hızlı bir bakış ona Amanda'yı gösterdi, Şezlongun yan kapısından çıkmak yerine, açmakta zorlanıyordu. Sör Gareth'ın böylesine pervasızca aşıŒı atlayacaŒını tahmin etmemiştı. Ashnda her Œey ters gidiyordu. Attan indi. Sir Gareth'a olduŒu yerde durmasını emretti, ama Prens'in dizginini bırakmaya cesaret edemediŒi ve attan sol yerine saŒda inmeyi akıl edemediŒi için kendini çok garip bir durumda buldu. Gareth saŒ eliyle tuttuŒu tabancayı , sol eli Prince'in geri çekilme çabaları yüzünden göŒsüne doŒru sürükleniyordu.

"O tabancayı saŒa sola sallama, seni genç aptal!" Sir Gareth dedi ki.

"Ellerini kaldır!" diye karşılık verdi Hildebrand. "Bir adım daha atarsan ateş ederim!"

"Saçmalık! Hadi, şimdi, bu kadar aptallık yeter! Tabancayı hemen bana ver!"

Hildebrand, Sör Gareth'in soğukkanlı bir şekilde ilerlediğini görünce istemeden geriye doğru bir adım attı. Göz ucuyla, postacının eyerinden kaydığını ve ona arkadan saldırmaya hazırlandığını gördü; her iki adamı da koruyabilmek için pozisyonunu değiştirmeye çalıştı; şimdi iyice telaşlanan Prince ona doğru top attı; ve beklenmedik sarsıntı parmağının sıkılmasına neden oldu tabancasının tetiği etrafında. Gürültülü bir ses duyuldu; Amanda çığlık attı; postacı çocuk ona doğru bir dalış yaptı Prens korkuyla kişneyerek şaha kalktı ve Sir Gareth bir elini sol omzuna atarak arabanın tekerleğine doğru geri döndü.

"Nasıl ? *Bunu* nasıl ?" Amanda ağladı, neredeyse koltuktan yuvarlanıyordu. "Bana yapmayacağına *söz vermiştin!* Şimdi ne yaptığına bir bak! Kötü mü yaralandınız, efendim? Oh, çok üzgünüm!"

Sör Gareth onu çok net göremiyordu. Dünya gözlerinin önünde dönüyordu ve uzuvları suya dönüşüyordu. Duyuları da kayıp gidiyordu ama ne olduğunu biliyordu ve bilincini kaybetmeden önce tek bir kelime söylemeyi başardı: "*Kaza. . . !*"

Amanda onun yanında diz çökmüştü. Sol tarafına düşmüştü ve elinin omzuna bastırılmış olduğunu görmüştü ve tüm gücünü kullanarak onu sırt üstü yatırmayı başardı. Sonra paltosundaki yanmış yarığı ve çok daha korkuncu, hızla yayılan uğursuz lekeyi gördü. Paltoyu omzundan çekmeye çalıştı ama Sör Gareth'ın paltoları hepsi çok iyi kesilmişti. Bağırды: "Biriniz bana yardım etsin! Bana *yardım edin!*" dedi ve telaşlı bir aceleyle Sör'ü soymaya başladı.

Gareth'ın boyunbağı. Postacı çocuk tereddüt etti. Ateşli küheylanlar olmayan atları sakinleşmişti ama gözleri sabitti sözde eşkıyaya öfkeyle baktı ve Amanda'ya gitmektense ona gitmeyi tercih etti. Elleriyle Sir Gareth'ın boyun örtüsünü katlayıp yeniden katlayarak bir yastık haline getirirken etrafına bakındı ve öfkeyle şöyle dedi "Bana *yardım edin*, dedim!"

"Evet, hanımefendi, ama, gitmesine izin verilecek mi?" dedi postacı çocuk, ona doğru isteksiz bir adım atarak, ama Hildebrand'ın gözleri parlıyordu.

"Hayır, hayır!" Hildebrand kısık sesle konuştu. ", yapmam. -!"

"Boş ver, boş ver, buraya gel!" Amanda, ped bulunan elini Sir Gareth'ın ceketinin içine sokarak emretti.

Postacı çocuk onun yanına gitti, ama Sir Gareth'ın solgunluğunu ve kana bulanmış ceketini görünce öldüğünü sandı ve istemsizce mırıldandı: "Tanrım, burnundan soluyor!"

"Kaldırın onu!" Amanda dişlerinin takırdamasını kontrol almak için sıktı. "Kaldır onu ve paltosunu çıkar! Sana yardım edeceğim. Elimden , ama elimi yaraya bastırmalıyım!"

"Bunun bir faydası yok, bayan!"

"Sana söylediğimi yap!" dedi öfkeyle. "O ! *Korkunç bir* Gekilde kanıyor ve ölmüŒ olsaydı kanamayacağını *biliyorum!* Oh, acele et!"

Ona merhamet dolu bir bakış attı ama sözünü dinledi, Sir Gareth'ı kollarının arasına aldı ve biraz da Paltoyu için ondan yardım aldı. Elinden geleni yaptı.

Kararlı küçük elini yaranın üzerine sertçe bastırmaya devam etti ama parlak kırmızı kan kabardı, parmaklarını kızıla boyadı ve hafif muslin eteğine damladı.

Bay Ross, atı nihayet kontrol altına alınmıştı, dönüp baktı ve bu korkunç manzarayı gördü. Elleri titreyerek, doğaçlama maskesini çıkardı ve yere fırlattı. Amanda ya da postacı çocuk

boş zamanlarında ona baksalardı, yüzünün neredeyse kurbanınıninki kadar beyaz olduğunu görecektlerdi. Dudakları yapışkan bir şekilde aralandı, sarsılarak yutkundu, ileri doğru bir adım attı ve tozlu yola sessizce yığıldı.

Postacı çocuk hızla yukarı baktı ve çenesi düştü. "Vay canına!" diye bağırdı. "Tanrı aşkına, eğer bir sürüyle gitmediyse! İyi rütbeli binici!"

"Boynundaki örtüyü çıkar!" Amanda söyledi.

"Çabuk!" Postacı çocuk homurdandı. "Bırakın yatsın!"

"Evet, evet, ama bana onun boyun örtüsünü getirin! Bu yeterli değil! Oh, acele et, acele et!"

Hildebrand'ın bütün çabalarının boşa gideceğini düşündü, ama yine onun dediğini yaptı, sadece Hildebrand'ın yanında durakladı.

İkinci tabancayı eyer kılıfından çıkarıp kendi dar ceketinin koynuna sokacak kadar uzun bir süre cansız kaldı. Prens tedirginlikle irkildi ve başını kaldırdı, ama posta atlarının sakinliği

onu rahatlatmış gibi görünüyordu ve efendisinin cesedinin yanında durmaya devam etti.

Amanda kan akışını azaltmayı başarmıştı ama kan hâlâ ıslatılmış pedin altında birikiyordu. Panik onu yakaladı. Postacı çocuk itaatkârdı ama emirlerini anlamakta yavaştı ve görünüşe bakılırsa kendi başına hareket etmekten acizdi. Kendi inisiyatifıyla; Hildebrand, onun yanına koşması gereken

yardım etmek yerine bayılmıştı ve daha yeni iyileşme belirtileri göstermeye başlamıştı. İkisine de öfkeliydi, korkudan aklı başından gitmişti, çığlık atmayı her şeyden çok istiyordu. Gurur ve inatçılık onu kurtarmaya geldi: O bir askerin kızıydı ve bir askerin karısı olmak istiyordu; ve kendi kendine yenilmeyecekti. O

Kendisini güçsüz ve hasta hissetmesine neden olan bir mücadelenin ardından yükselen histerisini bastırdı ve şok içindeki zihnini konsantre olmaya zorladı. Sör Gareth omzunun çukur kısmından vurulmuştu ve bir boyun bezinin katlanmasıyla elde edilenden çok daha büyük bir pedin, o vurulmadan önce yerine sıkıca bağlanması gerekiyordu. Çaresiz küçük ellerinin baskısını gevşetmeye cesaret edemedi. Çaresizce etrafına bakındı, bir an için hiçbir şey düşünemedi; sonra Sir Gareth'ın portmantolarının arabanın arkasında bağlı olduğunu hatırladı ve postacı çocuğa onları çözmesini emretti. "Gömlekler! Evet, Gömlekler! Gömlek olmalı! Ve yerine bağlamak için daha fazla boyun örtüsü-getirin onları!"

Postacı çocuk portmantoların iplerini çözdü ama duraksayarak şöyle dedi: "Kilitli olacaklar, elbette!"

"Kilitleri kır o zaman!" dedi sabırsızlıkla. "Ah, keşke bana yardım edebilecek olsaydı!"

Bu sırada Hildebrand zorlukla ayağa kalkmıştı. Hastaydı, başı dönüyordu ve bacakları titriyordu ama Amanda'nın acı dolu çıığı onu kendine getirdi. Kan hızla yukarı akıyordu. yüzüne çarptı; utanç içinde kalın bir sesle "Ben yaparım!" dedi ve kararsız bir şekilde postacının mektuplardan birini koyduğu yere gitti. portmantoları yola indirdi.

"Ho, evet?" dedi o kişi sinirlenerek. ", değil mi? Ve beyefendinin mallarını alıp !"

"*Aptal!*" Bu söz Amanda'nın ağzından patladı. "Onun bir haydut olmadığını göremiyor musun? Bırakın o çantayı alsın! Sana *emrediyorum!*"

Sesi o kadar şiddetliydi ki, postacı çocuk yol verdi içgüdüsel olarak. Portmanto kilitli değildi ve Hildebrand titreyen elleriyle kapağı açtı ve Sir Gareth'in eşyalarını karıştırmaya başladı. Gömlekler, birçok boyun örtüsü ve Amanda'nın görünce haykırdığı büyük bir sünger buldu: "Oh, evet, evet! Onu bir gömleğe bağla, sıkı, *sıkı*, ve bana getir! Hayır, onu postacı çocuğa ver ve ne yaparsan yap, Hildebrand, bu tarafa bakma, yoksa yine baygınlık geçirecek ve bayılmakla kaybedecek *zamanımız* yok!"

Ona cevap veremeyecek kadar kendinden geçmişti ama gözlerini ondan ayırmaya cesaret edemese de istediğini yapabiliyor, hatta birkaç boyunbağını birbirine düğümleyebiliyordu. Aralarında, Amanda ve postacı çocuk Onlar çalışırken Amanda da en yakın evin ya da hanın nerede öğrenmek istiyordu. Postacı çocuk önce Sekiz mil kadar Bedford'dan daha yakın bir yer aklına gelmedi, ama aklını başına toplaması için sertçe uyarılınca, yolun bir mil aşağısında, Little Staughton'da bir han olduğunu söyledi. Sir Gareth gibiler için uygun olmadığını ekledi,

Amanda, tehlikeli bir öfkeyle ona bez kafalı, kadınlara yakışmayan biri olduğunu söyledi.

büyükbabasının sözlerinden alıntılanan

Bu da postacı çocuğu oldukça ürkütmüştü. Ona portmantoları tekrar bağlamasını söyledi; o bunu yaparken de dikkatini Hildebrand'a çevirerek, Sör'ü kaldırmaya yardım etmesi gerektiğini bildirdi.

Gareth'i arabaya bindirdi. "Bana yapamayacağını hiçbir yararı yok, çünkü *yapmalısın!*" dedi sertçe. "Ve seni yasaklıyorum

Sör Gareth'a güvenli bir şekilde bahşedilene kadar bayılın! İstersen o zaman ama senin için kalamam, bu yüzden Kendine dikkat et. Ve seni terk etmekten en ufak bir vicdan azabı duymayacağım, çünkü bu tamamen senin hatan ve şimdi, bu durumda olduğumuzda, alınganlaşıyorsun, bu da sana karşı tüm sabrımı tüketiyor!"

Mutsuz Hildebrand kekeledi: "Elbette onu kaldırmaya yardım edeceğim! Bayılmak *istemiyorum*: Elimde değil ama yapacağım!"

"Biraz kararlı olursan her şeyi yapabilirsin!" dedi ona.

Bu canlandırıcı muamele onun üzerinde etkili oldu. Gözleri kadının kanlı elbisesine takıldığında ürpermekten kendini alamadı, ama hemen gözlerini kaçırdı, bulantısını bastırdı ve bir daha olmaması için sessizce dua etti

kendini rezil etti. Dua kabul oldu. Sir Gareth olabildiğince nazik bir şekilde arabaya bindirildi.

Amanda onu karşıladı ve Hildebrand hâlâ ayaktaydı. Bu beklenmedik zafer yüreğini biraz olsun ferahlattı ve birdenbire daha az asılmış gibi görünmeye başladı ve handa ağır yaralı bir adamı barındırmaya hazırlanmaları için onları uyarmak üzere önden gideceğini söyledi.

Amanda bu öneriyi sıcak bir şekilde onayladı, ama postacı çocuk hâlâ Hildebrand'ın tehlikeli bir haydut olduğunu düşünüyordu,

Buna karşı çıktı, hatta ceketinden tabancasını çıkaracak kadar ileri gitti. Hildebrand, dedi.

Hemen önündeydi, böylece dörtnala kaçmaya kalkarsa ona bir kurşun sıkabilirdi.

"Ne kadar iğrenç derecede aptal bir yaratıksın sen!" diye haykırdı Amanda. "Hepsi bir şakaydı, bir bahisti! Sana şimdi açıklayamam ama Sör Gareth bunun bir kaza olduğunu biliyordu! Öyle dediğini duydunuz! Evet ve gerçek bir kazayı

genç bir aptal, değil mi? Bu size onu tanıdığını *göstermiyor* mu? Ve kaçmaya çalışmayacak, çünkü ben Sör Gareth'a aşırı düşkün olduğuna sizi temin ederim. *Hemen git, Hildebrand! Atına bin ve onu takip et ve dua et, dua et dikkatli sür!*"

"İstersen vur beni!" Hildebrand atının dizginini tutarak, "İstersen vur beni!" dedi. "Umurumda değil! Asılmaktansa bunu tercih ederim, ya da nakledildi!"

Bu pervasız sözlerle Prens'e bindi, topuklarını atın yanlarına vurdu ve patikadan aşağı doğru fırladı.

Araba çok daha ağırbaşlı bir tempoyla onu takip etti, ama yol o kadar dardı ki, postacı çocuk Birçok çukurdan kaçınmak imkânsızdı. İleride özellikle büyük bir çukur gördüğünde yapabildiği en iyi şey, atları dizginleyerek yürütmek ve sarsıntıyı olabildiğince azaltmaktı. yapabilirdi. Ama hiçbir şey bu kısa yolculuğu çok zorlu bir hale getirmekten başka bir işe yaramadı. Amanda endişeli bir şekilde

Gözü bandajların üzerindeydi, pedin kaymasından ve kanamanın yeniden başlamasından korkuyordu. Bu kadar uzun boylu bir adam bir şezlongda düz bir şekilde yatırılmazdı, ama Amanda kollarını Sir Gareth'a dolamış, başını omzunda destekliyor ve elinden geldiğince onun için sık sık çarpmaları hafifletmeye çalışıyordu. Elinin altında kalbinin hafifçe attığını hissedebileceğini hayal etti, bu da aşırı yüklenmiş sinirlerine öyle bir rahatlama getirdi ki şükran dolu gözyaşları gözlerine sıçradı ve yuvarlandı yanaklarından aşağı süzüldü.

Sargıların tuttuğunu görünce en büyük endişesi azaldı ve içinde bulunduğu duruma bağlı diğer tüm endişeleri düşünebildi. Bunların başında Hildebrand'ı aptallığının sonuçlarından kurtarma ihtiyacı geliyordu. Kendini suçlamaktan pek hoşlanmazdı, ama Hildebrand'ın bu hatayı yaptığına hiç şüphe yoktu.

kazadan bir dereceye kadar sorumludur. Emin olmak için, o Hildebrand'dan tabancalarını ateşlemeyeceğine dair bir söz almıştı, ama şimdi

Acil bir durumda aklını başına toplayacağına en ufak bir güven duymaması gerektiğini iyi biliyordu. Ve hiç kimse (ya da, en azından, en küçük bir adalet duygusuna sahip hiç kimse)

teklif ettiği hizmetleri kabul ettiği için onu suçlayabilirdi, ancak bu konuda çok suçlu olduğunu hissetti.

Zavallı Sir Gareth'ı tehlikeye atabilecek her türlü plana rıza gösterdi. Sör Gareth'ın yüzünü karartmasaydı

Hildebrand arabayı tutmayı aklının ucundan bile geçirmezdi; ama şimdi onun karakterini karartmış olması, içini alışılmadık bir pişmanlıkla dolduruyordu. Bu gerçekten de her şeyden daha korkunç görünüyordu, çünkü adam cansız bir şekilde yere yığılır yığılmaz kızgınlığı kaybolmuş ve

Onu zalim bir haydut olarak değil, nazik ve sonsuz sabırlı koruyucusu olarak görmüştü. Ama buna sahipti,

Hildebrand onun anlattıklarından bunu tahmin edemezdi ve Sir Gareth'ın her bakımdan takdire değer bir insan olduğunu sadece ona bakarak anlamaması ne kadar aptalca olursa olsun, bu aptallığının cezasını korkunç bir şekilde çekmesi hiç de adil değildi. Sör Gareth'ın

acı çekmesini diledi. Dünyadaki son sözü olduğunu kanıtlayabilecek bir sözle Hildebrand'ı temize çıkarmıştı. Bu asil yüce gönüllülük düşüncesi onu o kadar etkiledi ki, yüksek sesle haykırdı: "Ah, *keşke* senin hakkında o yalanları söylemeseydim! Hepsi benim hatamdı!"

Ama Sir Gareth onu duyamazdı, bu yüzden ona ne kadar üzgün olduğunu söylemenin faydası yoktu. Bilinçsiz olmasaydı bile, diye düşündü, pratik tarafı yeniden ortaya çıktı

pişmanlık durumu düzeltmeyecekti. Kollarını ondan cesaret edemedi, bu yüzden gözyaşlarını silemedi, ama ağlamayı bıraktı ve kendini bundan sonra ne yapması gerektiğini düşünmeye zorladı. Kolları ağrıyordu neredeyse dayanılmazdı, ama bu önemsizdi. Ve

Önemli olan Hildebrand'ı kanunun pençesinden kurtarmaktı. Aptaldı, kararlılıktan yoksundu ama onun hizmetlerine ihtiyacı olacaktı.

Araba küçük köye ulaştığında, kadın Kendini çok iyi kontrol ediyordu ve ne yapılması gerektiğini biliyordu. Yüzü gözyaşlarıyla lekelenmiş olabilirdi ama Bull Inn'in ev sahibi, sinir krizinin eşiğindeki soluk benizli genç bir beyefendinin anlattığı kopuk kopuk hikâyeden dehşete düşmüş ve histerik bir genç kızla karşılaşmayı beklerken, Amanda'nın Hildebrand'dan daha sert bir yapıya sahip olduğunu çok çabuk öğrenmişti. O bir çocuk gibi görünebilirdi, ama çocuksu hiçbir yanı yoktu. işler. Onun kıskanç gözetimi altında, ev sahibi ve postacı çocuk Sir Gareth'i dar merdivenlerden yukarı, saçağın altındaki yatak odasına taşıdılar ve orada yatağa yatırdılar; onlar bunu yaparken Hildebrand'a şöyle dedi tek kelime etmemek, her şeyi ona bırakmak için fısıldadı; Ev sahibinin karısından en yakın doktorun yerini sordu ve o şaşkın kadının, Eaton Socon'da yaşayan ve Squire'a bakan Dr. Chantry'den başka doktor tanımadığını öğrenince, hemen Hildebrand tekrar atına ve bu uygulayıcıyı Sir Gareth'in yanına çağırmak için rüzgâr gibi at sürdü.

"Evet, tabii ki!" dedi Hildebrand hevesle. "Ama oraya nasıl gideceğimi, doktoru nerede bulacağımı ya da evde değilse ne yapacağımı bilmiyorum!"

"Ah, bu kadar çaresiz olmamaya *çalış*!" diye bağırdı Amanda. "Bu kadın sana onun nerede yağıdığını söyleyecek ve eğer dıGarı çıktıysa Onu takip edeceksin ve onsuz geri dönmeye *cesaret* edemeyeceksin!" Sonra Bayan Chicklade'e döndü ve şöyle dedi: "Söyle Çünkü ne kadar aptal olduğunu görebilirsiniz.

"Ben aptal değilim!" diye karşılık verdi Hildebrand, öfkeyle. "Ama daha önce ülkenin bu bölgesine hiç gelmedim ve hangi yöne gitmem gerektiğini bile bilmiyorum!"

"Hayır!" diye karşılık verdi Amanda, dik merdivenleri yarılarmıştı bile. "Ben de bilmiyorum, ama orada bir bebek gibi durup *nasıl-nasıl-nasıl* demezdim!"

Bunu söyledikten sonra kadın yoluna devam etti, adam öfkeden köpürüyordu ama ona değerini kanıtlama kararlılığıyla oldukça sertleşmişti.

Amanda, ev sahibini Sir Gareth'ın gövdesindeki sargıları sıkarken ve postacıya bir şeyler getirmesini söylerken buldu. musluktan biraz brendi. O algılamak için minnettar oldu Bu iri yarı, katı adamda, görünüşe göre kendi inisiyatifiyle hareket edebilen bir yardımcı bulunduğunu fark etti ve ona sordu

Sör Gareth'ın yaşayıp yaşamayacağını merak ediyordu.

"Söyleyecek bir şey yok hanımefendi," diye cevap verdi cesaret kırıcı bir şekilde. "Henüz soluğu kesilmedi, ama bordosunu epey kaybettiğini söyleyebilirim. Bakalım bir damla konyak damlatabilecek miyiz? boğaz."

Ama post-boy bu onarıcı ile geri geldiğinde, Bayan Chicklade tarafından yakından takip edildi, ancak Sir Gareth'ın ağzının köşelerinden aktığı için hiçbir işe yaramadığı görüldü.

Ev sahibi iyi bir içkinin israfı olduğunu düşündü ve doktor çağırmaktan başka çare olmadığını söyleyerek bardağı yere bıraktı. Amanda bunu açıkladığında Hildebrand bu için çoktan yola koyulmuştu, postacı çocuk yüksek sesle onaylamıyordu. Genç adamın bir daha asla görülemeyecekti ve hemen soygunun grafik bir açıklamasına başladı.

O ana kadar Chicklades, Hildebrand'dan öğrendiklerinden fazlasını bilmiyordu, ki bu da çok az şeydi. Bu yüzden

garip bir hikaye hemen anlatıldı

Bayan Chicklade, kocasına umutsuzca yaralanmış bir adamla hiçbir şey yapmamasını şiddetle tavsiye ettiğinde çok haklı olduğuna ikna oldu. Hildebrand'la göz göze geldiği andan itibaren

Amanda'ya gelince, onun nasıl olduğunu bilmek istediğini söyledi.

böyle katil bir genç serseriyle el ele tutuşmaya geldi.

"Keşke onun bir haydut olduğunu düşünmekten vazgeçseniz!" dedi Amanda. "Hepsi uydurmaydı, sadece eğlenceydi!"

"Eğlenmek mi?" diye soluk soluğa kaldı Bayan Chicklade.

"Evet, size söylüyorum! Tabancasını asla ateşlemek istemedi: gerçekten ateşlemeyeceğine dair bana söz verdi!"

"Ne için alıp horozlamak istedi, eğer mi istiyorsunuz, bayan?" diye sordu postacı çocuk kurnazca.

Amanda, "Ah, yukarı çekmezsen diye!" diye açıkladı.

"Başının üzerinden ateş edip seni korkutmak için.

Başta bunu yapmasını istememiş da, şimdi yapmadığı için çok üzgün olduğumu söylemeliyim; çünkü keşke yapsaydı, hiçbir zarar görmezdik."

"Hiç yapmadım!" diye haykırdı Bayan Chicklade. "Sen de en az onun kadar kötüsün! İkinizin de zavallı beyefendiyi soymak için bir komplo içinde olduğunuza inanıyorum ve bilmek istediğim şey, kendinizi onun arkadaşlığına nasıl soktuğunuz, bunu yapmış olmanız bir mızrak sapı kadar açık ve muhtemel, çünkü daha cesur bir parça görmedim, tüm günlerimde değil!"

" ol!" diye araya girdi ev sahibi, kalın sesiyle. "Kulağa tuhaf gelen bir iş olduğunu kabul ediyorum, ancak

Genç bayanla bu kadar kaba konuşamazsın, canım. Beyefendi kim hanımefendi?"

"Bunu size söyleyebilirim!" dedi postacı çocuk işgüzarca. "O Sir Gareth Ludlow, ve çok iyi bir lale, ve o ve o dün gece Kimbolton'a bıraktı. Onları Bedford'a taşımam için beni tuttu."

Ev sahibi Amanda'ya düşünceli düşünceli baktı. "Pekala, bayan, siz onun karısı , çünkü parmağınızda yüzük yok ve bana babanız olacak kadar yaşlı ya da kardeşiniz olacak kadar genç görünmüyor. oyun mu?"

Bayan Chicklade, "Ah, yapabiliyorsan cevap ver!" dedi.

"O benim amcam," diye yanıtladı Amanda sakince. "Ayrıca Bay Ross'un amcası. Bay Ross onu vuran adam, ama Tamamen kazara. Aslında Bay Ross ve ben kuzeniz ve el ele olduğumuz doğru, ama bu sadece Sir Gareth'a bir oyun oynamak içindi. Ama Sör Gareth onu tanıdı ve ben de Herhalde tabanca konusunda kendisine hiç güvenilmeyeceğini biliyordu, çünkü ona tabancayı sağa sola sallamamasını söyledi. genç bir aptal olduğunu söyledi. Değil mi?"

"Evet," diye cevap verdi postacı çocuk isteksizce. "Ama-"

"Sonra atınızdan indiniz ve tabii ki kuzenim ona saldırmak istediğinizi düşündü. Kaza. Çünkü bu onu telaşlandırdı. Ve sonra atı çok huzursuz olmaya başladı ve tüm bunların ortasında silah . Asla ama asla Sör Gareth'a ateş etmek istemedi! Ona bakmıyordu bile!"

"Beyefendiye, *'Bir adam daha yaklaşırsan ateş ederim!'* dedi. Evet, dahası kafamı omuzlarımdan uçurmakla tehdit etti!"

"Bana öyle yapmaması çok yazık oldu!" dedi Amanda. "Bu kadar aptal biriyle konuşmaktan *bıktım* usandım! Eğer birazcık sağduyunuz olsaydı, eğer kaçmak isteseydi, bunu siz Sir Gareth'in boynundaki örtüleri bağlamama yardım ederken yapabileceğini bilirdiniz! Ve eğer Sör Gareth'ı vurmak isteseydi, o aptalca şekilde baygın düşmezdi. çok iyi yaptı!"

"Bayıldı, değil mi?" dedi ev sahibi. "Bu beni şaşırtmadı. Buraya geldiğinde bir yastık kadar hasta . Bana öyle geliyor ki gibi oldu, bayan, ama doğruları ne olursa olsun tartışmanın anlamı yok. Martha canım, genç bayanı diğer yatak odasına götür, Ellerindeki kanı yıkayıp temiz bir önlük giyebileceği bir yere. Bunu yaptıktan sonra fırına bir tuğla , çünkü beyefendi çok üşüyor. Ve sana gelince, genç dostum, onun bavulunu getirebilirsin, ve Üzerindeki giysileri çıkarmama yardım et ki çarşafların arasına rahatça uzanabilsin."

Amanda, Sör Gareth'a kuşkululu bir bakış attı, ama o Onu canlandırmak için yapabileceği hiçbir şey aklına gelmediğinden ve ev sahibi de güvenilir görüldüğünden, kendisini yönlendirmelerine izin verdi onaylamayan ev sahibesi tarafından Sir Gareth'ın götürüldüğü odanın yanındaki odaya götürüldü.

Hildebrand hana döndüğünde Amanda elbisesini değiştirmekle kalmamış, Joseph için süt isteyerek Bayan Chicklade'i daha da kızdırmıştı. Bayan Chicklade kedilere tahammül edemediğini söyledi, ve mutfağında ayaklarının altına giren sinir bozucu bir kedi yavrusu istemezdi, ama efendisi tam o sırada içeri girince

Sonra tuğlanın henüz yeterince sıcak olup olmadığını öğrenmek istedi ve ona zahmet etmemesini söyleyerek Yusuf sütünü aldı.

Chicklade, Sör Gareth'in evinden çıktığını bildirdi. Botları çıkarılırken kısa bir süre baygınlık geçirmişti. Anlaşılmaz bir şeyler mırıldanmış ve kendisine konyak yutturulamadan tekrar bayılmıştı ama Chicklade bunun umut verici olduğunu düşünüyordu. Bir dakikadan fazla bile yaşam göstermemişti. Hildebrand bu sevinçli haberle karşılaşmak için aceleyle içeri girdi; ve o kadar büyük bir korkuya kapılmıştı ki Hana vardığında Sör Gareth'in öldüğünü öğrenince gözyaşlarına boğuldu. Bu aşırı duyarlılık Amanda'ya tavsiye etti, ama sinirlerinin dayanılmaz gerginliğini önemli ölçüde hafifletti. Birkaç dakika içinde, yokluğu sırasında iki yeni akraba edindiği haberini tahammül edilebilir bir soğukkanlılıkla dinleyebildi.

"Tamamen anladınız mı?" Amanda endişeyle sordu. "Sör Gareth bizim amcamız ve siz onu oyaladınız çünkü biz ona bir oyun oynamak için bir plan yapmıştık."

Anlamaktan çok uzaktı ama başını salladı ve umutsuz bir ses tonuyla Sir Gareth kendine geldiğinde onu hemen evlatlıktan reddederdi.

"Tabii ki yapmaz!" dedi Amanda. "Böyle yakışsız bir şey yapmayı aklından bile geçirmez!"

Bu açıklama onun için oldukça anlaşılmazdı, ancak aydınlanmayı talep edemeden doktor gelmişti, ve yalnızlık içinde düşünmeye bırakıldı.

Doktor bu kadar genç bir hanım tarafından kabul edilmesine şaşırды ve onun hastasının yeğeni olduğunu sorgusuz sualsiz kabul etmesine rağmen

Bayan Chicklade, yapmak zorunda kalabileceği herhangi bir ameliyatta ona daha yetkin bir yardımcı olabilirdi. Ama Sör Gareth için neler yaptığını görünce fikrini değiştirdi.

Çantasını açarken ve

Chicklade bir tas sıcak su getirmek için gitti.

Ona olayla ilgili pek çok soru sordu, arada bir elinin altından ona meraklı bir bakış fırlattı.

gür kaşları vardı. Sonunda onun çok güzel bir kadın olduğunu söyledi.

ve metanetinden şüphe ettiğim için özür diledi.

Olayda, mermiyi çıkarma operasyonu

Bu görüntü onun metanetini ciddi bir şekilde sınadı ve ancak üstün bir irade gücüyle başucunda kalmayı başarabildi, Dr.

Chantry'ye çeşitli aletleri ve zaman zaman istediği tiftik bezlerini uzattı.

Sir Gareth doktorun elleri altında kendine geldi ve

Amanda'nın sempatiyle irkilmesine neden olan bir inilti

çıkardı. Doktor onunla yüreklendirici vurgularla konuştu ve o da

gözlerini açtı. Şaşkın bir anın ardından kendisine ne olduğunu anlamış gibiydi, çünkü belli belirsiz ama gayet net bir şekilde şöyle dedi "Hatırlıyorum. Çocuğun suçu değil!"

Doktor, Chicklade'e nefesinin altında onu tutmasını söyledi, ancak birkaç dakika dayandıktan sonra tekrar bilincini kaybetti.

Chicklade telaşla bu duruma dikkatini çektiğinde Dr.

Chantry, "Aynen öyle," diye homurdandı. "Şeytani bir derinlikte olduğunu söyleyebilirim. Onu buraya getirmenin bir anlamı yok.

"Onu rahatça bağlayana kadar etrafta dolaştıracağım, zavallı dostum."

Amanda'ya bu son olaydan önce çok uzun zaman geçmiş gibi geldi.

operasyon gerçekleştirildi ve o buna inanamadı

Sör Gareth bunu rahat bulacaktır. Ama doktor dedi ki Tanrı'nın merhametiyle kurşunun hayati bir noktaya isabet etmemiş olması onu çok daha neşeli hissettirdi. nasıl sonuçlanacağını henüz kimsenin söyleyemeyeceğini de sözlerine ekledi, Yine de mükemmel bir sessizlik ve iyi bir bakımla her şeyin yoluna gireceğini umuyordu.

"Ama ölmeyecek, değil mi?" Amanda yalvarırcasına sordu.

"Sanmıyorum, genç bayan, ama kötü bir yara ve çok kan kaybetti. Size şunu söyleyebilirim: Eğer bu kadar soğukkanlı davranmamış olsaydınız şu anda hayatta olmayacaktı."

Ama her zaman bir kahramanın rolünü oynamayı arzulamış olan Amanda, kendisini bir katilden biraz daha iyi görebiliyordu ve sabırsızlıkla bunu bir kenara iterek şöyle dedi: "Onu iyileştirmek için tam olarak ne yapmam gerektiğini söyle bana! Yapmam gereken *her şeyi*!"

Onun omzunu okşadı. "Hayır, hayır, sen çok gençsin, canım! Şimdi, üzülme! Herhangi bir sorun çıkacağını sanmıyorum ama ona bakacak deneyimli bir kadın istiyoruz."

Chicklade, "Bayan Bardfield'a haber göndereyim, efendim,"

dedi. "Ah, ebe! Ay, mükemmel bir fikir! Yapacak çok az şey

var.

şu anda onun için yapılabilecek tek şey onu sessiz tutmak, ama ben

Oğlumu bir içki ve biraz afyonla gönder, huzursuzlanırsa diye. Ona bir şeyler verdim.

Uyumasını sağlayın, ancak yara iltihaplanırsa biraz ateşi çıkabilir. Gerek yok

de gereksiz yere endişeliyim. Bu akşam ona bir atmaya geleceğim, hiç korkmayın!"

Bölüm 14

Doktorun ayrılmasından sonra uzun bir süre Amanda Sör Gareth'in yatağının yanında oturmaya devam etti. Onun gözünde, Dr.

Chantry, daha önce karşısına çıkan fakülte kıyaslandığında pek de iyi sayılmazdı.

her ne ise, onu bu işe mecbur ettiğini görebiliyordu.

Hastanın yutkunmasının ona kesinlikle faydası olmuştu. Hâlâ korkunç derecede solgundu ama artık ölü gibi baygın yatmıyordu. Ağır bir uykuda gibiydi ama zaman zaman Her seferinde battaniyenin dışında duran eli kıpırdıyor ya da başını yastığın üzerinde huzursuzca hareket ettiriyordu.

Öğle vakti Chicklade usulca odaya girdi ve Bayan Bardfield' alt katta olduğunu, hastasına bakmak için köyün diğer ucundaki kulübesinden geldiğini fısıldadı.

"Bu gece onunla birlikte oturacak, hanımefendi. Doktor bir süre daha bir şey istemeyeceğini söyledi.

Akşam yemeğine kadar idare eder. Beyefendinin nasıl olduğunu görebilmesi için onu yukarı çıkarayım mı?"

Amanda hazır bir şekilde izin verdi. Acil durumlarda Sadece cesaretle değil, neyin gerekli olduğunu doğuştan hissederek hareket ediyordu; ama bir hasta yatağıyla karşılaştığında cehaletin farkındaydı. Hasta bakıcılığı konusunda deneyimli bir kadını selamlamak için şükran dolu bir yüz ifadesiyle ayağa kalktı.

Duyguları şiddetli bir sarsıntı geçirdi. Az sonra merdivenleri hırıldayarak ve hafif adımlarla odaya giren hanımefendi, görünüşü güvene davet ediyordu. Oldukça şişman bir kadındı ve hoşgörülü gülümsemesinden iyi biri olduğu anlaşıyordu. Amanda onun yüzünün çok güzel olduğunu düşünüyordu.

sevimsizdi. Ne tuhaf bir şekilde bulanıklaşan gözlerinin ifadesinden ne de uzun süre sabit kalamamasından hoşlanıyordu.

herhangi bir nesneye bir dakikadan fazla odaklanmadı. Büyük bir bonenin altına taktığı şapka hiç de temiz değildi ve Üzerinden, baskın unsurları soğan, bayat ter ve alkollü içki olan nahos bir koku yayılıyordu. Ağır adımlarının altında zemin sarsıldı ve Sir Gareth'ın üzerine eğildiğinde şöyle dedi: "Ah, !" dedi, Amanda'yı dolduran bir sesle. Sonra elini onun alnına koydu ve şöyle dedi: "Ateşi yok, bu iyi bir şey ama ölümcül derecede kötü görünüyor." Bundan sonra, içten bir iyi niyetle yastıklarını düzeltti ve battaniyeleri acımasızca düzeltti

onu örten. Uyanamayacak kadar ağır uyuşturulmuştu ama Amanda, Bayan Bardfield'in kaba ve fazla temiz olmayan ellerinin ona dokunduğunu görmeye daha fazla dayanamadı ve sert bir sesle "Yapma! Onu rahat bırak!"

Bayan Bardfield hasta yakınlarının gerginliklerine alıştı ve hoşgörüyü gülümseyerek şöyle dedi "Tanrı seni korusun, canım, ben buradayken kafanı yormak istemezsin!

Bakıcılığını yaptığım birçok beyefendi var.

Hem de hazır! Ben bir süre onun yanında kalacağım, çünkü Bay Chicklade size ve genç beyefendiye öğle yemeği için güzel bir soğuk et ve turşu hazırladı, ayrıca bir demlik de çay. Bu size iyi gelir ve zavallı amcanızın emin ellerde olduğunu bilirsiniz."

Amanda boğuk bir sesle de olsa ona teşekkür etmeyi başardı ve Hildebrand'ı bulmak için merdivenlerden aşağı kaçtı.

Hildebrand

Küçük salonda onu bekliyordu ve yüzünü gördüğünde dehşet içinde haykırarak öne doğru atıldı: "Yüce Tanrım, ne oldu? Oh, *daha mı kötü?* "

"Hayır, hayır! Daha iyi olmasaydı onu bırakmazdım! Bu o iğrenç yaşlı kadın! Hildebrand, o dokunamaz

Onu! Buna izin vermeyeceğim! O kirli ve kaba biri ve insanları öldürdüğünü söylüyor!"

"Evet, biliyorum, onu gördüm ve itiraf etmeliyim ki, eğer onu çevirirseniz ne yapacağız? Sör Gareth'a bakamazsınız ve Bayan Chicklade de pek nazik görünmüyor. düşün-"

"Oh, hayır! Ne yapmam gerektiğini biliyorum ama yapamıyorum! Adını bile bilmiyorum! Kız kardeşi yani. Bu yüzden
Leydi Hester'in gelmesi gerektiğine karar verdim ve sanırım o da bunu isteyecektir, çünkü çok nazik biri ve elinden gelirse bana yardım etmek istediğini söyledi. Ayrıca, Bay Theale bana Sir Gareth'in ona teklifte bulunacağını söyledi ve doğru olup olmadığını bilmesem de, belki de doğrudu ve onu çağırmamı *isterdi*! Yani-"

"Ona teklif mi edeceksiniz?" diye araya girdi Hildebrand.
"Ama seninle evlenmeye kararlı olduğunu söylemiştin!"

"Evet, söylediğimi biliyorum, ama doğru değildi! O kadar *saçma* şey varken nasıl böyle bir şey düşünebildiniz, anlayamıyorum! I
Sanırım size her şeyi açıklamam gerekecek ama önce o aptal postacı çocuğun hâlâ burada olup olmadığını öğrenmeliyim."

"Sanırım muslukta, ama ona ödedim. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşündüm."

"Oh, evet, ama ona ve arabaya ihtiyacımız olacak!
Hildebrand, umarım hala sana karşı bilgi vermek istemiyordur?"

"Hayır," diye cevap verdi yüzü kızararak. "Dr. Chantry'ye söyledim, o da
her şey girdi. Ve sana söylemeliyim ki Amanda, Sir Gareth sana karşı iyi davranmamış olsa bile, bana karşı *asla* ödeyemeyeceğim bir cömertlikle davrandı. Ne zaman

Doktor kendisine geldiğinde bana ne söylediğini anlattı-"
Dudağı titreyerek sözünü kesti.

"Evet, o çok nazik bir yaratık!" diye kabul etti. "Ve beni çok kızdırmasına rağmen -ve *hâlâ* onun bu işe karışıp planımı mahvetmeye hakkı olduğunu düşünmüyorum- söylediğim şeylerin hiçbirini yapmadı. Artık bunu boş ver! Gidip postacıya, Leydi Hester'ı geri getirmek için sizi Brancaster Park'a götürmesini isteyeceğinizi söylemelisiniz. Chatteris'in kaç mil olduğundan tam olarak emin değilim, ama bundan çok uzakta olabileceğimizi sanmıyorum."

"*Chatteris mi?*" diye araya girdi. "Beş yirmi mil uzakta olmalı ve büyük olasılıkla daha da uzakta."

"Eğer öyleyse, gitmeyeceğinizi söylemek istemezsiniz herhalde, değil mi?" diye sordu. "O kadar *önemsiz* şey varken!"

"Tabii ki bilmiyorum!" diye karşılık verdi ona ters ters bakarak. "Ama elli millik bir yolculuk için bir karavan kiralamayacağım ve
Daha fazla! Ayrıca, Sir Gareth'in tuttuğu postacı çocuk bunu kabul etmezdi, çünkü Bedford'a gitmek için tutulmuştu ve
başka hiçbir yerde. Ve razı olsa bile, ona sahip olamam!"

"Ama-"

"Sana ne olduğunu söyleyeyim Amanda!" dedi Bay Ross, hiç de hayranlık uyandırmayan bir ses tonuyla. "Kendinden baĞka kimsenin bir Ğey düĞünemeyeceğini sanıyorsun!"

"Kimse yapmadı!" dedi, . "Ve kesinlikle sen de değilsin, çünkü sadece sen-"

"Chicklades'i hazırlamak için önden gitmeyi kim düşündü?"

"Ah, şu!" dedi Amanda, bir omzunu kamburlaştırarak.

"Evet, öyle!" dedi öfkeyle. "Ve dahası, şezlongu tutmayı düşünen bendim, sen değil!"

"Eğer bununla övünmek istiyorsan, sanırım bir sonraki adımda Sir Gareth'i vurmayı düşündüğünü söyleyeceksin!" diye bağırdı Amanda.

Savaş artık iyice kızışmıştı ve sonraki birkaç dakika boyunca iki öfkeli genç rahatlama fırsatı buldu.

Tam bir kraliyet kavgasında şok olmuş sinirler. Hasta yatağındaki Sör Gareth ve masanın üzerindeki nuncheon karşılıklı suçlamalarla unutuldu. Elinde bir tabak meyveyle salona giren Chicklade, eşikte durdu ve birkaç dakika boyunca farkına varmadan, hızla çocukluk seviyesine inen bir tartışmayı dinledi. Gerçekten de, biraz sonra Karısına tekrar kavuştuğunda, kıkırdayarak ona şöyle dedi Genç bayan ve beyefendinin akraba olduklarına şüphe yoktu: Onları duysanız kardeş sanırdınız.

Onun varlığından haberdar olur olmaz kavga aniden kesildi. Soğuk ve mağrur bir sessizlik içinde masadaki yerlerini aldılar. İkisi de iştahsızdı ama birer fincan çay içtiler ve kendilerini daha iyi hissettiler. Amanda gizlice Hildebrand'a baktı, onun da kendisine fark etti ve kıkırdadı. Bu olay buzları eritti; ikisi de kahkahalara boğuldular; ardından Hildebrand nezaketsizlik ettiyse özür diledi; Amanda da gerçekten böyle bir şey yapmadığını söyledi. Bir oyun yazamayacağından emin olduğunu söylemek .

Böylece dostane ilişkiler yeniden kurulmuştu ama Hildebrand'ın kısa süren büyülenme dönemi sona ermişti. Aslına bakılırsa, Hildebrand'ın bu kısa büyülenme dönemi

Kendinden . Hâlâ çok güzel bir kızdı, ancak (insan onu incelediğinde ilk başta düşündüğü kadar güzeldi; ve kesinlikle büyük bir ruhu vardı, ama o daha nazik davranışları olan kızları tercih ederdi. Kadının fazla efendi olmasının yanı sıra, hiç de yakışık almayan bir cesarete sahip düşünmeye meyilliydi. O zamana kadar, gizlilik mührü altında, ona tam olarak hangi koşulların Sör Gareth'la karşılaşmasına yol açmıştı, bundan . Şok olmuş yüzü ve tereddütsüz bir şekilde onun sefer planını kınaması, neredeyse düşmanlıkların yeniden başlaması. Bu çirkin planın onaylanmamasına bir de şu öfke eklenmişti Sir Gareth'i sahte renklere boyayarak onun desteğini aldı. Adam bunun çok saçma bir şey olduğunu haykırdı; kadın da gizliden gizliye ona katıldığından savunması inandırıcılıktan yoksundu.

"Ama beni kaçırdığı doğru," diye itiraz etti.

Hildebrand, "Davranışlarının başından beri centilmence ve kibarca olduğunu düşünüyorum," diye cevap verdi.

"Seni görür görmez havasız göründüğünü düşünmüştüm," dedi Amanda. "Bu yüzden sana gerçekte nasıl olduğunu söylemedim. Ve oldukça haklıydım."

Hildebrand kibirli bir tavırla, "Mesele olmak değil," dedi, "dünyevi bir anlayışa ve uygun davranış biçimlerine sahip olmak. Artık gerçeği bildiğime göre, bu Leydi Hester'in buraya gelmeyi aklından bile geçireceğini sanmıyorum. Ne kadar da çok şaşırmış olmalı!"

"Ama öyle değildi!" dedi Amanda. "Gerçekten çok sempatikti, bu yüzden konuyla ilgili hiçbir şey bilmiyorsunuz! Ayrıca bana çok sıkıcı bir hayatı olduğunu söyledi, üstelik benim için en nahoş insanlarla birlikte yaşamak zorunda kalmış.

Bu yüzden buraya gelmekten çok memnun olacağını söyleyebilirim."

Durakladı, ona baktı. Adam hâlâ kuşkulu görünüyordu, bunun üzerine kadın başka ve çok daha ciddi bir sesle şöyle dedi: "*Dua* et Hildebrand, git ve onu getir! O korkunç yaşlı kadın

Yukarıda zavallı Sir Gareth'ı öldürecek, çünkü kaba ve kirli biri ve onu yere sermek istediğini görebiliyorum! Onu emzirmesine izin vermeyeceğim! Ona kendim bakacağım, sadece

-Yalnızca doktor ateşinin çıkabileceğini ve belki de onun için yapmam gereken şeyleri yapmadığımı söyledi.

İyileşmedi, *daha da kötüleşti* ve ona bakacak sadece sen ve ben vardık-Hildebrand, *yapamam!* "

Sözlerini bastırılmış bir panikle bitirdi ama Hildebrand çoktan ikna olmuştu. Kadının sözlerinin gözünde canlandığı resim yüzünü kızartmıştı. Sör Gareth'ı öldürmediğini öğrenmenin verdiği rahatlama ve iyimserlikle

göğsünde bir şeyler kabarmıştı. Bir gün

Sör Gareth'in burada, bu küçük handa, kendi akrabalarından uzakta, sadece bir

ve katili onu ürpertti.

Sir Gareth'ın kız kardeşini aradığı ve ona kardeşinin öldüğü haberini verdiği korkunç bir görüntü geçti. Çay fincanını bir kavanozla birlikte yere bırakarak haykırdı: "Yüce Tanrım, hayır! I

düşünmemiştim- Elbette Chatteris'e gideceğim!

Gitmeyeceğimi hiç düşünmemiştim ve bu Leydi Hester benimle geri dönmeyi reddederse, en azından Sir Gareth'in kız kardeşini nerede bulabileceğimi söyleyebilir!"

"O gelecek!" Amanda onayladı. "Öyleyse hemen gidip postacı çocuğa sizi Brancaster Park'a götürmesi gerektiğini söyleyecek misiniz?"

"Hayır," diye yanıtladı Hildebrand, çenesini tutarak. "O adamla hiçbir işim olmaz! Ayrıca, ne kadar şaşırtıcı bir israf Beni Brancaster Park'a götürecek bir şezlong kiralamak için harcayacağım para çok daha fazla olacaktır.

Oraya ya da en azından Huntingdon'a gidersem çabuk olur, Leydi Hester'ı taşımak için bir şezlong kiralayabileceğim bir yer- yani, eğer kendi arabasıyla seyahat etmeyi tercih etmeyeceğini düşünüyorsanız
Araba mı?"

Amanda, onu birdenbire bu kadar yumuşak başlı bulduğuna şükrederek onayladı: "Bu mükemmel bir fikir ve benimkinden *çok* daha iyi! Görüyorum ki tasarruf alışkanlıkları edinmişsiniz, ki bu benim de yapmam gereken bir şey, çünkü pahalı bir eş Neil'e hiç yakışmaz. Ama içimde güçlü bir his var ki

o iğrenç Leydi Widmore'un

Leydi Hester yardımına gelecek, eğer gelebilirse ve Leydi Hester arabasını isterse ne yapmak istediğini öğrenmek zorunda kalacak. Aslında, düşündükçe

Leydi Hester'in gizlice kaçması gerektiğine daha çok inanıyorum. Bu yüzden Brancaster Park'a vardığınızda onu *yalnız* görmek için ısrar etmeli ve görevinizi kimseye söylememelisiniz."

Hildebrand bu konuda onunla tam bir fikir birliğı içindeydi ve daha fazla yayılma konusunda büyük bir isteksizlik duyuyordu. Günün korkunç olaylarının hikâyesini anlatması kesinlikle gerekliydi ama aklına istenmeyen bir düşünce geldi ve dedi huzursuzca: "Leydi Hester'ı kalması için buraya getirirsek, bu Bayan Chicklade'i daha da sevimsiz yapmaz mı? Biliyorsun,

Sana bundan bahsetmek istemiyorum ama

Böyle şeyler! Chicklade' onunla ilgileneceğini sanmıyorum, çünkü iyi bir adama benziyor, ama Dr. Chantry'ye Sir Gareth'i kabul etmeyeceğini söylemesini istiyor.

Burada ya da herhangi birimizde, çünkü hiçbir şey onu bizim saygıdeğer insanlar olduğumuza ikna edemez - ki düşününce, biz öyle değiliz," diye ekledi kasvetle. "olun, ona Sir Gareth'le ilgili söylediklerinize inanmıyor. amcamız olmak."

"Ondan söz etme fırsatımız her zaman 'amcam' demeyi unutmamalıyız," diye başını salladı Amanda. "Aslında, kendi aramızda bile ona Gareth Amca desek iyi olur. bunu alışkanlık haline getirmeliyiz."

"Evet, ama o kadar korkunç derecede şüpheli ki, bunun cevap vermeyeceğini söyleyebilirim. Ve her halükarda Leydi Hester'ı açıklamaz. Eğer bundan tam olarak emin değilseniz, onun Sör'le -Gareth Amca'yla- nişanlı olduğunu söylememiz gerektiğini sanmıyorum. Bire on, eğer böyle bir şey olmadığı ortaya çıkarsa, onu çok garip hissettirecektir."

"Evet, çok doğru," dedi kaşlarını çatarak bu zorluğu düşünerek. "Onu rahatsız edici bir duruma sokmayı hiç istemiyorum, bu yüzden o huysuz kadının inanacağı bir hikaye düşünmeliyiz."

Adam onu kuşkuyla izledi ama bir süre sonra kızın alnı açıldı ve şöyle dedi: "Tabii ki her şeyi koyacak şeyi biliyorum! Leydi Hester benim teyzem olmalı! Çünkü Bayan Chicklade'i bu kadar zelil eden şey, refakatçimin olmamasıydı. Ben evime gitmeyi ertelediğim sırada Lekeli önlüğüyle bana en soruları sormaya devam etti ve annemin Sanki annem olmadığından eminmiş gibi, ki ona da söylediğim gibi annem yok, bu şekilde seyahat izin verdi. Ayrıca onun yerine bir teyzem olduğunu söyledim. Bana inanmadığını söyledi, ama bu tamamen doğru. Bence Hildebrand, senin yapman gereken Chicklade'e teyzemi getirmenin senin görevin olduğunu söylemek ve böylece Bayan Chicklade'i doğru söylediğime ikna etmek!"

Chicklade bu öneriyi memnuniyetle karşıladı. anında onaylandı ve büyük ölçüde rahatladı. Hildebrand Prens'i eyerledi ve atını sürerek Amanda'yı hazırlanırken bıraktı.

Bayan Bardfield'i hasta odasından geri dönölmez bir şekilde kovdu. Bayan Bardfield'ın bu görevden, kendisinin zevk alacağını umduğundan çok daha fazla zevk alması muhtemel görünüyordu.

Mümkün olan her yerden geçerek Huntingdona zamanında ulaşmayı başardı. Orada hedefinin St. Ives'a çok daha yakın olduğunu öğrendi ve atını o kasabaya doğru sürdü. Crown'da bir posta arabası kiralayabildi.

şezlong ve çift, ve ahır Prensi; ve öğleden sonra Brancaster Park'a vardı.

Amanda, Leydi Hester'dan başkasına haber vermemesini sıkı sıkıya sonra, bunu yapmakta hiçbir güçlük çekmeyeceğini düşünmüştü, ama kibarca adının ne olduğunu soran bir hizmetçi tarafından eve kabul edildiğinde, Leydi Hester'ın tanımadığı bir beyefendiyi kabul etmeme olasılığının çok yüksek olduğunu gördü. Biraz kekeleyerek adının şu olduğunu açıkladı

hanımefendisine tanıdık gelmeyecekti; ve sonra Hizmetçinin kendisine şüpheyile baktığını düşünerek, acil bir mesaj getirdiğini ekledi. Hizmetçi Adam başıyla selam verdi ve onu büyük bir salonda bırakarak uzaklaştı.

Belki de Kont içeri girip işini öğrenmek isteyecekti; belki de Leydi Widmore

Ya da hepsinden kötüsü, belki de Leydi Hester evde değildi.

Dakikalar geçtikçe daha da endişelenmeye başladı.

Boynundaki örtünün düzgün olmasını umuyordu,

Odanın bir ucunda bir aynanın asılı olduğunu görünce, bu konularda kendine güvenmek için aynanın yanına gitti.

Oldukça kırıksık olan elbisesini düzeltmekle meşguldü.

Arkasından kapının açıldığını duyunca hemen paltosunu giydi ve dönüp baktığında bir hanımefendi tarafından karşılandığını gördü.

pomona yeşili yarım elbise ve yumuşak başının üzerine bağlanmış dantel bir şapka

Dalgalanan kahverengi saçlar. Çok rahatsız olmuş Aynanın karşısında kendini süslerken şaşırdı, kıpkırmızı oldu ve dili tutuldu.

Hanımefendi bu utanç belirtilerini düşünceli bir şekilde gözlemledikten sonra gülümsedi ve bir adım öne çıkarak şöyle dedi: "Lütfen aldırmayın! İnsanın şapkasının yamuk olduğundan ya da yüzünde bir leke olduğundan nasıl emin olduğunu *çok* iyi bilirim.

Nasılsınız? Ben Hester Theale, biliyorsunuz."

"Nasılsınız?" diye , hâlâ yüzü kızarmış bir halde. "Benim Adım Ross-Hildebrand Ross, ama-ama beni tanımıyorsunuz, hanımefendi!"

"Hayır," diye kabul etti ve kanepeye oturdu. "Ama Cliffe bana bir mesajınız olduğunu söyledi. Oturmaz mısınız?"

Ona teşekkür etti, bir sandalyenin kenarına oturdu ve bir iki kez yutkundı, en iyi nasıl yapacağını düşünmeye çalıştı ona kendini açıkladı. Ellerini kucağında kavuşturarak sabırla bekledi ve ona cesaret verici bir şekilde gülümsedi.

"Bu Amanda!" diye ağzından kaçırdı. "Demek istediğim, o Beni buraya getirdi, çünkü ona yardım edeceğinizi bildiğini söyledi, ama ben bunu yapmaktan pek hoşlanmadım, hanımefendi, çünkü durum çok vahim, görüyorsunuz!"

Ürkmüş görünüyordu ve haykırdı: "Ah, *canım!* Sör Gareth onu bulmadı mı? Elbette ona yardım etmek için elimden geleni yapacağım ve eğer seni bana göndermesine amcam sebep olduysa, bu çok utanç verici bir durum, ama bunu söylemeye utanıyorum."

"Hayır, hayır! Demek istediğim, Sör Gareth onu buldu, ama Amanda kendisi için değil, ona gitmenizi istiyor. Onu!"

Ona gözlerini kırptırdı. "Pardon?" dedi şaşkınlıkla.

Omuzlarını dikleştirerek sarsakça ayağa kalktı. "Mesele şu ki, size nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama o çok hasta, Hanımefendi!"

"Sör Gareth çok mu hasta?" diye tekrarladı, hâlâ şaşkın görünüyordu. "Yanılıyor olmalısınız? Son derece sağlamdı Dün onu gördüğümde!"

"Evet, ama asıl mesele onu vurmuş olmam!" dedi Hildebrand, çitine doğru koşarak.

Kadının bayılıp gitmeyeceğini ya da histeriye çok umuyordu ve ilk başta onun da ne hareket etti ne de konuştu. Sonra gördü ki, kadın sadece ama gözleri kör bir şekilde ona bakıyordu ve belki de kızın bir şey yapmak üzere olduğuna dair korkunç bir korkuya kapıldı. bir spazm geçirdi. Ama konuştuğunda, garip bir şekilde Çok uzaklardan geliyormuş gibi görünen sakin bir ses. "Çok hasta demiştiniz. Öldü mü demek istediniz?"

"Hayır, Gerefim üzerine!" diye hevesle cevap verdi. "Doktor kurşunun hayati bir noktaya isabet etmediğini söyledi ama Amanda'nın durdurmak için elinden geleni yapmasına rağmen o kadar çok kan kaybetmiş ki -ki bunu yaptığını söylemeliyim- ve o kadar derine girmiş ki ateşi çıkabilir ve ona bakacak sadece Amanda var -gerçi ben bakmaya hazırım çünkü ebeye izin vermiyor. Ona dokunmak. Kirli ve kaba olduğunu söylüyor ve kendi onun dirsek çürüten biri olduğunu düşünüyorum, çünkü ruhlar."

Kadın bu pek de anlaşılır olmayan konuşmayı dikkatle dinledi, ama anlaşılan o ki konuşulanlar onun kavrayışının ötesindeydi. durdu, ayağa kalktı ve ona doğru gitti, elini onun elinin üzerine koydu

ve şöyle dedi: "Özür dilerim, ama ben Bana ne söylemeye çalıştığınızı anlıyorum. Sanırım bir kaza oldu, değil mi? Ve Sör Gareth yaralandı ama ölümcül değil, öyle mi?"

"Evet, yani onu vurmak istemedim, yemin ederim!"

"Oh, hayır, eminim öyle bir niyetiniz olamazdı!"

Bu yatıştırıcı sözler ve onlarla birlikte gelen gülümseme, onun düşüncesizce şöyle demesine neden oldu: "Çok kızacağınızdan korkuyordum. Ama Amanda kızmayacağınızı söyledi, hanımefendi. her şeyi öğrendiğinizde-"

"*Kızacağımı* sanmıyorum. Ama çok fazla Eğer buradakanepede yanıma oturursanız ve bana olayın nasıl olduğunu anlatırsanız size minnettar kalırım, çünkü şu anda Sir Gareth'in vurulmuş olması bana çok garip geliyor. Tabii eğer silahınızı güvercinlerin peşine takıp onu kazara vurmadıysanız?"

"Daha da kötüsü!" dedi Hildebrand inleyerek. "Arabasını ben tuttum!"

"Ama bir şezlongda seyahat etmiyordu," dedi Leydi Hester.

"Evet, öyleydi hanımefendi. Onu ve Amanda'yı Bedford'a götürmek için kiralanmış bir araba."

"Orada mı yaşıyor?" Leydi Hester umutla sordu. "Oh, hayır!"

En azından ben bilmiyorum, ama öyle düşünmemeliyim. O orada daha iyi bir şezlong kiralamak istiyordu, çünkü sadece Kimbolton'da bir tane, ve en eski püskü şey! Onlarla orada karşılaştım. Galler'e gidiyorum."

"ğimdi anlamaya bağlıyorum!" dedi, korkmaya bağladığı gibi güneğ çarpmasından muzdarip olmadığını görmekten memnun olmuğu. "Sanırım Amanda'yla sohbete daldınız ve her şey bu şekilde ortaya çıktı. Ne kadar becerikli bir kız Kesinlikle öyle!"

"Evet, sanırım öyle," dedi isteksizce. "Yine de Şezlongu tutmayı düşünen o değildi. *Ben* düşündüm!"

"Sanırım sen de çok beceriklisin," dedi nazikçe. "Şey, bunu düşündüm - övünmek istediğimden değil ve Tabii ki çok yanlış olduğunu *şimdi* anlıyorum. Amanda konuşuyor, hayal edersiniz- Görüyorsunuz, hanımefendi, işte böyle oldu!"

Sonra da tüm olanları onun kulaklarına anlattı. Onun iyi bir dinleyici olduğunu keşfetti ve dehşet ya da kınama nidaları atarak onu kızdırmadığı için, ona her şeyi, hatta kendi talihsiz zayıflığını bile açmaya cesaret etti. ciddi bir utanç duymadan bahsedemiyordu. Gerçekten de, midesi bulanmadan sokaktaki sahneyi anlatmakta zorlanıyordu ve sözlerinin Leydi Hester'ın yanaklarının rengini yeniden değiştirmesine hiç şaşırmadı. "Korkunçtu!" diye mırıldandı elleriyle yüzünü kapatarak, ve titriyordu. "*Korkunç!*"

"Evet," diye belli belirsiz onayladı. "Ama dediniz ki, kesinlikle dediniz! - Ölümcül değil mi?"

"Dr. Chantry bize böyle olacağını tahmin etmediğini söyledi, ancak çok dikkatli bir şekilde bakılması gerektiğini söyledi ve Amanda bu yüzden seni almaya gelmemi istedi, çünkü kardeşinin nerede yaşadığını, hatta adının ne olduğunu bile bilmiyor."

"Beni almaya mı?" dedi şaşkınlıkla. "Ama-" Durdu ve ona boş boş baktı.

"Oh, lütfen, gelmeyecek misiniz?" Hildebrand yalvardı. "Amanda'ya bunu yapmayacağınızdan emin olduğumu söyledim, ama durum çok vahim ve Sir Gareth'in kız kardeşini nerede söylemeniz bile, ona ulaşması en az iki gün sürer ve çok geç olabilir! Ve dahası," diye ekledi, yeni bir güçlkle karşılaştığını düşünerek, "böylesine pahalı bir masrafı karşılayacak kadar param kaldığını sanmıyorum. yolculuk."

"Ah, keşke gelebilseydim!" dedi acılı bir ses tonuyla. Hızla ayağa kalktı ve odanın içinde dolaşmaya başladı.

"Görüyorsunuz, bu mümkün değil! Babam Brighton'a gitti, ama

Hâlâ ağabeyim, karısı ve hizmetçiler var..." Yine durdu, ama bu kez aklına bir fikir gelmiş gibiydi. Hildebrand endişeyle onu izledi.

Miyop bakışları aniden onun yüzüne odaklandı ve gülümsedi.

"Sevgili ben, size ne kadar zavallı bir yaratık gibi !

Gördüğünüz gibi, hiçbir zaman bir şeyler yapma alışkanlığım olmadı.

Bu yüzden hemen yapabileceğimi düşünmediğim için beni bağışlayın. Sanırım hiçbir şey

daha kolay olabilirdi. Ne de olsa Amanda en ufak bir zorluk yaşamadan evinden kaçmayı başardı ve sanırım benden çok daha yakından izleniyordu. Bir düşüneyim.

Küçük!"

Sessizlik içinde bekledi, birkaç dakika sonra söylemeye cesaret etti: "Dışarıda bekleyen bir şezlongum var, eğer benimle gelebileceğinizi düşünüyorsanız, hanımefendi."

"Öyle mi? Oh, peki, bu her şeyi mükemmel yapar

Basit!" dedi, endişeli kaşları hafifleyerek. "Hizmetçilere bana kız kardeşim Leydi Ennerdale'den geldiğinizi söyleyeceğim. Ancaster'da ne olmuş olabilir acaba?

Çocuklar, tabii ki, hasta olmalılar! Şimdi, iki yıl önce kızamık olan Ennerdale çocukları mıydı, yoksa

Kız kardeşim Milford'un çocukları. Hayır, Ennerdale'ler kızamık olmamışlar: boğmaca olmuşlar, şimdi geldi. Pekala, beşi de kızamık olacak, bu da kız kardeşimin kızamık olmak istemesini açıklıyor.

ona gitmemi istedi." Hildebrand'a belli belirsiz gülümsedi ve yarım trenini toparlayarak şöyle dedi: "Beni bekler misin?

Kadınımı benim için toplanmaya mı yönlendireyim? Yengem Ely'ye gitti ve akşam yemeğine kadar dönmesini beklemiyorum. Kardeşim arazide bir yerlerde, ama gelse bile onu kolayca atlatabileceğimizi sanıyorum.

Kendinizi garip sorulara cevap vermek zorunda bulursanız, bunun nasıl olacağına siz karar verebilir misiniz?

Kız kardeşimin beni alması için hizmetçilerinden yerine sizi göndermesi hakkında? Onun için garip bir şey gibi görünüyor, Ama eminim çok iyi bir neden bulursunuz. Sir Matthew Ennerdale-Ancaster- üç erkek ve iki kız, ve zavallı küçük Giles çok hasta, ve kız kardeşim üzgün Gergin!"

Bu şifreli sözlerle birlikte, arkasında

Hildebrand da Leydi Ennerdale kadar gergindi. Lord Widmore'un içeri girmeyeceğini içtenlikle umuyordu. Leydi Hester'in aktardığı bilgiler ona yetersiz geldi.

Üst katta Leydi Hester, Povey'nin şaşkın sorularına cevap vermenin zorluğunu onları duymazdan gelerek aştı. Bu, çünkü Kendisinin utanç içinde olduğunu bilmesi Povey'yi şaşırtmamıştı, ama hanımının acılı evine gitmeyeceğini öğrenince yüreği ağzına geldi ve gözyaşlarına boğuldu. Leydi Hester onun üzüntüsü için üzgündü, ama bir açıklama yapmak zorunda kalacağı için hizmetçisinin refakatinde konusundaki eşi benzeri görülmemiş davranışından dolayı, yapılacak en iyi şeyin şu olduğunu düşündü

Povey'ye hâlâ kızgınmış gibi davranmak, onun arkadaşlığını istememek olurdu. Bu yüzden nazik bir soğukkanlılıkla şöyle dedi: "Hayır, Povey, seni istemiyorum. Leydi Ennerdale'in kadını istediğim her şeyi yapacaktır. Lütfen gece elbiselerini yanına alma, onlara gerek kalmayacak."

Povey başka bir zaman olsa, Leydi Ennerdale' çocuğu ne kadar hasta olursa olsun, hanımefendinin bunu yapmasının pek mümkün olmadığını söylerdi.

Povey gibi onun da içine düştüğü durum kesinlikle sefalet olarak görüyordu. Ama ona verilen korkunç ceza zihnini öylesine ele geçirmişti ki

Öyle ki, mekanik olarak gerçekleştirdiği paketlemenin tuhaf doğası ancak çok sonra fark edilebildi.

geldi. Leydi Hester'in hartshorn'a ihtiyaç duyabileceği düşünülebilirdi, ama bir rulo pazenden ne istediği ya da kız kardeşinin iyi döşenmiş evine kendi yastığını götürmekte neden ısrar ettiği

Şu anda Povey'nin kafası gerçekten çok karışık.

Tekrar aşağı indiğinde, genellikle giydiği hüzünlü renkli sabahlığının üzerine sade bir pelerin giymişti.

Bahçe işleriyle ya da köpekleriyle uğraşırken, Hester uşağı salonda kendisini beklerken buldu ve yüzündeki ifadeden, onun ağlamaklı Povey kadar kolay kandırılamayacağını hemen anladı.

Merdivenlerin dibinde durdu, eldivenlerini giydi ve gözlerinde küçük bir meydan okumayla Cliffe'e baktı.

", nereye ?" diye açıkça sordu ona. "O şezlong asla Ancaster'dan gelmedi! Ancaster'dan St. Ives'teki taç ve onunla birlikte postacı çocuk!"

"Ah, canım, bunu fark etmen ne kadar can sıkıcı!" diye iç geçirdi Hester. "Ve şimdi sanırım diğerlerine de söyledin.

Hizmetçiler!"

"Hayır leydim, yapmadım ve siz de biliyorsunuz ki yapmam da!"

Ona gülümsedi, yüzünde bir muziplik parıltısı vardı. "Yapma! Kardeşime ve Leydi Ennerdale'e gittiğimi söylemen için sana güveniyorum - çünkü çocukların *hepsi* kızamık oldu."

"Ama nereye gidiyorsunuz leydim?" Cliffe tedirgin bir şekilde sordu.

"Şey, tam olarak bilmiyorum, ama gerçekten bir şey ifade etmiyor! Oldukça güvende olacağım ve buradan çok uzakta değilim ve geri döneceğim - ah, çok yakında, ne yazık ki! Beni alıkoymaya çalışmayın, *lütfe*! Hanımefendilerine hiç de doğru olmayan bir mektup yazdım: lütfe mektubu ona verir misiniz?"

Mektubu ondan aldı ve bir süre ona dikkatle baktıktan sonra eğilerek şöyle dedi: "Evet, leydim."

"Benim için her zaman çok nazık bir arkadaş oldunuz: teşekkür ederim!"

"Bu evde hiç kimse yok leydim. Size hizmet etmekten mutluluk duymayacak birinin adını vermem uygun olmazdı ama keşke doğru yaptığımdan emin olabilseydim!"

"Oh, evet! Çünkü bir merhamet görevine gidiyorum diyebilirsiniz. Artık daha fazla zaman kaybetmemeliyim: Bay Ross'a yola çıkmaya hazır olduğumu söyler misiniz?"

"Evet, leydim. Belki de şunu belirtmeliyim ki Ancak Whyteleafe son yirmi dakikadır onunla birlikte."

", ne büyük talihsizlik! Keşke Bay Ross'un ona ne söylemiş olabileceğini bilseydim!" diye mırıldandı. "Belki de Red Saloon'a kendim gitsem daha iyi olacak."

Bay Ross'un *tüm* çocukların kızamık olduğu yönündeki kesin iddiasını duymak için tam zamanında bu daireye girdi. Hiçbiri küçük Giles kadar endişe verici bir şekilde onlarla dolu değildi. Leydi Ennerdale'in endişeden secdeye kapandığını da ekledi.

"Beni şaşırtıyorsunuz!" diye haykırdı papaz, onu dikkatle izleyerek. "Hanımefendilerinin-"

"Çünkü," dedi Bay Ross aceleyle, "hemşire merdivenlerden düşüp bacağını kırma talihsizliğini yaşadı ve böylece her şey onun omuzlarına yüklendi!"

"Evet, korkunç değil mi?" diye araya girdi Leydi Hester. "Zavallı Susan! Dikkatinin dağılmasına şaşmamalı! Ben oldukça Yola çıkmaya hazırız Bay Ross ve gerçekten de hiç vakit kaybetmememiz gerektiğini hissediyorum!"

"Ancaster'a kadar!" Bay Whyteleafe şaşkın şaşkın bakarak şöyle dedi. "Bu gece oraya asla ulaşamayacaksınız, Leydi Hester! Yarına kadar beklemek daha akıllıca olmaz mı?"

"Hayır, hayır, çünkü bu, geç saatlere kadar varamayacağım ve yolculuk yüzünden hamile kalacağım anlamına gelir. Biz geceyi yol üzerinde bir yerde geçireceğim. Böylece aşırı yorgunluk çekmeyeceğim ve kız kardeşime mümkün olan her türlü yardımı yapabileceğim."

"Eğer gitmeniz *gerekli*orsa, Leydi Hester, Sör Matthew'un sizi bizzat getirme nezaketini göstermemiş olmasına şaşıyorum! Bu konuda açıkça konuştuğum için özür dilemiyorum.

Kafa! Bu davranışta bir düşüncesizlik var, bir
_"

"Sör Matthew," dedi Bay Ross, "evden uzakta, efendim. Bu yüzden onun yardımcısı olmayı teklif ettim."

"Evet, sana ne kadar !" dedi Hester. "Ama daha fazla oyalanmamıza izin verme, yalvarırım!"

Bay Whyteleafe başka bir şey söylemedi, ama utanmazlığın bu yeni örneği karşısında çok sarsıldığı belliydi.

Hester'den kız kardeşlerinin taleplerini yerine getirmesini istedi ve dudaklarını sımsıkı bükerek ona eşlik etti.

Şezlong bekledi. Onun da postacı çocuğu tanıyacağından korkuyordu ama adam ona üstünkörü bir bakış atmaktan fazlasını yapmadı.

Leydi Ennerdale'in ona bakışı

Kız kardeşini taşımak için sadece iki atlı kiralık bir araç gönderecek kadar pejmürdeydi,

aklından başka her şeyi kovuyordu. Leydi Hester arabaya bindirildi, Bay Ross da arkasından atladı.

ve bir dakika içinde evden uzaklaşmaya başladılar.

"Phew!" Hildebrand istemsiz bir şekilde

Mendilini alıp alnını sildi. "Tam o sırada içeri girdiğiniz için ne kadar minnettar olduğumu anlatamam hanımefendi, çünkü bana bir sürü soru soruyordu! Kim olduğumu biliyordu ve ben de ona kim olduğumu söylemek zorunda kaldım.

Sir Matthew tarafından sekreter olarak işe alındı."

"Ne kadar zekisiniz! Sir Matthew spordan başka bir şeyle ilgilenmediği için çok şaşırdığını söyleyebilirim."

"Evet, öyleydi -aslında Sir Matthew için yapacak ne bulabileceğimi hayal bile edemediğini söyledi. Ben de Sör Matthew'un politikaya atılmaya niyetli olduğunu söyledim."

Bu durum onu öylesine güldürdü ki, utangaçlığını bir kenara bırakıp ona şu haberi verme cesaretini gösterdi

Amanda'nın haberi olmadan onun teyzesi olmuştu. Amanda'nın sandığından çok daha genç olduğu için, onun kırılmasından biraz korkmuştu; ama Amanda bu ilişkiyi onaylayarak kabul etti ve belki de onun da teyzesi olmasının daha iyi olacağını .

Araba Little Staughton'a vardığında. hızlı arkadaşlardı. Bull Inn'in önünde durduklarında alacakaranlık çöküyordu ve birkaç pencereden lamba ışığı sızıyordu. Hildebrand aşağı atlayıp Leydi Hester'a yardım etmek için döndüğünde, Amanda pencerelerden birinden dışarı eğildi saçakların altına yerleşti ve endişeyle keskinleşen bir sesle seslendi: "Hildebrand? Oh, Hildebrand, onu getirdin mi?"

Yukarı baktı. "Evet, burada! Dikkat et de pencereden !"

Aniden ortadan kayboldu. Hildebrand'ın eli Sarsılarak titredi, ama Leydi Hester'in sesi konuştuğunda oldukça sakindi. "Postacı çocukla anlaşman için seni yalnız bırakmalıyım, Hildebrand. Korkarım-"

Neden korktuğunu söylemedi ama hızla hana girdi. Eşiği geçerken Amanda dik merdivenlerin dibine ulaştı ve korku ve rahatlamanın karışımıyla hıçkıra hıçkıra ağlayarak üzerine atladı. "Oh, Tanrı'ya şükür sonunda gelebildin! O çok, çok hasta ve ben onu sakinleştiremiyorum, hatta beni duymasını bile sağlayamıyorum! Oh, Hester Hala, *gel* !"

"Ah, Bayan'ın, Bayan'ı kapattığı için üzüleceğini düşünmüştüm.

Bardfield çok aceleci!" dedi Bayan Chicklade arka planda ve Amanda'nın bir kaplan gibi etrafında dönmesine neden olan hastalıklı bir memnuniyetle konuştu.

"buradan, seni iğrenç, küstah yaratık! Ellerini yıkadığını söylemiştin, yıkayabilirsin de.

gibi bir *dinsizden* yardım!"

Bayan Chicklade'in rengi endişe verici bir şekilde yükseldi. "Oh, yani bir dinsizim, öyle mi? Hayatım boyunca kiliseye gitmiş ve evimi saygın tutmuş biri olarak, bugüne kadar!"

"İyi akşamlar."

Nazik ve mesafeli ses, öfkeli ev sahibesini adeta büyülemişti. Kariyerinin ortasında kısa kesilmiş, zengin rengi yavaşça solan Leydi Hester'a baktı.

"Korkarım," dedi Hester, soğukkanlı bir nezaketle, "büyük bir zahmete . Belki de çok yazık. Sonuçta hizmetçimi yanımda getirmedi. Ancak yeğenim bu kadar küçük bir evde ona yer olmayacağını düşündü."

Bayan Chicklade kendini savaşçı tavrını terk etmek ve isteksiz bir reverans yapmak zorunda hissetti. "Eminim, hanımefendi, birazcık belaya kin besleyecek biri değilim. Tek söylediğim-"

"Teşekkür ," dedi Hester, dönerek. "Beni amcanın odasına götür, Amanda!"

Amanda bunu yapmaktan çok memnundu. Chicklade, bir Yüzünde kaygılı bir ifade vardı ve Sir Gareth'ın üzerinde sallanıp durduğu yatağın üzerine eğilmişti. mırıldandı. Bayanlar odaya girdiğinde etrafına bakındı ve şöyle dedi: "Görünüşünden hiç hoşlanmadım, hem de hiç! Ölümcül derecede kötü, hanımefendi, ama artık ona bakacak iyi bir hanımı olduğu için cehennemin daha iyi olacağından şüphem yok."

Başlığını ve pelerinini çıkaran Hester bu konuşmayı duymadı bile, dikkati Sir Gareth'ın üzerindeydi. Yatağa gitti ve elini kısa bir süreliğine adamın alnına koydu. Sıcaktan yanıyordu ve gözleri tanımaz bir şekilde

ateşten bulanıklaşmıştı. Dedi ki: "Bu sabahtan beri doktor onu gördü mü?"

"Hayır!" diye yanıtladı Amanda, boğuk bir sesle. "Onu bekleyip duruyordum, çünkü geleceğine söz vermişti. Tekrar gel!"

"O zaman bence birileri gidip bir an önce gelmesini istemeli. Bu arada, eğer Hildebrand İki valizimden küçük olanını getirin, siz de ev sahibi olarak karınızdan bir çaydanlık kaynatmasını isteyin, umarım onu daha rahat ettirebiliriz."

"Ölecek mi?" diye fısıldadı Amanda, gözleri dehşetle kararmıştı.

"Hayır!" diye cevap verdi Hester sakince. "Ölmeyecek, ama çok ateşi var ve yarasının da çok kötü olduğunu sanıyorum. iltihaplanmış. Kolum şişti ve bu sıkı bandajlar daha da kötüleştiriyor. Lütfen aşağı in canım ve Hildebrand bana doğru!"

Amanda bu iş için hızla uzaklaştı ve çok hızlı bir şekilde geri döndü.

Hildebrand da hızla onu takip etti, elinde bir valiz vardı. Korkmuş görünüyordu ve Sir Gareth'a küçümseyen bir bakış attıktan sonra gözlerini hızla kaçırdı. Leydi Hester yatağın üzerindeki battaniyeleri çıkarmıştı, böylece Sir Gareth'ın üzerinde sadece çarşaf kalmıştı. Hildebrand'ın hastalıklı solgunluğunu fark etmemiş gibi görünerek, sessiz bir sesle çantayı açmak için. "İçinde bir rulo fanila ve birkaç makas bulacaksın. Yaranın üzerine uygulayacağım. Lütfen bana yardım eder misiniz?"

"Yapacağım!" Amanda söyledi. "Hildebrand kan görürse

bayılır." "Kan falan görmeyecek ve eminim ki görmeyecektir de. bayılmak."

"Hayır, yemin ederim yapmayacağım!" Hildebrand sıkılmış dişlerinin konuştu.

"Tabii ki hayır. Sana bu kadar güvenirken bunu yapamazsın, değil mi? Çünkü, biliyorsun, ben güçlü değilim Sör Gareth'ı kaldırmaya yetecek kadar. Hemşireliği benimle paylaşmak için burada olduğunu bilmek büyük bir rahatlık. Amanda, ben ateşi düşürmekle meşgulken sen de aşağı inip şarap var mı diye bakar mısın? Biraz sıcak şarap genellikle ateşi düşürür."

Amanda bir an için, kendisine yönelik bir girişim olduğundan şüphelendiği bu duruma isyan gibi göründü. Ama Hildebrand'a kıskanç bir bakış attıktan sonra oradan uzaklaştı.

Elinde bir beze sarılı bir bardak sıcak şarabı dikkatle taşıyarak geri döndüğünde, Leydi Hester son sargıyı da bağlamış, yatağın üzerindeki topak topak yastığı kendi kuştüyü yastığıyla değiştiriyordu. Hildebrand, o sırada Sir Gareth'i kucağında taşıyan Leydi Hester'ın rengi yerine gelmekle kalmamış, çok daha iyi bir ruh hali içinde olduğu görülüyordu. Yaptığı iKe bayılmadan bakabiliyordu ve Leydi Hester onu hor görmek bir yana, onsuz nasıl yaKayacağını bilemediğini söylüyordu.

Amanda, Chicklade'in kendisine muslukta ve küçük ahırda yardım eden çocuğu doktoru acele etmesi için gönderdiğini bildirdi, bu yüzden Leydi Hester, Sir Gareth biraz daha rahat görüldüğünden, sıcak şarap almaya çalışmayacaklarını söyledi.

Şu anda boğazından aşağı bordo şarap akıyordu. Hildebrand onu tekrar yastığa yatırdı ve hâlâ çok huzursuz olmasına rağmen, kışkırtmanın çoktan başladığı belliydi onu belli bir ölçüde rahatlattı. Leydi Hester yatağın başına oturdu ve onun yüzünü yıkamaya başladı. lavanta suyuyla, genç yardımcılarını usulca yönlendirerek

Doktorun gelmesini beklemek için aşıya indiler. Parmak uçlarında uzaklaştılar. Sör Gareth'la yalnız kalan Leydi Hester, sevgi dolu bir elle Gareth'ın alına dökülen bukleleri düzeltti.

Ona baktı ve telaşlı, endişeli bir ses tonuyla şöyle dedi: "Onu bulmalıyım. Onu bulmalıyım."

"Evet, Gareth, ," diye yatıştırıcı bir şekilde cevap verdi. "Sadece kıpırdama, sevgilim!"

Bir an için bir parıltı olduğunu düşündü. Sonra başını çevirdi ve çarşafı sıyrarak kızın bileğini buldu ve sıkıca kavradı: "Benden kaçamayacaksın. tekrar!"

Az sonra doktor Amanda tarafından odaya getirildiğinde, onu karşılamak için ayağa kalkan kadının biraz ağlıyordu. Hiç şaşırmadı ve kaba bir nezaketle şöyle dedi: "Peki, şimdi, bütün bunlar nedir Hastamı duydunuz mu? Biraz ateş beklenebilirdi, biliyorsunuz, ama ateşi olan bir adamın iyi bir bünye daha kötü acılardan kurtulacaktır. Omzunda sadece bir delik var. Bana onun Hanımefendi, kocanızdan daha görkemli bir örneğe nadiren rastlamışım ve bundan hiç şüphem yok. Aramızda kalsın, çok kısa bir süre içinde onu refah içinde yaşatacağız."

"Ama o benim kocam değil ki!" dedi Hester istemsizce.

"Kocan değil mi?" dedi ona sertçe bakarak. "I Affedersiniz ama Chicklade'den anladığım kadarıyla Bay Ross, Sir Gareth'in karısını ona getirmiş!"

"Hayır," dedi Hester çaresizce. "Oh, hayır!"

"O halde siz kimsiniz hanımefendi?" diye açıkça sordu.

"Tabii ki onun kız kardeşi!" dedi Amanda büyük bir çabuklukla. "Sanırım kuzenim yengemizi getireceğini söylediğinde Chicklade onun Gareth Amca'nın *karısı* düşündü, ama değil."

"Oh!" dedi doktor. "Demek !"

Hester durumu kabullenerek, "Evet, ," diye onayladı.

Bölüm 15

" ^ "

OceanofPDF.com

Sir Gareth, gözlerini tanımadığı bir çevrede açarak nerede olduğunu merak etti. Tavan arasında yatıyor gibi görünüyordu, çok önemli olmasa da bu çok tuhaf görünüyordu. Konuyu boş boş düşündü ve sonra sol omzunda bir sorun olduğunu fark etti. Hissetmek için diğer elini çalıştı ama bu çabanın gücü için çok fazla olduğunu fark etti. Ayrıca, Çok garipti, çok yorgundu. Bir şeylerin ters gittiğine karar vermiş olmalı, diye düşündü, rahatsız olmamıştı ama kafası karışmıştı. O

Başını yastığa koydu ve gözleri pencerenin yanındaki sandalyeden onu dikkatle izleyen ince yapılı bir gence takıldı. Yüzüne yapışmış olan uyku çelenkleri Beyni sürüklenmeye başladı. Kaşlarını çattı. Bir kahve salonunda, kararmış bir kalp hakkında saçma sapan konuşan bir çocuk ve Amanda-Amanda? "Yüce Tanrım!" dedi Sir Gareth belli belirsiz, hafızası geri gelirken.

Hildebrand kendinde mi, yoksa hâlâ sersem mi olduğundan emin olamadan, belli belirsiz konuştu: "Daha iyi misiniz, efendim?"

"Hildebrand Ross," diye belirtti Sir Gareth. "Hangi cehennemdeyim ben?"

"Şey, burayı bildiğinizi sanmıyorum, efendim, ama dua edin tedirgin olmayın! Tamamen güvendesiniz."

"Bana bir kurşun sıktın mı?" diye sordu Sir Gareth, hülyalı bir ilgiyle.

"Evet, yaptım efendim, ama *aslında* hiç istemedim! Lütfen bana kızmanıza izin vermeyin! Yani, siz bu kadar zayıfken, *henüz* değil!"

"Sana o tabancayı söylediğimi hatırlıyorum," dedi Sir Gareth anımsatan bir sesle. "Ne oldu? Ondan sonra ne oldu?"

"Şey, sizi vurdum efendim, ama şimdi bunun hakkında konuşmayın! Doktor tamamen sessiz olmanız gerektiğini söylüyor."

"Ne zamandır buradayım?"

"Dört gün efendim ve sanırım Hester Teyze'yi getirsem iyi olacak!" dedi Hildebrand endişeyle.

Sör Gareth, ne yapacağını bilemez bir halde, bunu anlayamayacağını düşündü ve gözlerini tekrar kapattı.

İkinci kez Hildebrand'la konuştuğunu hatırladı ve pencereye doğru baktı. Ama Hildebrand artık orada değildi. Leydi Hester

Windsor koltuğunda oturmuş kitap okuyordu. Sir Gareth onun daha iyi olduğunu düşünmüştü ama şimdi sayıkladığından şüpheleniyordu. Kucağında kıvrılmış kumlu bir kedi yavrusu da vardı ve o kediye tanıyordu. Hester'in Joseph'le hiçbir ilgisi yoktu, o yüzden muhtemelen hâlâ karmakarışık bir rüyanın içinde yüzüyordu. "Ayrıca," dedi yüksek sesle, "şapka takmıyor. Ne kadar saçma!"

Hızla başını kaldırdı ve Yusuf'u yere bırakarak ayağa kalktı. "Hildebrand koşarak bana uyandığını, yine kendinde olduğunu söylemeye geldi ama sana ulaştığımda o kadar derin uyuyordun ki neredeyse ondan şüphe edecektim," dedi, elini tuttu ve nabzını yokladı. "Oh, bu çok daha iyi! Daha iyi hissediyor musun?"

Parmakları zayıfça elinin etrafında kapandı. "Ama bu inanılmaz!" dedi. "Rüya görmediğime emin misin?"

"Oldukça eminim," diye cevap verdi, ona buğulu bir şekilde gülümseyerek. "I

Buraya nasıl geldiğimi merak ediyordunuz, ama bu hiç önemli değil ve sizin de merak etmenize gerek yok. Şu anda bu konuda kendinle dalga geçiyorsun."

Kaşlarını çatarak rahatsız edici şapkayı inceledi. "O şeyi neden takıyorsun?"

"Sanırım belki de yapmam gereken yaşa geldim."

"Saçma! Keşke onu çıkarsan."

"Yapmazsam çok mu rahatsız olursunuz?" dedi. özür dileyerek. "Şapkanın çok saygın bir yanı var, biliyorsun."

Bu onu gülümsetti. "Saygın görünmek zorunda mısınız?"

"Evet, kesinlikle öyle yapmalıyım. Şimdi, sevgili dostum, Chicklade'i çağıracağım, Bayan Chicklade'in senin için sıcak tuttuğu çorbayı getirsin, uyanır uyanmaz."

"Chicklade kim?"

"Ne kadar aptalım! O ev sahibi, mükemmel bir adam, karısının tam tersine, gerçekten çok yorucu bir yaratık. Odaya girmesine izin vereceğim, çünkü çok nazik davrandı ve bunun yanı sıra, ben arkana bir yastık daha koyarken seni kaldırmasını istiyorum. Ben de Sizi konuşmaya teşvik etmemesi konusunda onu uyarın. Hepimizi mahvedecek bir şey söylersen, Hildebrand'ın senin yeğenin olduğunu hatırlar mısınız?"

"Ya ben rüya görüyorum, ya da sen delirmiş olmalısın. Aniden," dedi Sir Gareth. "Hildebrand beni vuran genç aptalın adıydı. Bunu hatırlıyorum!"

"Evet, çok *dikkatsiz*! Sanırım kendinizi Onu azarlamalıydım ve belki de bana anlattığında öyle yapmalıydım. Ama çok sıkıntı içindeydi,

ve o kadar içten tövbe etmişti ki, hiç de öyle olmadığını görebiliyordum.

Gerekli. Size dikte etmek istemem, ama onu adalete teslim etmeyi düşünüyorsanız, ki o bunu bekliyor, zavallı çocuk, umarım bunu yapmazsınız! Sana bakmam için bana yardım ediyor ve tüm ayak işlerini öyle bir istekle yapıyor ki onu hapse gönderin. Ayrıca, herkes onun yeğeniniz olduğunu düşünürken bunu yapmanız çok garip görünecektir.

"Bu yüzden mi yeğenim oldu?" diye sordu eğlenmiş görünerek.

"Evet ve bunun Amanda'nın fikri olduğunu söylememe gerek yok sanırım. Hildebrand'ın seni şaka olsun diye tuttuğunu ve asla vurmak istemediğini söyledi ki bu tamamen doğrudu. Amanda'nın çok yaramaz olduğunu kabul ediyorum, ama insan elinde olmadan Ona hayranım! O asla bir kayıp değil!"

"Amanda nerede?" diye araya girdi.

"Hildebrand'la birlikte Büyük Staughton'a gitti, orada benim için bazı şeyler satın alacak."

"Bana onun mı söylemek istiyorsun?" dedi kuşkuyla.

"Oh, hayır!"

"Onu burada tutmayı nasıl başardınız?"

"Oh, yapmadım! Eminim yapamazdım. *Artık* kaçmayı düşünmez. Ayrıca burada olmaktan çok memnun, çünkü burası dedesinin onu bulabileceğini hiç sanmadığım küçücük bir köy. Onu ne zaman göreceksiniz? biraz daha güçlüsün. Oh, onun senin yeğenini olduğunu söylemeyi unuttum! O ve Hildebrand kuzenler."

"Görünüşe göre endişe verici sayıda yeni akraba ediniyorum," dedi.

"Evet," diye kabul etti. Duraksadı, rengi . "Bu da aklıma seni uyarmam gerektiğini getiriyor. bu handa kaldığımız sürece sana Gareth demek zorundayım. Korkarım bundan pek hoşlanmayacaksın ama-"

"Tam tersine!" dedi gülümseyerek. "Siz de benim akrabam mısınız?"

"Şey, evet!" diye itiraf etti. "Senin kız kardeşin olmamın daha iyi olacağını düşündük. Görüyorsunuz, eşiniz olabileceğimi düşünmüyordum!"

"Bunu da hatırlıyorum," dedi.

Rengi koyulaGtı; baGını çevirdi ve biraz GaGkın bir ifadeyle konuGtu: "Mesele şu ki, Amanda Hildebrand beni almaya geldiğinde, Chicklades'lere teyzesi olduğumu söyledi, ki bunun onun için çok duyarlı bir davranış olduğunu söylemeliyim. Ama Bundan benim sizin karınız olduğumu düşündüler ve doktora da öyle söylediler. Bu da neredeyse sonumuzu getiriyordu, Çünkü ne kadar aptal olduğumu biliyorsun! Öyle bir şey olmadığımı ağızımdan kaçırdım ve doktor bana öyle bir baktı ki!

Ancak Amanda hemen benim sizin karınız değil, kız kardeşiniz olduğumu söyledi ve bu da onu tamamen tatmin etti. Umarım kızmamışsınızdır! Şimdi gidip Chicklade'i aramalıyım."

Kadın gitti ve birkaç dakika sonra döndüğünde yanında Chicklade vardı; Chicklade odaya küçük bir tepsi getirdi ve tepsiyi yatağın yanındaki masanın üzerine koydu. Sonra Sör Gareth'ı gördüğüne sevindiğini söyledi. daha güçlü görünüyor, özenle alçaltılmış bir sesle konuşuyordu. Sir Gareth kendisinden beklenen rolü oynamak için ayağa kalktı. Dedi ki: "Teşekkür ederim, bir kedi kadar güçsüzüm ama ne kadar çabuk kalkacağımı göreceksiniz. Korkarım ki

Size karşı şok edici bir suçlamam oldu. Kız kardeşim bana nasıl yardım ettiğinizi anlatıyordu." Elini uzattı. "Teşekkür ederim: Size çok minnettarım! Böyle baş belası bir misafirden bıkmış olmalısınız, ama gerçekten suçlanacak kişi ben değilim! Suçlu olan benim genç aptal yeğenim."

"Evet, efendim, !" Chicklade dikkatli bir şekilde Elini onunkinin içine soktu. "Doğru konuşmak gerekirse, ona nadir bir pansuman yapılmalı, ama onu Bayan'ın kışkırttığından şüphem yok ve hayatının korkusunu yaşadığını söylemek zorundayım. Ben de Bu zahmete katlanamam. Yapabileceğim bir şey varsa, söylemesi yeterli."

"O zaman yalvarırım beni tıraş edin!" dedi Sir Gareth: elini hüznle çenesine götürerek.

"Belki yarın," dedi Hester, başının arkasına bir yastık daha yerleştirmek için beklerken. "Şimdi onu kaldırır mısın lütfen? Kendine yardım etmeye çalışma, Gareth; Chicklade'in çok güçlü olduğunu göreceksin."

Ev sahibi onu şefkatle yastıkların üzerine yatırırken Sir Gareth, "kilonuz neydi?" diye sordu.

Geniş yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Ah, ben hiçbir zaman on üç taş sekizden daha aşağı düşmedim, efendim, ve tabii ki, bugünlerde - şey! Eğer cüret edebilirim, onurunuzun avantajlı olduğunu söyleyebilirim."

"Biraz daha güçlendiğinde Sir Gareth ile ödüllü dövüşler hakkında keyifli sohbetler yapabileceksiniz," dedi. Leydi Hester nazıkçe.

Böylece Sir Gareth'ın zayıflığını anlayan ev sahibi ona özür dileyen bir bakış attı ve geri çekildi. Yatağın yanına oturdu ve hastasına

Bir kaçık et suyu. "Umarım iyidir," dedi ona gülümseyerek. "Ateşin düşmeye başlar başlamaz, Chicklade horozlarından birini öldürdü, böylece sizin için hazır. Hildebrand iğrenmişti, çünkü Amanda boynunun kırıldığını görmüştü, ama bunu yapmakta son derece haklıydı. Görünüşe bakılırsa, eğer Yarımada'da tavuk öldürmek zorunda kalabilir, gerçi ben bunu onun yerine Batman'in yapacağını sanıyorum. Zavallı Hildebrand'ın midesi çok bulanıyor, bu yüzden Amanda'nın tavuk öldürmeyi öğrenmek istemesi doğal olarak onu çok şaşırttı. tavuğun boynunu sıkmak gibi. Et suyuna batırsam bir lokma tost yiyebilir misin?"

"Teşekkür ederim, daha iyisini yedim. Sops'tan nefret ederim! Hester, bana nasıl bu hale geldiğini açıklamamı istiyorum. İşte! Amanda'nın bunu senden istemeye hakkı yoktu ve aileni böyle bir şeye nasıl razı edebildin? düşünemediğim bir şey."

"Oh, gitmedim! Kız kardeşim Susan'ın yanına gittiğimi düşünüyorlar, çünkü onun çocukları kızamık olmuş. Dehşete düşmüş gibi bakma! Hiçbir şeyden bu kadar zevk almamıştım.

Sizi temin ederim. Ne kadar rahatlatıcı olduğunu düşünemezsiniz. tüm ilişkilerimden kurtuldum! Kendimi hiç kendim gibi hissetmiyorum ve bu da beni rahatlatıyor."

"Ama hayatım, bu en çılgınca şey!" dedi yarı gülerek.

"Evet, değil mi?" diye içtenlikle kabul etti. "Bunu bu kadar keyifli kılan da bu, çünkü daha önce hiç çılgınca bir Ğey yapmadım. Bu et suyundan biraz daha! Amanda ve Hildebrand hepsini içtiğini öğrendiklerinde ne kadar sevinecekler! Acaba Büyük Staughton'da hiç oyun kartı satın alabildiler mi?"

Kadının kayıtsızlığı onu gülümsetti. "Biraz ister misin?"

"Oh, hayır! Sadece bu çocuklar için çok sıkıcı ve ben Keşke biraz kâğıtları olsaydı da akşamları kavga etmek yerine birlikte oyun oynayabilselerdi, diye düşündü. Hildebrand kâğıt almanın çok yanlış olacağını düşünmeye meyilliydi, ama sizin buna en ufak bir itirazınız olmayacağına dair onu temin ettim."

"Ben mi?" dedi. "Çocuk beni neden bu kadar bağınaz buldu?"

"Oh, ! Mesele şu ki, ihtiyacınız olan her şeyi mükemmel bir uygunlukla satın alabileceğimizi kabul etmesine rağmen, başka herhangi bir şeyin çok uygunsuz olduğunu söylüyor: aslında, oldukça dürüst değil. Gördüğünüz gibi paranızı çalmak zorunda kaldık."

"Ne kadar korkunç!" diye mırıldandı. "Yoksul mu bırakıldım?"

"Hayır, kesinlikle! Ve Hildebrand harcadığımız her kuruşun sıkı sıkı tutuyor. Ne kadar büyük bir para Yanında taşı, Gareth! Cebinde o tomar tomar banknotu bulduğumuzda hiç tereddüt etmememiz gerektiğini düşündüm. Çünkü posta arabalarının parasını ödemek, atını ahıra yerleştirmek ve senin için gerekli ilaçları almak derken Hildebrand kısa sürede mahvoldu.

Amanda'nın biraz parası vardı, ama buradaki iğnemizi ya da doktorun parasını ödeyecek kadar bile değildi; benimse cüzdanımdakinden başka bir şeyim yoktu. Keşke bu kadar beyinsiz olmasaydım! Widmore'un kasasını kırıp açmalıydım elbette, ama o anın heyecanıyla bunu hiç düşünmedim."

Kadının kullandığı kendini kınama tonu Sir Gareth'ın ağırbaşlılığına fazla geldi. Gülmeye başladı, bu da omzunda yüzünü buruşturacak kadar keskin bir sancı neden oldu. Leydi Hester özür diledi ama

İnsanları biraz incitse bile gülmenin onlara bir zararı olmadığını düşünüyordu.

Sir Gareth'a hiçbir zararı yokmuş gibi görünüyordu. O akşam onu ziyaret eden doktor, Leydi Hester'a tedaviye ne kadar iyi yanıt verdiğini gözlemlemiş ve kısa bir süre içinde bir sacayağı kadar iyileşeceğini söylemişti; ve aslında gücünü yeniden kazanmasının epeyce zaman belli olmasına rağmen, o kadar hızlı iyileşmeye başlamıştı ki, ertesi gün

Leydi Hester, Amanda'nın onu ziyaret etmesine izin verdi. Amanda'nın onu bu haliyle fazla güçlü, hatta belki de biraz tedirgin edici bulmayacağını umuyordu. Bu çalkantılı güzelliğe duyduğu ilginin ne kadar büyük olabileceğine karar veremiyordu. Sayıklamaları sırasında söylediği anlaşılır sözlerin hepsi Amanda'yı ilgilendiriyordu.

Adamın tutarsız mırıldanmaları arasında Clarissa'nın adını bir kez bile duymamış olmasına belli belirsiz şaşırdı. Bu, kalbinin değilse bile aklının Amanda'ya takıntılı olduğunu gösteriyor gibiydi. Geçmişte, ona karşı olağanüstü bir ilgi duyduğuna dair verdiği tek iGaret, hemen nerede olduğunu bilmek istiyordu. Ama Leydi Hester onun kendisine ihanet edecek bir adam olmadığını ve onun incinmesinden korkuyordu. Şaşırtıcı olsa da (ve Hester'e anlaşılmaz görünse de), Amanda'nın kalbinde en küçük bir etki bırakmamıştı. Ondan çok hoşlanıyordu, en sevdiği aşk kahramanlarına benzediğini söylüyordu ve Tugay Binbaşı'sına olan bağlılığı hiç sarsılmamıştı. Eğer Sir Gareth, Amanda'nın

onu kazanmak, hayal kırıklığına mahkumdu; ve Clarissa'nın ölümü gibi bir trajedi olmasa da, bu bir acı olacaktı ve Hester

Bunu engelleyebilmek için seve seve kendini öldürdü. Ama yapabileceği hiçbir şey yoktu. Amanda'ya yirmi dakika izin verdi ve sonra Amanda ortaya çıkmadığı için hasta odasına, oturumu sona erdirmek için.

Gözleriyle karşılaştığı manzara onu eşikte dondurdu ve ölmenin nasıl bir duygu olduğunu artık bildiği düşüncesi zihninden geçti. Sör Gareth'a kalbinin arzusunu vermek elinde olsaydı, bunu yapardı; ama Amanda'nın yüzünün onun sağlam omzuna gömüldüğünü ve kolunun ona sarıldığını gördüğünde ne kadar keskin bir acı çekeceğini bilmiyordu.

Başını kaldırdı ve kısa süren ıstırap sona erdi. Hiçbir adam yardım çağrısını Sör'den daha açık bir şekilde dile getirmemişti.

Gareth o anda. Hiç de açık bir adam gibi görünmüyordu; son derece tedirgin görünüyordu. Sonra Hester, Amanda'nın içten bir gözyaşına boğulduğunu fark etti ve beklenmedik bir yaramazlık barındıran gülümseme aniden gözlerinde dans etti. "Aman Tanrım, sorun nedir?" dedi, odaya doğru ilerledi ve nazıkçe Amanda'nın elini Sir Gareth'in boynundan çekerek. "Sevgili çocuğum, böyle davranmak hiç de doğru değil! Dua et, ağlamayı kes!"

Kadın sessiz bir soruyla kaşlarını Sir Gareth'kaldırdı ve Sir Gareth hüznle şöyle dedi: "Pişmanlık aleminin tadını çıkarıyor. Ben hiç daha yorucu bir şey olabileceğini hayal ettim Ama hatamı anladım. Şimdi neşelen bakalım, seni küçük kaz! Beni pişman edeceğine dair uyarına kulak asmamakla iyi ettin."

"Üstelik senin hayatını kurtardı," dedi Hester. "Kaza hakkında pek konuşmayı sevmiyoruz, ama Çunu bilmen gerektiğini düşünüyorum ki, eğer Amanda Aklın başında olsaydı, kan kaybından ölürdün, Gareth. Zavallı Hildebrand şoktan ve kanı görmekten bayıldığı için başvuracak kimsesi de yoktu. Gerçekten de ona çok minnettar olmalısın."

Adam GaGırmıG ve bir hayli de duygulanmıGtı ama Amanda onun minnettarlığını kabul etmedi. Yine de ağlamayı bıraktı ve baGını onun omzundan kaldırdı. "Bir şeyler yapmam gerekiyordu ve ayrıca Neil'in tekrar yaralanması ihtimaline karşı çok iyi bir alıştırımaydı. Ben yapmadım Ağlamak niyetindeydim ve keşke odaya girdiğimde bana gülümsemek ve elini uzatmak yerine kızgın görünseydin, bunu yapmazdım."

"Çok düşüncesiz davrandım, özür dilerim," diye karşılık verdi ciddiyetle. Kadının yanaklarını kurulamasını izledi ve sonra şöyle dedi: "Beni memnun etmek için bir şey yapar mısınız?"

"Evet, eminim, en azından *olabilirim!*" dedi kuşkuyla. "Ne oldu?"

"Hemen büyükbabana mektup yaz, burada olduğunu ve Leydi Hester'in himayesinde olduğunu söyle!"

"Beni kandırmaya çalıştığını sanmıştım!" diye haykırdı.

"Çocuğum, sen kaçalı bir hafta oldu ve bütün bu süre boyunca senin için büyük endişe duydu! Düşün! Ona-"

"Çok haklısın!" diye araya girdi. "Ne kadar Aklıma bunu getirmiş olmanız büyük şans, çünkü o kadar çok şey oldu ki aklımdan çıkmış! Aman Tanrım, ilanı günler önce *Morning Post* 'a vermiş olabilir! Hildebrand'ı bulmalıyım!"

Dizlerinin üzerinden sıçradı ve kapıyı açık bırakarak hızla ilerledi. Leydi Hester hafif bir merakla kapatmaya gitti: "Acaba Hildebrand'ın ne yapmasını istiyor?"

"Tüm o kalpsiz küçük zavallıların arasından!" Sir Gareth dedi ki.

Oldukça şaşırmış görünüyordu. "Oh, hayır, kalpsiz değil! Sadece Neil'e o kadar tutkuyla bağlı ki, başka hiç kimse umurunda değil."

"Acımasız o zaman. Hester, o talihsiz ihtiyarın merakını gidermesi için onu ikna edemez misin?"

"Korkarım yapamam," dedi. "Tabii ki, insan yardım edemez Onun için üzülüyorum ama bence Neil'le evlenmesine izin verilmeli. Onun için kendini üzme, Gareth! Sonuçta, bizimle kaldığı sürece oldukça güvende."

"Sen de az onun kadar kötüsün," dedi Sir Gareth sert bir sesle.

"Evet, ama o kadar becerikli değil," diye kabul etti. "Çok yorgunsun, şimdi uyuyacaksın ve artık ziyaretçi kabul etmeyeceksin."

Söylenecek başka bir şey yok gibiydi. Tekrar ayağa kalkana kadar, Sir Gareth Amanda'yı ailesine geri getiremeyeceğini biliyordu; ve tartışmada bile kendini gösteremeyecek kadar güçsüz olduğu için, mücadeleyi bıraktı ve kendini tembel bir dönemine bıraktı, içinde bulunduğu fantastik durumu kabul etti ve bundan büyük bir eğlence çıkardı. Evlat edindiği ailesi Onu kıskançlıkla kucaklıyor, anlaşmazlıkları çözmek ya da düğümlenmiş sorunları karara için ona başvuruyor ve güçlendikçe odasını karargâhları haline getiriyorlardı.

Amanda en başından beri

onu bir amca gibi görüyordu. Hildebrand aynı şeyi yapmak şöyle dursun, onun asla

suçluluk duygusu altında ezilmeden onunla yüzleşebilecekti.

Sör Gareth tekrar kendine geldiğinde, odasına girmek büyük cesaret gerektirmişti. Ama Hildebrand onun baş hizmetkârı olduğu için, o korkunç anla yüzleşmek zorundaydı. Kendisini bekleyen her şeye katlanmaya hazır bir şekilde içeri girmişti.

"İyi misin yeğenim?" dedi Sir Gareth. "Peki sen kendin için ne söyleyeceksin?" Her şey için özür dilemek zorunda kalmıştı.

hazırlanmıştı ama kısa kesilmişti. "Ben tekrar ayağa kadar bekle!" demişti Sir Gareth. "Sana öğreteceğim dolu tabancaları sallayın!"

Ondan sonra, bir daha hiç zorluk çekmeden Sör Gareth'ı amcası olarak görüyordu. Gerçekten de çok geçmeden Sir Gareth'a ne Amanda'nın ne de Hildebrand'ın onun amcaları olmadığını hatırladılar.

Hildebrand'ın başlıca kaygısı atına yeniden nasıl sahip olabileceğiydi ama bir postacının ya da ostler'ın Prince'i sürmesine izin vermesini istemedi ve kendisine yöneltilen şu öneriyi öfkeyle reddetti onu St. Ives'a götürmesi için bir araba kiralaması gerektiğini, böylece Prens'i Little Staughton'a kendisinin götürebileceğini, orada sorunun çözümü yokmuş gibi görünüyordu. "Sanki ben sizi onca saat bırakmayı düşünmemeliydim!" dedi. "Ayrıca, bunun neye mal olacağını bir düşünün, efendim!" j

"Ne yani, bizde gelgit mi var?"

"Yüce Tanrım, hayır! Ama önce seni vuracağımı, sonra da atımı geri almak için sana para ödeteceğimi düşünemezsin Gary Amca! Ve her halükarda, gitmemem gerektiğini düşünüyorum, çünkü Amanda'ya göz kulak olmazsam, Tanrı bilir ne olur? bir dahaki sefere ne yapacak!"

"O zaman Tanrı aşkına gözünü ondan ayırma!" dedi Sir Gareth. "Şimdi hangi şeytani komployu kuruyor?"

"Dün nasıl kaybolduğunu biliyorsun. Oh, hayır, Hester Teyze sana söylemememiz gerektiğini düşündü! Özür dilerim, Hester Teyze, ama bunun bir anlamı yok, çünkü kaçmamıştı! Peki, biliyor musunuz? Ne yaptı? *Morning Post*'u nereden bulabileceğini öğrenmek için Çiftçi Upwood'un Eaton Socon'a gitti!"

"Ama bence bu çok mantıklı bir hareketti!" dedi Leydi Hester. "Ve o da bunu keşfetti, ki eminim ben asla yapmamalıydım."

"Evet, öyle, hanımefendi! Bunu kabul ofisinde keşfetti ve herkes gidilecek yerin orası olduğunu bilirdi!"

"Hester Teyze değil," dedi Sir Gareth, gözleri onu sorgularken. "Bu kırsal bölgelerde *Morning Post*'u kim alır ki?"

"Oh, Colmworth yakınlarında yaşayan yaşlı bir adam. buradan yaklaşık dört mil uzakta! Chicklade'in dediğine göre, kendisi yatalakmış ve evinden dışarı çıkmazmış. Mesele şu ki, eğer ben Amanda, yaşlı adamdan elindeki tüm *Morning Post*'lara bakmasına izin vermesini istemek için kendisi gideceğine yemin eder. bu hafta alındı!"

"Biliyor musun, birden aklıma çok önemli bir şey geldi. Cesaret kırıcı!" dedi Hester. "Mutfak ateşini yakmak için kullanılmış olsalardı buna hiç şaşırırmazdım! Şimdi, bu çok kötü olurdu, ama tam da böyle bir şey olur!"

"Eğer Amanda'nın büyükbabasının pes etmiş olma ihtimali olduğunu düşünüyorsanız, en iyisi Hemen *Morning Post*'a," dedi Sir Gareth. "Onun yerinde olsaydım Bow Street'e gitmeyi tercih ederdim, ama ne olacağı belli olmaz."

"Peki, sizce önce bu yaşlı adamın evini denemeli miyim, efendim?" Hildebrand sordu.

"Her ne şekilde olursa olsun - eğer yeterince makul bir Gazetesinin bu kadar çok nüshasını görmek istemenizin mazereti. Deli olduğunuzu düşüneceklerdir, ama siz bunu dikkate almazsanız, ben neden alayım?"

"Hayır, neden? Onları sizin için istediğimi söyleyeceğim, çünkü burada topuklarınızın üzerinde yatıyorsunuz ve okuyacak hiçbir şeyiniz yok."

Sir Gareth düşünceli bir ses tonuyla, "Beni bu işe karıştıracığınızı neden tahmin edemedim acaba?" diye sordu.

Hildebrand sırtıttı ama ona korkmasına gerek olmadığını söyledi.

"etmeliyim ki, Gareth," dedi Hester düşünceli bir ifadeyle. Hildebrand ayrılmıştı, "Bow Street konusunda yanılıyor olabilummaktan kendimi alamıyorum. Peşimizde Runner'lar varsa ne yapacağız?"

"Göç et!" diye cevap verdi hemen.

Gülümsedi ama şöyle dedi: "Biliyor musunuz, bu çok heyecan verici olurdu ama bence pek de rahat olmazdı, çünkü yanlış bir şey yapmamış olsak da Runner'lar her şeyin nasıl olduğunu tam olarak anlayamayabilirler. Tabii Amanda başka bir muhteşem hikaye bulamazsa."

"Amanda'nın anlatacağı herhangi bir hikâye hepimizi Newgatee düşürecek. Bunun için göç etmekten başka çare göremiyorum."

"Hepimiz değil, Gareth: sadece sen!" dedi bir mizah . "Onlara kesinlikle senin onu kaçırdığını söyleyecektir, çünkü hiçbir şey onu kaçırılmanın oldukça farklı bir şey. Gazetelerden birinde bir ilan çıkmasını ummalıyız! da sanıyorum, çünkü büyükbabası Amanda'yı bir an önce geri almak *olmalı*."

Ancak Hildebrand günün ilerleyen saatlerinde işinden döndüğünde, kadının yanılmış olduğu anlaşıldı. Hildebrand Sir Gareth'in odasına , soluk soluğa yere attığı dergilerle doluydu: "Hepsi senin için,

Gary Amca! Onları getirmemi *istedi*, çünkü seni *tanıdığını* söylüyor! Tanrım, o zaman başımızın belada olduğunu düşünmüştüm ama bundan bir zarar geleceğini sanmıyorum."

"Aman Tanrım!" diye haykırdı Sir Gareth. "Sanırım ona adımı söylemek zorundaydınız? Kim o?"

"Şey, bunun bir anlam ifade edeceğini hiç düşünmemiştim. Ve her herkes kim olduğunu biliyor, çünkü postacı çocuk Chicklade, o gün içeri taşındığında adın neydi?"

Yerde oturmuş, *Morning Post*'un kopyalarını tarayıp atmakta olan Amanda başını kaldırıp şöyle dedi: "Sana *söyledim*, bunu sadece bir saçmalık haline getireceksin! Eğer kendim gitseydim, Gary Amca için çok iyi bir isim uydururdum, ama sende hiç yaratıcılık yok ve Hiçbir şey!"

"Evet!" diye karşılık verdi Hildebrand. "Onun Lancelot du Lake ya da kimsenin inanmayacağı kadar aptalca bir şey olduğunu söyleyecektiniz!"

"Benim için kavga edeceğinizi sanmayın!"
Sir Gareth araya girdi. "Bilmek istediğim şey Amanda'nın hangi eşsiz ihtişamlı isme sahip olacağı değil. Bana bahşedildi, ama beni tanıdığını söyleyen bu münzevinin adı nedir?"

Amanda ilgisiz bir şekilde tekrar *Morning Post*'un reklam sütunlarına çekildi. Hildebrand dedi ki: "Vinehall, efendim: Barnabas Vinehall."

"aptalca bir ismi asla uydurmamalıydım!" diye küçümseyerek araya girdi Amanda.

"Aman Tanrım!" dedi Sir Gareth. "Onun öldüğünü sanıyordum! *Burada* yaşadığını mı söylemek istiyorsun?"

"Evet, ama hiçbirimizin depremde olmasına gerek yok, çünkü o artık hiç dışarı çıkmıyor: bana öyle söyledi!" dedi. Hildebrand güven verici bir şekilde. "en şişman adam o!"

"Anlayamıyorum-"

"Hayır, ama sadece dinle, Gary Amca! Bu damla hastalığı!"

"Zavallı adam!" dedi Hester sempatiyle. "Kim o, Gareth?"

"Babamın ahbablarından biriydi. Onu yıllardır görmedim. Dropsy, ha? Zavallı yaşlı Vinehall! Ona ne söyledin, Hildebrand?"

"Şey, sadece bir kaza geçirdiğinizi ve burada yattığınızı söyledi. İşin kötüsü, daha önce yeğenin olduğumu söylemiştim, çünkü adını öğrenir öğrenmez bana Trixie'nin en büyük oğlu olmalı. Trixie'nin kim olduğunu

bilmiyordum-" "-o yüzden *tabii ki* olmadığını söyledin!" diye araya girdi Amanda.

"Hayır, ! Yalan söyleyebilen tek kişi sen değilsin!" diye karşılık verdi Hildebrand. "Öyle olduğumu söyledim!"

"Benim kim olduğumu söylemiştin?" diye sordu Amanda.

"Hiç kimse. Sizden söz edilmedi," diye yanıtladı Hildebrand, iddialı bir tavırla. "Beni korkutan tek şey, efendim, Bay Vinehall'ın Hester Teyze'nin bu Trixie olmalı. Çünkü kız kardeşinin sana baktığını söylemiştim ve Trixie 'nin senin kız kardeşin *olduğunu anladım.*"

"Biricik kız kardeşim!" dedi Sir Gareth, eliyle gözlerini kapatarak. "Ben ne yaptım da bu yükü hak ettim? senin gibi bir yeğenle-! et! En kötüsünü söyle bana!"

"En kötüsü yok! Trixie'nin, yani kız kardeşinizin, efendim, onu ziyaret etmesini umduğunu söyledi, ama ben bunu doğru yaptım.

Hemen, sen hastayken seni bırakamayacağını ve sen iyileşir iyileşmez hemen kendi evine dönmek zorunda kalacağını söyledim. Sonra, mümkün olan en kısa sürede onu bekleyeceğinizden emin olduğumu söyledim, bu da onu çok memnun etmiş görünüyordu. Sonra o

Babanız hakkında konuştuk ve sonunda uşağına okumanız için bir tomar gazete ve dergiyi bağlattı, ben de kaçtım. *Şimdi* söyleyin bana, yanlış mı yaptım efendim?"

"*Pekâlâ!*" Bu söz Amanda'nın ağzından patladı, gazetelerin arasında topuklarının üzerinde geriye doğru oturmuş, gözleri parlıyordu. "Buna *inanabilir* miydin? Bunu yapmadı! Neredeyse beni geri almak istemediğini düşüncektim!"

"İmkânsız!" diye mırıldandı Sir Gareth.

"Tabii ki imkansız!" dedi Hester, gözlerini onu azarlayan bir bakış attı. "Sanırım ilanın eklenmesi için henüz zaman yoktu. Birkaç gün daha bekleyin!"

"Hildebrand her gün Vinehall'ı ziyaret mi edecek?" diye sordu Sir Gareth, "felakete davetiye çıkarıyor. şikayet et!"

"Hayır, çünkü seyisini gazeteyle birlikte göndereceğini söyledi," dedi Hildebrand. "Bundan bir zarar gelmez, değil mi efendim?"

"Kendisi gelmeyi aklına koymadığı sürece hiç de değil."

"Oh, bundan korkmayın!" dedi Hildebrand neşeyle. "Bana dolaşmakta zorlandığını ve sadece sizi görmeye gelemediği için üzgün olduğunu söyledi."

Bay Vinehall'ın ruhunu hafife almıştı. Ertesi gün öğleden sonra, her iki hanım da salondayken, Amanda odanın ortasında durdu ve

Leydi Hester elbisesinin yırtık bir yerini dikmek için ayaklarının dibine çökmüştü ki, bir aracın geldiği duyuldu. Bu olağandışı bir durum olmadığı için ikisi de pek aldırış etmedi; ama bir dakika sonra Amanda boynunu bükerek bir anlığına gördü ve haykırdı: "Aman Tanrım, bu bir araba! Çok eski moda bir şey! Bu kim ?"

Birkaç dakikadan fazla merak içinde kalmadılar. Gelen her kimse çoktan hana girmişti ve bu geliş Chicklade'leri garip bir karmaşaya sürüklemiş gibiydi. Chicklade'in derinden gelen sesi şaşkınlıkla keskinleşti ve daha da derinden gelen bir ses hırıltılı bir şekilde cevap verdi.

Hester panik içinde, "Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Bay Vinehall olabilir mi? Amanda, ne yapacağız? Beni görürse-"

Sözcükler dudaklarında kayboldu, çünkü kapı açılmıştı ve Chicklade'in şöyle dediğini duydu: "Eğer zatıalınız salona buyurursanız! Sör Gareth'ın kız kardeşi ve yeğenini bulacaksınız ve sizi görmekten çok memnun olacaklar, efendim. bağlı."

Her iki kadının yüzünde de sevinç ifadesi baskın değildi. Hester aceleyle ipini koparıp ayağa kalkarken, dikkati tamamen dağılmış görünüyordu; Amanda'nın

Kapının girişine sabitlenmiş gözleri şaşkınlıkla gittikçe yuvarlaklaşıyordu.

Hildebrand, Bay Vinehall'ı tarif ederken abartmamıştı. Cüssesi açıklığı dolduruyordu. Altmışlı yaşlarının sonunda, arabası kadar eski moda giysiler giymiş bir adamdı. Yiğit bir uşak arkasında dikkatle bekliyordu ve o kapıdan çıkar çıkmaz aceleyle

ona koluyla destek oldu ve onu bir sandalyeye oturttu; orada oturmuş, ağır ağır nefes alıyor ve Amanda'ya bakıyordu.

Kadının yüzüne yavaş yavaş minnettar bir gülümseme yayıldı. yüzü kıpkırmızı oldu ve şöyle dedi: "Demek sen küçük

Trixie'nin kızısın,

Canım? Vay, vay, ona benzemiyorsun, ama şikayet edecek bir şeyim yok! Bahse girerim sen de onun kadar çok kalp !" Dağ gibi formu endişe verici bir şekilde sarsıldı ve gürleyen bir kahkaha onu sarsar gibi oldu. Birden

Uşak sırtını sıvazladı ve hırladıktan sonra soluk soluğa kaldı:

Benim kim olduğumu bilmiyorsun, değil mi?

Benim adım Vinehall ve anneni daha beşikteyken tanırdım.

Gary'i de. Onun evimin beş mil yakınında olduğunu ve benim bundan hiç kuşkulandığımı düşünmek! Eğer kardeşin beni ziyarete gelmeseydi.

dün, bir kuruş daha akıllı olmamalıydım, çünkü aldığım tek haber doktordan ve o da

on gündür yanımda ya da yakınımda olmadı. Damme, diye düşündüm, delikanlı , neden

arabama atlayıp Gary'yi görmeye gideceğim, o beni görmeye gelemeyeceğine göre? İşte buradayım ve bundan bir kuruş bile zarar görmedim. Annen nerede canım? Onu beklemeye kimin geldiğini duyduğunda kendini kutsayacağına garanti veririm!"

Amanda, "O burada değil, efendim," dedi.

"Burada değil mi? Nereye gitti o zaman? Çocuk bana Gary'den ayrılamayacağını söyledi!"

"Bilmiyorum. Yani, o buraya hiç gelmedi! Gary Amca'ya bakıcılık yapan Hester Teyzem!"

"Ama kardeşin dedi ki-"

"Oh, sanırım ona ne sorduğunuzu tam olarak duymadı!" dedi Amanda kayıtsızca. "O çok sağır, biliyorsun!"

"Tanrı ruhumu korusun! Bana sağır gibi gelmedi!"

"Hayır, çünkü bunun bilinmesinden hiç hoşlanmıyor ve bu yüzden çok iyi duyuyormuş gibi davranıyor."

"Ciddi ! Bundan hiç şüphelenmemeliydim. Demek Trixie burada değilmiş! Kim bu Hester Teyze? bahsetti mi? Babanın kız kardeşlerinden biri mi?" Öyle görünüyordu ki Amanda'nın arkasında donmuş gibi duran Hester'ı fark etti ve eğildi. "Nasılsınız hanımefendi? Kalkmamı mazur görün!"

"Evet, gerçekten!" Hester belli belirsiz bir sesle. "?" Birden kaşlarını çattı. "Ama eğer bir Wetherby'ysen Gary'nin kız kardeşi olamazsın!"

"Hayır, hayır! Yani, ben bir Wetherby değilim! Bu-" Amanda, onun bocalamalarını gözlemleyerek, asilce ama felaket bir şekilde yetişti. "O Gary Amca'nın *diğer* kız kardeşi," diye açıkladı.

"Başka bir kız kardeş mi? Başka kız kardeşi yok ki!" dedi Bay Vinehall. "Asla üç kişiden fazla : Gary, zavallı Arthur ve Trixie! Oyun nedir, seni küçük kedi? Yaşlı bir adamı kandırmaya mı çalışıyorsun? Hayır, hayır üşüteceksin!"

"Affedersiniz!" Hester, hızla bir sorgulamaya dönüşen bu duruma bir an daha katlanamayacağını söyledi. "Sör Gareth'ın sizi kabul edip edemeyeceğine bakacağım, efendim!"

Bu aceleyle söylenmiş sözlerle odadan çıkıp üst kata kaçtı, elbisesine takılıp düştü ve Sör Gareth'ın odasına nefes nefese, kasketi yamulmuş bir halde geldi. "Gareth!" diye soluk soluğa bağırdı. "En korkunç şey! Tamamen !"

Okumakta olduğu *Quarterly dergisinin* nüshasını indirdi. "Yüce Tanrım, ne oldu?"

"Bay Vinehall!" dedi, bir sandalyeye çökerek. "Ne, burada mı?" diye sordu.

"Salonda, Amanda'yla konuşuyor. Seni görmeye gelmiş!"

"Şimdi sepetin içindeyiz!" dedi Sir Gareth, durumu çıldırtıcı bir sakinlikle kabul ederek "Seni gördü mü?"

"Evet, tabii ki öyle ve tabii ki benim Bayan Wetherby olmadığını biliyordu! Söyleyecek bir şey bulamadığım için batmaya hazırdım ve Amanda ölümcül bir hata yaptı! Gareth, orada nasıl gülerek yatabiliyorsun?"

"Canım, tek gözünün üzerinde o gülünç kasketle ve tamamen kaçık bir halde karşıma çıktığında gülmekten kendimi alamıyorum! Keşke onu atsan!"

"Şapkamı tartışmak için uygun bir zaman değil!" diye azarladı. "Amanda ona senin *diğer* kardeşin olduğumu söyledi!"

"Bu Amanda'yakışmaz," dedi başını sallayarak. "Bunu yutmaz. Daha iyi bir şey düşünmeli."

"Nasıl *yapabileceğini* anlamıyorum! Ve olun, Hildebrand içeri girecek, çok sağır olduğunu bilmeden, sadece

işleri daha da kötüleştirir!"

"Hildebrand sağır mı?" diye sordu ilgiyle.

"Evet, yani, hayır, olmadığını çok iyi biliyorsun! Tanrım, bir Wetherby *olduğumu* söylemeliydim! Şimdi ne yapacağız? *Bir* konuda kararlıyım! Onunla görüşmeyeceğim. Yine! Ona ne söyleyeceksin?"

"Tahmin edemiyorum," dedi açık yüreklilikle. "Bu Amanda'nın ona ne söylemiş olabileceğine bağlı."

"Gerçeği söylemek zorunda kalabilirsiniz."

"Olabilir, ama buna gerek kalmaması için elimden geleni yapacağım." "Evet, dua et! Bu çok karmaşık bir hikâye ve

ben

Herhalde tüm bunları ona açıklamak zorunda kalmak sizi oldukça yoracaktır."

Dudakları titredi ama ciddiyetle cevap verdi: "O zaman tek kelimesine bile inanmadığını anlayabiliriz."

"Evet, çok doğru! Yüce Tanrım, geliyor!" diye bağırdı, sandalyesinden fırladı. "Onunla yüzleşmem ve yüzleşmeyeceğim! Kuş zekâsı ürünü bir şey söyleyerek her şeyi mahvetmek zorunda kalırım, bunu biliyor olmalısınız!"

"Evet, ama sizi dinlemeyi çok isterim!" Sör Gareth gözleri eğlenerek parladı.

"Nasıl bu kadar duygusuz olabiliyorsun? Nereye saklanabilirim?" dedi çılgınca etrafına bakarak.

"O gidene kadar kendi odana kaç!" diye öğüt verdi.

"Yapamam! Merdivenler bu kapının tam karşısında! Oh, Tanrım, Gareth, sadece onu dinle! Merdivenlerde ölürse ne korkunç olur! Tabii ki bu bizim için büyük bir şans olurdu.

Ama kimse

Belki de onun için merhametli bir kurtuluş olur, zavallı adam! Perdenin arkasına geçmem gerekecek. Tanrı aşkına, Gareth, onu tatmin edecek bir şeyler söyle!"

Küçük yatak odasında bir gardırop yoktu ama odanın bir köşesine basma bir perde asılmıştı.

oda. Sir Gareth'ın derin sevincine rağmen, Leydi Hester paltolarının arasından paltonun arkasına daldı, tam o sırada Chicklade, uşağın Bay Vinehall'ı itip çekmesine yardım etmişti.

dar merdivenleri çıktı, kapıyı açtı ve ziyaretçiyi anons etti.

Sir Gareth yüz ifadesini hayranlık uyandıracak şekilde düzeltti ve

Babasının eski dostunu her türlü uygun minnettarlık ve memnuniyet ifadesiyle karşıladı. Yatağın yanındaki sandalyeye yatırılan Bay Vinehall'ın nefesini toparlayabilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti. Harcadığı efor

yanaklarındaki kırmızıyı mora çevirmişti ama bu yavaş yavaş azaldı. Meraklı hizmetçilerine el sallayarak odadan çıktı ve şöyle dedi: "Gary! Jüpiter adına! Seni son gördüğümde bu yana bir düzine yıl geçmiş olmalı!

, sevgili oğlum? Duyduğuma göre iyi değilmişsin. Kolunu nasıl kırdın? Tanrım.

Seni her yerde tanıdım!" Sör Gareth'a uygun bir cevap vermesi için ancak zaman bıraktı, sonra da elindekini bırakıp gitti.

ve şöyle dedi: "O genç bayanı yanınızda bulmadığıma sevindim, çünkü ona ne diyeceğimi bilemezdim.

Söz veriyorum, ! Umarım biliyorsunuzdur, onu dünya için gözden çıkarmazdım!"

Sir Gareth el yordamıyla, "Eminim öyle değildir, efendim," dedi.

"Evet, ama bu pek centilmence bir davranış değildi ve kızın sinirlendiğini görebiliyordum. Şaşılacak bir şey yok, çünkü ben ve Trixie'nin kızı bana onun şeytani derecede hassas olduğunu söylüyor!"

Sir Gareth temkinli bir ifadeyle, "Çok duyarlı biri," diye itiraf etti.

"Evet, ne yalan söyleyeyim, ben de tam bir mankafa gibi ona içinde bulunduğu durumun kötülüklerini anlatıyordum!

Yapmalıydım

O güzel kız senin diğer kardeşin olduğunu söyler söylemez nasıl olduğunu anlamıştım ama aklımın ucundan bile geçmemişti. O gider gitmez, Trixie'nin kızı bana anlattı ve sana söz veriyorum Gary, hayatımda hiç bu kadar şaşırmamıştım! Tanrı ruhumu kutsasın, sevgili babanın dünyadaki son adam olduğunu söylemeliydim - neden, salata günlerinde bir çizgi keserken bile onu hiç tanımadım. kombinezon çizgisi! Ben de onu herkes kadar iyi . Bunu aklımdan çıkaramıyorum! Anladığım kadarıyla onu tanıyorsunuz?"

Sir Gareth, sesinde sadece hafif bir titreme hissederek, "Oldukça özel!" dedi.

"Evet, çok uygun," diye başını salladı Bay Vinehall. "Anneniz onun varlığından haberdar mıydı?"

"Ne mutlu ki, hayır!"

"İyi oldu. Bundan hoşlanmazdı. Babanın üzerine titrediği için onun için kötü bir şok olurdu. Vay, vay, zavallı George, bunu gizli tutmayı başardı ve hikayeyi yayacağımdan korkmana gerek yok. İstesem de yapamam, çünkü Bugünlerde nadiren birilerini görüyorum. Zavallı kıza benden korkmasına gerek olmadığını nasıl söyleyeceğini bilirsin. Bu üzücü bir iş.

Küçük bir şey de: tatlı bir yüzü var! Gary, yapman gereken şey ona saygıdeğer bir koca bulmak."

"Elimden geleni yapacağım, efendim."

"Doğru: babana çok benziyorsun, yapman yapmıyorsun!
Ama söyle bana oğlum, nasıl ? Trixie ? Bu çok trajik bir
şeydi, Arthur'un kendini
öldürüldü."

Yirmi dakika kadar kaldı ve bir yandan da sohbet etti.
Eski zamanlardan ve eski tanıdıklardan söz etti; ama belli ki
Amanda tarafından hastayla uzun süre kalmaması gerektiği
konusunda uyarılmıştı, çünkü çok geçmeden saatini çıkardı
ve gitmesi gerektiğini söyledi. Ayağa kalkamadı
Sandalyesinden yardım almadan kalktı, ama görevlisi
kapının dışında bekliyordu ve onun boğuk feryadına cevap
vermek için geldi.

Sir Gareth'in elini tutup, kendisini görmeye gelmeden
bölgeden ayrılmamasını tembihledikten sonra, ağır adımlarla
uzaklaştı ve çok geçmeden bir sakarlığı yüzünden
Chicklade'e nazikçe küfrettiği duyuldu.

Leydi Hester saklandığı yerden çıktı, şapkası artık çılgınca
yamuktu. Sör Gareth yastıklarına yaslandı,
Onu izlerken gözlerinden taşan kahkahanın ardında bir soru
vardı.

"Gareth!" dedi Hester, hayret dolu bir sesle. "Amanda'nın
harika olduğunu kabul etmelisin! *Onunla* evlenmeyi *asla*
düşünmezdim.

"Ben senin öz kardeşinim!"

Kahkahadan titriyordu, eli
İçgüdüsel olarak yaralı omzuna dokundu. "Hayır mı? Ben de
öyle canım!"

Birden o da gülmeye başladı. "Oh, canım, bütün
absürd durumlar-! Ben de tam W-Widmore bilseydi nasıl
görünürdü diye düşünüyordum!"

Bu düşünce onun için çok fazlaydı. Windsor koltuğuna oturdu
ve ağlayana kadar güldü. Onu paspaslamak

Sonunda akan gözleriyle şöyle dedi: "Sanırım daha önce hiç hayatım boyunca bu kadar çok gülmedim. Ama söylemeliyim ki Gareth, Amanda'nın bu yeni hikayesinde bir şey var ki sevemez!"

"Oh, hayır, var mı?" dedi kararsızca.

"Evet," dedi, yeniden ayılmıştı. "İyi yapılmamıştı Amanda baban hakkında böyle bir hikaye uydurdu. Çünkü o çok mükemmel bir insandı ve ona iftira atmak oldukça korkunç görünüyor! Gerçekten, Gareth, bunu reddetmeliydin!"

Sir Gareth, "Sizi temin ederim, bu hikâye onun çok hoşuna giderdi, çünkü canlı bir espri anlayışına sahipti," diye cevap verdi. Gözlerinde bir parıltı ve dudaklarında titreyen bir gülümsemeyle ona baktı. "Biliyor musun, Hester, bunca yıldır sana saygı ve hürmet duydum, ama bu fantastik karmaşanın içine düşene kadar seni hiç tanımamıştım. Kesinlikle Amanda harika! Ben de öyle olmalıyım. Ona sonsuza dek minnettarım!"

Bölüm 16

" ^ "

Sir Gareth, yavaş yavaş gücünü toplayarak, ev halkına haber göndermesi gerektiğini çok iyi biliyordu. kaçırılmamış ya da havaya uçurulmamıştı ama dünyayı biraz daha akışına bırakmayı tercih etti. Bu Kendi kendine, hizmetçilerinin nerede olduğunu öğrenmelerine izin vermemeliyim, dedi, çünkü bire on dillerinin dolaşmasına izin verirler; ya da daha kötüsü, Trotton, zaten güçlü bir şekilde onun aklını kaçırdığından şüphelenerek aşırı bir gayretle ve hizmetlerinden vazgeçilmeyeceğine dair sarsılmaz bir inançla Boğa'ya geldi. Onlara ne olduğunu açıklamak gerçekten imkansızdı.

Onlara nerede olduğundan kimseye bahsetmemelerini söylemek son derece istenmeyen bir duruma davetiye çıkarmak olurdu.

Merak. Ne de olsa, bir süre önce ve muhtemelen ziyaretini uzattığı düşünülecekti ya da belki de Brancaster'dan çok sayıdaki arkadaşından birinin yanına gitmeye aniden karar verdi. Trotton elbette şehre vardığında efendisini Berkeley Meydanı'nda bulmayı umacaktı ve şüphesiz Amanda'nın yine onu . Elden bir şey gelmezdi.

En azından Trotton endişelenmezdi. Kayınbiraderine mektup yazarak, isimsiz bir binbaşının yeryüzüne çıkarılması için yardımını isteme fikriyle oynadı ve hatta ona bir mektup yazmaya başladım. Ama çok fazla olduğu ortaya çıktı.

yorucu bir görevdi. Edebi kompozisyonun bir sayfası bile başını döndürmeye yetmişti ve yazdıklarını okuduğunda yırtıp atmıştı. Warren

Kuşkusuz delirdiğini düşünecekti. yüzden kendi kendine, büyük olasılıkla hiç kimsenin onun için endişelenmediğini söyledi ve kendini tembelce eğlenmeye bıraktı.

Hester da aynı şekilde umursamazdı. Widmore'lar onun kız kardeşi Susan'la birlikte olduğuna inanmalıydılar; ve bir gün bir rastlantı sonucu Susan'ın orada olmadığı ortaya çıksa bile Ancaster, onların özel bir endişe duyacaklarına ihtimal vermiyordu. Merak edebilirler ve varsayımda bulunabilirlerdi, ve bunu kesinlikle garip bulacaklardı; ama Almeria'nın en azından bunu kabul etme ihtimali vardı.

Sör Gareth'ın teklifini reddettikten sonra ailesinin suçlamalarından kaçmak için Brancaster'ı terk etmişti.

Ama Sir Gareth ve Leydi Hester ilişkilerini hafife alıyorlardı. Şanssızlık eseri Leydi Ennerdale kardeşine mektup yazma fırsatı buldu ve mektubun içeriğinden çocuklarının hepsinin sağlıklı ve neşeli olduğu açıkça anlaşılıyordu.

Hester'ın arkadaşlığından zevk almaktan çok uzaktı.

Brancaster'da olduğunu sanıyordu. Tam da Hester'ın öngördüğü gibi, Leydi Widmore hemen lorduna, Hester'ın kendi başına bir ev kurmak çılgınca bir fikre kapıldığını bildirdiYapmak istediğı şeyin bu olduğundan hiç kuşkusuyoktu: Elbette aptalca, ama sadece Onun gibi. Ludlow'un teklifi üzerine bütün bu üzüntü sinirlerini bozmuştu: Leydim onun tavırlarını çok tuhaf bulmuştu. Ama o her zaman kalın kafalıydı!

Leydi Hester da kardeşinin endişeye kapılmayacağını düşünmekte haklıydı; ama Skandalıdan hoşlanmadığını hafife almıştı. Lord Widmore, kız kardeşlerinden biriyle yaşamaya gitmiş olsaydı en ufak bir itirazda bulunmadı, çünkü kimse buna şaşırmasdı. Ama insanlar eğer bir Bekâr bir kadın, yalnız yaşamak için babasının çatısını terk etmişti. Daha da kötüsü, henüz otuzunda bile değildi. Ne, o diye sordu karısına, Hetty'nin ailesinden kaçmaya çalıştığı ortaya çıkarsa insanlar düşünürdü? Bulunmalı ve akli başına getirilmeliydi. Gertrude'la ya da Constance'la. Gertrude'u kastettiğı halde Susan'ı söylemesi aşırı bir davranış olurdu: hemen diğer iki kız kardeşine de yazacaktı.

Londra'da, Sir Gareth'ın tahmin ettiğinden çok daha büyük bir endişe hissediliyordu. Trotton gerçekten de onun hâlâ Amanda'nın peşinde olduğunu düşünüyordu; ama Amanda'yı takip etmekten çok uzaktı. gizemin bu çözümünü soğukkanlılıkla kabul etti. Çocukluğundan beri hizmet ettiğı efendisine olan bağılılığı, Sir Gareth'in uşağı ve uşağına duyduğu kıskançlıkla birleşince, onları bir santim bile yanına almasına engel oldu. Onlara Sir Gareth'ın bir arkadaşının evinde mola verebileceğini söylediğini anlattı; ama çok tedirgindi. Sir Gareth her zamanki sakin ve terbiyeli haliyle o kadar çelişkili davranıyordu ki, Trotton ciddi ciddi onun ya dışarı çıktığını ya da

ya da onu dünyanın en kötü karısı yapacak bir kıza umutsuzca aşık olmak.

Trotton'ın Amanda hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir parça muslin, ilk başta onun böyle olduğunu düşünmüştü. Sonra yanıldığını ve onun Sir Gareth'a söylediği şeylerin yarısından fazlasına inanmasa da, onunla birlikte gitmediğini inkâr edemezdi

isteyerek. Sör Gareth, her zaman kendisinden kaçmaya çalışan bir kızla kaçtığına göre, çok aptal olmalıydı! Hem de çok eli sıkı... Onun böyle davrandığını daha önce hiç görmemişti. Babası ya da belki ağabeyi tüm bu saçmalıklardan haberdar olsaydı ne güzel olurdu! Yapılması gereken

Sör Gareth'a sevgi besleyen herkes onu aptallığının sonuçlarından kurtarmak için çabalardı ve Trotton da ona büyük bir sevgi besliyordu.

Kız kardeşi de öyle. Bayan Wetherby çok sevdiği kardeşinin Brancaster'a doğru yola çıktığını gördü ve orada bir karşılık göreceğine dair çok az umudu vardı. Bir haftanın sonunda Berkeley Meydanı'ndaki evine dönmediğinde, o küçük ölmüştü: İşi iyi gitmeseydi Brancaster'da bu kadar uzun süre kalamazdı. Kadın

Her gün ondan nişanlandığını bildiren bir mektup almayı bekliyordu, ama hiçbir mektup gelmedi. Neredeyse inanamıyordu

Ama Amanda gibi o da *Morning Post* ve *Gazette*'nin sütunlarını incelemeye başladı. Sör Gareth'ın adından hiç söz edilmediğini gördü.

Ona bir şey olduğu düşüncesi zihnini iyice ele geçirmişti. Bay Wetherby nazik ve sabırlı bir şekilde ona herhangi bir felaketin başına gelmesinin ne kadar ihtimal dışı olduğunu kanıtladı.

Gary bunu çoktan olmalıydı, ama o da nefesini boşa harcamamış olabilirdi. Hayır, dedi, doğası hakkında en ufak bir fikre sahip değildi. meydana geldiğini düşündüğü kaza: sadece

Gary ile her şeyin yolunda gitmediğini hissetti. Bay Wetherby, Duygularını çok iyi bildiğinden, ona kıpırdanmamasını tavsiye etti ve konuyu aklından çıkardı.

Ama uzun sürmedi. Kulübünde bir tanıdığıyla tesadüfen karşılaştığında, bir parça Bu bilgi, üzerinde düşündükçe karısına anlatmak için yeterli ilgiyi gösteriyordu. Merak uyandırıcıydı ama endişe verici değildi -aslında, bundan çıkarılacak sonuç muhtemelen Trixie'nin mavisini kovmak için çok şey yapacaktı şeytanlar-ama insan biraz merak ediyordu. Bu onun hayatında önemli bir yer işgal edecek kadar önemli değildi. Hafızası; bunu, işinin ortasındaiken hatırladı. Trixie'ye White'ın evinden çıkarken çarpıştığı genç Kendal'ı anlatıyordu.

"Kim olduğunu bildiğimden değil, çünkü onu çocukken görmüş olabileceğimi düşünsem de hatırlamıyorum," dedi düşünceli bir şekilde. "Ama Willingdon yanımdaydı ve hemen onu tanıştırdı. Jack Kendal'ı hatırlıyor musun, Trixie? Cambridge'de benimle birlikte olan adam Northamptonshire'da küçük bir yere yerleşti ve İskoç bir kızla evlendi. Beş yıl kadar önce cenazesine gitmiştim." Karısının yüzünde hafif bir ilgisizlik olduğunu fark ederek yardımsever bir ifadeyle ekledi. "Zavallı adam! Evlendikten sonra onu pek görmedim ama eskiden yakın bir . Sana bahsettiğim bu çocuk onun ikinci oğlu. Jack'i pek sevmese de iyi yetişmiş bir genç. Annesi gibi kumlu saçları vardı. Onunla bu şekilde karşılaşmam ne garip bir şans. gelmişken!" dedi, birden konuyu dağıtarak. "Sana söylemem gereken bir şey olduğunu biliyordum! Cleeve kulüpteydi. Bugün Brancaster'dan bahsetti."

"Brancaster mı?" dedi Beatrix çabucak, ilgisi hemen uyanmıştı. "Lord Cleeve biliyor muydu, size Gareth hakkında bir haber verdi mi?"

"Hayır, hayır, öyle bir şey yok! Ama söylediklerinden Brancaster'ın Brighton'da olduğu anlaşılıyor. Brancaster Park'tan geldiği gün onunla şehirde yemek yediğinden bahsetti. Ertesi sabah Regent'a katılmak için gitmiş. Bana tuhaf gelen şey, anlayabildiğim kadarıyla, Gary'nin oraya varmasından bir gün sonra Brancaster'dan ayrılmış olmasıydı. Yani Gary önce Rydes'e gitme niyetini sürdürdüyse. Onlarla birkaç gün geçirmek istediğini söylemişti, değil mi?"

"Evet, kesinlikle öyle ve Gary böyle bir nişanı asla bozmaz! O zaman Gary Brancaster! Warren, bu kesinlikle Leydi Hester'ın onu reddettiği anlamına geliyor olmalı -ama buna inanmakta güçlük çekiyorum!"

"Öyle görünüyor," diye onayladı Warren. "Brancaster derme çatma bir adam, ama Gary'ye sahip olsaydı Brighton'a gitmezdi. Cambridgeshire'da onunla kalıyorum. İlgileneceğini düşündüm."

"*Minnettarım!*" diye ilan etti. Kızın kaşları çatıldı. "Evet ama Warren, Gary Brancaster'dan iki hafta önce ayrıldıysa, ona ne olmuş olabilir?"

"Tanrım, bilmiyorum! Bazı arkadaşlarını ziyarete gittiğini söyleyebilirim. Sana söylediğim şeye geri dönersek genç Kendal-"

"Bana yazmadan böyle bir şey yapmazdı! Ne kadar endişeli olduğumu biliyor olmalıydı!"

"Endişeli! Neden endişeli olasın ki? Gary bir Okul çocuğu, canım! Nereye gittiğini ya da ne kadar kalacağını kimseye söylemeden çekip gitmek onun tarzı değil. Ama bildiğimiz kadarıyla Berkeley Meydanı'na haber göndermiş olabilir."

Beatrice kararlı bir sesle, "Yarın sabah oraya uğrayacağım ve Sheen'e efendisinden haber alıp almadığını soracağım," dedi.

"Bunu yapmakta bir sakınca yok, ama dikkat et, Trixie! Sheen'e yazmadıysa, Gary ortalığı karıştırdığın için sana teşekkür etmeyecektir, o yüzden Sheen'e ne söylediğine dikkat et! Pekala.

Genç Kendal! Yarın gelip bizimle birlikte yemek yemesi için onu davet ettim. Jack'in oğlu, biliyorsun!"

Kardeşinin gizemi üzerine kaşlarını çatıyordu.

Ama bu sözler aklını başka yöne çekmeyi başarmıştı. "Onu yarın bizimle yemeğe davet mi ettin?" diye haykırdı. "Aman Tanrım, Warren, onu White'ın evine davet edemez miydin? Bu kadar kısa bir süre içinde onu eğlendirmek için uygun bir partiyi nasıl ayarlayacağım?

Londra'da bu kadar az arkadaş mı var? Leigh de Maresfield'larda kalmaya gitti!"

"Leigh? Tanrım, Trixie, Kendal cılız bir okul çocuğu değil! Dört ya da beş yirmi yaşlarında ve sekiz yıl hizmet görmüş. Ayrıca! Leigh gibi bir zıppıktıya ne diyebilir ki? Arkadaş konusuna gelince, kendini üzme gerek yok, çünkü ona bizden başka kimseyle karşılaşmayacağını söyledim."

"Oh, çok iyi!" dedi. "Yine de ki, canının çok sıkılacağını düşünüyorum!"

"Saçmalık! Senin akşam yemeklerinden birine oturmaktan çok memnun olacaktır, aşkım. Son birkaç haftadır bir otelde kalıyor ve eminim bir akşam yemeğini memnuniyetle karşılayacaktır.

Pirzola ve biftikten farklı olarak. Bana bir süredir Askeri doktorlar görevlerine geri dönüp karar verirken, Atlı Muhafızlar'daki o adamlar tarafından şehirde topuklarını tekmelemeye devam etti. Bir balo var

Omzundan yaralanmış ve birkaç ay önce hastalık izniyle evine gönderilmiş. O bir Light Bob: 43. Alay."

Yüzündeki kızgın ifade kayboldu. Londra'daki evini bir süreliğine kapatma noktasına geldiği bu mevsimde bir yabancıyı ağırlamak zorunda kalmak yorucuydu. birkaç ay, ama Yarımada için hiçbir memur Mount Street'te hoş karşılandığından şüpheliydi. "Oh, İspanya'da mıydı? Acaba Arthur'la hiç karşılaştı mı? Tabii ki bizimle yemek yemeli!" dedi içtenlikle.

Ertesi akşam Yüzbaşı Kendal salonuna girdiğinde, hiçbir şey onun selamlamasından daha nazik olamazdı; ama o sabah Sir Gareth'in evinde öğrendikleri, bütün eğlenme arzusunu yok etmişti.

Hatta kardeşi Arthur'u tanıyan bir Yarımada gazisi bile olabilirdi.

Sheen, Trotton'un iki haftadan daha uzun bir süre önce verdiği emirden bu yana efendisinden hiçbir emir almamıştı.

Sir Gareth'in ertesi akşam tekrar evde olmayı beklediğini bildiren bir mesaj Gareth gelmemişti ve Trotton ondan ayrılırken Sir Gareth'in

Belki Lordum ve Leydi Stowmarket'i ziyaret edebileceğini söylemişti, ki öyle yaptığına şüphe yoktu.

Bu konuşmada Bayan Wetherby'ye iki tedirgin edici haber iletildi. Birincisi, Sir Gareth'in Trotton'u eve göndermiş olmasıydı; ikincisi ise, Stowmarket'lerle kalacağını söylemiş olmasıydı. Kendi atlarını sürmek yerine posta arabasıyla seyahat etmeyi tercih etmek hiç de onun yapacağı bir şey değildi ve Stowmarket'ların evden uzakta olduğunu ondan daha iyi kimse bilemezdi. Biraz

hareketlerine gizem katıyordu ve Beatrix düşündükçe daha da tedirgin oluyordu. Yine de Sheen'e hiçbir şey söylemedi, sadece ona

Trotton, onu gördüğünde, Mount Sokağı'nda kendisini beklemesini istediğini söyledi.

Yüzbaşı Kendal'la sohbet ederken onu izleyen hiç kimse, zihninin en azından yarısının Sir Gareth'in kayboluşu sorununu tekrar tekrar düşünmekle meşgul olduğunu tahmin edemezdi.

Kaptan Kendal, kumral saçları ve kaşları, kare şeklinde, kararlı bir yüzü ve bir çift doğrudan mavi gözüyle oldukça tıknaz bir genç adamdı. Çok yönlü kariyeri -Sir John Moore'un İspanya seferine katılmadan önce Güney Amerika'da görev yapmıştı- ona yirmi dört yaşından daha yaşlı görünmesini sağlayan bir özgüven vermişti;

Son derece alçakgönüllü olmasına rağmen son derece kararlı olan tavırları, komuta etmeye alışkın olduğunu gösteriyordu. Özel serveti azdı ama mesleğinde başarılı olacağına dair pek şüphe yok gibiydi.

Genç olmasına rağmen, yaralandığında Tugay Binbaşı Vekili olmuştu. Pek konuşkan biri değildi, ama bu utangaçlıktan ziyade doğal bir suskunluktan gibiydi; ve okuldan ayrıldığından beri yurtdışında orduyla birlikte olduğu için, sosyal zarafetlerin hiçbirine sahip değildi genç moda adamını karakterize ediyordu. Binbaşı Ludlow'la tanışmamıştı ama buna rağmen Beatrix onu sevmişti. Onda bulduğu tek kusur

Zihninin onun zevkine göre fazla ciddi bir kalıba dökülmüş olmasıydı.

Onu kişisel meseleleri hakkında konuşturmak kolay değildi, ama askeri meselelerden ya da herhangi bir konudan bahsetmeye yeterince hazırdı.

seyahatlerinde gördüğü ilginç şeyler. Beatrix, İspanya'daki konaklama düzenlemeleri hakkında sorular soran Warren'dan çok daha fazlasını kazandı. ailesi ya da hırsları.

"Annenle tanışma zevkine erişmeyeli birkaç yıl oldu," dedi Warren. "Umarım iyidir?"

"Pekâlâ, teşekkür ederim efendim," diye cevap verdi Yüzbaşı Kendal. "Hâlâ Northamptonshire'da mı yaşıyor?"

"Evet, efendim."

"Ve-şimdi bir ! Kaç tane kardeşin var?"

"Sadece bir tane, efendim."

"Sadece bir tane, ha? Ama sanırım birkaç kız

kardeşiniz var." "Üç kız kardeşim var."

"Üç, mi?" dedi Warren ısrarla. "Ve kardeşin
-Kısa bir süre önce evlenmişti, değil mi?" "İki yıl

önce," dedi Yüzbaşı Kendal.

"Bu kadar mı? İlanını gördüğümü hatırlıyorum. Vay, vay!
Sanırım onu son gördüğümde okul çağındaydı. Babanızı sık sık
ziyaret ederdim, biliyorsunuz, ve bir zamanlar sizin bölgenize
oldukça aşinaydım.

ülke. Son zamanlarda, nasıl olduğunu bilmiyorum ama
Northamptonshire'a çok nadiren gittim. Yine de bazı ortak
tanıdıklarımız olduğunu söyleyebilirim. Örneğin
Birchingtonlar ve Sir Harry Bramber?"

Kaptan Kendal başıyla selam verdi. "Evet, onları tanıyor
olmanız gerektiğine emindim. Evet, size kasabada kimin
olduğunu söyleyeyim, çok yakın bir ! Yaşlı Summercourt! Ama
bunu bildiğinizi sanıyorum."

"Bilmiyordum efendim. Elbette General Summercourt'u ."

"Babamın arkadaşı," dedi Warren. "Bugün onunla White'ın yerinde karşılaştım. Biraz dağıldığını düşündüm. Kendisi gibi değildi. Ama onunla sadece birkaç kelime konuşabildim: acelesi vardı, sadece kulübe uğrayıp Onun için mektup varmış. Kalamayacağını söyledi, Çünkü Bow Street'e uğraması gerekiyor. Bana tuhaf bir başlangıç gibi geldi. Tavan arasında biraz tuhaflaşmıyor, değil mi?"

"Bildiğim kadarıyla hayır," dedi Yüzbaşı Kendal, ona sabit bir şekilde bakarak. "*Bow Street* mi demiştiniz?"

"Evet: Onu oraya neyin götürdüğünü merak etmekten kendimi alamadım. O da biraz bitkin görünüyordu. Bir sorun yok, değil mi?"

"Bildiğim kadarıyla şey," diye yanıtladı Yüzbaşı Kendal, kaşlarının arasını çatılmıştı.

Warren başka bir şey konuşmaya başladı ama birkaç dakika sonra Yüzbaşı aniden söze girdi: "Affedersiniz efendim ama bana General Summercourt'un yönü?"

Warren, "Nerede kaldığını sormadım ama şehre geldiğinde genellikle Grillon'da kaldığını sanıyorum," diye cevap verdi, bir soruşturma arıyorum.

Kaptan hafifçe renk değiştirdi. "Teşekkür ederim. Eğer başı dertteyse -onu çok iyi tanıyorum- onu çağırmak medeni bir davranış olur!"

Konu hakkında başka bir şey söylenmedi ama Beatrix, kocasının ağzından kaçırıldığı bu sıradan bilginin Yüzbaşı Kendal'ın dikkatini çektiği izlenimine kapıldı ona söylenen diğer her şeyden daha fazla.

Yemekten kısa bir süre sonra, beyler Beatrix'e misafir odasında katıldıklarında, uşak içeri girdi ve

Bir an tereddüt ettikten sonra efendisinin oturduğu yere gitti ve eğilerek özür dileyen ve alçak bir ses tonuyla şöyle dedi "Affedersiniz efendim ama Sir Gareth'in baş seyisi aşağıda. Nişanlı olduğunuzu söyledim ama sizinle konuşmaya çok hevesli görünüyor."

Sözler sadece Bay Wetherby'nin kulaklarına yönelikti, ama Beatrix'in kulakları keskindi ve onları duydu. O da konuğuna söylediklerinin ortasında sözünü kesti ve sordu: "Sör Gareth'in baş damadı mı dediniz? I hemen gelecek." Kocasına başıyla selam verdi ve ayağa kalktı. "Berkeley Meydanı'na Trotton'un buraya gelmesini istediğime dair bir mesaj bıraktım. Birkaç dakikalığına kaçarsam Yüzbaşı Kendal beni bağışlayacaktır, eminim."

"Affedersiniz hanımefendi, ama Trotton *efendiyi* görmeye gelmişler," diye araya girdi uşak, Bay Wetherby'nin gözlerini yakalayıp anlamlı bir bakış attı.

"Saçmalık! Trotton'ı görmek isteyen benim, efendiniz değil!" dedi Beatrix, bu yan oyunu görmezden gelmeyerek.

Warren kapıya doğru giderek, "Olduğun yerde kal, canım," dedi. "Trotton'un ne istediğini öğreneceğim. Kendini dışarı atman için bir neden yok."

Kızgındı, ama bir misafirin huzurunda onunla tartışmaya girmek onun edep anlayışına uymuyordu. Yerine oturdu ve zoraki bir gülümsemeyle şöyle dedi: "Bizi affet! Mesele şu ki, biraz endişe içindeyim buraya gelen damat olan kardeşim hakkında."

"Çok üzgünüm!" dedi. "Sanırım hasta? Gitmemi ister misin? Şu anda beni görmek istiyor olmalısınız. Şeytan!"

"Kesinlikle değilim! Yalvarırım kaçmayı düşünmeyin! Kardeşim hasta değil, en azından ben öyle olduğunu sanmıyorum." Durdu ve sonra küçük bir kahkahayla şöyle dedi: "Büyük olasılıkla hiçbir şey yok ve ben bu olay üzerinde çok fazla kafa yoruyorum. Gerçek şu ki, kardeşim iki hafta önce bir ziyaret için taşraya gitti ve hizmetçileri dört gün sonra dönmesini bekledikleri halde dönmedi ya da herhangi bir haber göndermedi, bu yüzden pek çok aptalca hayale kapılmaktan kendimi alamıyorum. Ama siz bana Madrid'deki *fiestalar*: devam edin! Pencere kenarlarına yerleştirilmiş mumlar ne kadar güzel görünüyor olmalı! Sen de Yüzbaşı Kendal?"

Adam ona cevap verdi ve kadın, yüzünde dalgın bir ilgi ifadesi, dudaklarında mekanik bir şekilde yükselen uygun yorumlar ve zihni neredeyse adamın söylediği her şeyden tamamen boşanmış bir şekilde, İspanyol sahnelerinin unutulmaz olduğunu düşündüğü özelliklerini anlatmaya devam etti.

Trotton'un kendisiyle değil de özellikle Warren'la konuşmak istemesi hiç de güven verici değildi; kocasının birazdan ona nazikçe kötü bir haber vereceğine dair tüyler ürpertici bir korku yüreğini kemirmeye başlamıştı. zıplayıp Warren'ı takip etti.

Ona uğursuz gibi görünen bir süre için gitmişti. Uzun bir süre sonra odaya geri döndüğünde yüzünde, karısının bir şeylerin ters gittiğinden phelenmesini istemeyen bir adamın ifadesi vardı. Bu çok fazlaydı; kadın sertçe haykırdı: "Ne oldu? Bir kaza mı oldu? Gary'nin başına ne geldi?"

"Hayır, hayır, bir şey yok! Size birazdan anlatacağım ama bu konuda endişelenmenize gerek yok."

"Gary nerede?" diye sordu.

"Bunu size söyleyemem, ama nerede olursa olsun çok iyi ve güvende olduğuna emin olabilirsiniz. Trotton Kimbolton'da ondan ayrıldı, bu yüzden Staplehurst'le kalmaya gitmiş olabilir."

"*Kimbolton mu?*" diye tekrarladı şaşkınlıkla. "Onu oraya götüren neydi acaba?"

"Bu uzun bir hikaye ve Kendal'ı hiç ilgilendirmiyor, aşkım!"

"İzin verirseniz, efendim, ben ," dedi Kaptan. "Bayan Wetherby daha fazlasını öğrenmek için çok hevesli olmalı. I daha önce giderdim, ama o bana izin vermedi!"

"Hiç sanmıyorum ve sanmayacağım da! Otur oğlum!"

"Oh, evet, dua et!" dedi Beatrix. "Trotton hâlâ evde mi, Warren?"

"Kilerde ağır bir ıslaklık var sanırım."

"O zaman, Yüzbaşı Kendal izin verirse, aşağı inip onunla kendim konuşacağım!" dedi. "Sizinle törenlere katılmıyorum efendim, ama bunu umursamayacağınıza eminim."

"Sanmıyorum, hanımefendi!"

Kadın gülümsedi ve aceleyle odadan çıktı. Kaptan ev sahibine baktı ve açıkça şöyle dedi: "Haberler kötü mü efendim?"

"Tanrım, hayır!" dedi Warren gülerek. "Ama bu kız kardeşine söylenecek türden bir haber değil! Damat aptalın teki

Ama o kadar akıllıydı! Anlayabildiğim kadarıyla, kayınbiraderim çok önemli bir eşya almış ve kim bilir nereye götürmüş! Kendisi hiçbir zaman iç etek giymemiştir, bu yüzden damadı ne yapacağını bilemiyor. Bana Ludlow'un aklını kaçırdığından emin olduğunu söyledi!"

"Oh, anlıyorum!" dedi Kaptan gülerek. "Hayır, bu kesinlikle Bayan Wetherby için bir hikâye değil!"

Warren, "Trotton'a güvenin, onu güzelleştirecek!" dedi. kendinden emin bir şekilde. "Onu efendisinin sırlarını verirken yakalayın!"

Kendini ona adanmış. Gareth çocukluğundan beri onunla birlikte. Tek merak ettiğim bana söylemiş olması.

Sanmıyorum ki

Eğer karım onu buraya çağırmasaydı, gelirdi. Aptal herif büzüşmüş: efendisinin başının belaya gireceğini düşünüyor! Bu yaşlı hizmetçilerle ilgili komik bir şey: asla birinin hala kısa paltolar!"

"Hayır, Jüpiter adına!" diye onayladı Kaptan. "Tıpkı o pis silahların önüne geçmememi söylemek için orada olmadığı için vurulduğuma inanan yaşlı hemşirem gibi!"

"Kesinlikle öyle!" dedi Warren, içtenlikle gülerek. "Trotton'a Ludlow'dan daha becerikli bir adam tanımadığımı söyledim, ama nefesimi boşa harcamasaydım bari. Karımı hangi masalla kandırdığını öğrenmeliyim, yoksa çok fena ."

Ama Bayan Wetherby odaya geri döndüğünde bunun gereksiz olduğunu anladı. O kadar eğlenmiŸ görünüyordu ki, adam akınlıkla haykırdı: "Trotton sana ne söyledi de gülüyorsun?"

Ona arsız bir bakış fırlattı. "Elbette gerçeği! Bana her şeyi anlatmasını sağlayamayacağımı mı sandın? Pooh! Nasıl

Sanki bir sınıf  ğretmeniymişim gibi şok olacağımı düşünecek kadar sa malayabilir misiniz? Hiç bu kadar b y lenmemiştim! *Eski* Gary'yi bir daha g rebileceğimden umudumu kesmişken, o kadar cesur şeyler yapıyor, o kadar neşeli ve maceraperestti ki! Onu görmeyi *ne kadar* isterdim. bu güzel kızı arabasına atıp, onunla birlikte çekip gitmesi! Ne kadar saçma bir başlangıç! Emin olun, Trotton'ı eve gönderdi, çünkü sınıra Amanda'sı! Trotton sana onun adının bu olduğunu söyledi mi? Güzel değil mi?"

"Ne?" *diye* bağırdı Kaptan Kendal.

Kadın şaşırmıştı, çünkü adam bu kelimeyi ona doğru söylemişti,
Ama o cevap veremedi Warren araya girdi ve hoşnutsuz bir sesle şöyle dedi: "Saçmalıyorsun canım. romantik düşüncelerinizin sizi alıp götürmesine izin vermeyin. Sınır, gerçekten! Emin olabilirsiniz ki *Bu!*"

"Ah, ondan kaçmaya çalıştığını, onun da peşinden koştuğunu ve onu bir inek ahırında bulduğunu düşünüyorsun.   yle bir şey işte!" dedi gülerek. "Sevgili Warren, nasıl bu kadar acemi olabiliyorsun? Akli başında hiçbir kadın Gary'den kaçmak istemez, hele de sıradan bir handa sahipsiz bulunan bir kızıdan hiç istemez!"

'Gary'nin bir an için kardeşin hakkında bir şeyler düşüneceğini sanmasına yol a arsan Kendal'a kardeşin hakkında çok tuhaf bir fikir vermiş olursun. Böyle bir kızla evlenmeyi düşünmek," dedi Warren bastırarak.

Doğal canlılığının, rahatlamanın da etkisiyle abartılı bir hal aldığının farkındaydı.
ve renklenerek şöyle dedi: "Sadece şaka yapıyordum, tabii ki! Daha fazlası olamaz-

Ama bu Gary'ye çok iyi gelecek, bu yüzden benden ağzımı kapatın ve lütfen edep vaazları verin!"

Yüzbaşı Kendal irkilerek haykırdıktan sonra bir daha dudaklarını açmadı. Gerçekten de dudakları birbirine sıkıca kenetlenmişti, öyle ki ev sahibesine onun bıktırıcı derecede tutucu olduğunu düşündürüyordu. Yüzünde sert bir ifade, gözlerinde de onu oldukça ürküten bir ifade vardı. Adam onun canlılığını onaylamıyor olabilirdi ama neden cani gibi görüldüğünü anlayamıyordu. Kadın ona baktı; adam gözlerini indirdi; onu pençesine alan duygu her neyse onu bastırmak için çaba harcıyor gibiydi; ve sert bir sesle gitme vaktinin geldiğini söyledi.

Çaya kalmayacaktı ama ev sahibesiyle kısaca el sıkışmadan önce uygun her şeyi söyledi.

Warren ona ön kapıya kadar eşlik etti. "Karım, neşeli olduğu zamanlarda çok gevezelik eder,"

dedi. "Onun saçmalıklarını tekrarlamamanızı istememe gerek yok, biliyorum."

"Bundan korkmanıza gerek yok, efendim!" dedi Kaptan Kendal vurgulayarak. "İyi geceler! Ve size çok teşekkür ederim. Güzel bir akşam!"

Bir selam verdi ve gitti. Warren tekrar yukarı çıkıp Misafirini şoke ettiği için karısını azarladı ve ona uzun bir dilin kötülükleri üzerine bir vaaz okudu; ama Kaptan'ın davranışı karşısında kendisi de biraz şaşkındı.

Bu arada Yüzbaşı Kendal, gördüğü ilk taksiyi selamladı ve arabacıya kendisini Grillon's Hotel'e götürmesini söyledi. Bu yaşlı araç Albermarle Sokağı'na doğru ağır ağır ilerlerken, Kendal oldukça sert bir şekilde dik oturuyor, ellerini sıkıp sıkıp açıyordu tek yumruğuyla ve kaşlarını çatarak ilerliyordu. Grillon'a vardık,

General Summercourt'a, kapıcının kendisine dikkatle bakmasına neden olacak kadar sert bir sesle sordu.

General, küçük bir yazı odasındaki masasında otururken bulundu. Odada başka kimse yoktu. General General başını kaldırdı ve içeri girenin kim olduğunu görünce yüzü sertleşti ve şöyle dedi: "Sen, ha? Ne istiyorsun genç adam?"

"Bugün sizi Bow Street'e neyin götürdüğünü bilmek istiyorum, efendim!" diye cevap verdi Kaptan.

"Öyle mi, öyle mi?" diye çıkıştı General, çok sinirlenmiş bir adamın öfkesiyle. "O zaman size söyleyeyim, Sizi lanet olası, tecavüzcü çakallar! Sayenizde torunum iki haftadan fazla bir süredir evinden uzakta. Oku şunu!"

Yüzbaşı Kendal kendisine uzatılan kâğıt parçasını neredeyse kapacaktı ve satırları hızla okudu Amanda'nın çocuksu eliyle yazılmıştı. Sonuna geldiğinde başını kaldırdı ve hiddetle şöyle dedi: "*Benim sayemde mi?* Amanda'nın bu adımı benim bilgim dahilinde attığını mı düşünüyorsunuz, efendim? Ona izin vereceğimi... Tanrım, eğer karakterim hakkında böyle düşünüyorsanız, buna hiç GaGırmadım. evliliğimize onay vermeyi reddediyorsun!"

General bir an için ona ters ters baktı. "Hayır, bilmiyorum," dedi kısaca. "Öyle olsaydı, size gelir ve Nerede olduğunu senden öğrendi! Ama eğer sen gelip onunla barışmasaydın, aklına fikirler sokmasaydın, onu kışkırtmasaydın bana meydan okumaya-"

"Onu size karşı gelmeye teşvik etmek dursun, ona bu kadar gençken sizin rızanız olmadan onunla evlenmeyeceğimi söyledim, efendim! Ve söylediklerimde ciddi olduğumu biliyor!"

"Evet! Ve sonuç bu! Rıza göstermeye zorlanacağım! Bundan emin olabilirsiniz, Neil Kendal! Kabul etmeyeceğim!
Damme, !"

"Anladığım kadarıyla, o zaman, gazeteye bir ilan koymamışsınız.
Morning Post, efendim?"

"Hayır! Meseleyi Koşucular'a havale ettim. Bir gecedir onu arıyorlar!"

"Ve iki haftadan fazladır kayıp!" diye çıkıştı Kaptan ona, "Bunu büyük bir soğukkanlılıkla karşılıyorsunuz, değil mi efendim?"

" lanet olsun, ormanda saklandığından emin oldum! Daha önce de böyle yapmıştı, istediğini elde edemediğinde, küçük kedi!"

"Koşucuları geri çağırın!" dedi Kaptan. "Size onların keşfettiklerinden daha fazlasını söyleyebilirim ve oldukça duyuyorum! Amanda'*nerede* olduğunu bilmiyorum ama *kiminle* olduğunu biliyorum!"

"Tanrı Neil, ne demek istiyorsun?" diye sordu General, beti benzi atarak. "Çıkar ağzındaki baklayı!"

"Ludlow -Gareth Ludlow- adında bir birlikte. onu Kimbolton'a götürdü. Bu akşam Ludlow'un kız kardeşi Bayan Wetherby ile yemekteydim ve o evde duyduklarım - Tanrım, dilimi nasıl tuttum bilmiyorum!"

"Ludlow mu?" dedi General uyusuk bir sesle. "Onu mü? Benim küçük Amanda'mı mı? Hayır, hayır, bu mümkün değil! Bana her şeyi anlat, lanet olası!"

Yüzbaşı Kendal'ın kısa ve özlü anlatımını sessizce dinledi, ama sanki pek anlamamış gibiydi, çünkü boş gözlerle Yüzbaşı'ya bakıyor ve anlamadan tekrarlıyordu: "Onu kaçırdı - ondan kaçmaya çalışıyor - bir *inek ahırında* mı bulundu?" Kendini toparlamayı başardı ve daha sert bir sesle şöyle dedi: "Bu mümkün değil! O bir çocuktan başka bir şey değil! Bu kızdan bir şey öğrenebildiniz mi? Wetherbys-"

"Aynen size söylediğim gibi! Daha fazlasını bilmiyorlardı ve emin olun ben de hiç soru sormadım! Amanda'nın muslin şirketine ait olduğunu düşünüyorlar: Wetherby'nin kullandığı terim *çok* önemli bir eşyaydı! Hiçbir şekilde onları gerçeğe götürecek tek bir kelime bile söylemedim!"

"Bu mümkün değil!" dedi General tekrar. "Ludlow'un kalitesinde bir adam - Yüce Tanrım, onunla her ne durumda karşılaşmış olursa olsun, onun bir çocuk olduğunu bir bakışta anlamış olmalı - nazıkçe yetiştirilmiş ve masum bir çocuk - Neden şeytan onu bana geri vermedi? Ya da, eğer adının ne olduğunu söylemezse, onu saygın bir kadının yanına vermedi?"

"Evet, *neden?*" dedi Kaptan sert bir sesle. "Bu soruyu bana çok yaşlanmadan cevaplayacak! Nasıl bir adam o?"

General umutsuz bir hareket yaptı. "Nereden bilebilirim ki? Onu tanımıyorum. Bir moda adamı: Korint sosyetesine mensup. Yakışıklı bir adam, güzel bir vücudu var, bir manastır satın alabilecek kadar zengin. Evli değil, sanırım yıllar önce bir trajedi yaşanmış. Onun hakkında hiç kötü bir şey duymadım.

onun çok sevildiğine inanıyorum. Ama bunun ne anlamı var ki? Eğer bunca zamandır onunla birlikteyse- Tanrı adına, onunla evlenmeli! Onunla uzlaştı. torunu!-ve eğer düşünürse-"

"Onunla evlen-!" Bunu göreceğiz!" diye sözünü kesti Kaptan suratsızca. "Şimdi, efendim! Yapmanız gereken ilk şey Koşucuları geri çağırmak, böylece bu lanet işi mümkün olduğunca az gürültüyle halledebiliriz. Ben gidiyorum. Sabah Kimbolton'a gideceğim ve orada Ludlow'dan haber alamazsam bir iki atış deneyeceğim. Ama öğrenmem gereken bir şey var: O kadar küçük bir yerde fark edilmeden geçip gitmiş olamaz. Bu işi bana bırakmak isterseniz, çok iyi! Bana eşlik tercih ederseniz, daha iyi!"

" *eşlik* mi edeyim, seni asi, küstah genç köpek?" diye çıkıştı General. "Benim işlerime karışmaya ne hakkın var? Amanda ile evlenmene izin vereceğimi sanma, çünkü vermeyeceğim! *Benim* torunum kendini beş parasız bir mı bırakacaksın? Hayır, Tanrı aşkına! *Ben* Kimbolton'a gidiyorum ve ne yardımınızı ne de arkadaşlığınızı istiyorum!"

"Nasıl isterseniz!" diye omuz silkti Kaptan Kendal. "Ben olacağım Sabahın ilk ışıklarıyla yola çıkacağım ve şüphesiz bu size uygun olmaz. Bow Street'e bir mektup göndermeyi ihmal etmemenizi rica ediyorum. Kimbolton'da buluşuruz! İyi geceler!"

Bölüm 17

" ^ "

Londra'da bu heyecan verici olayların yaşandığı sırada Lord Widmore mektuplar aldı

En küçük iki kız kardeşinden, Leydi Hester'in ikisine de sığınmadığını öğrendi. O zamana kadar Gertrude'un başka bir yere gitmiş olamayacağına kendini inandırmış olduğu için, bu haber onu derinden sarstı ve çekinmeden haykırmasına neden oldu: "Gertrude ve Constance, Londra'dan ayrıldığımızdan beri Hester'ı görmedi!"

O ana kadar, Bay Whyteleafe Lord Widmore, efendisinden çok daha ihtiyatlı olduğu için gerçek habersizdi. Ama Mr. Mektuplar teslim alma ofisinden getirildiğinde Whyteleafe oradaydı ve bu istemsiz patlama sadece dikkatini çekti, ama Lord Hazretlerinden bir açıklama talep etmesine neden oldu. Açıklamayı Leydi Widmore. Leydi Hazretleri'nin dış görünüşe önem vermemesi, bu kaçamağı çok sıradan bir olay olarak değerlendirmesine yol açmıştı. iyi bir şakaydı, efendisini öylesine tiksindiren bir zihin tutumuydu ki, rahat bir nefes alarak Papaz. Bay Whyteleafe'in tepkisi olması gerektiği gibiydi. Rengi değişti ve şöyle dedi: "Leydi Ennerdale'in evinde olmaz! Bayan Nutley ya da Leydi Cookham'la olmaz! Tanrım, efendim, bu korkunç!"

Lord Widmore onu güvenini kazanmaya karar verdi. Sonuç olarak Hildebrand Ross'un varlığından ilk kez haberdar oldu. O ana kadar hiç kimse ona sözde bu kişinin Leydi Ennerdale'in kız kardeşine yolculukta eşlik etmesi için gönderdiği kişi bir hizmetçiden başkası değildi. Şimdi de Hester'in kibarlığından kuşku duyulmayan ama şüpheli bir görünüşü olan genç bir beyefendiyle gittiğini fark etmiş ve haykırmıştı: "Kaçmış!"

Ama Bay Whyteleafe, Hester'ın kaçtığını düşünmüyordu. Bay Ross, kıyafetine saygı duyulması gereken bir adama utanmadan yalan söyleyecek kadar ahlaksız olsa da, bunu yapacak yaşta değildi. Otuz yaşına yaklaşan bir hanımla evlenmeyi düşünüyordu. Bay Ross'un bir aracından başka bir şey olmadığından korkuyordu.

Leydi Widmore çok kaba bir şekilde gülerek, Bay Ross'un kimin arasına girmesi gerektiğini sordu, ama onunla olmadı. Bay Ross hızlı adımlarla

Ya gizli ve açıkça uygunsuz bir sevgili ya da cüretkâr bir adam kaçıran tarafından işe alınmış şeytani bir ajan. Leydi Widmore diken üstünde söyleyerek, herhangi bir adam kaçırma olayının

Uçacak tek bir tüyü bile olmayan bir aileden bir groat koparmayı düKünen kiKi, Hester gibi bir kaz kafalının bile onun pençesinden kaçabileceği kadar kalın kafalı olmalıydı. göre, Hester'ın kendisi, hiç kimsenin kuşkulandığı kadar kurnazca davranarak, Bay Ross'u, Brancaster'dan şaşkınlık ya da muhalefet yaratmadan kaçmasına yardım etmesi için tutmuştu. Kocasına uşağını sıkı bir sorgulamaya tabi tutmasını tavsiye etti. Eğer biri ne tür bir Hester'in oynadığı oyunla ilgili olarak Cliffe'in hayatını ortaya koyabileceğini söyledi. Cliffe'in Hester'e olan aşırı sevgisi hanımefendinin sabrını taşırmıştı.

Lord Widmore Cliffe'den bilgi almayı başaramadı ama Bay Whyteleafe daha başarılı oldu. Cliffe, zaten Endişeli ve Hester'a yardım etmesinin akıllıca olup olmadığı konusunda biraz kuşkulu olan adam, papazın güçlü öğütleri karşısında yıkıldı. Metresinin itibarının, hatta belki de hayatının tehlikede olduğunu anladı ve ağlayarak elindeki tek kozdan vazgeçti. sahip olduğu bilgiler. Bay Whyteleafe'e, arabanın başındaki postacı çocuğu tanıdığını söyledi. Leydi Hester'ı St. Ives'daki Crown Inn'de çalışan çocuklardan biri olarak doğurdu.

O andan itibaren komutayı Bay Whyteleafe üstlendi. Titreyen kâhyayı, Leydi Hester'ın patavatsızlık yapmasına yardım ettiğine ikna etmek için hesaplanmış bir şekilde tüm ailesini yıkıcı bir skandalın içine sürüklemesi gerektiğini düşünerek Cliffe'e sıkı bir sessizlik yükümlülüğü getirdi.

Neredeyse

Lord Widmore' bu olayla ilgili hiçbir fısıltının kendilerinden başka kimsenin kulağına gitmemesi gerektiğini etkileyici bir şekilde belirtti. O ve lord hazretleri birlikte, St. Ives'da, o posta arabasının gideceği yeri keşfedeceklerdi;

birlikte kaçağın izini süreceklardı. Yanlarında ne bir arabacı ne de bir postacı olacaktı; yalnız başlarına ve Kont'un Cambridgeshire'dayken kullanmak üzere Brancaster'da tuttuğu at arabasıyla yola çıkacaklardı. "Ve ben," diye ekledi Mr.

Whyteleafe, Lord Widmore'un çok kayıtsız bir kırbaç olduğunu hatırlayarak, "onu sürecekt!" dedi.

Bu arada, düşman güçlerin mutlu cehaleti içinde Sir Gareth iyileşmeye başlamıştı ve doktoru bu iyileşme üzerine kendini tebrik etti. Yarasının onu rahatsız etmeyi bırakması için biraz zaman geçmesi , Leydi Hester'ın hiç tereddüdü yoktu. kullanılan şok edici derecede kaba ve hazır yöntemler kurşunun çıkarılması) ve tam gücünü yeniden kazanmayı umut edebilmesi için daha uzun bir süre geçmesi gerekiyordu; ancak kaydettiği ilerleme istikrarlıydı ve çok geçmeden birkaç hemşiresini yatağından kalkması için ikna etti ve Temiz havanın ona ne gibi faydalar sağlayacağını denemek için.

Hanın arkasında küçük bir meyve bahçesi vardı ve hava boğucu olmaya devam etti, bir altın gün diğerini izledi, burada günlerini pastoral bir varoluş içinde geçirdi Bayan Chicklade'in kötü mizahı bile bunu gölgeleyemezdi.

Bu sert ahlakçı, hiçbir zaman

Hizmet etmesi için çağrıldığı partinin saygınlığı; ve salon sandalyelerinin salona taşındığını gördüğünde bir masa ve hanın verebileceği tüm minderlerle birlikte meyve bahçesine götürdü ve daha sonra yanlış yönlendirildiğini keşfetti

Eşi oraya yemek götürmeyi kabul ettiğinde, en kötü şüphelerinin gerçeğin altında kaldığını . Chicklade'in değerli hanımları, bir grup dinsiz çingenenin

ve kaliteli beyefendilerdi ve kimse ona aksini söylemeye cesaret edemezdi! Ama Chicklade kaliteli gördüğünde anladığını ve bu sırada ziyaretçilerin, eğer arzu ederlerse, akşam yemeklerini çatıda yiyeceklerini söyledi.

Partinin ahlaki değerlerine gelince, eleştirmek ona düşmezdi.

Sör Gareth kadar rahatça esrar çeken biri.

Böylece Bayan Chicklade, kocasının kasasına akan altınların düşüncesiyle yatışmış bir halde, itibarsız karısı için günde üç güzel yemek pişirmeye devam etti.

Yeni ve etkileyici bir başlık ve zengin mor renkte bir elbiseyle aniden ortaya çıkarak komşularını şaşırttı.

İtibarsız misafirlere gelince, sadece Amanda Little Staughton'da kalmaktan tamamen memnundu. Sör Gareth'in burada kalışını sona erdirmek istememesinin kendine göre nedenleri vardı; Leydi Hester ona bakıyor, rahat bir şekilde oturuyordu.

yüklü meyve ağaçlarının altında ona eşlik ediyordu, Daha önce hiç olmadığı kadar değerli olan Hildebrand, yeni bir çiçek açıyordu; kırsal yalnızlıktan ilham alan Hildebrand, trajik dramına umut verici bir başlangıç yapmıştı ve daha zorlu bir dünyaya dönmeye hiç de hevesli değildi. Atını da geri almıştı, en sonunda evlatlık amcasının, huysuzluğu bırakıp asil hayvanı daha fazla uzatmadan geri alması yönündeki emrine boyun eğmişti. Hâlâ bir kamp yatağında uyuyordu.

Sir Gareth'in odasında yatak kurulmuştu: gece nöbetlerinde artık onun hizmetine ihtiyaç duyulduğu için değil, ama Çünkü handa sadece iki misafir odası vardı. Sir Gareth böylece dramının ilerleyişinden tamamen haberdar edildi, günün edebi ürünü her gece ona okundu ve eleştirileri ve önerileri davet edildi. Hiçbir itiraz

Hildebrand tarafından acı çekti: Sir Gareth'a, ailesinin, Galler'de bir yürüyüş turunda olduğuna inandıklarından, ondan herhangi bir mektup almayı beklemeyeceklerini ve katılması gereken arkadaşlarına , sadece düşüneceklerini söyledi.

Planlarını değiştirdiğini ya da geciktiğini ve şüphesiz onları yakalayacağını söyledi.

"Peki, istemez miydin?" Sir Gareth ona sordu. "Biliyorsun, artık kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım ve benim yüzümden kendini burada kalmak zorunda hissetmeni istemiyorum. Chicklade ihtiyacım olan her şeyi yapabilir."

"Chicklade mi?" dedi Hildebrand isyan ederek. "Ne yani, o koca beceriksiz elleriyle kravatlarınızı mı bağlasın? Hiç sanmıyorum! Tıpkı senin bana Şelale bağlamayı öğrettiğin gibi! Ayrıca, Hester Teyze ve ben Londra'ya gidecek kadar iyi olduğunda seninle geleceğim ve yolculukta sana bakacağım. Dahası, eğer Amanda tekrar kaçmayı aklına koyarsa, onun peşinden gidemezsin Gary Amca! Hazır aklıma gelmişken, bu ilişkiyi bozmanın yazık olacağını düşünüyorum. oyunumun konusu. Şimdi yeniden yazdığım ikinci sahneyi size tekrar okusam itiraz eder misiniz?"

Böylece Hildebrand'ın kalmasına izin verildi, ancak Sir Gareth Amanda'nın kaçmaya niyeti olduğunu düşünmüyordu. uzakta. Amanda bir kez olsun dayanamamıştı. Daha önce hiç Büyükbabasının onun talimatlarına uymayacağı aklına geldi ve ona nasıl daha fazla baskı uygulayacağı, çözümü yokmuş gibi görünen bir sorundu. Zaman akıp gidiyordu ve Neil çoktan tugayına katılma emri almış olabilirdi. Daha tam olarak Teslimiyet aşamasına gelmişti ve hâlâ Bay Vinehall'ın büyük bir nezaketle gönderdiği *Morning Post*'u tarıyordu. Ama Sir Gareth, seyahat edebilecek kadar iyi olduğuna karar verildiğinde, onu Londra'ya kadar kendisine eşlik etmesi için ikna etmekte pek zorlanmayacağı konusunda umutluydu. Hiçbir şey onu büyükbabasının kimliğini açıklamaya ikna edemezdi, ama büyükbabasının değil, Neil'in elini tutacağı bir planla oynamaya başlamıştı, zorlanabilir. Gary Amca düşünmedi mi? itibarını yitirdiğine inanan Neil, onunla elini kolunu evlenir miydi?

"Bu pek olası görünmüyor," diye cevap verdi. "Neden olsun ?"

Yerde oturuyordu, elinde yarım yamalak bir top vardı, çirkin planını anlatırken o kadar saçma bir şekilde genç görünüyordu ki, adam ne yapacağını şaşırdı. ciddiyetini korudu. "İyi ismimi korumak için," dedi kibarca.

"Ama böyle bir şey yapmazdı," diye itiraz etti. "Size bambaşka bir isim veriyor olurdu."

"Evet, ama itibarınızı kaybederseniz Aceleyle evlendim," diye itiraz etti. "Bunu biliyorum, çünkü Theresa - tanıdığım *biri kendininkini* kaybettiğinde, ki nasıl kaybettiğinden tam olarak emin değilim, tanıdığım *başka* biri teyzeme bunun için yapılacak bir şey olmadığını söylemiş. iyi adını kurtarmak için onu hemen evlendir. Eğer bir beyefendiyle yalnız kalırsan Hester Teyze'yi ve Hildebrand burada olmasaydı, Neil, Büyükbaba ne derse desin, benimle evlenmenin onun görevi olduğunu düşünmez miydi?"

"Hayır, seninle evlenmem gerektiğini düşünmesi daha muhtemel ve bu senin hoşuna gitmez, biliyorsun."

"Hayır, elbette yapmamalıyım, ama benimle evlenmeyi reddedebilirsin, değil mi? Bu Neil'i zor durumda bırakır!"

"Evet, kesinlikle!" diye kabul etti Hester, sinir bozucu bir sakinlikle. "Ama sanırım Gary Amca'yı düelloya davet etmeyi bir görev olarak görecektir ve Amca çok daha iyi olmasına rağmen düello yapacak kadar güçlü değil. Kendini fazla zorlamasını istemezsiniz."

Amanda isteksizce, "Hayır," dedi. "O zaman bunu yapacak kişi Hildebrand . Hildebrand! *Hildebrand!*"

Hildebrand, onlardan biraz uzakta yüzükoyun yatmış, parmakları dağınık saçları arasında kıvranıyordu. Edebi kompozisyonla boğuşurken kilitler, sadece eksik bir homurdanmaya kefil oldu.

"Hildebrand, benimle uzlaşıyormuş gibi yapıp sonra da benimle evlenmeyi reddedecek kadar nazik olur musun?" dedi. Amanda kibarca.

"Hayır, meşgul olduğumu görmüyor musun? Gary Amca'ya sor!" dedi Hildebrand.

Bu hiç de cesaret verici değildi ve kendisine söylenenleri dinlemek üzere getirildiğinde de herhangi bir karşılık vermedi.

daha tatmin edici bir cevap verdi. Ona aptal olmamasını tavsiye etti ve ne hakkında konuştuğunu bilmediğini ekledi.

"Bence nezaketsizlik ve saygısızlık ediyorsun!" dedi Amanda sert bir sesle.

"Hayır, eminim öyle bir niyeti yoktur!" dedi Hester, makasını arıyordu. "Sanırım-oh, işte oradalar Oraya nasıl geldiler? - Sanırım pek anlamadı. Gerçekten, Hildebrand, sadece Amanda ile evlenmeyi reddetmen gerekecek ve bu kesinlikle Çok şey mi istiyorum?"

"Oh, *bunu* yapmamın bir sakıncası *yok!*" dedi sırtarak.

Sir Gareth ilk fırsatta ona, "Sen ilkesiz bir kadınsın, Hester," dedi.

"Evet, sanırım öyleyim," diye düşünceli bir şekilde kabul etti.

"Bundan hiç şüphe yok. Gerçekten de Amanda'nın, benimle evlenmesine izin mi vereceksin?

uydurduğu bu iğrenç hikayeyle Tugay eğlendirebilir mi?"

Ama *bunda* bir sakınca göremiyorum, Gareth!" dedi belli belirsiz şaşırarak. "Londra'ya gitmeyi istemesini sağlayacak, ayrıca ona her şeyi planlarken yapacak bir şey verecek, buna *ihtiyacı var*, biliyorsun, çünkü çiftlikteki buzağı öldüğünden beri

Onun için burası gerçekten çok sıkıcı. Ve Tugay Binbaşısı da, onu burada bırakacak kadar aptal olamaz.

hikayeye inan. Herkes onun tehlikeye atılmanın ne demek olduğuna dair en ufak bir fikri olmadığını görmeli."

"Peki bunu söyledikten sonra, hâlâ bu adamla evlenmesine izin verilmesi gerektiğini savunuyor musunuz?" diye sordu.

"biri olduğuna bağlı," diye yanıtladı düşünceli bir ifadeyle. "Kararımı vermeden önce onu görmek isterdim."

Dileği ertesi gün öğleden sonra gerçekleşti. Sir Gareth, büyük bir elma ağacının altında yarı uykulu bir halde, Joseph de dizinde uyurken, uykulu bir şekilde bir sesin farkına vardı ve gözlerini açtı. Kumral saçlı, tıknaz yapılı genç bir beyefendinin üzerine düştüler.

birkaç adım ötede durmuş, acımasızca onu inceliyordu. Mavi gözleri, paltoları ağır bandajlı omzunun üzerinden geçirilemeyecek kadar üzerine oturduğu için Sir Gareth'ın giymek zorunda kaldığı kurbağalı sabahlığın ihtişamına bakarken küçümseme ve öfkeyle alevlendi.

Sir Gareth ilgiyle ve biraz da şaşkınlıkla sınav bardağını aradı ve içinden tanımadığı ziyaretçisini inceledi.

Yüzbaşı Kendal duyulabilir bir nefes aldı ve korkunç ve kararlı bir nezaketle konuştu: "Haklı mıyım efendim? Sör Gareth Ludlow'a hitap ettiğimi mi sanıyorsunuz?"

"Efendim," diye cevap verdi Sör Gareth ağırbaşlı bir şekilde, ama dudağı seğirerek, "öylesiniz!"

Yüzbaşı Kendal kendisiyle mücadele ediyor gibiydi. Yumruklarını sıktı ve dişlerini birbirine geçirdi; acı dolu bir nefes daha aldı ve ölçülü bir ses tonuyla konuştu: "Üzgünüm *efendim*, hem de çok ! Sapan!"

"Sir Gareth bu sözlerin ruhuna girerek, Endişeniz beni derinden etkiledi, efendim," dedi. Doğrusunu söylemek gerekirse, onu orada gördüğüme ben de üzülüyorum."

"Çünkü," dedi Kaptan Kendal, kapalı dişlerinin arasından, "engelli durumunuz benim için sana hak ettiğin gibi davranacağım! En içten dileğim, kolunuzu kullanmak zorunda kalmadan önce İngiltere'yi terk et!"

"Aman Tanrım!" diye haykırdı Sir Gareth, aydınlanmıştı. Sınav bardağını tekrar kaldırdı. "Biliyor musunuz, aklımda bambaşka bir resim varmış. Keşke bana adınızın ne olduğunu söyleseniz!"

"Bunu zamanında öğreneceksiniz efendim! Kimbolton'da öğrendiklerimin beni buraya iki baskın arzuyla getirdiğini söylememe izin vereceksiniz: Birincisi sizi kayda geçirmek, ikincisi de bu çocuğun elini sıkmak. gençliği ve masumiyeti onu her türlü tehlikeden korumuş olması gereken bir kızı pençelerinizden kurtarmaya çalıştınız. ilkesiz cani!"

Sir Gareth özür dileyerek, "Korkarım bu çok yerinde isteklerden ilkinin gerçekleştiremezsiniz," dedi, "ama ikincisini başarmaktan daha kolay bir şey yoktur." Oturduğu yerden kalktı ve etrafına bakındı, ayağa kalkıp hapsi ve dizinden fırlayan Joseph'i rahatsız etti. "Onu son gördüğümde burada dramatik bir kompozisyonun sancıları içindeydi.

Evet, orada, ama anladığım kadarıyla hâlâ ilham perisiyle boğuşmuyor."

"Ne?" dedi Kaptan Kendal, şaşırmış bir halde. "Beni kandırmaya mı çalışıyorsunuz, efendim?"

"Hiç de değil! , Hildebrand! Bir ziyaretçimiz var!"

"Kaptan," diye sordu, "sizin sahtekarlıklarınıza kanacak adam olduğumu mu sanıyorsunuz?"

"Öyle olmadığına eminim," diye yanıtladı Sir Gareth yatıştırıcı bir sesle. "Sonuçlara biraz aceleyle varıyor gibi görünüyorsunuz - ama, o zaman, orada tam olarak ne öğrendiğinizi henüz bilmiyorum. Kimbolton."

"Neden," diye çıkıştı Yüzbaşı ona, "oda hizmetçisi *koğuşunuzun* kapısını kilitli buldu? Neden senin koğuşun kapısını kilitlemek için gerekli mi?"

"Kaçmadı. İkinci kez kaçmasın diye kapıyı kilitledim. Evet, buraya gel, Hildebrand! Ziyaretçimiz elinizi sıkmak istiyor. Size Bay Ross'u takdim edeyim, efendim! Bu, Hildebrand, yanılmıyorsa Tugay Binbaşısı."

"Ne, Amanda'nın Tugay Binbaşısı mı?" diye haykırdı Hildebrand. "Her şey bir yana! Bizi nasıl buldunuz efendim?"

"Tanrı aşkına, *tmarhaneye mi* girdim ben?"
Kaptan gürledi. "*Amanda nerede?*"

"Şey, bilmiyorum," dedi Hildebrand, irkilmiş görünüyordu. "Yine de çiftliğe giden yoldan aşağı indiğini söyleyebilirim. Gidip onu bulabilir miyim diye bakayım mı? Ah, efendim, keşke bana söyleseniz! İspanya'ya giderse tavukların boynunu sıkmak zorunda kalacak mı?"

"Wring- Hayır!" dedi Kaptan, bu kez dengesini tamamen kaybetmişti.

"Saçmalık olduğunu *biliyordum!*" dedi Hildebrand muzaffer bir edayla. "Ona öyle olduğunu söyledim, ama o hep bildiğini sanıyor.
her şey!"

"*Neil!*"

Kaptan dönüp baktı. Amanda, küçük bir tepside bir bardak süt ve bir tabak meyve taşıyarak meyve bahçesine henüz girmişti. Çığlığı duyunca elindekileri bıraktı. Tepsi, çimenlerin üzerinden uçarak geldi ve kendini Kaptan'ın geniş göğsüne . "Neil, Neil!" diye bağırdı, iki kolunu da onun boynuna dolayarak. "Oh, Neil, buraya Beni kurtarmak mı? Oh, ne kadar *muhteşem!* *Ne* yapacağımı bilmiyordum ve neredeyse umutsuzluğa kapılmışım, ama şimdi her şey yoluna girecek!"

Kaptan ona sıkıca sarılarak kalın bir sesle konuştu: "Evet, her şey. Bununla ilgileneneğim!" Kendini bıraktı ve elleriyle Amanda'nın omuzlarını kavrayarak onu tuttu. "Amanda, sana ne oldu? Şimdi gerçeği söyle ve numara yapma!"

"Yaşadığım maceralara *inanamazsınız!*" dedi ciddiyetle.

"Önce korkunç bir kadın vardı.

Sonra beni kaçıran Sir Gareth Ludlow vardı, sonra da beni Sir Gareth'ten kurtaracağını söyleyen Bay Theale vardı, ama o kadar iğrenç biriydi ki *ondan* kaçmak zorunda kaldım, Ondan sonra Joe vardı, çok nazikti ve bana sevgili küçük yavru kedimi verdi. Annesi de Joe'yla kalmak istedim, ama Sir Gareth beni buldu ve bana çok şaşırtıcı yalanlar söyledi. Ninfields inandı ve beni kaçırmaya, odama kilitlemeye ve en *iğrenç* şekilde davranmaya *devam* etti,

Beni için yalvarmama rağmen.

Hildebrand'ın onu vurmasını hiç istemedim.

Neil, bu Sör Gareth! Gary Amca, *bu* Neil! Kaptan Kendal! Ve bu da Hildebrand Ross, Neil. Gary Amca, çok özür dilerim ama süt bardağını çöpe attım! Hildebrand, bu kadar

"Başka bir tane getirmeye ne dersin?"

"Evet, çok iyi, ama orada durup fedailere Gary Amca'yı anlatmana izin vereceğimi sanma!" dedi.

Hildebrand öfkeyle. "Seni kaçırmadı ve senin hakkında söylediği yalanlara - evet, ama sen onun hakkında çok daha kötü yalanlar söyledin! Neden, *ban*a onun seni onunla evlen çünkü sen büyük bir mirasçısın!"

"Evet, ama bunu yapmak , yoksa ondan kaçmama yardım etmezdin!"

Yüzbaşı biraz afallamış bir halde nişanlısını serbest bıraktı ve Sör Gareth'a döndü. "Henüz ne olduğunu anlamadım efendim, ama size haksızlık ettiğime inanıyorum. Eğer öyleyse, özür dilerim! Ama neden Amanda'yı derhal General Summercourt'a iade etmemeli ya da en azından onu bilgilendirmek için mektup yazmamalıydı-"

"!" dedi Amanda gururla. "*Tüm* planlarımı bozdu ve beni zorla götürdü, ama ona kim olduğumu, büyükbabamı ya da seni söyletemedi Neil! I

Çünkü beni Londra'daki kız kardeşine götürmek ve seninle tanışmak istiyordu.

Ama bunu yapamadı, çünkü şansın büyük bir cilvesiyle Hildebrand'la karşılaştık ve Hildebrand onu vurdu. elbette."

"Bu işte anlamadığım çok şey var, ama bir şey çok açık!" dedi Kaptan, sertçe sevgilisine baktı. "Çok kötü davranıyorsun Amanda!"

"Evet, ama Neil!" diye yalvardı, başını öne eğerek, "Biraz kızarsın diye korktum ama-"

"Gerçekten çok kızacağımı biliyordun. Beni kandırabileceğini sanma, kızım! Bunu kendin için saklayabilirsin. Büyükbaba! Her an burada olabilir, size söyleyeyim, çünkü beni Londra'dan beri takip ediyordu. Kimbolton'da onun için bir mesaj var. Sizi bulmak için Bow Street Runners'ı çağırmak zorunda kaldığını biliyor musunuz?"

"Hayır!" diye bağırdı Amanda, sanki sihirle canlanmış gibi. "Gary Amca, duydun mu? Koşucular peşimde!"

Sir Gareth, "ve en kötü korkularımı doğruladı," dedi. "Ne yazık ki avlandığınızı daha yeni öğrendiniz! Daha iyi bir hikaye uydurabilirdin. "Muhteşem bir hikaye, keşke bunu düşünseydin."

"Evet, ," dedi üzüntüyle. "Yine de büyükbabam ona söylediklerimi yapsaydı çok daha iyi olurdu."

"Hayır, !" dedi Yüzbaşı sert bir sesle. "Ve sen Amanda, General böyle bir teklife boyun eğecek kadar zayıf olsaydı, seninle evleneceğimi düşünüyorsan "Utanç verici bir numara, konuyu çok yanlış anlıyorsunuz!"

"Neil!" diye bağırdı, gözleri onun yüzüne fırladı ve dehşet içinde genişledi. "Benimle evlenmek musun?"

"Bu," dedi Kaptan, "başka bir mesele! Şimdi sen eve gel ve her şeyi açıklığa kavuştur,

Artık bahaneleriniz ya da uydurma saçmalıklarınız olmadan!"

"! biliyorsun!" Amanda kızarak kekeledi. "Sana değil! Neil, yapmayacağımı *biliyorsun!*"

"senin için daha iyi olur," dedi Yüzbaşı, acımasızca onu yürütürken.

Hildebrand çenesi düşmüş bir halde onu izlerken gözlerini Sir Gareth'a çevirdi. "Şey!" diye soluk soluğa kaldı. "Onunla bir rahibe tavuğu kadar uysal bir şekilde gitti! *Amanda!*"

Kaptan Kendal'ın tekrar ortaya çıkması biraz zaman aldı. Evden çıktı ve sonunda meyve bahçesine doğru adım attığında yalnızdı. Leydi Hester, bir süredir Bir süre Sir Gareth'la oturduktan sonra ona göz kırptı ve şöyle dedi: "Aman Tanrım, Gareth, Amanda *ne* kadar tuhaf! Onun *kahraman görünümlü* bir genç adam olacağını düşünmüştüm, değil mi?"

Yüzbaşı Kendal onlara ulaşınca Hester'a hafifçe eğildi, ama Sör Gareth'a hitap etti. "Umarım özürlerimi kabul edersiniz efendim. Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Ondan tüm hikayeyi öğrendim ve emin olabilirsiniz ki ona nadir bir yaptım. Onunla çok iyi vakit olmalısınız!"

"Saçmalık!" Sör Gareth elini uzatarak, "Saçmalık!" dedi.

Kaptan onu acıyla kavradı. "Onu doğru idare edemedin, biliyorsun," dedi. "Eğer kafasını vermezseniz, altın kadar iyi. İşin kötüsü, General ve Bayan Summercourt onu ölümüne şımarttılar ve Bu da yetmiyormuş gibi, kafasını bir sürü değersiz romanla izin verildi. Size söyleyebilirim ki, bu oldukça anlattığı hikayeleri duyduğumda tüylerim diken diken oldu.

uyduruyor! Ama gerçekte ne demek istedikleri hakkında en ufak bir fikri bile yok. Sanırım bunu biliyorsunuz. Umarım biliyorsundur!"

"Elbette biliyorum! En sevdiğim, aÇk dolu dul adamla ilgili olanıdır -ama itiraf etmeliyim ki, Hildebrand'ın baÇrolünü oynayacağı son mücevher nadir bir çekiciliğe sahip. Şimdi sizi doğal kız kardeşim Leydi Hester Theale ile tanıştırmama izin vermelisiniz!"

Kaptan Hester'ın elini sıktı ve ciddi bir sesle şöyle dedi: "İ Çok özür dilerim hanımefendi ve onu affetmeniz için size yalvarıyorum! Hiç bu kadar şaşırmamıştım! Onu bu numaralardan vazgeçireceğimden emin olabilirsiniz, ama bazı yönlerden o bir bebek, bu da ona nedenini açıklamayı şeytani derecede zorlaştırıyor "İfşa olmak ve geri kalanı hakkında saçma sapan şeyler uydurmamalı."

Lady Hester, Sir Gareth'a hafif bir zafer ifadesiyle bakarak, "Sana onun nasıl biri olduğuna bağlı olduğunu söylemiştim: "Bunun onun nasıl biri olduğuna bağlı olduğunu söylemiştim ve bana inanmadığınızı görebiliyordum, ama haklı olduğumu anladınız! Yüzbaşı Kendal, bu tür *şeylere* kulak asmayın. *Kim* ne derse desin, Amanda'yla evlen ve onu da yanında İspanya'ya götür. Bunu yapmazsan çok kötü olur, çünkü tavukların boynunu sıkmayı öğrenmenin yanı sıra bu konuda büyük sıkıntılar çekti ve Eğer tekrar yaralanırsanız, tam da sizin sahip gereken türden bir eş."

"Şey, tavukların boynunu sıkmasını istemiyorum -aslında, böyle şeyler yapmasına izin vermeyeceğim!" "Ve eğer tekrar vurulacak olursam, onun yanımda olmamasını tercih ederim - ama kan kaybından ölmenize engel olacak kadar mantıklı olmasına sevindim, efendim!" "Ama, Jüpiter adına, hanımefendi, eğer yapmam gerekenin bu olduğunu düşünüyorsanız, yapacağım!" dedi Kaptan, bir kez daha elini sıkarak. "Size çok minnettarım. Yapacağını değil

Benimle, büyükbabasıyla çok daha iyi, ama o çok genç ve ondan yararlanmak istemiyorum.
Ancak, eğer doğru düşünüyorsanız, General asılabilir!
Merhaba! Bu onun sesine benziyor! İşte geliyor ama yanında kim var?"

Leydi Hester, kendisine doğru ilerleyen üç taş kesilmiş bir halde bakarak belli belirsiz bir sesle "Widmore ve Mr. Whyteleaf! *Tam da* bu kadar rahatken!" Bölüm 18

[" ^](#)

Her ne kadar bu üç kişi
Elma ağacının altındaki gruba doğru ilerleyen beyler
Boğa'ya birlikte varmışlardı.
Onların herhangi bir seçimiyle. Herkes hararetli görünüyordu ve Lord Widmore Summercourt'a öyle sert bakıyordu ki, Bay Whyteleaf konuşmaya başlayana kadar ses çıkmadı: "*Sör Gareth Ludlow!* Burada ve Leydi Hester ile mi?"
brokar sabahlığın içindeki figürün kimliğinin farkındaydı. En çılgın hayallerinde bile Hester'ı Sir Gareth'ın yanında görmediği için o kadar şaşkındı ki ona sadece göz ucuyla bakabildi. Bu durum General'e öne geçme fırsatı verdi ve o da hemen üzerine . Lord hazretlerinin yanından geçip gitti ve Bay Whyteleaf'i daha önceki günlerdeki bakışlarıyla yok etti. Astlarının kemiklerini sızlatırcasına Sir Gareth'ın sandalyesine doğru yürüdü ve bir tür havlama sesiyle şöyle dedi "Sizinle özel bir görüşme yapma lütfunu bana bahşedecek kadar nazıksınız efendim! Size adımın Summercourt olduğunu söylediğimde -evet, *Summercourt*, efendim!- Londra'dan buraya kadar sizi aramak için gelmiş olmamı hayret verici bulmayacağınızı sanıyorum! Bu adamların kim olduğunu bilmiyorum, bilmek de .

"," dedi Lord Widmore'a ve papaza nefret bir bakış fırlatarak,
"ama ben

Burada görüşmem gereken acil bir iş olduğunu söylediğimde,
nezaket kuralları gereği

size getirecekleri işi benim işim bitene kadar ertelemelerini
istedi! Şunu söylemeliyim ki, bu modern davranışlar bana
pek hoş gelmiyor.

-Nasıl olacağını bilmem gerekirdi.

Bir çift inek elli kırbaççı, yıpranmış bir eşiği bir çift araba
atı kadar az kontrol edebilir!"

Widmore, "Dar bir sokakta şok edici diyebileceğim bir hızla
giden benim papazım değildi, efendim!" dedi, ateşlenerek.

"Bir papazın yeri, size söylememe izin verin, efendim, bir
curricule'in kutusu değil, !" diye karşılık verdi General. "Ve
şimdi, eğer çekilecek kadar nazik olursanız, ben
belki de beni buraya getiren işi yapmama izin verilebilir!"

Bay Whyteleafe, Hester'a bakarken yüzünde açıkça
duygularını belirten bir ifade vardı.

Onu bu şekilde, görünüşe göre reddedilmiş talibiyle birlikte
bir evde yaşarken gördüğünde yaşadığı şok, dehşet ve korku
Gözlerden uzak bir yerde, bakışlarını geri çekerek General'e
sert bir bakış fırlattı. Ona atılan iftira

Sürüş becerisini fark etmek istemedi ama sert bir ses
tonuyla şöyle dedi: "Lord Widmore'la beni Sör Gareth
Ludlow'u ziyarete getiren işin, onun hemen ilgilenmesini
gerektirecek kadar acil olduğunu iddia etmeye cüret
ediyorum, efendim. Ayrıca, bu pansiyona ilk gelen aracın
bizimki olduğunu da hatırlatmalıyım!"

General'in gözleri hiddetle ona bakmaya başladı. "Ay!
Gerçekten de öyleydi! Bunu unutmam pek mümkün değil,
Efendi Parson!

Daha önce hiç böyle bir küstahlıkla karşılaşmamıştım!"

Lord Widmore, gergin sinirleri hiçbir şekilde arabasını kavşakta bir posta arabası ve dört arabayla çok küçük bir çarpışmaya karışmış bulmanın şokunu atlattıktan sonra, hemen General'e papazını suçladı. Sinir her zaman olduğu gibi General'in sesi tizleşti ve güzelliğini büyük ölçüde korudu, ardından gelen tartışma Lady Hester'ın belli belirsiz sertleşmesine ve bir elini Sir Gareth'in sandalyesinin koluna koymasına neden olacak kadar gürültülü hale geldi. destek için olsa da. Onun ani gerginliğinin farkındaydı ve elini kendi eliyle kapatıp parmaklarını kapattı güven verici bir şekilde bileğine sarıldı. "Korkma! Bunların hepsi ses ve öfke," dedi sessizce.

Ona baktı, dudaklarında bir an bir gülümseme belirdi. "Oh, hayır! Korkmuyorum. Sadece bir şey var Yüksek ve öfkeli seslerden aptalca bir hoşnutsuzluk."

"Evet, çok nahoş," diye kabul etti. "Yine de bu karşılaşmayı son derece eğlenceli bulduğumu itiraf etmeliyim. Kendal, ilgi çekici ziyaretçilerimden hangisinin ilk önce benimle özel bir konuşma yapacağı konusunda bahse girmek ister misin?"

Bu sözleri duymak için eğilmiş olan Yüzbaşı sırttı ve şöyle dedi: "Oh, ihtiyar Summercourt kendini ele verecektir, hiç korkmayın! Ama diğer adam kim?"

"Leydi Hester'ın kardeşi," diye yanıtladı Sir Gareth. Gözlerini Lord Widmore'a dikerek ekledi: "Eğer onu tanıyorsam, hem benim hem de kendi oyununu bozmaya kararlı!"

"Anlayamadım?" dedi Kaptan, kısık sesle söylenenleri duymak için tekrar eğilerek.

"Hiçbir şey: Kendi kendime konuşuyordum."

Hester mırıldandı: "Her şeyi unutup böyle önemsiz bir şey için kavga etmeleri *tuhaf* değil mi?" Kadın bileğindeki tokanın farkına varmış gibiydi ve elini çalıştı. Toka sıkılaştı ve kadın hafifçe renklenerek bu girişimden vazgeçti.

Bay Whyteleafe'in kıskanç gözleri hızlı bir adım attı ve sert bir öfkeyle kabaran bir sesle emretti: "Hanımefendiyi çözün, Efendim!"

Hester şaşkınlıkla ona göz kırptı. Sir Gareth oldukça dostane bir şekilde "Şeytana git!" dedi.

Papazın sözleri, ki bu sözler keskinleşen sesi, hararetli tartışmacıları sıyrılmış bir panelden daha önemli konulara geri çağırdı. Tartışma aniden kesildi ve General, Sör Gareth'a dönüp baktı, aniden ayakta duran bayanın farkına varmış gibiydi sandalyesinin yanında. Kaşları çatıldı ve kaşlarını çatarak sordu: "Kim bu hanımefendi?"

"Boş ver onu." dedi Lord Widmore, Sir Gareth'a yasaklama ve yalvarma karışımı bir bakış fırlatarak.

Sör Gareth bunu kibarca karşıladı ve başını General'e doğru çevirdi. "Bu hanımefendi, efendim, Leydi Hester Theale. Lord Widmore'un kız kardeşi olma talihsizliğine sahip ve aynı zamanda ateşli tartışmalardan hoşlanmaz."

Lord Hazretleri'nin öfkeli ama tutarsız protestosu General'in daha güçlü sesi tarafından bastırıldı. "Ben yönlendirildim mi buraya aptalca bir iş için mi geldin?" diye gürledi. Yuvarlandı Yüzbaşı Kendal. "Seni genç ahmak, sana işlerime karışma demiştim! Beni boşa kürek çecktireceğini bilmeliydim!"

Yüzbaşı Kendal, bu vahşî saldırıdan hiç etkilenmeden cevap verdi: "Evet efendim, bir bakıma ben de öyle yaptım. Ama her şey yolunda, size açıklayacağım gibi, eğer içeri gelmek isterseniz birkaç dakikalığına."

General'in gözlerinde bir rahatlama ifadesi belirdi; çok daha yumuşak bir tonda sordu: "Neil, nerede o?"

"Buyurun efendim. Yüzünü yıkaması için onu yukarı gönderdim," dedi Kaptan.

"Burada mı? Bununla- bununla- ve bana her şeyin olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet, efendim. Size göstereceğim gibi Sör Gareth'a çok minnettarsınız."

General cevap veremeden bir kesinti oldu. Amanda ve Hildebrand, geç saatlerde çıkan tartışmanın seslerinden etkilenerek evden çıkmış ve duraklamışlardı, Sir Gareth'ın etrafında bu kadar çok insanın toplanmış olmasına şaşırdı. Amanda gözyaşı lekelerini yıkamıştı ama hiç beklenmedik bir şekilde durgun görünüyordu. Hildebrand dikkatle ağzına kadar dolu bir bardak süt taşıyordu.

General torununu gördü ve onu terk etti. Şirketin geri kalanı, ellerini uzatarak ona doğru ilerledi. "Amanda! *Canım* benim, böyle bir şeyi nasıl yaparsın?"

Kollarına atladı, üzgün olduğunu söyleyerek ağladı ve bir daha asla ama asla yapmayacaktı. Kaptan, sert talimatlarına uyulduğunu memnuniyetle gözlemledi, Hildebrand'ı tanıyınca kolunu uzatmış papaza çevirdi ilgisiz bakışlarını, Şaşkınlık içindeki genç beyefendiye bir felaket parmağını doğrultarak "Leydi Hester'ı buraya çeken alçak *bu*, lordum! Mutsuz çocuk, sen

! Yalanlarla kendinizi mazur göstermeye çalışmayın, çünkü bunlar size hizmet etmeyecektir!"

Ağzı bir karış açık ona bakan Hildebrand, yol göstermesi için Sir Gareth'e baktı, ama Sir Gareth daha konuşmadan Bay Whyteleafe onu işverenin arkasına sığınmaya çalışmasının faydasız olduğu konusunda uyardı.

"Ah, Hildebrand, bu Gary Amca'nın sütü mü?" dedi Hester. "Ne kadar iyi, *hatırlayan* bir çocuksun sen! Ama ben oldukça bardağı Amanda'ya verdiğimi sanıyordum, bu da ne kadar kötü bir hafızaya sahip olduğumu gösteriyor!"

Hildebrand, "Evet, ama onu çöpe attı!" diye cevap verdi. "Buyurun efendim: Bu yaşta geldiğim için özür dilerim, ama aklımdan çıkmış."

Sir Gareth, "Bulmam gereken tek hata, bunun yeniden gelmiş olması," dedi. "Şimdi bir bardak süt içmenin sırası *mi*? Götürün onu!"

"Hayır, lütfen yapma! Gareth, Dr. Chantry çok fazla süt içmen gerektiğini söyledi ve ben de sana süt içirmeyeceğim. Sırf bu saçma sapan insanlar seninle alay ediyor diye mi kaçırıyorsun!" dedi Hester, bardağı Hildebrand'dan alarak. "Ve Sir Gareth, Bay Ross'un işvereni *değil*!" diye papazı bilgilendirdi. "Elbette kayınbiraderim de onun işvereni değil, ama boş ver! Size karşı tamamen dürüst olmamak zorunda kalması tamamen benim hatamdı."

"Leydi Hester, dehşete düştüm! Buraya nasıl getirildiğinizi bilmiyorum-"

"Hildebrand beni bir posta arabasıyla getirdi. Şimdi, Gareth!"

"Beni yanlış anladınız! Sör Gareth'ın teklifinin sizin için iğrenç olduğunu bildiğimden, sizin de

Brancaster'dan bazı hilelerle çekildi. Görünürde sizi
Brancaster'dan uzaklaştırmak için
belki tahmin edebilirim! Ama sizi temin ederim ki-"

"Bu kadar yeter!" diye araya girdi Sör Gareth, sesine sinirli bir
ton katarak.

Hildebrand, "Evet, ama bu saçmalıktan başka bir şey değil!"
dedi. "Onu tuzağa düşürmedim! Onu sadece buraya getirdim
Çünkü Gary Amca'nın, yani Sir Gareth'in ona ihtiyacı vardı!
Ona bakmaya geldi ve biz de kız kardeşiymiş gibi davrandık,
bu yüzden kötü gözle bakmayı bırakabilirsin, bir din
adamına karşı etmek istemem bu büyük bir terbiyesizlik!
Ve onu *tehdit* etmeye gelince, ben sadece
deneyen birini görmek isterim, hepsi bu!"

"Ah, Hildebrand!" diye iç Hester. "Ne *kadar* nazıksınız!"

"Aferin oğlum!" Sör Gareth onaylarcasına ona
boş bardak. "Widmore, katalepsi gibi görünen bir durumdan
çıkmayı başarabilirsen, Tanrı'nın sana verdiği birkaç akli bir
araya getirebilir ve benimle ilgilenebilirsen
kardeşçe kaygınızı giderebilirim!"

Amanda'nın olay yerine geldiği andan itibaren büyülenmiş bir
halde duran Lord Widmore irkildi ve kekeledi: "Bu nasıl olur?
Aman Tanrım! Ne düşüneceğimi bilemiyorum! Bu her türlü
sınırı aşıyor!

Bu kız, senin buraya getirip
Brancaster! Demek onu Oundle'daki akrabalarına götürmek
için amcamın peşinden gittiniz, öyle mi?
Buna inandığımdan değil! Umarım ben böyle bir martı
değilimdir!"

"Şu kız, efendim," dedi Yüzbaşı Kendal, elini Sir Gareth'ın
omzuna koyarak ve gözlerini Sir Gareth'a dikerek

gözlerini Lord Widmore'un yüzüne dikti, "Bayan Summercourt. Kendisi kısa bir süre sonra karım olacak, dolayısıyla bu konuda başka gözlemlerinizi varsa bana iletebilirsiniz!"

"Widmore, bu kadar aptal olmamaya *çalış!*" diye yalvardı Hester. "Nasıl bu kadar az sağduyulu olabildiğinizi düşünemiyorum! Bu oldukça Buraya Gareth'a bakmaya geldiğim doğru. çok ciddi bir kaza geçirdi ve neredeyse ölüyordu; ama aynı zamanda Amanda'ya refakatçi olmak için geldim. Gareth'ın sorumluluğundayken böyle bir şeye ihtiyacı yoktu, ama kendim pek mantıklı olmasam da senin gibi insanların böyle düşüneceğini biliyorum. Ve söylemeliyim ki Widmore, senin gibi korkunç derecede *sıradan bir* zihne sahip biriyle bu kadar yakın akraba olmak çok alçaltıcı. var!"

Bu eşi benzeri görülmemiş saldırı karşısında o kadar şaşırmişti ki söyleyecek bir şey bulamadı. Yaşadığı macerayı torununun kulaklarına aktaran Amanda, bu fırsatı değerlendirerek ona hitap etti. "Oh, Lord Widmore, dua edin Size, Leydi Widmore'a ve Lord Brancaster'a veda etmeden ya da çok güzel bir hediye için teşekkür etmeden amcanızla kaçacak kadar nezaketsiz olduğum için beni affedin. hoş bir ziyaret! Ve lütfen Gary Amca, beni affet. sorunlu ve kaba davranmış ve insanlara Beni kaçırdınız, Neil kaçırmadığınızı söylüyor, ancak insanları sizinle gelmeye zorladığınızda bunun bir kaçırma olduğunu söylemeliyim. Yine de bu kadar nazik olduğunuz ve Joseph'i almama izin verdiğiniz için size gerçekten minnettarım. Hester Teyze de öyle. Ve şimdi *herkesten* diledim. Hildebrand'ın," diye devam etti en ufak bir duraksama göstermeden, "o yüzden *l ü t f e n* Neil, daha fazla canımı sıkma!"

"Aferin kızıma," dedi nişanlısı, kolunu ona dolayarak ve hafifçe kucaklayarak.

"Amanda!" dedi General sert bir sesle, yanağını Yüzbaşı Kendal'ın koluna sürterken. "Buraya gel, çocuğum!"

Yüzbaşı onu serbest bıraktı ve büyükbabası ona kaçmasını ve kutularını toplamasını söyledi. Kız isyankâr görünüyordu ama Yüzbaşı Kendal emri onayladı, bunun üzerine kız içini çekti ve ağır adımlarla eve girdi.

"Şimdi, efendim!" dedi General, Sir Gareth'a dönerek. "Torunuma karşı onurlu bir adam gibi davrandığınıza inanıyorum ve ona gösterdiğiniz ilgi için size minnettar olduğumu da eklemek isterim. Ama bunda sizin suçunuz olduğunu söylemesem de, bu kötü bir iş oldu - çok kötü bir iş İş! Eğer torunumun yaklaşık üç haftadır sizin korumanız altında yaşadığı öğrenilirse, ki öğrenileceğinden hiç şüphem yok, çünkü bu durumdan pek çok kişi haberdar. İtibar şöyle olur-"

Leydi Hester, "Aman , bunca zamandır burada olduğumu size söylemedi mi?" diye sordu.

"Hanımefendi," dedi General, "Kimbolton'da onunla birlikte değildiniz!"

"Özür dilerim efendim," diye söze girdi Hildebrand çekingen bir tavırla, "ama onu orada benden başka kimse görmedi, hizmetçiler dışında. Tabii ki Gary Amca'nın vesayeti altında olduğunu düşünmekten başka bir şey yapmadılar. Ben de öyle olduğunu düşünmüştüm!"

"Ne düşündünüz genç adam?" dedi General. "hiçbir değeri yok! Bir daha sözümü kesmeyecek kadar iyi ol! Ludlow, eminim ki Onurlu bir adamın izleyebileceği tek yolu benimsemeniz için sizi teşvik etmem gerekiyor! Dünyayı biliyorsunuz: torunumun evinden kayboluşunu komşularımdan saklamak imkansızdı. Bu kadar basit değilim.

Sanırım bu varsayım onların arasında yaygın değil! Ya da şunu eklememe izin verin, onun peşinden gitme gayretiniz sadece fedakarlık güdüsünden kaynaklanıyor! Genç bir ve kafasında bazı aptalca hayaller olduğunu inkar etmiyorum, ama sizin gibi bir adamın onu elde etmekte çok çabuk başarılı olacağından kuşku yok. onun sevgisini kazanmak."

Sir Gareth kuru bir sesle, "İnanın bana, efendim, beni pohpohluyorsunuz!" dedi.

"Ludlow, senden torunumu korumak için elinden gelen tek şeyi yapmanı mı *talep* etmeliyim itibar?"

Sir Gareth, "Amanda'nın hayal gücünün son derece korkunç olmasından dolayı kütüphaneleri suçlamakla haksızlık ettiğimi anlamaya başladım," dedi. "Size saçmaladığınızı söylememe izin verin, efendim."

"Saçma değil!" diye atıldı Kaptan Kendal. "Hırslı!"

Telaşlı ve yapıcı düşüncelere dalmış olan Lord Widmore birden varlığını hissettirdi. "Çok saçma! Gerçekten de gülünç! Bayan Summercourt, okullu bir kız! Onun gençliğinin koruma yeterli! Rahat olabilirsiniz, General: Tanıdığınızı bilgilendirmek için size izin veriyorum.

Brancaster'da Leydi Widmore' ziyaret ederken, bayağı insanların merakını gidermek için bir hikâye anlatmanın gerekli olduğunu düşünürseniz. Ama talihsiz kız kardeşimin durumu farklı bir mesele! *O* bir çocuk değil! Ben demiyorum ki

buraya gelecek kadar delirmiş olmasının suçu Ludlow, ama onun burada kalmaya devam etmesinden seni sorumlu tutuyorum! Ben olsam ona karşı bu kadar dikkatsiz olabileceğine Brancaster'da aranızda geçenlerden haberim olmasaydı. Seni kınamaktan başka bir şey yapamam.

Kısa bir süre önce kendisinden aldığınız cevaptan farklı bir cevap vermesi için kız kardeşimi ikna etmeye çalıştınız, ancak başka bir yol ona senin karın olmaktan başka seçeneği olmadığını söylemekten daha iyidir!"

"Kendal!" dedi Sir Gareth. "Benim yardımcım gibi davran ve Widmore'u kov! Bulabilirsen dene midden!"

"Evet, dua !" dedi Leydi Hester içtenlikle.

"Yeryüzündeki tüm zevklerle!" dedi Kaptan, amaçlı bir şekilde öne doğru adım atarak.

"Durun!" diye emretti Bay Whyteleafe, öyle zonklayıcı ve uğursuz bir ses tonuyla ki, bütün gözler ona çevrildi. "Lord Hazretleri yanılıyor! Leydi Hester'in önünde başka *bir* seçenek daha var ki, onun için daha iyi olacağını düşünmeye cüret ediyorum. modaya uygun bir saçmalığa bağlanmaktan daha iyidir! Leydi Hester, size isminin korunmasını sunuyorum!"

"*İki* " dedi Sir Gareth vahşice.

"Hayır, çünkü çok niyetli olduğuna inanıyorum," diye araya girdi Hester. "Size çok minnettarım, Mr. Whyteleafe, ama kimsenin bana isimlerinin korunmasını teklif etmesine gerek yok, çünkü Widmore çok iyi bildiği gibi saçmalıyor. Ve eğer onu götürürseniz size daha da minnettar olacağım!"

"Burada *kalmayı* düşünmüyorsunuz değil mi?" diye haykırdı papaz dehşet içinde.

Cevap vermedi, çünkü biraz telaşlıydı. Bu Hildebrand hararetle şöyle dedi: "Bunu yapmaktan çekinmesine gerek yok, Çünkü Gary Amca'yı bırakmayacağım.

Sizi temin ederim, onunla ilgilenirim! , düşündüğünüz gibi biri bakardım, ama değil! Gary Amca, bırak onu dışarı atayım!"

"Hayır," dedi Sör Gareth. "Onun yerine bu sandalyeden kalkmama yardım edebilirsiniz! Teşekkür ederim! Hayır, daha fazla desteğe ihtiyacım yok.

Şimdi! Hepiniz kendi aranızda konuştunuz, sanırım. birkaç söyleyeceğim! Öncelikle şunu açıkça belirteyim ki, bu hanımlardan herhangi birine evlenme teklif etmeye zorlanmama izin vermek gibi en ufak bir niyetim yok.

İtibarlarını iddia edilen kişiler! İkinci olarak, aslında kimsenin itibarına zarar vermedim. Bu handa bulunduğum süre boyunca bunu nasıl yapabileceğimi hayal etmek zor olurdu ve Kimbolton'daki bir geceye gelince, torununuz General, Hildebrand'ın size daha önce söylediği gibi, benim vasım olarak geçti. Şunu da ekleyeyim.

Onu tanıdığım süre boyunca hiçbir zaman başka bir gözle bakmadım. Düşündüğünüz gibi, ona karşı bir *eğilim duymak* bir yana, kızım olabilecek kadar genç olmakla kalmayıp, aynı zamanda bir kız arkadaşı olduğundan şüphelendiğim bir kızla evlenmekten daha kötü birkaç kader düşünebilirim.

Kendini ordunun kollarına atmak gibi iflah olmaz bir alışkanlığı var. Eğer onun güzel adının komşularınızın gözünde küçük düşürüldüğünü düşünüyorsanız, onu ülkeden çıkarmak için zaman öneririm. Şüphesiz Yüzbaşı Kendal bu hedefe ulaşmanızda size yardımcı olmaktan

mutluluk duyacaktır!" "Teşekkür ederim: Edeceğim!" dedi

Kaptan hızlıca.

"Hiçbir şey beni ikna edemez-" diye başladı General.

"Sadece söylemem gerekeni söylememe izin verin, efendim, lütfen!"

Kaptan Kendal araya girdi. "Amanda'nın henüz çok gençken karım olmasına izin vermeme kararınızı şimdiye kadar anlayışla karşıladım. Aramızdaki bağ oldukça eskiye dayanıyor, ama itirazlarınızın gücü tamamen fark edildi

benim tarafımdan. Bu konuyu daha fazla uzatmayacağım, çünkü yaptığı bu şaka fikrimi değiştirmeme neden oldu. Bana göre, efendim, ne siz ne de Bayan Summercourt'un onun üzerinde en ufak bir kontrolü var. Şimdi onu ele geçirmezsен, tamamen mahvolacak! Bana böyle oyunlar oynamaz, o yüzden korkmana gerek yok. Onu İspanya'ya götürdüğümde yaramazlık yapacak: Bunu göreceğim! Ve senin de korkmana gerek yok. Çünkü bunu da halledeceğim! Sizin rızanızla, özel bir izinle onunla evlenmek istiyorum. Rızanızı esirgemeye devam ederseniz, evliliği ertelemek zorunda kalacağım. Lizbon'a varana kadar tören devam edecek. Tüm söyleyeceklerim bu kadar, efendim." Nişanlısının ağaçların arasından geldiğini fark etti ve seslendi: "Buradayım Amanda, seni istiyorum!"

Hester ikna edici bir tavırla, "Biliyor musunuz General, Yüzbaşı Kendal'ın tam ona göre bir adam olduğundan çok ama çok eminim," dedi.

İnledi. "Kendini Neil Kendal'a bırakıyor! Onun için dilediğim şey bu değil!"

"Kendini bir kenara mı atıyor?" dedi Sir Gareth. "Sevgili efendim, Bu genç adamın kaderinde açıkça bir Mareşal olmak var!"

"Genç Neil mi?" dedi General, sanki böyle bir kavram onun için yeniymiş gibi.

"Elbette! Yerinizde olsam, büyük bir nezaketle teslim olurdum. Eğer onu Kendal ayrılana kadar hapsedebilirsiniz İspanya'ya giden bir gemiye kaçak olarak bindiğini duymazsam çok şaşıracağım."

General ürperdi. Eğer iyi bir kız olur ve söyleneni yaparsa, her şeye rağmen onunla evleneceğini ve onu İspanya'ya götüreceğini çok nazik bir dille söyleyen torunu, önce ona sarıldı

Sonra da kollarını General'in boynuna doladı,

ve Leydi Hester ile Sör Gareth'ı kucaklayarak bitirdi.

Bull Inn'in alışlagelmiş sessizliğine bürünmesi için tam bir saat geçmesi gerekti. General'in grubu ilk ayrılanlar oldu ve torununun nişanlanmasına hiçbir şekilde razı olmasa da, onun tarafından yapılan bir öneri Müstakbel damadının Lizbon'a kadar gelin çifte eşlik etmesi şüphesiz onun hoşuna gitmişti.

Lord Widmore oyalandı, dönüşümlü olarak emrediyor ve kız kardeşine derhal evine dönmesi için yalvardı. Bu öğütlere papaz da katıldı. Leydi Hester onları sabırla dinledi, ama yine de

Kardeşini kızdırdığı için üzgün olduğunu de hastasını terk etmemekte kararlıydı. Lord Widmore o zaman Reşit olduğu için kendisini memnun edebileceğini, ama kendi payına ondan elini eteğini çektiğini söyledi.

"Öyle mi?" dedi. "Çok sevindim, çünkü zamandır yapmanı istediğim şey buydu! Lütfen Almeria'ya sevgilerimi ilet! Şimdi Gareth'a ilacını : izninizle, lütfen!"

Sör Gareth, meyve bahçesinde yalnız başına bırakıldı. Misafirlerinin yorucu etkisiyle, ilacını taşıyan kadının kendisine doğru gelişini izledi. "Beni kaderimle baş başa bırakmadığınıza sevindim," dedi.

"Oh, hayır! Ne kadar saçma! İşte Dr. Chantry'nin almanız gerektiğini söylediği bu *köt ü* kokulu doz."

"Teşekkür ," diyerek kadehi ondan aldı ve içindekileri çimlerin üzerine döktü.

"Gareth!"

"Dr. Chantry'nin iksirlerinden bıktım. İnan bana, tatları kokularından daha kötü! Hester, tam bir ahmak."

"Oh, evet, öyle olduğunu biliyorum!" diye kabul etti.

"Söylediklerimde ciddiymdim, biliyorsun. Size ismimin korumasını sunmak zorunda olduğumu düşünmüyorum - hiç bu kadar zırva dinlediniz mi? Yemin ederim hiç dinlemedim! Sizinle uzlaştığım iddiası gülünç olduğu kadar mide bulandırıcı da."

"Tabii ki öyle. Bunun hakkında konuşmamıza izin verme! Çok aptalcaydı!" "Bir daha asla bundan bahsetmeyeceğiz, eğer bana hiçbir endişeniz olmadığına dair güvence. Bana bak!"

Küçük bir gülümsemeyle itaat etti. "Gareth, bu *çok* aptalca! Bana nasıl böyle bir soru sorabilirsin?"

"Böyle bir nedenle benimle evlenmeyi edebileceğini düşünmeye dayanamıyorum, aşkım," dedi sessizce.

"Hayır," diye cevap verdi. "Ya da benden böyle bir sebep isteyebileceğinizi."

"Bunu yapmayacağıma emin olabilirsin. Bu sana evlenme teklif ettiğim ilk sefer değil, Hester."

"İlk kez değil ama bu farklı sanırım?" dedi utangaç bir şekilde.

"Oldukça farklı. Brancaster'da seni sorduğumda sana sevgi ve saygı duyuyordum, ama asla seninle birlikte olamayacağıma inanıyordum. tekrar sevmek. . Benimle evlenir misin, sevgili ve son aşkım?"

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve gözlerinin içine baktı. Sanki bir yükten kurtulmuş gibi bir iç . "Evet, Gareth," dedi. "Oh, evet, *kesinlikle* yapacağım!"

^
—

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

